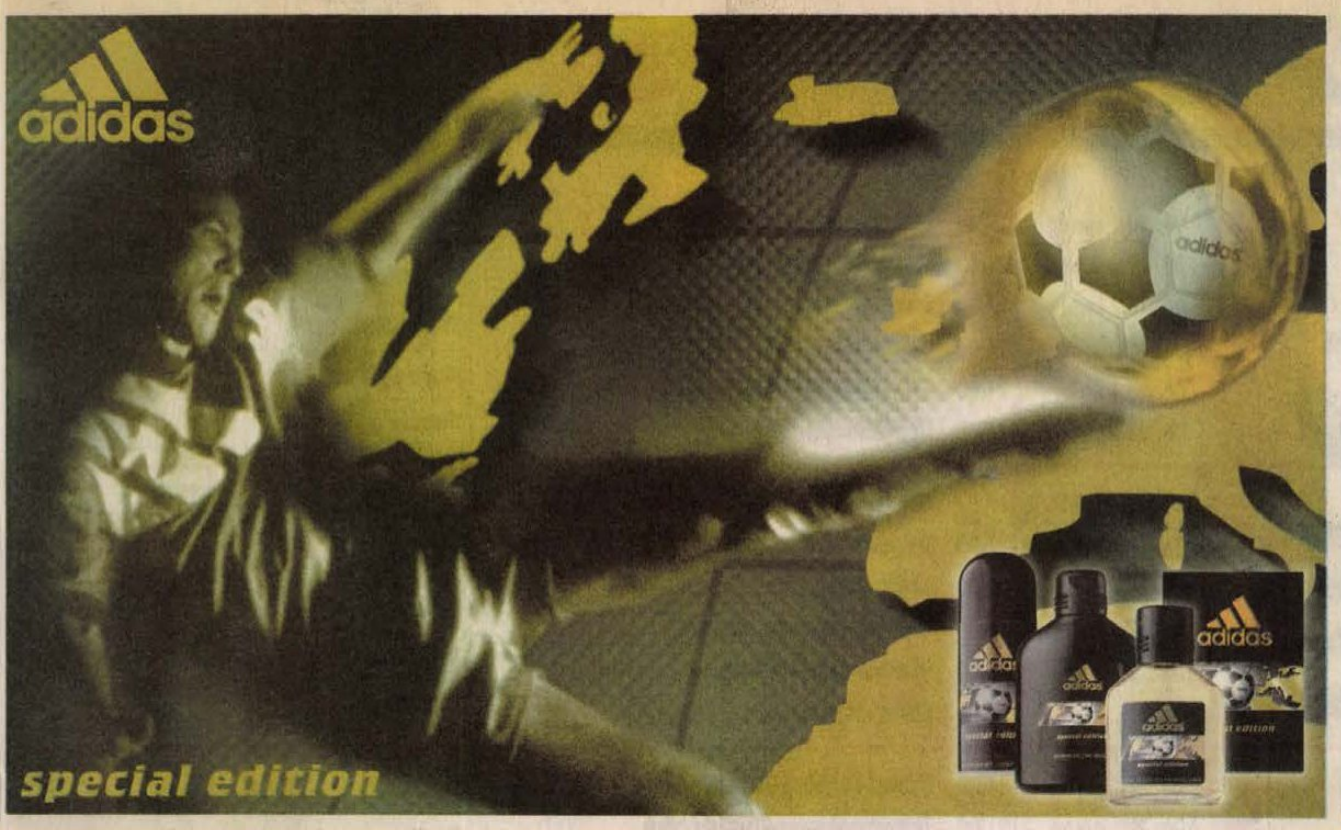

NEMZETI SPORT KÉPES

AZ NS SPORTMAGAZINJA

Az évezred utolsó labdarúgó-világbajnoksága

Mondial, 1998

A HARMINCKÉT CSAPAT BEMUTATÁSA

A HELYSZÍNEK ÉS A RÉSZLETES PROGRAM

VÁLOGATOTT JÁTÉKOSOK KEDVENCEI

MAGYAR LÉGIÓSOK VB-RÉSZTVEVŐ KLUBTÁRSAIKRÓL

A VB MENETRENDJE

1998. június 10.–július 12.

A

- Brazília
- Marokkó
- Norvégia
- Skócia

06. 10., szerda	17.30	Brazília–Skócia	...–...	
06. 10., szerda	21.00	Marokkó–Norvégia	...–...	
06. 16., kedd	17.30	Skócia–Norvégia	...–...	
06. 16., kedd	21.00	Brazília–Marokkó	...–...	
06. 23., kedd	21.00	Skócia–Marokkó	...–...	
06. 23., kedd	21.00	Brazília–Norvégia	...–...	

	1. mérk.	2. mérk.	3. mérk.	összes gól
Brazília				
Marokkó				
Norvégia				
Skócia				

B

- Ausztria
- Chile
- Kamerun
- Olaszország

06. 11., csütörtök	17.30	Olaszország–Chile	...–...	
06. 11., csütörtök	21.00	Kamerun–Ausztria	...–...	
06. 17., szerda	17.30	Chile–Ausztria	...–...	
06. 17., szerda	21.00	Olaszország–Kamerun	...–...	
06. 23., kedd	16.00	Olaszország–Ausztria	...–...	
06. 23., kedd	16.00	Chile–Kamerun	...–...	

	1. mérk.	2. mérk.	3. mérk.	összes gól
Ausztria				
Chile				
Kamerun				
Olaszország				

C

- Dánia
- Dél-Afrika
- Franciaország
- Szaúd-Arábia

06. 12., péntek	17.30	Szaúd-Arábia–Dánia	...–...	
06. 12., péntek	21.00	Franciaország–Dél-Afrika	...–...	
06. 18., csütörtök	17.30	Dél-Afrika–Dánia	...–...	
06. 18., csütörtök	21.00	Franciaország–Szaúd-Arábia	...–...	
06. 24., szerda	16.00	Franciaország–Dánia	../–...	
06. 24., szerda	16.00	Dél-Afrika–Szaúd-Arábia	...–...	

	1. mérk.	2. mérk.	3. mérk.	összes gól
Dánia				
Dél-Afrika				
Franciaország				
Szaúd-Arábia				

D

- Bulgária
- Nigéria
- Paraguay
- Spanyolország

06. 12., péntek	14.30	Paraguay–Bulgária	...–...	
06. 13., szombat	14.30	Spanyolország–Nigéria	...–...	
06. 19., péntek	17.30	Nigéria–Bulgária	...–...	
06. 19., péntek	21.00	Spanyolország–Paraguay	...–...	
06. 24., szerda	21.00	Spanyolország–Bulgária	...–...	
06. 24., szerda	21.00	Nigéria–Paraguay	...–...	

	1. mérk.	2. mérk.	3. mérk.	összes gól
Bulgária				
Nigéria				
Paraguay				
Spanyolország				

E

- Belgium
- Dél-Korea
- Hollandia
- Mexikó

06. 13., szombat	17.30	Dél-Korea–Mexikó	...–...	
06. 13., szombat	21.00	Hollandia–Belgium	...–...	
06. 20., szombat	17.30	Belgium–Mexikó	...–...	
06. 20., szombat	21.00	Hollandia–Dél-Korea	...–...	
06. 25., csütörtök	16.00	Belgium–Dél-Korea	...–...	
06. 25., csütörtök	16.00	Hollandia–Mexikó	...–...	

	1. mérk.	2. mérk.	3. mérk.	összes gól
Belgium				
Dél-Korea				
Hollandia				
Mexikó				

F

- Egyesült Államok
- Irán
- Jugoszlávia
- Németország

06. 14., vasárnap	17.30	Jugoszlávia–Irán	...–...	
06. 15., hétfő	21.00	Németország–Egyesült Államok	...–...	
06. 21., vasárnap	14.30	Németország–Jugoszlávia	...–...	
06. 21., vasárnap	21.00	Egyesült Államok–Irán	...–...	
06. 25., csütörtök	21.00	Németország–Irán	...–...	
06. 25., csütörtök	21.00	Egyesült Államok–Jugoszlávia	...–...	

	1. mérk.	2. mérk.	3. mérk.	összes gól
Egy. Államok				
Irán				
Jugoszlávia				
Németország				

G

- Anglia
- Kolumbia
- Románia
- Tunézia

06. 15., hétfő	14.30	Anglia–Tunézia	...–...	
06. 15., hétfő	17.30	Románia–Kolumbia	...–...	
06. 22., hétfő	17.30	Kolumbia–Tunézia	...–...	
06. 22., hétfő	21.00	Románia–Anglia	...–...	
06. 26., péntek	21.00	Románia–Tunézia	...–...	
06. 26., péntek	21.00	Kolumbia–Anglia	...–...	

	1. mérk.	2. mérk.	3. mérk.	összes gól
Anglia				
Kolumbia				
Románia				
Tunézia				

H

- Argentína
- Horvátország
- Jamaica
- Japán

06. 14., vasárnap	14.30	Argentína–Japán	...–...	
06. 14., vasárnap	21.00	Jamaica–Horvátország	...–...	
06. 20., szombat	14.30	Japán–Horvátország	...–...	
06. 21., vasárnap	17.30	Argentína–Jamaica	...–...	
06. 26., péntek	16.00	Japán–Jamaica	...–...	
06. 26., péntek	16.00	Argentína–Horvátország	...–...	

	1. mérk.	2. mérk.	3. mérk.	összes gól
Argentína				
Horvátország				
Jamaica				
Japán				

Közvetítések • Közvetítések • Közvetítések • Közvetítések

Június 10. (szerda)

17.30, Saint-Denis: **Brazília–Skócia** (TV. Élő: MTV1, ZDF, FRANCE2, Eurosport)

21.00, Montpellier: **Marokkó–Norvégia** (TV. Élő: MTV2, ZDF, TF1, Eurosport)

Összefoglaló: Eurosport 01.00–01.30.

Június 11. (csütörtök)

17.30, Bordeaux: **Olaszország–Chile** (TV. Élő: MTV1, ZDF, TF1, Eurosport)

21.00, Toulouse: **Kamerun–Ausztria** (TV. Élő: MTV2, ZDF, FRANCE2, Eurosport)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30.

Június 12. (péntek)

14.30, Montpellier: **Paraguay–Bulgária** (TV. Élő: MTV2, ARD, FRANCE3)

17.30, Lens: **Szaúd-Arábia–Dánia** (TV. Élő: MTV1, ARD, TF1, Eurosport)

21.00, Marseille: **Franciaország–Dél-Afrika** (TV. Élő: MTV2, ARD, FRANCE3)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30. Csúsztatva: Eurosport 23.00 (Paraguay–Bulgária)

Június 13. (szombat)

14.30, Nantes: **Spanyolország–Nigéria** (TV. Élő: MTV2, ARD, TF1)

17.30, Lyon: **Dél-Korea–Mexikó** (TV. Élő: MTV1, ARD, FRANCE2, Eurosport)

21.00, Saint-Denis: **Hollandia–Belgium** (TV. Élő: MTV2, ARD, TF1)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30. Csúsztatva: Eurosport 10.00 (Franciaország–Dél-Afrika), 23.00 (Spanyolország–Nigéria)

Június 14. (vasárnap)

14.30, Toulouse: **Argentína–Japán** (TV. Élő: MTV2, ZDF, FRANCE3)

17.30, Saint-Etienne: **Jugoszlávia–Irán** (TV. Élő: MTV1, ZDF, TF1)

21.00, Lens: **Jamaica–Horvátország** (TV. Élő: MTV2, ZDF, FRANCE2, Eurosport)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30. Csúsztatva: Eurosport 8.30 (Hollandia–Belgium), 23.00 (Jugoszlávia–Irán)

Június 15. (hétfő)

14.30, Marseille: **Anglia–Tunézia** (TV. Élő: MTV2, ARD, TF1, Eurosport)

17.30, Lyon: **Románia–Kolumbia** (TV. Élő: MTV1, ARD, FRANCE2, Eurosport)

21.00, Párizs: **Németország–Egyesült Államok** (TV. Élő: MTV2, ARD, FRANCE3)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30. Csúsztatva: Eurosport 10.00 (Argentína–Japán)

Június 16. (kedd)

17.30, Bordeaux: **Skócia–Norvégia** (TV. Élő: MTV1, ARD, FRANCE3, Eurosport)

21.00, Nantes: **Brazília–Marokkó** (TV. Élő: MTV2, ARD, TF1, Eurosport)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30. Csúsztatva: Eurosport 10.00 (Németország–Egyesült Államok)

Június 17. (szerda)

17.30, Saint-Etienne: **Chile–Ausztria** (TV. Élő: MTV1, ZDF, FRANCE2, Eurosport)

21.00, Montpellier: **Olaszország–Kamerun** (TV. Élő: MTV2, ZDF, FRANCE3)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30.

Június 18. (csütörtök)

17.30, Toulouse: **Dél-Afrika–Dánia** (TV. Élő: MTV1, ARD, FRANCE2)

21.00, Saint-Denis: **Franciaország–Szaúd-Arábia** (TV. Élő: MTV2, ARD, TF1, Eurosport)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30. Csúsztatva: Eurosport 10.00 (Olaszország–Kamerun), 23.00 (Dél-Afrika–Dánia).

Június 19. (péntek)

17.30, Párizs: **Nigéria–Bulgária** (TV. Élő: MTV1, ZDF, TF1, Eurosport)

21.00, Saint-Etienne: **Spanyolország–Paraguay** (TV. Élő: MTV2, ZDF, FRANCE3, Eurosport)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30.

Június 20. (szombat)

14.30, Nantes: **Japán–Horvátország** (TV. Élő: MTV2, ARD, FRANCE3)

17.30, Bordeaux: **Belgium–Mexikó** (TV. Élő: MTV1, ARD, TF1, Eurosport)

21.00, Marseille: **Hollandia–Dél-Korea** (TV. Élő: MTV2, ARD, FRANCE3, Eurosport)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30. Csúsztatva: Eurosport 23.00 (Japán–Horvátország)

Június 21. (vasárnap)

14.30, Lens: **Németország–Jugoszlávia** (TV. Élő: MTV2, ZDF, TF1)

17.30, Párizs: **Argentína–Jamaica** (TV. Élő: MTV1, ZDF, FRANCE2, Eurosport)

21.00, Lyon: **Egyesült Államok–Irán** (TV. Élő: MTV2, ZDF, FRANCE2, Eurosport)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30.

Június 22. (hétfő)

17.30, Montpellier: **Kolumbia–Tunézia** (TV. Élő: MTV1, ZDF, FRANCE3, Eurosport)

21.00, Toulouse: **Románia–Anglia** (TV. Élő: MTV2, ZDF, TF1)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30. Csúsztatva: Eurosport 10.00 (Németország–Jugoszlávia)

Június 23. (kedd)

16.00, Saint-Denis: **Olaszország–Ausztria** (TV. Élő: MTV1, ARD vagy 3sat, TF1,)

16.00, Nantes: **Chile–Kamerun** (TV. Élő: ARD vagy 3sat, Eurosport)

21.00, Marseille: **Brazília–Norvégia** (TV. Élő: MTV2, ARD vagy 3sat, Eurosport)

21.00, Saint-Etienne: **Skócia–Marokkó** (TV. Élő: ARD vagy 3sat)

Összefoglalók: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30, MTV1, 17.55, TF1, 17.55 (Chile–Kamerun), MTV2, 22.55 (Skócia–Marokkó). Párhuzamos közvetítés: FRANCE2 21.00 (Brazília–Norvégia és Skócia–Marokkó). Csúsztatva: Eurosport 10.00 (Románia–Anglia), 18.00 (Olaszország–Ausztria), 23.00 (Skócia–Marokkó).

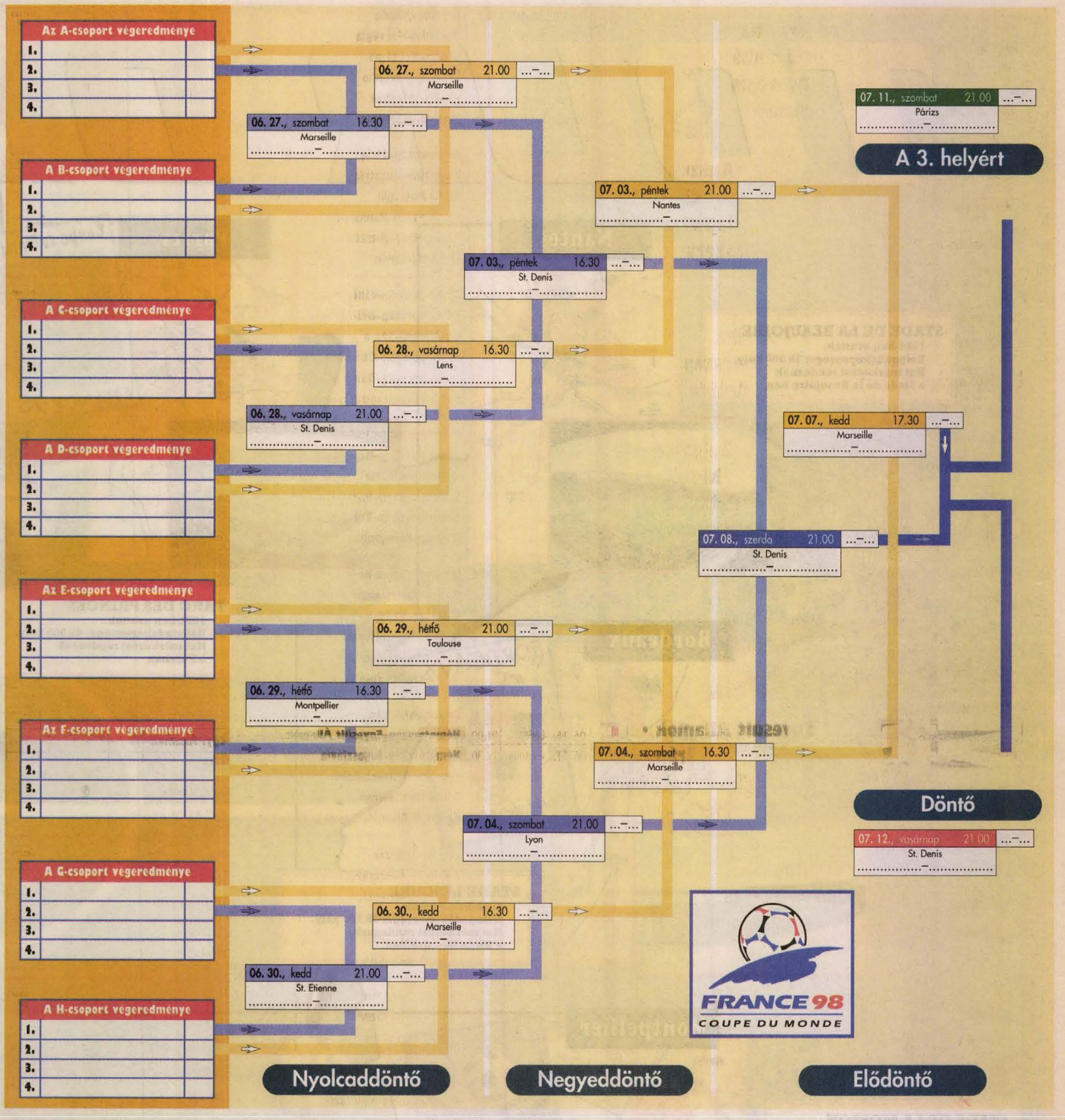

Közvetítések • Közvetítések • Közvetítések • Közvetítések

Június 24. (szerda)

16.00, Lyon: **Franciaország–Dánia** (TV. Élő: MTV1, ZDF vagy 3sat)

16.00, Bordeaux: **Dél-Afrika–Szaúd-Arábia** (TV. Élő: ZDF vagy 3sat, Eurosport)

21.00, Lens: **Spanyolország–Bulgária** (TV. Élő: MTV2, ZDF vagy 3sat, TF1)

21.00, Toulouse: **Nigéria–Paraguay** (TV. Élő: ZDF vagy 3sat, Eurosport)

Összefoglalók: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30, MTV1, 17.55 (Dél-Afrika–Szaúd-Arábia), MTV2, 22.55 (Nigéria–Paraguay). Párhuzamos közvetítés: FRANCE2 16.00 (Franciaország–Dánia és Dél-Afrika–Szaúd-Arábia). Csúsztatva: TF1, 22.45 (Nigéria–Paraguay), Eurosport 18.00 (Franciaország–Dánia), 23.00 (Spanyolország–Bulgária).

Június 25. (csütörtök)

16.00, Saint-Etienne: **Hollandia–Mexikó** (TV. Élő: MTV1, ARD vagy 3sat)

16.00, Párizs: **Belgium–Dél-Korea** (TV. Élő: ARD vagy 3sat, Eurosport)

21.00, Montpellier: **Németország–Irán** (TV. Élő: ARD vagy 3sat)

21.00, Nantes: **Egyesült Államok–Jugoszlávia** (TV. Élő: ARD vagy 3sat, Eurosport)

Összefoglalók: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30, MTV1, 17.55 (Belgium–Dél-Korea), MTV2, 22.55 (Németország–Irán). Párhuzamos közvetítés: FRANCE3, 16.00 (Hollandia–Mexikó és Belgium–Dél-Korea), FRANCE2, 21.00 (Németország–Irán, Egyesült Államok–Jugoszlávia). Csúsztatva: Eurosport 18.00 (Hollandia–Mexikó), 23.00 (Németország–Irán).

Június 26. (péntek)

16.00, Bordeaux: **Argentína–Horvátország** (TV. Élő: MTV1, ZDF vagy 3sat, TF1, Eurosport)

16.00, Lyon: **Japán–Jamaica** (TV. Élő: ZDF vagy 3sat)

21.00, Saint-Denis: **Románia–Tunézia** (TV. Élő: ZDF vagy 3sat, Eurosport)

21.00, Lens: **Kolumbia–Anglia** (TV. Élő: MTV2, ZDF vagy 3sat)

Összefoglalók: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30, MTV1, 17.55, TF1, 17.55 (Japán–Jamaica), MTV2, 22.55 (Románia–Tunézia). Párhuzamos közvetítés: FRANCE3, 21.00 (Románia–Tunézia, Kolumbia–Anglia). Csúsztatva: Eurosport 18.00 (Japán–Jamaica), 23.00 (Kolumbia–Anglia)

NYOLCADDÖNTŐ

Június 27. (szombat)

16.30, Marseille: 2. mérk. **B/1.–A/2.** (TV. Élő: MTV1, ZDF, FRANCE2)

21.00, Párizs: 1. mérk. **A/1.–B/2.** (TV. Élő: MTV2, ZDF, TF1, Eurosport)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30. Csúsztatva: Eurosport 23.00 (B/1–A/2)

Június 28. (vasárnap)

16.30, Lens: 3. mérk. **C/1.–D/2.** (TV. Élő: MTV1, ARD, TF1, Eurosport)

21.00, Saint-Denis: 4. mérk. **D/1.–C/2.** (TV. Élő: MTV2, ARD, FRANCE2)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30. Csúsztatva: Eurosport 23.00 (D/1–C/2)

Június 29. (hétfő)

16.30, Montpellier: 6. mérk. **F/1.–E/2.** (TV. Élő: MTV1, ZDF, FRANCE3, Eurosport)

21.00, Toulouse: 5. mérk. **E/1.–F/2.** (TV. Élő: MTV2, ZDF, FRANCE3)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30. Csúsztatva: Eurosport 23.00 (E/1–F/2)

Június 30. (kedd)

16.30, Bordeaux: 7. mérk. **G/1.–H/2.** (TV. Élő: MTV1, ARD, FRANCE3, Eurosport)

21.00, Saint-Etienne: 8. mérk. **H/1.–G/2.** (TV. Élő: MTV2, ARD, TF1)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 01.00–01.30. Csúsztatva: Eurosport 23.00 (H/1–G/2)

Július 1-je (szerda), és 2-a (csütörtök) szünnap

NEGYEDDÖNTŐ

Július 3. (péntek)

16.30, Saint-Denis: **B-mérk. 2-es m. gy.–3-as m. gy.** (TV. Élő: MTV1, ZDF, FRANCE3)

21.00, Nantes: A-mérk. **1-es m. gy.–4-es m. gy.** (TV. Élő: MTV2, ZDF, FRANCE2)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 02.00–02.30. Csúsztatva: Eurosport 19.00 (B-mérk.), 0.00 (A-mérk.)

Július 4. (szombat)

16.30, Marseille: C-mérk. **5-ös m. gy.–8-as m. gy.** (TV. Élő: MTV1, ARD, TF1)

21.00, Lyon: D-mérk. **6-os m. gy.–7-es m. gy.** (TV. Élő: MTV2, ARD, TF1)

Összefoglaló: Eurosport 19.30–20.30, 02.00–02.30. Csúsztatva: Eurosport 19.00 (C-mérk.), 0.00 (D-mérk.).

Július 5-e (vasárnap) és 6-a (hétfő) szünnap

ELŐDÖNTŐ

Július 7. (kedd)

21.00, Marseille: **A-mérk. győzt–C-mérk. győzt.** (TV. Élő: MTV1, ARD/ZDF, FRANCE2). Csúsztatva: Eurosport 23.00

Július 8. (szerda)

21.00, Saint-Denis: **B-mérk. győzt–D-mérk. győzt.** (TV. Élő: MTV1, ARD/ZDF, TF1). Csúsztatva: Eurosport 23.00

Július 9-e (csütörtök), és 10-e (péntek) szünnap

A 3. HELYÉRT

Július 11. (szombat)

21.00, Párizs: **Az elődöntő vesztesei** (TV. Élő: MTV2, ZDF, FRANCE3, Eurosport)

DÖNTŐ

Július 12. (vasárnap)

21.00, Saint-Denis: **Az elődöntő győztesei** (TV. Élő: MTV1, ARD, TF1). Csúsztatva: Eurosport 23.00.

FRAN

TOUR DE

Nantes

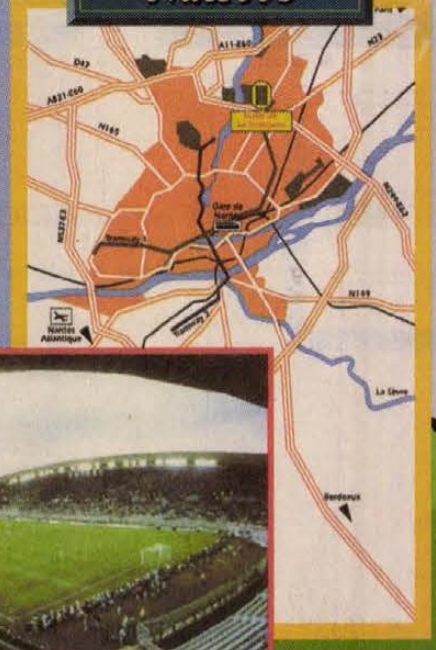

STADE DE LA BEAUJOIRE
1984-ben avatták.
Befogadóképessége: 39 500 hely.
Hat mérkőzést rendeznek
a Stade de la Beaujoire-ban

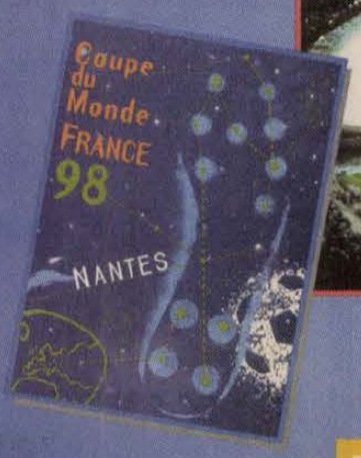

Párizs

PARC DES PRINCES
1972-ben avatták.
Befogadóképessége: 49 000 hely.
Hat mérkőzést rendeznek
a Parcban

Bordeaux

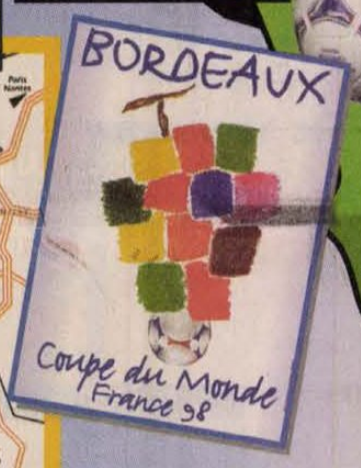

STADE LESCURE
1938-ban avatták.
Befogadóképessége: 35 200 hely.
Hat mérkőzést rendeznek
a Stade Lescure-ben

Montpellier

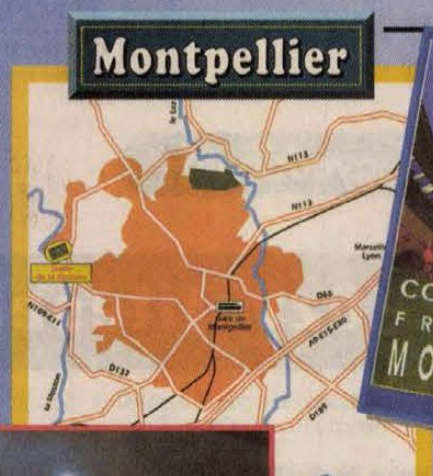

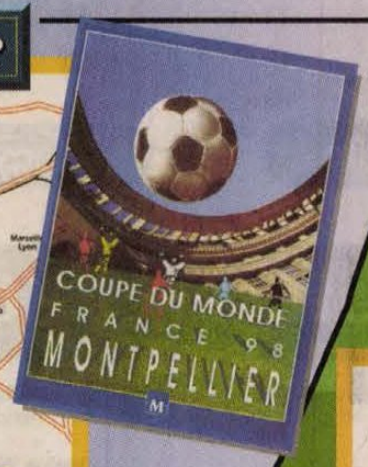

STADE DE LA MOSSON
1988-ban avatták.
Befogadóképessége: 35 500 hely.
Hat mérkőzést rendeznek
a Stade de la Mossonban

Toulouse

STADIUM MUNICIPAL
1949-ben avatták.
Befogadóképessége: 37 000 hely.
Hat mérkőzést rendeznek
a Stadium Municipalban

FRANCE

St.-Denis

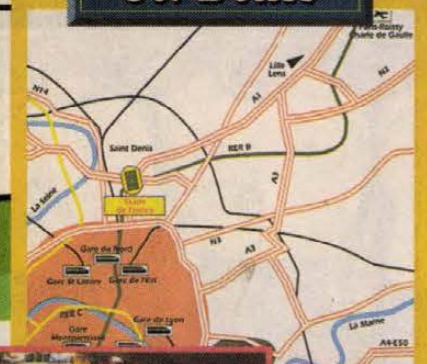

STADE DE FRANCE
1998-ban avatták.
Befogadóképessége: 80 000 hely.
Kilenc mérkőzést rendeznek
a Stade de France-ban

Lens

STADE FÉLIX-BOLLAERT
1932-ben avatták.
Befogadóképessége: 42 000 hely.
Hat mérkőzést rendeznek
a Stade Felix-Bollaert-ben

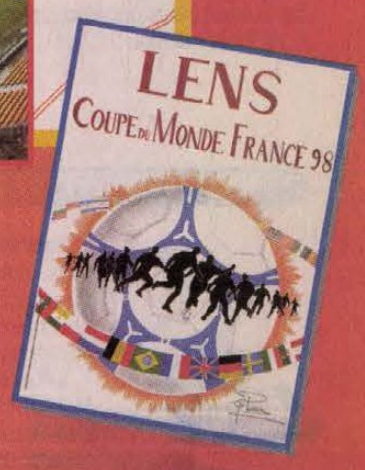

Lyon

STADE GERLAND
1926-ban avatták.
Befogadóképessége: 44 000 hely.
Hat mérkőzést rendeznek
a Stade Gerland-ban

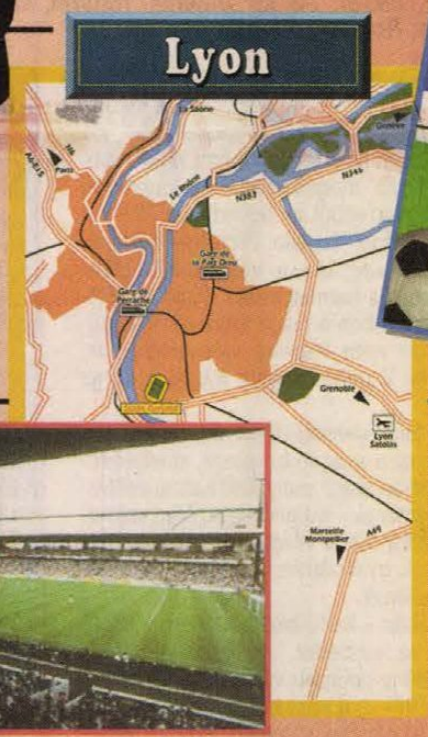

St.-Étienne

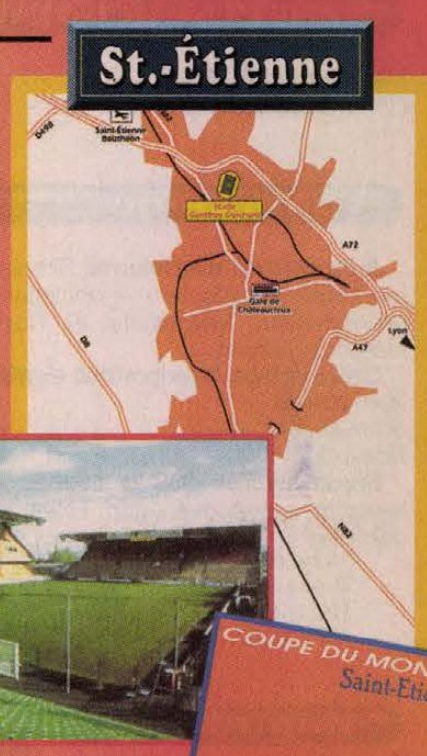

STADE GEOFFROY-GUICHARD
1931-ben avatták.
Befogadóképessége: 36 000 hely.
Hat mérkőzést rendeznek
a Stade Geoffroy-Guichard-ban

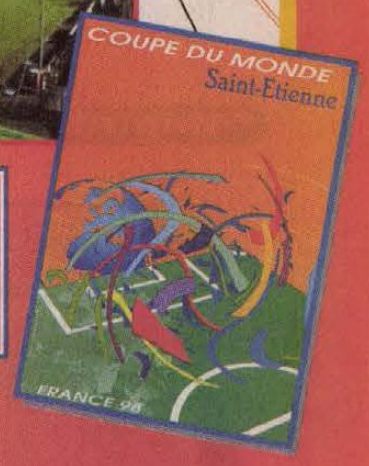

Marseille

STADE VÉLODROME
1937-ben avatták.
(Az 1938-as vb két meccsét itt rendezték.)
Befogadóképessége: 60 000 hely.
Hét mérkőzést rendeznek
a Stade Vélodrome-ban

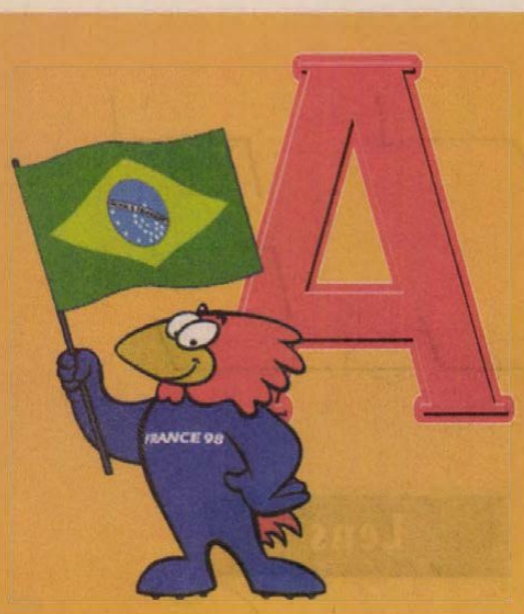

BRAZÍLIA

A szövetség

Neve: Confederação Brasileira de Futebol
Alapításának időpontja: 1914
FIFA-tagságának kelte: 1923
Címe: Rua de Alfandega 70 – 20 070 Rio de Janeiro, RJ.
Telefon, ill. telefax: 55-21-221-5937, ill. 55-21-252-9294
Az igazolt játékosok száma: 552 000
A klubok száma: 12 890

A válogatott

Szerelése: aranyzöld mez, kék nadrág, fehér sportszár. Váltószerelés: kék mez, fehér nadrág és sportszár

Sikerei: világbajnok (1958, 1962, 1970, 1994), Dél-Amerika bajnoka (1919, 1922, 1949, 1989, 1997), a Konföderációskupa győztese (1997), junior-világbajnok (1983, 1985, 1993), ifjúsági világbajnok (1997), olimpiai ezüstérmes (1984, 1988), olimpiai bronzérmes (1996)

Szövetségi kapitány

Mario Jorge ZAGALLO
(1931. augusztus 9.)

Vb-mérlege

A-csoportbeli ellenfeleivel: Skócia ellen: 3 mérkőzés, 2 győzelem, 1 döntetlen, 5–1-es gólkülönbség. Marokkóval és Norvégiával még nem játszott.

Örökmérlege A-csoportbeli ellenfeleivel

Marokkó ellen	1	1	–	–	2– 0
Norvégia ellen	2	–	1	1	3– 5
Skócia ellen	8	6	2	–	12– 2

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: címvédőként nem kellett selejtezőt játszania

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – 6., 1934 – 14., 1938 – 3., 1950 – 2., 1954 – 5., 1958 – 1., 1962 – 1., 1966 – 11., 1970 – 1., 1974 – 4., 1978 – 3., 1982 – 5., 1986 – 5., 1990 – 9., 1994 – 1.

A favorit elveszítette csatársztárját

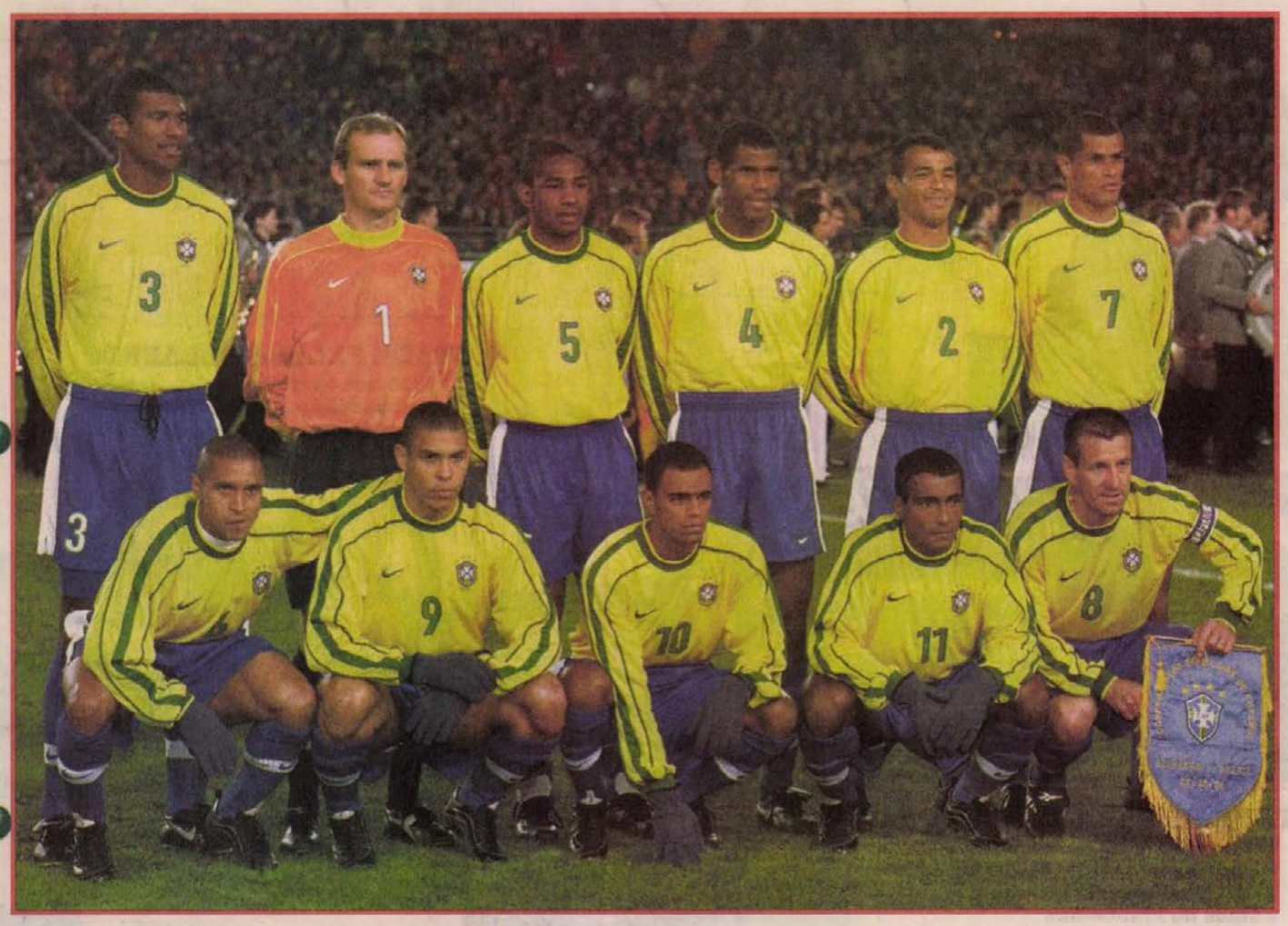

Álló sor, balról: Júnior Baiano, Taffarel, Cesar Sampaio, Aldair, Cafú, Rivaldo. Guggolnak: Roberto Carlos, Ronaldo, Denílson, Romário, Dunga

Irigyli-e valaki *Mario Jorge „Lobo" Zagallót*? Az első pillanatban bizonyosan. A földkerekség egyetlen labdarúgó-szakembere, aki játékosként, majd edzőként négy világbajnoki aranyérem megszerzésében működött közre. (A kvartettből a negyedik az 1994-es arany, amelyhez Zagallo *Parreira* szaktanácsadójaként segítette a válogatottat. Ezzel kapcsolatban a harminckettes döntő sorsolásán, Marseille-ben ő maga többször is hangsúlyozta: az nem Parreira válogatottja volt, Parreira és Zagallo csapata nyerte meg az aranyat.)

Övé a földkerekség egyik legprímább válogatottja, az a seleção brasileira, amelyet sokan a franciaországi arany első számú esélyesének tekintenek – mégis kevés olyan szövetségi kapitány van a világon, aki több kritikát kap, akinek gyakrabban akarják fejét venni, mint Zagallónak.

Brazíliában – ha futballról van szó – telhetetlenek az emberek. Az aranyzöldeknek (auriverde) is becézett válogatott 1993 októbere és 1997 májusának vége között – nem számítva az olimpiai válogatott egy, a FIFA által hivatalos országok közötti meccsnek regisztrált vereségét – egyetlen alkalommal sem hajtott fejet. Miközben több mint hatvan (!) futballista megfordult a Carlos Alberto Parreira, Mario Zagallo kettős keze alatt, a csapat egyszerűen nem tudott kikapni. A hihetetlen bőségnek ez is jele volt, mint ahogy az is, hogy olyan, Európában sztárként ünnepelt futballisták, mint a „német" *Elber*, a „portugál" *Jardel* vagy a „svájci", „francia", majd „spanyol" *Sonny Anderson* be sem tudott kerülni a legjobbak közé.

Aztán Oslóban egy akklimatizációs nehézségekkel küzdő, s az átigazolási ügye miatt „magán kívül" lévő Ronaldót cipelő gárda kikapott a norvégoktól. Rögtön kitört a botrány! Zagallónak magyarázkodnia kellett, s nem hajtotta a malmára a vizet az sem, hogy a csapat néhány nappal később a Tournoi de France-on nem tudott nyerni a franciák és az olaszok ellen sem, s már a második kör után kiderült, legfeljebb második lehet az angolok mögött. A „balhét" ugyan némileg tompította aztán az angolok legyőzése, de Teixeira, a szövetség elnöke – nem mellékesen Havelange FIFA-elnök veje – kilátásba helyezte Zagallo leváltását. A 67 éves kapitány egyetlen módon menthette meg állását: győzni kellett a Copa Américán Bolíviában.

Nem árt tudni: Brazília még soha, egyetlen alkalommal sem tudta megnyerni a dél-amerikai válogatottak tornáját idegen földön. Most sikerült, bár néha csak szenvedett. A mexikóiak ellen 0–2-ről fordított, a házigazda bolíviaiak ellen finoman szólva élvezte a játékvezető támogatását… Mindazonáltal azt nem lehet elvenni az aranyzöldektől, hogy eredményesen futballoztak, huszonkét gólt szereztek 540 perc alatt.

A Copa América megnyerése óta eltelt egy évben a brazilok ugyanebből a „kottából" futballoztak. Rengeteg győzelem (köztük a németek legyőzése márciusban Stuttgartban) mellett botlások („történelmi" vereség az Egyesült Államoktól, döntetlen Jamaica ellen a Concacaf Aranykupán, vereség az argentinoktól a Maracanában) – és szinte minden meccs után kritika, kritika, kritika, amelynek eredőjeként Zagallo is megkapta a „maga Zagallóját": az ő munkáját *Artur Antunes Coimbra*, azaz *Zico* segíti.

A válogatottról a legtöbb elemző azt állítja: zseniális futballisták gyülekezete, de nem igazi csapat, az eredményt sokkal inkább Ronaldo, Roberto Carlos, Romário, vagy a többi sztár zsenialitása határozza meg és nem a kollektív „munka".

Hogy ebben a vélekedésben a Zagallo–Zico duó is lát igazságot, mutatja: mire elérkezett a nevezés határideje, a kapitány egyre több játékosát vette vissza az 1994-es csapatból.

Taffarel helye megkérdőjelezhetetlen a kapuban, mint ahogy biztos a két szélső hátvédé, *Cafúé* és *Roberto Carlosé* is. A védelem közepén Zagallo a *Júnior Baiano–Aldair* duóra tesz, a középpályán számít *Dungára*, helyet talál *Rivaldónak* és *Leonardónak*. Elöl a *Romário–Ronaldo* páros lett volna a nyerő, ha a 94-es vb szupersztárját a sors nem kényszeríti ki a keretből. Két hely, egy védekező poszt – *Flávio* helyére *Cesar Sampaio* kerülhet –, és a csatárduó másik pozíciója kiadó. De így kimarad *Denílson, Bebeto, Zé Carlos, Doriva, Giovanni, Edmundo* közül egy kivételével mindegyik, „csak" azért, mert egyszerre nem lehetnek tizenegynél többen a pályán.

Félelmetesen erősek!

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Claudio André M. TAFFAREL	k	1966. 05. 08.	Atlético Mineiro
2 Marcos Evangelista de Morães »CAFÚ«	h	1970. 06. 19.	AS Roma
3 ALDAIR Nascimento dos Santos	h	1965. 11. 30.	AS Roma
4 Raimundo Ferreira Ramos JÚNIOR »BAIANO«	h	1970. 03. 14.	Flamengo
5 Carlos CÉSAR SAMPAIO de Campos	kp	1968. 03. 31.	Ana Szato Kogyo
6 ROBERTO CARLOS da Silva	h	1973. 04. 10.	Real Madrid
7 GIOVANNI Silva de Oliveira	kp	1972. 02. 04.	FC Barcelona
8 Carlos Caetano Bledorn Verri »DUNGA«	kp	1963. 10. 31.	Jubilo Ivata
9 RONALDO Luíz Nazario da Lima	cs	1976. 09. 22.	FC Internazionale
10 RIVALDO Vito Borba Ferreira	kp	1972. 04. 19.	FC Barcelona
11 EMERSON Ferreira da Rosa	kp	1976. 04. 04.	Bayer Leverkusen
12 CARLOS GERMANO Schwanbach	k	1970. 08. 14.	Vasco da Gama
13 José »ZÉ CARLOS« de Almeida	kp	1968. 11. 14.	São Paulo FC
14 Marcelo GONÇALVES Costa Lopes	h	1966. 02. 22.	Botafogo
15 ANDRE Alves da CRUZ	h	1968. 09. 20.	AC Milan
16 José »ZÉ ROBERTO« da Silva Júnior	h	1974. 07. 06.	Flamengo
17 Dorival Guidoni Junior »DORIVA«	kp	1972. 05. 28.	FC Porto
18 LEONARDO Nascimento de Araújo	kp	1969. 09. 05.	AC Milan
19 DENÍLSON de Oliveira	kp	1977. 08. 24.	São Paulo FC
20 José Roberto Gama de Oliveira »BEBETO«	cs	1964. 02. 16.	Botafogo
21 EDMUNDO Alves de Souza Neto	cs	1971. 04. 02.	Fiorentina
22 Nelson de Jesus Silva »DIDA«	k	1973. 10. 07.	Cruzeiro FC

Játéknapok az első körben

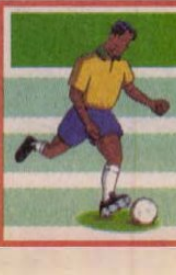

Június 10., szerda	17.30	**Skócia**	Saint-Denis
Június 16., kedd	17.30	**Marokkó**	Nantes
Június 23., kedd	15.00	**Norvégia**	Marseille

Latin légió Afrika képviseletében

Álló sor, balról: Taher Haledzs, Musztafa Halif, Juszef Sippo, Aberrahim Uakili, Nureddin Najbet, Abdelkader Brazi. Guggolnak: Musztafa Hadzsi, Lahszen Abrami, Ali Hattabi, Abelkrim Hadriui, Szaid Siba

Két esztendővel ezelőtt félárbocon kornyadozott a marokkói futball lobogója. A válogatott – a hajdani kézilabda-válogatott, *Abdellah Adzsri Blinda* irányításával – leszerepelt az 1994-es világbajnokságon, majd egymás után másodszor sem tudta kiharcolni a kontinensbajnokság döntőjében való szereplés jogát. Az utóbbi kudarc különösen fájó volt, hiszen azt jelentette, hogy a marokkói legénység nem fért be Afrika tizenhat legjobb válogatottja közé.

A szövetség erős emberei, akik korábban ragaszkodtak ahhoz, hogy hazai szakember vezesse a válogatottat, rászánták magukat a változtatásra. A francia *Henri Michel* személyében tapasztalt, világhírű edzőt szerződtettek a csapat élére. Az egykori nantes-i középpályás számára kettős feladatot határoztak meg: jusson be a válogatott az 1998-as világbajnokság harminckettes, valamint az év februárjában Burkina Fasóban rendezendő Afrikai Nemzetek-kupája tizenhatos döntőjébe.

Ma már, ugyebár, ismert tény: Michel mindkettőnek megfelelt. Nehéz lenne eldönteni, melyik volt a nehezebb feladat, hiszen a kontinensbajnoki döntőre Mali, Egyiptom és Szenegál „testén át" jutott el a piros-zöld válogatott, míg a világbajnoki selejtezőkön a kilencvenes évek elejének legerősebb fekete-afrikai válogatottját, a ghánait kellett megelőzni.

A fentiek ismeretében talán meglepő a megállapítás: a selejtezőkről a nagydöntőbe jutott harminc csapat közül talán egynek sem volt olyan könyű dolga, mint a marokkóiaknak. Hiszen az afrikai zóna első fordulóját – mint kiemelt – megúszta a csapat, aztán már „csak" Sierra Leonét, Gabont és az öt évvel korábbi önmagától messze kerülő Ghánát kellett megelőzni. Ennyi...

Henri Michel számít az otthon futballozókra – a Raját például hárman is képviselik keretében –, de azért elsősorban az Európában futballozókban bízik. Rendet vágott a kilencvennégyes válogatottban, lemondott két akkori kulcsemberről, a ráadásul éppen Franciaországban futballozó *Mohamed Sausról* és az otthon valóságos nemzeti hősnek számító *Rasid Daudiról*.

Az első számú sztár *Nureddin Najbet*, de príma a spanyol-portugál légió többi tagja is. Öten játszanak például a három legerősebb portugál klubban, a Portóban, a Benficában és a Sportingban – a marokkóiak szerint Najbet lisszaboni remeklése nyitotta meg számukra is az utat. A kvintettből *Musztafa Hadzsi* a legjobb, ő éppen váltotta a válogatott csapatkapitányát a zöld-fehéreknél. A magas, erős középpályás mindössze tizenhárom éves koráig élt hazájában, akkor apja – aki bányász – munkát kapott a franciaországi Forezben. Musztafa – akinek a neve „zarándokot" jelent arabul, ez is a beceneve franciául – otthon egyetlen csapatban sem futballozott, apja szenvedélyének engedve bokszolt. Aztán tizenöt évesen sportágat váltott, s azóta egyre fennebb tündököl a csillaga. Szerepelt már – akkor a francia Nancy-Lorraine tagjaként – az 1994-es világbajnokságon is, 1996 óta a lisszaboni Sporting játékosa.

Abdelilah Szaber, a válogatott jobbhátvédje a klubtársa, míg *Hadriui* és *Haledzs* a Benfica, *Sippo* pedig a Porto játékosa. *Tahar Haledzs* a legismertebb közülük, túl jár már ötvenedik válogatottságán is. Hazájában a Kavkab Marrakés együttesében futballozott, az 1994-es világbajnokság óta Portugáliában játszik.

A „latin légió" másik fele a spanyol első ligában szerepel: *Szaid Siba* a Compostela tagja, míg *Szalaheddin Bászir* (és Najbet) a Deportivo La Coruña alkalmazottja. Bászir a válogatott első számú csatárcsillaga – nem mellékesen a Michel-éra „gyermeke". Tizenhat selejtezőn (vb, illetve Afrikai Nemzetek-kupája) tíz gólt vágott, miközben állandósította a helyét a nemzeti tizenegyben. A casablancai születésű támadó 23 éves korában, 1995-ben bajnok és gólkirály lett a Raja mezében, nem csoda, hogy őt jelölték az Év játékosának. A következő esztendőben a szaúdi al-Hilál gárdája Rijádba csábította – a futballőrült király, II. Hasszán személyes engedélyével mehetett Arábiába –, majd miután elnyerte klubjával az Ázsiai Kupagyőztesek-kupáját, valamint a kontinens Szuperkupáját, 1997 őszén Spanyolországba szerződött.

Ha a selejtezőkön ez nem is derülhetett ki, a marokkóiaknak jobb csapatuk van, mint kilencvennégyben – egyébként a tavaly júniusi kvalifikációkor Marokkó lett az első afrikai válogatott, amely negyedszer is kijutott a világbajnokságra, bár később a kameruniak beállították e „rekordot" –, de az kétséges, hogy a két európai válogatottat és a világbajnok brazilokat is magába foglaló csoportból esélye lesz-e továbblépni.

Michel is így látja: *„Igyekszünk jól felkészülni, aztán, ahogy Marokkóban mondják, Insallah..."*. Vagyis: a többi Allahon múlik...

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Abdelkader el-BRAZI	k	1964. 11. 05.	FAR Rabat
2 Abdelilah SZABIR	h	1974. 04. 21.	Sporting CP
3 Abdelkrim el-HADRIUI	h	1972. 03. 06.	SL Benfica
4 Juszef ROSSZI	h	1973. 06. 28.	Rennes
5 Iszmail TRIKI	h	1967. 08. 01.	Lausanne-Sports
6 Nureddin NAJBET	h	1970. 02. 10.	Deportivo La Coruña
7 Musztafa el-HADZSI	kp	1971. 11. 16.	Deportivo La Coruña
8 Szaid SIBA	kp	1970. 09. 28.	Compostela
9 Abdeldzsalil HADDA	cs	1972. 03. 21.	Club African
10 Abderrahim UAKILI	kp	1970. 12. 11.	1860 München
11 Ali el-HATTABI	cs	1977. 01. 17.	Heerenveen
12 Drissz BENZEKRI	k	1970. 12. 31.	RS Settat
13 Rasid NEKRUZ	h	1972. 04. 10.	Bari
14 Szalaheddin BÁSZIR	cs	1972. 09. 05.	Deportivo La Coruña
15 Lahszen ABRAMI	h	1969. 12. 31.	Wydad Casablanca
16 Rasid AZZUZI	kp	1971. 01. 10.	Greuther Fürth
17 Garib AMZIN	cs	1973. 05. 03.	FC Mulhouse
18 Juszef SIPPO	kp	1973. 05. 10.	FC Porto
19 Dzsamel SZELLAMI	cs	1970. 10. 06.	Raja Casablanca
20 Tahar el-HALEDZS	h	1968. 06. 16.	SL Benfica
21 Rasid ROKKI	cs	1974. 11. 08.	Sabab Mohammedia
22 Musztafa SADILI	k	1973. 02. 14.	Raja Casablanca

Játéknapok az első körben

Június 10., szerda	21.00	Norvégia	Montpellier
Június 16., kedd	17.30	Brazília	Nantes
Június 23., kedd	17.30	Skócia	Saint-Etienne

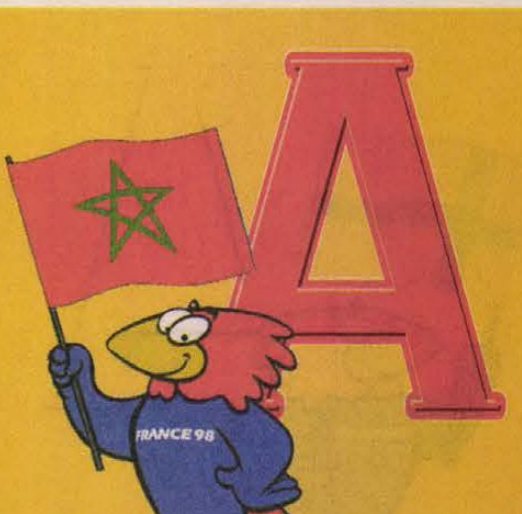

MAROKKÓ

A szövetség

Neve: Fédération Royale Marocaine de Football
Alapításának időpontja: 1955
FIFA-tagságának kelte: 1956
Címe: Avenue IBN Sina Bellevue, Boîte postale 51, Rabat
Telefon, ill. telefax: 212-7–672-706, ill. 212-7–671-070
Az igazolt játékosok száma: 27 608
A klubok száma: 1080

A válogatott

Szerelése: piros mez, piros nadrág, piros sportszár. Váltószerelés: zöld mez, zöld nadrág, zöld sportszár
Sikerei: világbajnoki nyolccaddöntős (1986), az Afrikai Nemzetek-kupája győztese (1976), a Mediterrán Játékok győztese (1983)

Szövetségi kapitány

Henri MICHEL
(1947. október 28.)

Vb-mérlege

A-csoportbeli ellenfeleivel: egyik ellenfelével sem játszott vb-mérkőzést

Örökmérlege A-csoportbeli ellenfeleivel

Brazília ellen	1	–	–	2	0–2
Norvégia ellen	–				
Skócia ellen	–				

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Marokkó–Sierra Leone 4–0 (G: Ragib 2, Hababi, Fertut), Ghána–Marokkó 2–2 (G: Bászir, Hadzsi), Gabon–Marokkó 0–4* (G: Bahdzsa 2, Szalaheddin 2), Sierra Leone–Marokkó 0–1 (G: Bászir), Marokkó–Ghána 1–0 (G: Ragib), Marokkó–Gabon 2–0 (G: Najbet, Bahdzsa)

**félbeszakadt az 55. percben, a FIFA a pályán elért eredménnyel igazolta a mérkőzést*

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1958: nem vett részt, 1962–1966 – kiesett a selejtezőkben, 1970 – 14., 1974–1982 – kiesett a selejtezőkben, 1986 – 11., 1990 – kiesett a selejtezőkben, 1994 – 23.

NORVÉGIA

A szövetség

Neve: Norges Fotballforbund
Alapításának időpontja: 1902. április 30.
FIFA-tagságának kelte: 1908
Címe: Ullevål Hageby, Postboks 3875 – 0805 Oslo 8, Norge
Telefon, ill. telefax: 47-22-024-500, ill. 47-22-951-010
Internet-címe: www.nif.idrett.no/fotball
Az igazolt játékosok száma: 296 350 (350 hivatásos)
A klubok száma: 1836 (18 000 csapat)

A válogatott

Szerelése: piros mez, fehér nadrág, kék sportszár. Váltószerelés: fehér mez, kék nadrág, fehér sportszár
Sikerei: Vb-döntős (1934, 1994), olimpiai bronzérmes (1936), U-18 Eb-bronzérmes (1992)

Szövetségi kapitány

Egil „Drillo" OLSEN
(1942. április 22.)

Vb-mérlege

A-csoportbeli ellenfeleivel: Skócia ellen: 2 mérkőzés, 1 döntetlen, 1 vereség, 2–3-as gólkülönbség. Brazíliával és Marokkóval még nem játszott

Örökmérlege A-csoportbeli ellenfeleivel

Brazília ellen	2	1	1	–	5–3
Marokkó ellen	–				
Skócia ellen	10	1	3	6	11–23

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Norvégia–Azerbajdzsán 5–0 (G: Solbakken 2, Solskjær 2, Strandli), Norvégia–Magyarország 3–0 (G: Rekdal 3), Svájc–Norvégia 0–1 (G: Leonhardsen), Norvégia–Finnország 1–1 (G: Solskjær), Magyarország–Norvégia 1–1 (G: Rudi), Finnország–Norvégia 0–4 (G: Solbakken, Rudi, J. Flo, T. A. Flo), Azerbajdzsán–Norvégia 0–1 (G: T. A. Flo), Norvégia–Svájc 5–0 (G: Jakobsen, Solbakken, Eggen, Østenstad, T. A. Flo)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1934 – nem indult, 1938 – 12., 1950 – nem indult, 1954-1990 – kiesett a selejtezőkben, 1994: 17.

Angol ligaválogatott norvég mezben

Álló sor, balról: Gunnar Halle, Henning Berg, Tore André Flo, Erik Hoftun, Vidar Riseth, Bent Skammelsrud. Elöl: Roar Strand, Frode Grodås, Håvard Flo, Øyvind Leonhardsen, Erik Mykland

Még szűk két esztendővel ezelőtt, a zürichi menetrend-egyeztetésen (a harmadik selejtező csoport válogatottjainak vezérkara a svájci városban gyűlt össze a programot meghatározni) *Egil Olsennel*, a norvégok szövetségi kapitányával azon polemizáltunk, vállalja-e azt, hogy angol stílusban futballozik a csapata.

Olsen elgondolkodott, aztán visszakérdezett: *„Létezik még olyan, hogy angol stílus? Hiszen a menő klubok már régen nem kick and rusht játszanak. Talán a Premiershipben egyedüliként a Wimbledon... Szóval, szerintem nincs már a mai futballban igazi angol stílus..."*

Aztán amikor látta elképedésemet, meg egyet nem értésemet, még hozzátette: *„Igen... Hát ha akad még ilyen stílusú csapat, az éppen az én válogatottam..."* – s nevetett hozzá, éreztetve és igazolva, hogy „közhasznú" beceneve, a Drillo, vagyis Trükkös, nemcsak futballstílusára, hanem egész lényére igaz. Mindazonáltal aligha van nála kedvesebb, felkészültebb, szimpatikusabb szövetségi kapitánya Európának.

S aligha van „angolabb" válogatottja Európának a norvégnál. Az „eredeti", *Glenn Hoddle* háromoroszlános legénysége ma már sokkal inkább kontinentális futballt játszik, mint a „vikingek". Olsen – annak ellenére, vagy éppen azért, mert tökéletesen felkészült elméleti szakember – a létező legegyszerűbb játékot gyakoroltatta be játékosaival. A kapus előtti négy védő egy vonalban helyezkedik el, a középpályások száma gyakran négyről ötre bővül, amikor az egyik ék egy sorral hátrább lép, sokkal inkább az ívelgetések, a játék fizikai jellege a meghatározó, mintsem a technikai csillogás, a cselezés...

Valóban nem túl bonyolult szisztéma, de a közelmúlt eredménysora azt mutatja, nagyon nehéz feladatot ad az ellenfélnek. A norvégok mindössze két gólt kapva, veretlenül nyerték meg a világbajnoki selejtező csoport küzdelmeit (a magyar válogatott előtt...), s májusban, Oslóban, egy gálaelőadáson 4–2-re verte meg a három és háromnegyed év óta először kapituláló brazil válogatottat.

Olsen nem kis büszkeséggel emlegette, hogy tudja, utálnak csapata ellen futballozni. *„De ezt én inkább kitüntetésnek veszem!"* – állította, s közben azért azt is hozzátette, hogy valóban nem leányálom gladiátorai ellen hadakozni.

A hetvenes években még jószerével nem is akadt Európa-klasszis norvég játékos, bár néhányan futballoztak a német Bundesligában és az Egyesült Államokban. A nyolcvanas években *Hallvar Thoresen, Rune Bratseth* és – kicsivel később – *Erik Thorstvedt* már magasra tartotta a norvég futball zászlaját, de az igazi áttörést a kilencvenes évek közepe hozta.

Részben a Bosman-szabálynak, részben a Rosenborg váratlan klubsikereinek, részben (de talán legnagyobb részben) a válogatott sikereinek köszönhetően – az 1994-es vb selejtezőin az angolokat előzte meg Olsen csapata – tömegével kerültek a Carling Premiershipbe a legjobb norvég játékosok. Az 1997-es és az 1998-as év fordulóján nem kevesebb mint huszonkét norvég futballista szerepelt élvonalbeli angol klubban!

Az már-már természetes, hogy az angol elitben játszókból könnyedén összeállítható lenne akár az optimálistól alig eltérő válogatott is (többnyire Olsen is köréjük építi csapatát...), mondjuk ekképp: *Grodås – Halle, Johnsen, Berg, Bjørnebye – Håland, Rudi, Leonhardsen, Solbakken – T. A. Flo, Solskjær*. De immár a kispadot is meg lehetne tölteni a Premier League-ből, például *Østenstaddal*, a Blackburnben alig játszó *Bohinennel*... S akkor még nem beszéltünk arról, hogy akadnak olyanok is, akik a válogatott keret közelébe sem jutnak, miközben angol klubjukban „atombiztos" kezdők, mint *Steffen Iversen* a Tottenhamben vagy *Bjørn Tore Kvarme* a Liverpoolban.

Egyébként is: nehéz lenne lebecsülni azt a válogatottat, amelynek legjobbjai a Manchester Unitedben, a Leeds Unitedben, a Liverpoolban és a Chelsea-ben játszanak. Mert hát ez a tény: az angol sztárcsapatban, az MU-ban Berg, Johnsen és Solskjær révén hétről hétre három norvég játszik, a Liverpoolban Leonhardsen és Bjørnebye – valamint a nem válogatott Kvarme – csak akkor hiányzik, ha sérült, s a sor még folytatható lenne.

Ha mindezek mellett szem előtt tartjuk azt is, hogy a norvég utánpótlás-válogatott is a legjobbak közé, az elődöntőbe jutott az U21 Eb-n, leszögezhetjük: északon a jövő is fényesnek tetszik.

Igaz, valószínűleg már Olsen nélkül. Drillo már bejelentette: sikerüljön akárhogy a világbajnokság, a torna után átadja a helyét (állítólag *Nils Johan Sembnek*, a hivatalban lévő utánpótlás-szakvezetőnek) a szövetségi kapitányi székben. S ez most nem trükk...

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Frode GRODÅS	k	1964. 10. 24.	Tottenham Hotspur
2 Gunnar HALLE	h	1965. 08. 11.	Leeds United
3 Ronny JOHNSEN	h	1969. 06. 10.	Manchester United
4 Henning BERG	h	1969. 09. 01.	Manchester United
5 Stig Inge BJØRNEBYE	h	1969. 12. 11.	Liverpool FC
6 Ståle SOLBAKKEN	kp	1968. 02. 27.	Ålborg BK
7 Erik MYKLAND	kp	1971. 07. 21.	Panathinaikosz
8 Øyvind LEONHARDSEN	kp	1970. 08. 17.	Liverpool FC
9 Tore André FLO	cs	1973. 06. 15.	Chelsea FC
10 Kjetil REKDAL	kp	1968. 11. 06.	Hertha BSC
11 Jahn Ivar „Mini" JAKOBSEN	kp	1965. 11. 08.	Rosenborg BK
12 Thomas MYHRE	k	1973. 10. 16.	Everton FC
13 Espen BÅRDSEN	k	1977. 12. 07.	Tottenham Hotspur
14 Vegard HEGGEM	kp	1975. 07. 13.	Rosenborg BK
15 Dan EGGEN	h	1970. 01. 13.	Celta Vigo
16 Jostein FLO	kp	1964. 10. 03.	Strømsgodset
17 Håvard FLO	kp	1970. 04. 04.	Werder Bremen
18 Egil Johan ØSTENSTAD	cs	1972. 01. 02.	Southampton FC
19 Erik HOFTUN	h	1969. 03. 03.	Rosenborg BK
20 Ole Gunnar SOLSKJÆR	cs	1973. 02. 26.	Manchester United
21 Vidar RISETH	kp	1972. 04. 21.	Linzer ASK
22 Roar STRAND	kp	1970. 02. 02.	Rosenborg BK

Játéknapok az első körben

Június 10., szerda	21.00	**Marokkó**	Montpellier
Június 16., kedd	17.30	**Skócia**	Bordeaux
Június 23., kedd	17.30	**Brazília**	Marseille

Nagypapakorú kapus dirigálja a védelmet

Álló sor, balról: Tosh McKinlay, Colin Calderwood, Craig Burley, Jim Leighton, Colin Hendry. Guggolnak: Darren Jackson, John Collins, Kevin Gallacher, Gary McAllister, Tom Boyd, Paul Lambert

Az 1986-os, mexikói világbajnokságon *Jim Leighton* volt a skótok első számú kapusa. Mind a három mérkőzésen ő védett, *Andy Goram* pedig a tartalékjaként ücsörgött a kispadon. Ennek, ugyebár, lassan tizenkét éve.

Az 1990-es, olaszországi Mondialén a változatosság kedvéért újra Jim Leighton védte a skótok kapuját, Andy Goram volt az első számú tartalék. Ennek, ugyebár, lassan nyolc éve.

Az 1998-as, franciaországi világbajnokságon csak azért nem lesz ugyanez a „leosztás", mert Andy Goram (akiről nem árt tudni, hogy a legutóbbi két Eb-döntőben még ő őrizte a skótok hálóját) május végén megsértődött, kijelentette, ő nem lesz tovább tartalék kapus és nem csak haza utazott, de vissza is vonult. Így Jim Leighton (aki már 1982-ben is kerettag volt, csekély húsz esztendeje „szolgál" a skót vagy az angol élvonalban) védi majd a kaput, s mögötte *Neil Sullivan*, a Wimbledon egyese ül a kispadon. Változik (?) a világ...

Leighton egyébként két héttel a világbajnoki döntő után ünnepli majd negyvenedik születésnapját, a magánéleti problémái miatt is sebezhetőbb, dezertált Goram hozzá képest „gyerek", áprilisban lesz harmincnégy éves. Talán kissé hosszan időztünk el a kapusoknál, de ne feledjük, a skót válogatott szempontjából alapvetően fontos a hálóőrök remeklése. Az 1996-os Európa-bajnokság selejtezőin Jim Leighton hat és fél mérkőzésen át védett – s egyetlen gólt sem kapott. A mostani sorozatban ketten együtt Gorammel a tíz találkozón mindössze három gólt kaptak, nyolcszor kilencven perc, azaz 720 perc alatt egyet sem. (Ennél kevesebbszer csak az angolok, az olaszok és a norvégok kapujába került be a labda, ám mind a három csapat a skótok tízével szemben csak nyolc mérkőzést játszott.)

Maradva még a góltalansági szériánál: a skótok a hatodik selejtezőjük után még kapott gól nélkül álltak. S ha be-be is csúszott néhány váratlan eredmény, az összproduktum elégséges volt ahhoz, hogy *Craig Brown* együttese – mind a kilenc európai csoport legjobb második helyezettje – „egyenes úton" kijusson a világbajnokságra. Az említett váratlan eredmények közül az élre kívánkozik a zsenge észt válogatott elleni, „idegenbeli" döntetlen. (A kiírás szerint, miután a csoportok első négy helyezettjének pontjait vették figyelembe a legjobb második kiválasztásánál, ez a remi nem rontotta a skótok helyzetét.) A meccsnek különös története van: még kilencvenhat őszén elmaradt Tallinnban a két együttes találkozója, mert a hazaiak (!) – adminisztrációs hiba miatt – eltévesztették a kezdési időpontot, s nem álltak ki a mérkőzésre. A logikus döntés (3–0 a vétlen skótoknak) helyett a FIFA újrajátszást rendelt el, semleges helyszínen, Monacóban. Nem tudott egyik csapat sem gólt szerezni, 0–0 lett az ismétlés vége. Pedig ha a skótok megkapták volna a három pontot, csoportelsőként jutnak Franciaországba. Persze, mondhatják magyarok, szlovákok egyaránt, ez legyen a legnagyobb bajuk, hogy csak másodikként kvalifikálták magukat...

Hiszen a lényeg a továbbjutáson van. S az újra megerősítette a tényt: a skót gárda változatlanul az európai elitbe tartozik. Nem a legszűkebbe, körülbelül a tíz–tizenhatodik hely lehet az övé az erőrangsorban. De ez elégséges ahhoz, hogy rendre eljusson a nagy tornákra. Többre már nemigen, a skótok még sem az Európa-bajnoki, sem a világbajnoki döntőben nem tudtak túljutni az első fordulón.

A közelmúlt – értsd: a Craig Brown „uralkodása" alatt tartó – viszonylagos sikersszéria azt is eredményezte-eredményezi, hogy a kapitánynak nincs oka váltogatni embereit, évek óta együtt futballozik a csapat magja. Egységben az erő – de a sorozatmérkőzéseken visszaüthet, hogy a menők mindegyike (a kapusokon kívül *Collins, Tosh McKinlay, Boyd, Calderwood, Hendry* és *Gallacher*) harminc feletti játékosként szerepel majd a Coupe de Monde-on.

Mindenesetre húsz évvel ezelőtt Ally McLeod úgy vonult el válogatottjával (micsoda játékosok alkották: Dalglish, Macari, Souness, Gemmill, Jordan...) az argentínai világbajnokságra, hogy első helyet ígért híveinek. Aztán a skótok kiestek az első fordulóban. Brown most nem ígérget, de azt állítja, egy meccsen múlik a továbblépés. A brazilok jobbak, a marokkóiak gyengébbek az övéinél. A norvégok elleni találkozón dől majd el minden...

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 James LEIGHTON	k	1958. 07. 24.	Aberdeen FC
2 Jack McNAMARA	kp	1973. 10. 24.	Celtic FC
3 Thomas BOYD	h	1965. 11. 24.	Celtic FC
4 Colin CALDERWOOD	h	1965. 01. 20.	Tottenham Hotspur
5 Colin HENDRY	h	1965. 12. 07.	Blackburn Rovers
6 Thomas „Tosh" McKINLAY	h	1964. 12. 03.	Celtic FC
7 Kevin GALLACHER	cs	1966. 11. 23.	Blackburn Rovers
8 Craig BURLEY	kp	1971. 09. 24.	Celtic FC
9 Gordon DURIE	cs	1965. 12. 06.	Rangers FC
10 Darren JACKSON	cs	1966. 07. 25.	Celtic FC
11 John COLLINS	kp	1968. 01. 31.	AS Monaco
12 Neil SULLIVAN	k	1970. 02. 24.	Wimbledon FC
13 Simon DONNELLY	cs	1974. 12. 01.	Celtic FC
14 Paul LAMBERT	kp	1969. 08. 07.	Celtic FC
15 Scot GEMMILL	kp	1971. 01. 02.	Nottingham Forest
16 David Michael WEIR	h	1970. 05. 10.	Heart of Midlothian
17 William „Bill" McKINLAY	kp	1969. 04. 22.	Blackburn Rovers
18 Matthew ELLIOTT	h	1968. 11. 01.	Leicester City
19 Derek WHYTE	h	1968. 08. 31.	Aberdeen FC
20 Scott BOOTH	kp	1971. 12. 16.	Borussia Dortmund
21 Jonathan GOULD	k	1969. 08. 18.	Celtic FC
22 Christian DAILLY	h	1973. 10. 23.	Derby County

Játéknapok az első körben

Június 10., szerda	17.30	**Brazília**	Saint-Denis
Június 16., kedd	17.30	**Norvégia**	Bordeaux
Június 23., kedd	17.30	**Marokkó**	Saint-Etienne

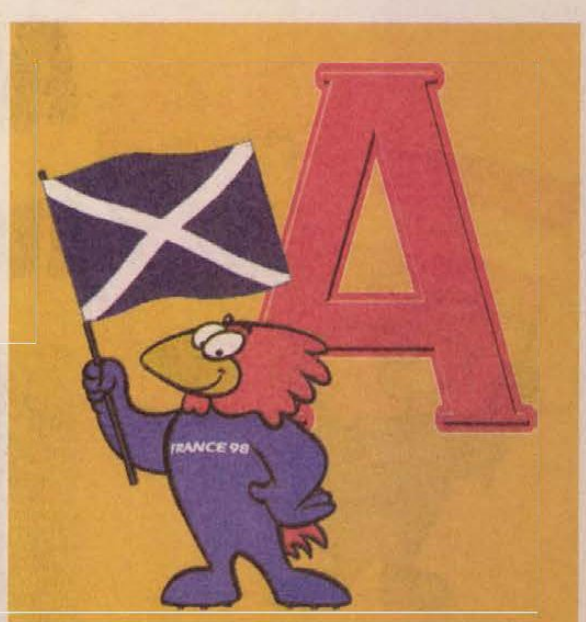

SKÓCIA

A szövetség

Neve: The Scottish Football Association
Alapításának időpontja: 1873. március 13.
FIFA-tagságának kelte: 1910
Címe: 6 Park Gardens, GB-Glasgow G3 7YF
Telefon, ill. telefax: 44-141/332-6372, ill. 44-141/332-7559
Internet-címe: www.scottishfa.co.uk
Az igazolt játékosok száma: 131 883 (hivatásos: 3250)
A klubok száma: 5674 (a csapatoké: 6335)

A válogatott

Szerelése: sötétkék mez, fehér nadrág, sötétkék sportszár. Váltószerelés: fehér mez, kék nadrág, fehér sportszár
Sikerei: világbajnoki résztvevő (1954, 1958, 1974, 1978, 1982, 1986, 1990), ifjúsági UEFA-tornagyőztes (1982), U16 vb-ezüstérmes (1989)

Szövetségi kapitány

Craig BROWN
(1940. július 1.)

Vb-mérlege

A-csoportbeli ellenfeleivel: Brazília ellen: 3 mérkőzés, 1 döntetlen, 2 vereség, 1–5-ös gólkülönbség. Norvégia ellen: 2 mérkőzés, 1 győzelem, 1 döntetlen, 3–2-es gólkülönbség. Marokkóval még nem játszott.

Örökmérlege A-csoportbeli ellenfeleivel

Brazília ellen	8	–	2	6	2–12
Marokkó ellen	–				
Norvégia ellen	10	6	3	1	23–11

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Ausztria–Skócia 0–0, Lettország–Skócia 0–2 (G: Collins, Jackson), Skócia–Svédország 1–0 (G: McGinlay), Észtország–Skócia 0–0, Skócia–Észtország 2–0 (G: Boyd, öngól), Skócia–Ausztria 2–0 (G: Gallacher 2), Svédország–Skócia 2–1 (G: Gallacher), Fehéroroszország–Skócia 0–1 (G: McAllister), Skócia–Fehéroroszország 4–1 (G: Gallacher 2, Hopkin 2), Skócia–Lettország 2–0 (G: Gallacher, Durie)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1938 – nem indult, 1950 – bejutott a döntőbe, de visszalépett, 1954 – 15., 1958 – 14., 1962–1970: kiesett a selejtezőkben, 1974: 9., 1978 – 11., 1982 – 15., 1986 – 19., 1990: 18., 1994 – kiesett a selejtezőkben

AUSZTRIA

A szövetség

Neve: Österreichischer Fussball-Bund
Alapításának időpontja: 1904. március 18.
FIFA-tagságának kelte: 1904
Címe: Ernst-Happel-Stadion, Sektor A/F, A-1021 Wien
Telefon, ill. telefax: 43-1-727-180, ill. 43-1-728-1632
Internet-címe: www.asn.or.at/oefb
Az igazolt játékosok száma: 424 732 (hivatásos: 294)
A klubok száma: 2309 (a csapatoké 10 200)

A válogatott

Szerelése: fehér mez, fekete nadrág, fehér sportszár. Váltószerelés: piros mez, fehér nadrág, piros sportszár
Sikerei: világbajnoki bronzérmes (1954), világbajnoki 4. (1934), világbajnoki középdöntős (1978, 1982), UEFA-tornagyőztes (1950, 1957)

Szövetségi kapitány

Herbert PROHASKA
(1955. augusztus 8.)

Vb-mérlege

B-csoportbeli ellenfeleivel. Chile ellen: 1 mérkőzés, 1 győzelem, 1–0-ás gólkülönbség. Olaszország ellen: 3 mérkőzés, 3 vereség, 0–3-as gólkülönbség. Kamerunnal még nem játszott

Örökmérlege B-csoportbeli ellenfeleivel

Chile ellen	1	1	–	–	1–0
Kamerun ellen	–				
Olaszország ellen	35	16	7	12	45–53

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Ausztria–Skócia 0–0, Svédország–Ausztria 0–1 (G: Herzog), Ausztria–Lettország 2–1 (G: Polster, Herzog), Skócia–Ausztria 2–0, Ausztria–Észtország 2–0 (G: Vastic, Stöger), Lettország–Ausztria 1–3 (G: Heraf, Polster, Stöger), Észtország–Ausztria 0–3 (G: Polster 3), Ausztria–Svédország 1–0 (G: Herzog), Fehéroroszország–Ausztria 0–1 (G: Pfeifenberger), Ausztria–Fehéroroszország 4–0 (G: Polster 2, Stöger 2)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930: nem indult, 1934 – 9., 1938–1950: nem indult, 1954 – 3., 1958 – 15., 1962: nem indult, 1966 –1974 – kiesett a selejtezőkben, 1978 – 7., 1982 – 8., 1986 – kiesett a selejtezőkben, 1990 – 18., 1994 – kiesett a selejtezőkben

Toni Polster utolsó nagy fellépése

Álló sor, balról: Peter Schöttel, Andreas Herzog, Anton Pfeffer, Toni Polster, Ivica Vastic, Franz Wohlfahrt. Elöl: Harald Cerny, Arnold Wetl, Roman Mählich, Heimo Pfeifenberger, Wolfgang Feiersinger

A világbajnoki selejtező sorozat kezdete előtt még maga *Herbert Prohaska* szövetségi kapitány is úgy vélekedett, hogy csapata csak a harmadik helyre esélyes az Egyesült Államokban harmadik helyet szerző svédek és az Eb tizenhatos döntőjébe jutott skótok mögött.

A sorozat végére aztán az osztrákok – a fentiek szerint magukat is meglepve – csoportelsők lettek, tíz mérkőzésükből nyolcat megnyerve, s csak egyet elvesztve. Herbert Prohaska (aki elriasztó kritikákat kapott azután, hogy csapata nem tudta kiharcolni az angliai Európa-bajnokságon a szereplés jogát) immár „pozitív hőssé" vált – éppen úgy ünnepelték, mint játékosi pályafutásának legszebb napjaiban. Az egykori Austria-sztár azonban eleget tapasztalt már ahhoz, hogy megőrizze higgadtságát és realitásérzékét: *„Valamennyiünket boldoggá tesz a siker, a továbbjutás. Nem csodacsapat a miénk, de kiérdemeltük, hogy ott lehessünk a világbajnokságon"* – értékelte eddigi legnagyobb edzői sikerét *Nyilasi Tibor* barátja, egykori klubtársa.

Prohaska szerint csapata erényt kovácsolt az 1996. évi Európa-bajnokság selejtezőinek kudarcából, megkeményedett, még harcosabbá vált. *„Korábban, ha egy erősebb csapattal játszottunk, válogatottam hajlamos volt könnyen megadni magát. Ez azonban már a múlté. Mindenki ellen olyan keményen küzdünk, ahogyan csak tudunk, és ezzel sok meglepetést lehet okozni!"* – nyilatkozta a kapitány.

Polster – aki játszott az 1990-es világbajnokságon – most esküszik arra, hogy erősebb csapatuk van, mint nyolc éve volt. Elsősorban – véli – azért, mert a Bosman-szabály következtében rengeteg tehetséges osztrák futballistának volt lehetősége olasz, német vagy spanyol klubhoz szerződni – a sajátjánál erősebb bajnokságban futballozni. Tény, hogy az elmúlt harminc esztendő fő attrakciójának elkönyvelt, argentínai világbajnokság óta nem volt ennyi légiós a csapatban. Az ország legjobb öt kapusa közül például négy (!) légiós, csak a keret harmadik kapusa, az austriás *Knaller* véd a hazai bajnokságban.

Hogy azután mindez mire elég a világbajnokságon, meglátjuk. Mindesetre az olasz, chilei, kameruni, osztrák négyesből nem lehetetlen továbbjutni, bár nem is Prohaska csapata a legesélyesebb a valószínűleg az olaszok mögötti második továbbjutó helyre. Különösen, ha felidézzük, milyen gyengén futballozott az osztrák válogatott tavasszal! Nemcsak a Magyarországtól és az Egyesült Államoktól egyaránt Bécsben elszenvedett vereség aggaszthatja a szurkolókat, hanem „fájó" az is, hogy a *Krankl* utáni éra legjobb osztrák futballistája, a német Bundesligából kiesett 1. FC Kölnben is jó teljesítményt nyújtó Toni Polster kivételével (aki Franciaországban válogatottsági rekorder lehet, befoghatja a 93-mal csúcstartó Hanappit) a kulcsemberek közül senki sem nyújtott jó teljesítményt a legutóbbi hónapokban. *Herzog* képességeit senki sem vitatja, de ritkán tud igazi vezérré válni, *Feiersinger* és *Pfeifenberger* sokat volt sérült, *Kühbauer* pedig még mindig nem heverte ki családja tragédiáját.

Prohaska – talán erre is tekintettel – meglehetősen védekező szisztémát talált ki csapatának. A hagyományos háromvédős (libero és két emberfogó) hátsó sor elé a kapitány hat középpályást vezényel, feladatuk egyrészt Toni Polster kiszolgálása, másrészt nekik kell mozgékonnyá tenniük az első látásra „merevnek" tűnő szerkezetet. Kühbauerre, ha jó formában van, Herzogra, de mindenekelőtt a hazai bajnokság nagy felfedezettjére, a horvátból osztrákká lett *Ivica Vasticra* érdemes figyelni az ellenfelek védelmének., Prohaska épít két szélső középpályására, *Cernyre* (vagy *Schoppra)* és *Wetlre* – az ő feladatuk, hogy a védelem mögé kerülve keressék a középen érkezőket, és kíséreljék meg kihasználni, hogy a csapat erőssége a fejjáték.

Ha mindez sikerül, Ausztria csapata „túlélheti" a csoportmérkőzéseket. Ne feledjük, már ez is korszakos siker lenne, miután az 1982-es, spanyolországi világbajnokság óta, azaz tizenhat esztendeje az Európa- és világbajnokságok közül mindössze az 1990-es, olaszországi Mondialéra jutott a válogatott. Ráadásul azon sem szerepelt valami jól, csoportharmadikként az „első adandó alkalommal" kiesett...

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Michael KONSEL	k	1962. 03. 06.	AS Roma
2 Markus SCHOPP	h	1974. 02. 22.	Sturm Graz
3 Peter SCHÖTTEL	h	1967. 03. 26.	Rapid Wien
4 Anton PFEFFER	h	1965. 08. 17.	Austria Wien
5 Wolfgang FEIERSINGER	h	1965. 01. 30.	Borussia Dortmund
6 Walter KOGLER	h	1967. 12. 12.	AS Cannes
7 Mario HAAS	cs	1974. 09. 16.	Sturm Graz
8 Heimo PFEIFENBERGER	kp	1966. 12. 29.	Werder Bremen
9 Ivica VASTIC	cs	1969. 09. 29.	Sturm Graz
10 Andreas HERZOG	kp	1968. 09. 10.	Werder Bremen
11 Martin AMERHAUSER	kp	1974. 07. 23.	SV Salzburg
12 Martin HIDEN	h	1973. 03. 11.	Leeds United
13 Harald CERNY	kp	1973. 09. 13.	1860 München
14 Hannes REINMAYR	kp	1969. 08. 23.	Sturm Graz
15 Arnold WETL	cs	1970. 02. 02.	Rapid Wien
16 Franz WOHLFAHRT	k	1964. 07. 01.	VfB Stuttgart
17 Roman MÄHLICH	kp	1971. 09. 17.	Sturm Graz
18 Peter STÖGER	kp	1966. 04. 11.	Linzer ASK
19 Anton POLSTER	cs	1964. 03. 10.	1. FC Köln
20 Andreas HERAF	kp	1967. 09. 10.	Rapid Wien
21 Wolfgang KNALLER	k	1961. 10. 09.	Austria Wien
22 Dietmar KÜHBAUER	kp	1971. 04. 04.	Real Sociedad

Játéknapok az első körben

Június 11., csütörtök	21.00	Kamerun	Toulouse
Június 17., szerda	17.30	Chile	Saint-Etienne
Június 23., kedd	16.00	Olaszország	Saint-Denis

A „csodafegyver" neve: Za+Sa

Álló sor, balról: Ronald Fuentes Núnez, Nelson Parraguez Riveros, Luis Musrri Saravia, Ricardo Rojas, Miguel Ramirez Perez, Nelson Tapia. Elöl: Fabián Silva, Cristián Vargas, Ivan Zamorano, Francisco Rojas, Marcelo Salas

A chilei válogatottat a világbajnokság előtt sokan afféle „sötét lóként" emlegetik, olyan csapatként, amelynek valódi erejét nehezen tudja kalibrálni a világ, amelyik könnyen meghúzkodhatja az előzetesen esélyesebbnek ítéltek bajszát is. A tavaszi győzelem a Wembleyben magasra emelte a chileiek ázsióját – bár az angol válogatott elleni siker talán túl magasra is tette a lécet. Ha a két csatársztár, *Zamorano* és *Salas* nem fog ki nagyon rossz napokat, *Nelson Acosta* csapata a B-csoportban megelőzheti Ausztriát és Kamerunt – igaz, a java ott kezdődik, már a legjobb nyolc közé jutásért le kellene győznie (valószínűleg) Brazíliát vagy Norvégiát.

Tulajdonképpen fura, hogy két sztárjuknak, Ivan Zamoranónak és Marcelo Salasnak köszönhetően ilyen kedvezővé vált a chileiek megítélése. (Nincs azért ez mindenütt így, a világ talán legismertebb fogadóirodája, a William Hill csak negyediknek várja a csoportban Zamoranóékat.) A hazájában *Rojasnak* (vörösöknek) becézett gárda kis híján elbukott a selejtezőkön. Az első találkozó után lemondott a korábbi szövetségi kapitány, a két legfontosabb őszi mérkőzés előtt játékossztrájk nehezítette a felkészülést, ráadásul a legjobb – s legeredményesebb – csatár, Ivan Zamorano sérülése miatt kihagyta az utolsó négy mecscset.

A selejtező sorozatban a korábbi bolíviai kapitánnyal, *Xabier Azkargortával* rajtoló csapat körül már az első találkozó után kitört a botrány: *Margas* csak a 90. percben egyenlített Venezuelában. Mintha a magyar válogatott Liechtensteinben vagy San Marinóban veszítene pontokat... A kudarc Azkargorta fejébe került, az uruguayi Nelson Acosta vette át tőle a dirigensi szerepet.

De ettől még nem lódult meg a szekér... Ecuadort ugyan tönkreverte Zamorano és Salas, viszont a következő hét (!) meccsen mindössze egy győzelmet tudott szerezni a gárda – azt is Santiagóban. Mindez már előrevetítette annak árnyékát, hogy Chile ugyanúgy juthat ki a világbajnokságra, ahogy Bolívia négy évvel korábban: a vörösök csak a Santiagóban szerzett pontjaiknak köszönhetik a továbbjutást, a megszerzett huszonöt pontból huszonegyet otthon gyűjtötték be.

A fordulatot a venezuelaiak kiütése jelentette: Ivan Zamorano öt góllal járult hozzá ehhez. Ugyancsak „Rettenetes Iván" volt a hőse a paraguayak elleni – hasonképpen nagyon fontos – ütközetnek: az Inter csillaga lőtte mindkét chilei gólt.

Közben a világ Marcelo Salas nevét tanulta. Az ifjú csatár a dél-amerikai zóna selejtezőinek első számú felfedezettje lett, a Buenos Aires-i River Plate támadója kétszer is mesterhármast ért el. Nagy éve volt az 1997-es: a chilei válogatottal kiharcolta a világbajnoki részvételt, a River Plate együttesével pedig mindkét országos bajnoki címet megnyerte. Ráadásul világhírű futballistává avanzsált, a Lazio csillagászati összeget fizetve előzte meg az aláírásáért vivott versenyben a Manchester Unitedet.

A tavaszi remeklésnek – meg a makulátlan hazai szériának – köszönhetően a chileiek hamarosan az argentin, a kolumbiai és a paraguayi válogatott mögött esélyessé léptek elő a negyedik továbbjutó helyre.

Ám Zamorano sérülése visszavetette a csapatot, az uruk és – ami különösen fájó volt, Santiagóban – az argentinok is legyőzték a chileieket. Ám nem esett ettől senki kétségbe, hiszen mindenki könnyedén ki tudta számolni: ha az immár Salast frontemberének tudó chilei gárda megnyeri utolsó két mérkőzését, világbajnoki résztvevő lesz.

Így is történt, sem a peruiak, sem a bolíviaiak nem tudták feltartóztatni a dél-amerikai selejtező sorozat legveszélyesebb támadósorát.

Dicsértük a csapat két világklasszis támadóját – nem is véletlenül. Zamorano és Salas „jelenléte" magyarázza, hogy a chileiek szakítottak az évtizedek óta bevált, hagyományos csapatszerkezettel, amely a masszív védelemre helyezte a hangsúlyt. Vébécsapatukban a keret legrutinosabb tagjának számító, félszázadik válogatottságához közeledő Javier Margas az egyetlen nemzetközi klasszis védő, a hangsúly így a 4–4–2-es alapfelállásban áttevődik a középpályára, ahol megint csak a két támadó (középpályás), *Acuña* és *Sierra* neve veretesebb.

Alighanem rajtuk, Zamoranón, Salason, Acuñán és Sierrán múlik majd, hogy a chilei csapat meddig jut el Franciaországban.

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Nelson TAPIA	k	1966. 09. 22.	Universidad Católica
2 Cristián CASTANEDA	h	1968. 09. 18.	Universidad de Chile
3 Ronald FUENTES	h	1969. 06. 22.	Universidad de Chile
4 Francisco ROJAS	h	1974. 07. 22.	Colo Colo
5 Javier MARGÁS	h	1969. 05. 10.	Universidad Católica
6 Pedro REYES	h	1972. 11. 13.	Colo Colo
7 Nelson Rodrigo PARRAGUEZ	kp	1971. 04. 05.	Universidad Católica
8 Clarence ACUÑA	kp	1975. 02. 08.	Universidad de Chile
9 Ivan Luis ZAMORANO	cs	1967. 01. 18.	FC Internazionale
10 José Luis SIERRA	kp	1968. 12. 05.	Colo Colo
11 Marcelo SALAS	cs	1974. 12. 24.	River Plate
12 Marcelo RAMÍREZ	k	1965. 05. 29.	Colo Colo
13 Manuel NEIRA	cs	1977. 10. 12.	Colo Colo
14. Miguel RAMÍREZ	h	1970. 06. 11.	Universidad Católica
15 Moisés VILLARROEL	h	1976. 02. 12.	Wanderers
16 Mauricio AROS	h	1976. 03. 09.	Universidad de Chile
17 Francisco Marcelo VEGA	kp	1971. 08. 12.	New York/New Jersey MetroStars
18 Luis Eduardo MUSRRI	kp	1969. 12. 24.	Universidad de Chile
19 Fernando CORNEJO	kp	1969. 01. 28.	Universidad Católica
20 Fabián ESTAY	cs	1968. 10. 05.	Toluca
21 Rodrigo BARRERA	cs	1970. 03. 30.	Universidad de Chile
22 Carlos TEJAS	k	1974. 10. 04.	Coquimbo

Játéknapok az első körben

Június 11., csütörtök	17.30	**Olaszország**	Bordeaux
Június 17., szerda	17.30	**Ausztria**	Saint-Etienne
Június 23., kedd	16.00	**Kamerun**	Nantes

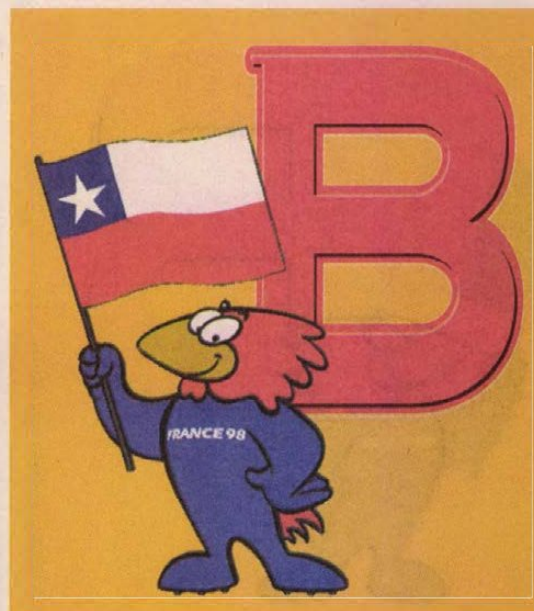

CHILE

A szövetség

Neve: Federacion de Fútbol de Chile
Alapításának időpontja: 1895
FIFA-tagságának kelte: 1912
Címe: Avenida Quilin, 5635 Comuna Pentaloen, Casilla Postal 3733, Correo Central, Santiago de Chile
Telefon, ill. telefax: 56-2-284 9000, ill. 56-2-284 3510
Internet-címe: www.anfp.cl/anfp/
Az igazolt játékosok száma: 618 200
A klubok száma: 4650

A válogatott

Szerelése: piros mez, kék nadrág, fehér sportszár. Váltószerelés: fehér mez, kék nadrág, fehér sportszár
Sikerei: világbajnoki bronzérmes (1962), a Copa América második helyezettje (1955, 1956, 1979, 1987)

Szövetségi kapitány

Nelson ACOSTA
(1944. június 12.)

Vb-mérlege

B-csoportbeli ellenfeleivel. Ausztria ellen: 1 mérkőzés, 1 vereség, 0–1-es gólkülönbség. Olaszország ellen: 2 mérkőzés, 1 győzelem, 1 vereség, 2–2-es gólkülönbség. Kamerunnal még nem játszott.

Örökmérlege B-csoportbeli ellenfeleivel

Ausztria ellen	1	–	–	1	0– 1
Kamerun ellen	–				
Olaszország ellen	2	1	–	1	2– 2

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Venezuela–Chile 1–1 (G: Margas), Chile–Ecuador 4–1 (G: Zamorano 2, Salas, Estay), Kolumbia–Chile 4–1 (G: Zamorano), Paraguay–Chile 2–1 (G: Margas), Chile–Uruguay 1–0 (G: Salas), Argentína–Chile 1–1 (G: Cornejo), Peru–Chile 2–1 (G: Zamorano), Bolívia–Chile 1–1 (G: González), Chile–Venezuela 6–0 (G: Zamorano 5, Reyes), Ecuador–Chile 1–1 (G: Salas), Chile–Kolumbia 4–1 (G: Salas 3, Zamorano), Chile–Paraguay 2–1 (G: Zamorano 2), Uruguay–Chile 1–0, Chile–Argentína 1–2 (G: Salas), Chile–Peru 4–0 (G: Salas 3, Reyes), Chile–Bolívia 3–0 (G: Barrera, Salas, Carreno)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – 5., 1934-1938 – nem indult, 1950 – 9., 1954 – nem indult, 1958 – kiesett a selejtezőben, 1962 – 3., 1966 –13., 1970 – kiesett a selejtezőben, 1974 – 11., 1978 – kiesett a selejtezőben, 1982 – 22., 1986-1990 – kiesett a selejtezőben, 1994 – eltiltás miatt nem indult

Szelídíthetetlenek-e még az oroszlánok?

Álló sor, balról: Jean-Jacques Missé-Missé, Alphonse Tchami, Pierre Wome Nlend, Raymond Kalla, Rigobert Song, Jacques Songo'o. Guggolnak: Tobie Mimboe, Patrick Mboma, Joseph-Marie Tchango, Pierre Moukoko, Bernard Tchoutang

KAMERUN

A szövetség

Neve: Fédération Camerounaise de Football
Alapításának éve: 1960
FIFA-tagságának kelte: 1962.
Címe: Boîte Postal 1116, Yaoundé
Az igazolt játékosok száma: 28 000
A klubok száma: 320

A válogatott

Szerelése: zöld mez, piros nadrág, zöld sportszár. Váltószerelés: sárga mez, piros nadrág, piros sportszár
Sikerei: Az Afrikai Nemzetek-kupája kétszeres győztese (1984, 1988)

Szövetségi kapitány

Claude LEROY
(1948. február 6.)

Vb-mérlege

B-csoportbeli ellenfeleivel: Olaszország ellen: 1 mérkőzés, 1 döntetlen, 1–1-es gólkülönbség. Ausztriával és Chilével még nem játszott

Örökmérlege B-csoportbeli ellenfeleivel

Ausztria ellen	–				
Chile ellen	–				
Olaszország ellen	1	–	1	–	1–1

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Togo–Kamerun 2–4 (G: Tchami 3, Missé-Missé), Kamerun–Angola 0–0, Kamerun–Zimbabwe 1–0 (G: Tchoutang), Kamerun–Togo 2–0 (G: Tchoutang, Mboma), Angola–Kamerun 1–1 (G: Mboma), Zimbabwe–Kamerun 1–2 (G: Mboma 2)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – nem indult, 1934 – nem indult, 1938 – nem indult, 1950 – nem indult, 1954 – nem indult, 1958 – nem indult, 1962 – nem indult, 1966 – nem indult, 1970 – kiesett a selejtezőkben, 1974 – kiesett a selejtezőkben, 1978 – kiesett a selejtezőkben, 1982 – 17., 1986 – kiesett a selejtezőkben, 1990 – 7., 1994 – 22.

A kameruniak egy kicsit olyanok, mint a brazilok. A futball szerelmesei között aligha akad bárki is, aki valamilyen emócióval ne kötődne a „Szelídíthetetlen Oroszlánokhoz": nem kivétel ez alól a FIFA leköszönő elnöke, a brazil doktor *João Havelange* sem, aki éppen a kameruniak remek 1990-es produkcióján felbuzdulva szorgalmazta a kontinens vébékontingensének felduzzasztását. (Hogy aztán ennek következtében éppen az afrikai csapatoknak volt a legkönnyebb útjuk a döntőbe – nem igazán érdekli a szerencséseket.)

A kameruniakkal ugyanis mindig történik valami. Az 1982-es világbajnokságon – az első nagy generáció *N'Kono, Milla, Abéga* és *Tokoto* vezérletével akkor debütált a nagyvilág színe előtt – az olaszok elleni meccsük volt a botránykő: sokan tudni vélték utána – hogy is fogalmazzon finoman az ember –, hogy előre beszélgettek az érdekeltek a mindenki számára kedvező eredményről. 1990-ben közfeltűnést és világszenzációt keltettek a Szelídíthetetlen Oroszlánok, bár soraikat állandóan belső harcok gyengítették, már a nyitányon, emberhátrányból is legyőzték a világbajnoki címvédő argentinokat. Egészen a negyeddöntőig tartott a kameruni csoda, korábban egyetlen afrikai válogatott sem jutott ilyen messzire a világbajnokságon. Milla góljai, nem kevésbé az azokat követő „lambadák" ámulatba ejtették a világot, az ováció elnyomta Omam-Biyikék kórusának hangját: a játékosok kifogásolták, hogy a szövetség emberei nem veszik emberszámba őket, nem fizetik ki kialkudott járandóságukat, túlzottan kivételeznek Millával, satöbbi, satöbbi... Mindez azonban pajkos leánygyermekek játszadozása volt ahhoz képest, amilyen botrányok az 1994-es világbajnoki részvételt kísérték. Akadtak olyan periódusok, amikor úgy festett, csak a frontember, *Joseph-Antoine Bell*, s akadtak időszakok, amikor úgy tűnt, talán az egész válogatott bojkottálja a világbajnokságot, miután nem tudott, nem tudtak egyezségre jutni a szövetséggel. Ki nem fizetett járandóságok, parttalan ígérgetések, a negyvenen túl járó, gyakorlatilag két éve inaktív Milla visszahívása terhelték a szövetség embereinek lelkét. A belső bajnok aztán meg is viselték a futballistákat, mit szépítsük, a kameruniak leégtek Amerikában.

Egy generáció ráadásul ott be is fejezte válogatottbeli szereplését, ma már alig akad a keretben olyan mezőnyjátékos, aki világbajnoki tapasztalatokkal dicsekedhet (A kivétel *Kalla, Song, Tchami*, és az lett volna a május végén megsérült *Foé* is).

Így azután ne csodáljuk, hogy manapság elsősorban azt vetik a selejtezőkön a kameruni futball legendája, *Jean-Manga Onguéne*, ám a döntőben már a francia *Claude LeRoy* által dirigált válogatott szemére, hogy nincsenek a csapatban a jeles elődökhöz fogható egyéniségek.

Fon Echikiye, az egyik legismertebb helyi tévés sportriporter mondta erre: „*A futball csapatjáték, amelyben egységre és összjátékra van szükség.*" (De azért nem árt, ha valaki képes egymaga is eldönteni a meccseket...)

A vélekedésben sok igazság van, de azért változatlanul találunk remek játékosokat a kameruniak között. Ha a Manchester United által „soknullás" csekkel csábított, a Lens játékosaként francia bajnoki címet nyerő Marc-Vivien Foé nem szenvedett volna szárkapocscsonttörést a válogatott keret olaszországi edzőtáborában, az ő neve kívánkozna az élre, így *Patrick Mboma*, a japán J-League-ben szereplő Gamba Oszaka 27 éves csillaga a „listavezető", aki a selejtezőkben a válogatott négy utolsó gólját szerezte. Az egykoron a Paris-SG-ben, majd a Metzben is futballozó csatár remek szezont tudhat maga mögött: sztár lett új állomáshelyén, s nem mellékesen bejuttatta a válogatottját a vb-döntőbe. Hararében például kétszer is vagy 30 méterről ágyúzott a hazaiak kapujába...

Érdemes figyelni Mboma ékpárjára, *Alphonse Tchamira*, aki *Király* és *Dárdai* klubtársa a Herthában (korábban az argentin Boca Juniorsban is szerepelt *Maradona*, valamint *Caniggia* oldalán), valamint a 4–4–2-es szisztémában (különösen Foé kiválása óta) belső védőként is meglepően sok támadó feladatot kapó, metzi (*Tóth Mihály* klubtársa!) *Rigobert Songra*, aki négy éve, 18 esztendősen debütált a World Cupon.

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Jacques Celestin SONGO'O	k	1964. 03. 17.	Deportivo La Coruna
2 Joseph ELANGA	h	1979. 05. 02.	Yaounde
3 Pierre Nlend WOME	h	1979. 03. 26.	Lucchese
4 Rigobert SONG	h	1976. 07. 01.	Metz
5 Raymond KALLA	h	1975. 04. 22.	Panahaiki
6 Pierre NJANKA	kp	1975. 03. 15.	?
7 François OMAM-BIYIK	cs	1966. 05. 21.	US Sampdoria
8 Didier ANGIBEAUD	cs	1974. 10. 08.	OGC Nice
9 Alphonse Marie TCHAMI	cs	1971. 02. 14	Hertha Berlin
10 Patrick Henri MBOMA	cs	1970. 11. 15.	Gamba Oszaka
11 Samuel ETO'O	cs	1981. 03. 10.	Leganés
12 Lauren ETAMA-Mayer	kp	1977. 01. 19.	Levante
13 Serge KWETCHE	h	1976. 11. 05.	Racing Bafoussam
14 Augustine SIMO	cs	1978. 09. 18.	AS St.-Étienne
15 Joseph NDO	h	1976. 04. 28.	Cotonsport Garoua
16 William ANDEM	h	1968. 06. 14.	Salvador
17 Michel PENSEE	h	1973. 06. 16.	Ilhva Csunma
18 Samuel IPOUA	cs	1973. 03. 01.	Rapid Wien
19 Marcel MAHOUVE	cs	1973. 01. 16.	Montpellier
20 Salomon OLEMBE	kp	1973. 12. 03.	FC Nantes
21 Joseph-Desire JOB	cs	1977. 12. 01.	Olympique Lyon
22 Alioum BOUKAR	k	1972. 01. 05.	Vanspor

Játéknapok az első körben

Június 11., csütörtök	21.00	Ausztria	Toulouse
Június 17., szerda	21.00	Olaszország	Montpellier
Június 23., kedd	16.00	Chile	Nantes

Del Piero lehet '98 Roby Baggiója

Álló sor, balról jobbra: Moreno Torricelli, Fabrizio Ravanelli, Dino Baggio, Gianluca Pagliuca, Angelo Peruzzi, Gianluigi Buffon, Giuseppe Bergomi, Christian Vieri, Alessandro Nesta, Gianluca Pessotto. Középen: Sandro Cois, Filippo Inzaghi, Gigi Riva csapatkísérő, Giancarlo Abete technikai vezető, Luciano Nizzola a szövetség elnöke, Cesare Maldini szövetségi kapitány, Mario Petrosino technikai munkatárs, Francesco Moriero, Luigi Di Biagio. Elöl: Enrico Chiesa, Roberto Di Matteo, Alessandro Costacurta, Alessandro Del Piero, Paolo Maldini, Roberto Baggio, Demetrio Albertini, Fabio Cannavaro, Angelo Di Livio

Ha a futballban számít valamit a logika (nem számít), akkor az olasz válogatott simán megnyeri az idei labdarúgó-világbajnokságot. A squadra azzurra ugyanis az 1990-es vb-n harmadik lett, a '94-esen második (a brazilok elleni döntőben a vb-k történetének első – és alighanem utolsó –, 11-esekkel végződött fináléját elveszítve), azaz '98-ban aranyérem dukál neki.

Valójában persze jókora meglepetést jelentene, ha *Cesare Maldini* csapata diadalmaskodna a franciaországi tornán. Az U21-es válogatottal sorozatban három Európa-bajnoki címet nyerő szövetségi kapitány ugyanis másfél éves ténykedése alatt eddig nem sok olyat tudott felmutatni, ami alapján csapatát a nagy esélyesek közé kellene sorolnunk. Maldini az *Arrigo Sacchi* által 1996 decemberében hátrahagyott csapatra építette a sajátját, ám teljesen más taktikával küldi pályára az embereit.

Amíg a Milan exedzője klasszikus zónavédekezést játszott négy, egy vonalban helyezkedő hátvéddel, a középpályán az ellenfelet letámadó „mennyiségi" focistákkal, elöl pedig egy technikás, de alacsonyabb emberrel és egy „bivallyal" támadott, addig Maldini áttért a „gioco all'italianára", azaz az olasz játéknódra.

Cesare három középső hátvéddel védekezik, akik közül kettő *(Cannavaro* és *Nesta)* embert fog, a harmadik *(Costacurta)* pedig söpröget. A széleken felfutó hátvédek közül *Paolo Maldini* a klubjában is a bal oldalon védekezik, míg *Angelo Di Livio* inkább a középpályán szokott ténykedni. A pálya közepén három rutinos harcos, *Dino Baggio, Demetrio Albertini* és *Roberto Di Matteo* állja útját az ellenfél rohamainak, közülük ketten tulajdonképpen csak a rombolással foglalkoznak, egyedül Di Matteo, a Chelsea légiósa tud „építkezni" is. Elöl viszont megmaradt a „kis ember-nagy ember" páros, itt rendesen a *Del Piero, Vieri* kettőst kellene majd találnunk. (Az utolsó, svédek elleni barátságos mérkőzésen a *Roberto Baggio, Ravanelli* duó támadta az északiak kapuját – nem sok sikerrel.)

A Maldini által összeállított csapat azonban „több sebből vérzik". Sérülés miatt kimaradt a keretből *Ciro Ferrara*, a legtapasztaltabb olasz középhátvéd, és *Angelo Peruzzi*, akit Itáliában a világ három legjobb kapusa között tartanak nyilván. Taktikai okokból nem kapott meghívót *Gianfranco Zola*, aki a selejtezők egyik legfontosabb gólját szerezte (Londonban, az angolok ellen) és *Pierluigi Casiraghi*, aki a pótselejtezőből lőtte be végleg (Nápolyban, az oroszok ellen) a csapatot a vb-re. Mindketten igen rosszul fogadták kizárásukat, nyilatkozataikban csak úgy spriccelték a mérget a szövetségi kapitány felé. Maldini azt is nehezen tudta megmagyarázni, hogy lehet, hogy az idény során remekül szereplő Lazióból csak egy játékos került be a keretbe (Nesta), a másik három esélyes *(Casiraghi, Fuser, Negro)* pedig „elveszett", ugyanakkor a tragikus évadot záró Milanból hárman (Albertini, Costacurta, Paolo Maldini) is kiérdemelték a meghívót.

Hatalmas meglepetésre lett a squadra azzurra tagja *Giuseppe Bergomi*, a '82-ben világbajnokságot nyert olasz csapat egyik utolsó mohikánja (a másik, *Pietro Vierchowod* nem játszott Spanyolországban). Az Inter őskövülete 1991-ben játszott legutóbb a válogatottban, s most csak azért kerülhetett vissza, mert Maldini szerint Ferrara távol maradásával szükség van egy tapasztalt, bármikor és szinte bármelyik poszton bevethető hátvédre.

A „szövkap" mindenesetre az ő beválogatása miatt is megkapta a magáét a sajtótól, amely egyedül azt írta a javára, hogy legalább meghívta a keretbe Roby Baggiót, aki fantasztikus idényt produkált a Bolognával.

Cesare Maldini igyekszik nem foglalkozni a válogatás miatt őt ért kritikákkal, bár el kell mondani, hogy elődeinél, a hűvös *Azeglio Vicininél* és az újságírókat teljesen hülyének néző, rendre kioktató Arrigo Sacchinál sokkal nehezebben viseli a bírálatot. A szövetségi kapitány pontosan tudja, hogy a világ legjobb bajnokságában tartott olasz pontvadászat évek óta kiváló hátvédeket és támadókat termel ki (elég arra gondolnunk, hogy kiszorult a csapatból *Simone, Negri, Montella, Chiesa)*, ugyanakkor a középpályán igen gyenge a felhozatal. (Aligha véletlen, hogy éppen ez a csapatrész hasonlít a legjobban a Sacchi-féle csapathoz.)

Ráadásul a Maldini-banda ellen szól, hogy az olasz válogatott elég nehezen jutott el a világbajnokságra, hiszen a már említett (meg nem érdemelt) londoni diadal mellett begyűjtött egy zsák váratlan döntetlent, és a végén az oroszok elleni pótselejtezőre kényszerült, amelyet a lehető legkisebb különbséggel nyert meg: a moszkvai döntetlen után otthon sikerült 1–0-ra „legázolni" a szbornaját.

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Francesco TOLDO	k	1971. 12. 02.	Fiorentina
2 Giuseppe BERGOMI	h	1963. 12. 22.	FC Internazionale
3 Paolo MALDINI	h	1968. 06. 26.	AC Milan
4 Fabio CANNAVARO	h	1973. 09. 13.	AC Parma
5 Alessandro COSTACURTA	h	1966. 04. 24.	AC Milan
6 Alessandro NESTA	h	1976. 03. 19.	SS Lazio
7 Gianluca Pessotto	h	1970. 08. 11.	FC Juventus
8 Moreno Torricelli	h	1970. 01. 23.	FC Juventus
9 Demetrio Albertini	kp	1971. 08. 23.	AC Milan
10 Alessandro DEL PIERO	cs	1974. 11. 09.	FC Juventus
11 Dino BAGGIO	kp	1971. 07. 24.	AC Parma
12 Gianluca Pagliuca	k	1966. 12. 18.	FC Internazionale
13 Sandro Cois	kp	1972. 06. 09.	Fiorentina
14 Luigi Di Biagio	kp	1971. 06. 03.	AS Roma
15 Angelo Di Livio	kp	1966. 07. 26.	FC Juventus
16 Roberto Di Matteo	kp	1970. 05. 29.	Chelsea FC
17 Francesco Moriero	kp	1969. 03. 31.	FC Internazionale
18 Roberto Baggio	cs	1967. 02. 18.	FC Bologna
19 Filippo Inzaghi	cs	1973. 08. 09.	FC Juventus
20 Fabrizio Ravanelli	cs	1968. 12. 11.	Olympique Marseille
21 Christian Vieri	cs	1973. 07. 12.	Atlético Madrid
22 Gianluigi Buffon	k	1978. 01. 28.	AC Parma

Játéknapok az első körben

Június 11., csütörtök	17.30	**Chile**	Bordeaux
Június 17., szerda	21.00	**Kamerun**	Montpellier
Június 23., kedd	16.00	**Ausztria**	Saint-Denis

OLASZORSZÁG

A szövetség

Neve: Federazione Italiana Giuoco Calcio
Alapításának időpontja: 1898. március 15.
FIFA-tagságának kelte: 1905
Címe: Via Gregorio Allegri 14, CP 2450, I-00198 Roma
Telefon, ill. telefax: 39-6/84-911, ill. 39-6/91-2526
Az igazolt játékosok száma: 945 371 (hivatásos: 6473)
A klubok száma: 11 630 (a csapatoké: 19 318)

A válogatott

Szerelése: azúrkék mez, fehér nadrág, azúrkék sportszár. **Váltószerelés:** fehér mez, fehér nadrág, azúrkék sportszár
Sikerei: világbajnok (1934, 1938, 1982), világbajnoki ezüstérmes (1970, 1994), Európa-bajnok (1968), olimpiai bajnok (1936), utánpótlás Európa-bajnok (1992, 1994, 1996)

Szövetségi kapitány

Cesare MALDINI
(1932. február 5.)

Vb-mérlege

B-csoportbeli ellenfeleivel: Ausztria ellen 3 mérkőzés, 3 győzelem, 3–0-ás gólkülönbség. Chile ellen 2 mérkőzés, 1 győzelem, 1 vereség, 2–2-es gólkülönbség, Kamerun ellen 1 mérkőzés, 1 döntetlen, 1–1-es gólkülönbség.

Örökmérlege B-csoportbeli ellenfeleivel

Ausztria ellen	35	12	7	16	53–45
Chile ellen	2	1	–	1	2– 2
Kamerun ellen	1	–	1	–	1– 1

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Moldova–Olaszország 1–3 (G: Ravanelli 2, Casiraghi), Olaszország–Grúzia 1–0 (G: Ravanelli), Anglia–Olaszország 0–1 (G: Zola), Olaszország–Moldova 3–0 (G: Maldini, Zola, Vieri), Lengyelország–Olaszország 0–0, Olaszország –Lengyelország 3–0 (Di Matteo, Maldini, R. Baggio), Grúzia–Olaszország 0–0, Olaszország–Anglia 0–0, Oroszország–Olaszország 1–1 (G: Vieri), Olaszország–Oroszország 1–0 (G: Casiraghi)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – nem indult, 1934 –1., 1938 – 1., 1950 – 7., 1954 – 11., 1958 – kiesett a selejtezőkben, 1962 – 9., 1966 – 9., 1970 – 2., 1974 – 10., 1978 – 4., 1982 – 1., 1986 – 12., 1990 – 3., 1994 – 2.

DÁNIA

A szövetség

Neve: Dansk Boldspil Union
Alapításának időpontja: 1889. május 18.
FIFA-tagságának kelte: 1904
Címe: Idrættens Hus, Brøndby Stadium 20, DK-2605 Brøndby
Telefon, ill. telefax: 45/43-262-222, ill. 45/43-262-245
Internet-címe: www.dbu.dk
Az igazolt játékosok száma: 304 599 (hivatásos: 508)
A klubok száma: 1600 (a csapatoké: 36 600)

A válogatott

Szerelése: piros mez, fehér nadrág, piros sportszár. Váltószerelés: fehér mez, piros nadrág, fehér sportszár
Sikerei: Európa-bajnok (1992), Európa-bajnoki bronzérmes (1984), Eb-4. (1964), olimpiai ezüstérmes (1908, 1912, 1960), olimpiai bronzérmes (1948)

Szövetségi kapitány

Bo JOHANSSON
(1942. november 28.)

Vb-mérlege

C-csoportbeli ellenfeleivel: egyikük ellen sem játszott még világbajnoki mérkőzést

Örökmérlege C-csoportbeli ellenfeleivel

Dél-Afrika ellen	–				
Franciaország ellen	8	5	1	2	33–8
Szaúd-Arábia ellen	1	1	–	–	2–0

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Szlovénia–Dánia 0–2 (G: A. Nielsen, Schjønberg), Dánia–Görögország 2–1 (G: B. Laudrup, öngól), Horvátország–Dánia 1–1 (G: B. Laudrup), Dánia–Szlovénia 4–0 (G: A. Nielsen 2, Pedersen, B. Laudrup), Dánia–Bosznia-Hercegovina 2–0 (G: Rieper, Molnar), Bosznia-Hercegovina–Dánia 3–0, Dánia–Horvátország 3–1 (G: B. Laudrup, M. Laudrup, Molnar), Görögország–Dánia 0–0

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1954: nem indult, 1958 – kiesett a selejtezőkben, 1962 – nem indult, 1966–1982 – kiesett a selejtezőkben, 1986 – 9., 1990–1994 – kiesett a selejtezőkben

Főszerepben a két Laudrup fivér

Álló sor, balról: Peter Schmeichel, Michael Laudrup, Jes Høgh, Ole Tobiasen, Michael Schjønberg, Thomas Helveg. Guggolnak: Brian Laudrup, Miklós Molnar, Jan Heintze, Ole Frandsen, Allan Nielsen

1984-ben – miután a „vikingek" éppen a magyar válogatott ellen kivívták az Európa-bajnokság nyolcas döntőjében való szereplés jogát – a dán válogatott berobbant a kontinens elitjébe. *„We are red, we are white, we are Danish dynamite"* (Pirosak vagyunk, meg fehérek, mi vagyunk a dán dinamit) – kántálta a tízezres tömegben délre ruccant, nemzeti színekkel kifestett szurkolótábor. A dán dinamit tényleg robbant, bár a világ az Európa-bajnok franciákat ünnepelte a leghangosabban, divat lett a dánokat szeretni.

Az volt a legutóbbi, Franciaországban rendezett nagy torna, s miként most is, a dánok akkor is azonos csoportba kerültek a házigazdával. Ugyan *Platini* – kis dán segítséggel elért – gólja miatt kikaptak a nyitómeccsen, de végül az elődöntőig jutottak... Nem csoda hát, hogy a vb-re vonatkozó szentenciáikba mindig beleszövik a tizennégy évvel ezelőtti mérkőzésre, az Euro '84-re való emlékezést is. Ráadásul akad egy játékos, aki már akkor is a válogatott tagja volt, s most is készül Franciaországba: *Michael Laudrup*, az elmúlt másfél évtized legjobb dán játékosa.

A Mikinek becézett csatár 1982. június 15-én mutatkozott be a válogatottban, három nap híján tizenhat év múlva élete második világbajnokságán lép majd pályára. Érdekes a helyzete: ez a torna jelenti majd a búcsúját a nemzetközi elittől, szeretne valami emlékezetessel elköszönni. Ugyanakkor alighanem ez a leggyengébb dán válogatott, amellyel valaha nagy tornán részt vett, részt vesz. (Tagja volt az 1984-ben Eb-bronzérmes és az 1986-os vb-n a nyolcaddöntőig jutott együttesnek, valamint az 1988-es németországi és az 1996-os angliai Eb-n játszó dán csapatnak is. Az 1992-es Eb selejtezői idején öccse mellőzése miatt összekülönbözött *Møller-Nielsen* szövetségi kapitánnyal és lemondott a válogatottságról, így lemaradt az aranyéremről, amelyet paradox módon a korábban mellőzött Brian vezérletével ért el a gárda. Michael három év után békült csak ki a kapitánnyal.). A vébén ő is – akárcsak *Schmeichel* – elérheti 100. válogatottságát (alighanem mindketten lehagyják az eddigi rekordert, Laudrup mostani klubedzőjét, *Morten Olsent*), s hol tartana, ha nincs a több mint harminc hónapos „haragszom rád" Møller-Nielsennel!

A dán válogatott „többi része" viszont jócskán megváltozott az elmúlt években: immár a Schmeichel és a két Laudrup fivér alkotta trió tagjain kívül nincs is senki az 1992-es kontinensbajnokság hősei közül a keretben. Kevés az európai élcsapatok valamelyikébe tartozó menő – de a recept azért nem változott, néhány hazai klub, elsősorban a bajnok és kupagyőztes Brøndby (a kilencvenes évek legjobb dán klubja még az Ajaxnál is hosszabb győzelmi szériával büszkélkedhetett tavasszal) és a KFC anyagi megerősödése ellenére a legtöbben külföldön futballoznak.

Az első számú célpont továbbra is Anglia, a Premiership középcsapatai, a második a német Bundesliga: de ott is csak *Hrutkáék* kaiserslauterni klubtársa, *Schjønberg*, valamint a leverkuseni *Heintze* játszik élcsapatban.

A dánoknak nem volt könnyű útjuk Franciaországba, a svéd szövetségi kapitány, *Bo Johansson* által dirigált „dinamitok" szolidan robbantak. A nyitómérkőzésen Schjønbergnek a 89. percben elért góljával tudták csak biztossá tenni győzelmüket a szlovénok ellen Ljubljanában, aztán a görögök ellen Koppenhágában *Zagorakisz* öngólja „kellett" a győzelemhez, a rajt előtt a legnagyobb riválisnak vélt horvátok otthonában, a 82. percben Brian Laudrup, *Ladics* kapus és a szél egyforma érdemeket szerzett az oldalvonalról lőtt egyenlítő gólban – de a csapat három meccsen hét pontot szerzett. Aztán két, volt jugoszláv tagköztársaság elleni gyors győzelemmel már a siker küszöbén állt a gárda. Ám a bosnyákok elleni súlyos vereség döntővé emelte a horvátok elleni koppenhágai rangadót. Alighanem ezen játszott a legjobban a csapat, a két Laudrup fiú remekelt. Pedig Brian alig egy héttel korábban épült fel – szerencsére enyhébb lefolyású – bárányhimlőjéből!

Az utolsó fordulóban Görögországba kellett utaznia a csapatnak. A rájátszásbeli hely már biztos volt, de legalább egy pont kellett a csoportelsőséghez. A házigazdák nem játszottak rosszul, legalább öt-hat százszázalékos gólhelyzetet alakítottak ki, ám Peter Schmeichelnek nem lehetett gólt lőni. A kapusnak az élet megadta a javítás lehetőségét: 1993 őszén (miután egy beívelésre rosszul mozdult ki a spanyolok ellen, s a pontosan érkező *Hierro* a kapujába fejelte a labdát) rajta ment el a továbbjutás. Most viszont övé volt a legfőbb érdem.

A dánok tizenkét esztendős szünet után újra világbajnokságon szerepelhetnek.

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Peter SCHMEICHEL	k	1963. 11. 18.	Manchester United
2 Michael SCHJØNBERG	h	1967. 01. 19.	Kaiserslautern
3 Marc RIEPER	h	1968. 06. 05.	Celtic FC
4 Jes HØGH	h	1966. 05. 07.	Fenerbahçe
5 Jan HEINTZE	h	1963. 08. 17.	Bayer Leverkusen
6 Thomas HELVEG	kp	1971. 06. 24.	Udinese
7 Allan NIELSEN	kp	1971. 03. 13.	Tottenham Hotspur
8 Per FRANDSEN	kp	1972. 02. 06.	Bolton Wanderers
9 Miklos MOLNAR	cs	1970. 04. 10.	Real Betis
10 Michael LAUDRUP	cs	1964. 06. 15.	AFC Ajax
11 Brian LAUDRUP	cs	1969. 02. 22.	Rangers FC
12 Soren COLDING	h	1972. 09. 02.	IF Brøndby
13 Jacob LAURSEN	h	1971. 10. 06.	Derby County
14 Morten WIEGHORST	kp	1972. 02. 25.	Celtic FC
15 Stig TØFTING	kp	1969. 08. 14.	MSV Duisburg
16 Mogens KROGH	k	1963. 10. 31.	IF Brøndby
17 Bjarne GOLDBÆK	kp	1968. 10. 06.	FC København
18 Peter MØLLER	cs	1972. 03. 23.	PSV
19 Ebbe SAND	cs	1972. 07. 19.	IF Brøndby
20 Rene HENRIKSEN	h	1969. 08. 27.	Akademisk
21 Martin JØRGENSEN	cs	1975. 10. 06.	Udinese
22 Peter KJÆR	k	1965. 11. 05.	Silkeborg IF

Játéknapok az első körben

Június 12., péntek	17.30	Szaúd-Arábia	Lens
Június 18., csütörtök	17.30	Dél-Afrika	Toulouse
Június 24., szerda	16.00	Franciaország	Lyon

Fél év alatt három szövetségi kapitány

Álló sor, balról: John Moshoeu, William Jackson, Mark Fish, Hans Vonk, Philemon Masinga, Lucas Radebe. Elöl: Benedict McCarthy, Brendan Augustine, Helman Mkhelele, Quinton Fortune, David Nyathi

A dél-afrikai válogatott világbajnoki selejtezőbeli sikere, a vb-részvétel kiharcolása végleg lezárja azt az ötesztendős folyamatot, amelynek során az ország futballja „reintegrálódott" a nemzetközi labdarúgás vérkeringésébe. Az apartheid, az elszigeteltség emelte fal 1992-ben leomlott, azóta a Bafana Bafana (a válogatott beceneve a zuluk, azaz az egyik törzs nyelvén annyit jelent: a fiúk) minden létező fórumon igyekszik bizonyítani létezését.

A dél-afrikai gárda már a négy évvel korábbi selejtezőkben is indult, ám az amerikai világbajnokságnak még csak a közelébe sem jutott – mindössze négy találkozó után kiesett. Másodszorra sikerült a nagy ugrás, a sárga-zöld mezesek bejutottak a harminckettes döntőbe.

Mindez, persze, aligha jelentett bombameglepetést, ugyanis *Clive Barker* együttese 1996 elején – igaz, hazai pályán – megnyerte a kontinens válogatottjainak legtekintélyesebb tornáját, az Afrikai Nemzetek-kupáját. Emellett (ha úgy tetszik, ezért, ennek segítségével) egy évvel később a FIFA is kitüntette a Bafana Bafanát: a januári-februári sikert követően e válogatott kapta az esztendő legtöbbet fejlődött válogatottjának járó jutalmat.

A világbajnoki selejtezők első fordulójában az együttes könnyedén túljutott Malawin, majd a harmadik csoportba nyert besorolást Zambia, Zaire és Kongó társaságában. Utóbbi tűnt a legkönnyebb vetélytársnak – ám utóbbi okozott súlyos nehézségeket. Zaire ellen ugyanis begyűjtötte a dél-afrikai csapat mind a hat pontot. (Annak a számára szerencsés, az ország népének ellenben tragikus ténynek köszönhetően, hogy időközben kitört Zaire-ben a polgárháború. A harcok végére Kongói Demokratikus Köztársasággá alakuló államban a FIFA nem engedélyezte a világbajnoki selejtezők lejátszását, így a dél-afrikaiak is a semleges Nyugat-Afrikában léptek pályára – Kinshasa helyett.)

Clive Barker legénysége veretlen maradt Zambia ellen is, ám a hazai diadal mellett Lusakában csak döntetlenre futotta. A legnagyobb meglepetést a kongói gárda okozta: Pointe Noire-ban legyőzte a kontinensbajnoki cím védőjét. Fekete pont került a dél-afrikaiak indexébe. Ám ezt az utolsó selejtezőn sikerült egy „pirossal" kijavítani: Johannesburgban *Phil Masinga* góljával 1–0-ra nyert a hazai válogatott, s ezzel biztosította helyét a nyári Coupe de Monde-on.

Ám, hogy a vébérészvételt kiharcolók közül kik lehetnek ott Franciaországban, sokáig kérdéses volt. A decemberi, szaúd-arábiai Konföderációs-kupa kudarca után ugyanis Clive Barker, a korábbi sikerkapitány lelépett a színről. *Jomo Sono*, a dél-afrikai futball legendája vette kezébe a kormányrudat. Neki talán az az egyetlen „baja", hogy a bőre színe fekete: három hónap múlva – miután lejárt a szerződése Burkinában – jött Troussier.

Philippe Troussier nevét a magyar futballrajongók elsősorban onnan ismerhetik, hogy *Mészöly Kálmán* vetélytársa, majd legyőzője volt a nigériai válogatott kispadjáért folytatott harcban. Akkor az Európában játékosként és edzőként is nevesebb Mészöllyel szemben éppen az döntött a francia javára, hogy az öreg kontinens edzői közül a jelenleg a kameruni válogatottat dirigáló *Claude Le Roy* mellett őt tekinthetjük az első számú Afrika-szakértőnek.

Troussier az elmúlt egy évben kacskaringós utat járt be. Hamar otthagyta Nigériát, majd dolgozott (mit dolgozott, remeket alkotott!) Burkina Fasóban, és márciustól ő irányítja a világbajnoki döntőre készülő dél-afrikai csapatot.

Még egy hónapja sem volt a posztján, amikor „nekiesett" a johannesburgi sajtó. Gyilkosnak, hóhérnak, szadistának titulálták, aki úgy próbál sikereket elérni, hogy porig alázza „alárendeltjeit", a játékosokat.

Troussier azonban eltökélt maradt, kijelentette: neki egyetlen feladata van, hogy a rendelkezésére álló rövid idő alatt ütőképes válogatottat formáljon.

Igyekszik számba venni valamennyi, számításba vehető jelöltet: meghívta például *Hans Vonkot*, aki a Heerenveen kapusa Hollandiában, valamint *Marc Arnoldot*, aki *Király* és *Dárdai Pál* klubtársa Berlinben – mindketten Dél-Afrikában születtek, de szüleikkel már kisgyerekkorukban Európába költöztek, és most újoncok lehetnének „őshazájuk" vb-csapatában.

Troussier visszavette a keretbe *Andre Arendsét*, a korábbi első kapust (*Kevin Keegan* csapatában, a Fulhamban véd Londonban), akit Sono az Afrikai Nemzetek-kupája után B-listázott. Rekrutálta az Európában ismert névnek számító *Eric Tinklert*, aki a Barker-féle kontinensbajnok csapat, majd a vb-selejtezők hőse volt – ám a védő megsérült. A franciánál a „kihagyhatatlanok" (elsősorban *John „Shoes" Moshoeu, „Doctor" Khumalo*, Phil Masinga és *Benedict McCarthy)* mellett ott vannak a Sono által száműzött sztárok, *Mark Williams* és *Sizwe Motaung*. Mert tudja, neki csapatot kell csinálnia…

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Hans VONK	k	1970. 01. 30.	Heerenveen
2 Themba MNGUNI	h	1973. 12. 16.	Mamelodi Sundowns
3 David NYATHI	h	1969. 03. 22.	FC St. Gallen
4 Willem JACKSON	h	1972. 03. 26.	Orlando Pirates
5 Mark FISH	h	1974. 03. 14.	Bolton Wanderers
6 Philemon MASINGA	cs	1969. 06. 28.	US Bari
7 Quinton FORTUNE	kp	1977. 05. 21.	Atlético Madrid
8 Alfred PHIRI	kp	1974. 06. 22.	Vanspor
9 Shaun BARTLETT	cs	1972. 10. 31.	Cape Town Spurs
10 John MOSHEOU	kp	1965. 12. 18.	Fenerbahçe
11 Helman MKHALELE	kp	1969. 10. 20.	Kayserispor
12 Brendan AUGUSTINE	cs	1971. 10. 26.	Linzer ASK
13 Delronn BUCKLEY	cs	1977. 12. 07.	VfL Bochum
14 Jerry SIKHOSANA	cs	1969. 06. 08.	Orlando Pirates
15 Theophilus „Doctor" KHUMALO	kp	1967. 06. 26.	Kaizer Chiefs
16 Bryan BALOYI	k	1974. 03. 16.	Kaizer Chiefs
17 Benedict McCARTHY	cs	1977. 11. 12.	AFC Ajax
18 Lebogang MORULA	kp	1968. 12. 22.	Vanspor
19 Lucas RADEBE	h	1969. 04. 12.	Leeds United
20 Naughty MOKOENA	cs	1975. 03. 31.	Manning Rangers
21 Pierre ISSA	h	1975. 09. 12.	Olympique Marseille
22 Andre ARENDSE	k	1967. 06. 27.	Fulham FC

Játéknapok az első körben

Június 12., péntek	21.00	Franciaország	Marseille
Június 18., csütörtök	17.30	Dánia	Toulouse
Június 24., szerda	16.00	Szaúd-Arábia	Bordeaux

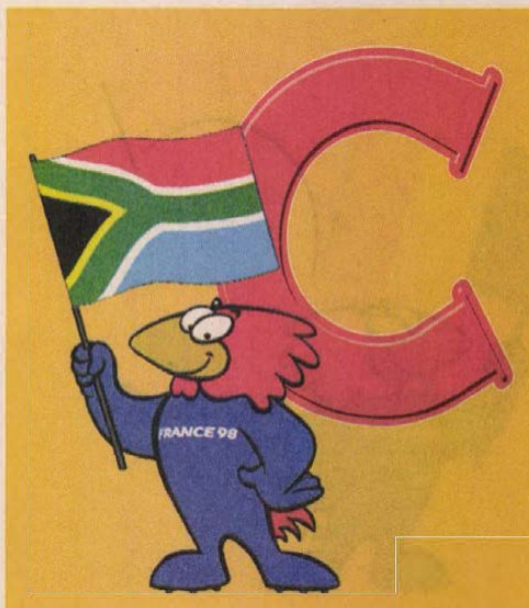

DÉL-AFRIKA

A szövetség

Neve: South African Football Federation
Alapításának időpontja: 1960
FIFA-tagságának kelte: 1992
Címe: First National Bank Stadium, P. O. Box 910, Johannesburg 2000
Telefon, ill. telefax: 271-1–494-3522, ill. 271-1–494-3013
Az igazolt játékosok száma: 1 039 880
A klubok száma: 52 000

A válogatott

Szerelése: arany-fekete-zöld-kék mez, zöld nadrág, fehér sportszár. Váltószerelés: fehér mez, fehér nadrág, fehér sportszár

Sikerei: az Afrikai Nemzetek-kupája győztese (1996), ezüstérmes (1998)

Szövetségi kapitány

Philippe TROUSSIER
(1955. március 1.)

Vb-mérlege

C-csoportbeli ellenfeleivel: egyik ellenfelével sem játszott világbajnoki mérkőzést

Örökmérlege C-csoportbeli ellenfeleivel

Dánia ellen	–				
Franciaország ellen	1	–	–	1	1–2
Szaúd-Arábia ellen	–				

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Malawi–Dél-Afrika 0–1 (G: Tinkler), Dél-Afrika–Malawi 3–0 (G: Bartlett 2, Fish), Dél-Afrika–Zaire 1–0 (G: Masinga), Zambia–Dél-Afrika 0–0, Kongó–Dél-Afrika 2–0, Zaire–Dél-Afrika 1–2 (G: Khumalo, Masinga), Dél-Afrika–Zambia 3–0 (G: Mkhalele, Masinga, Williams), Dél-Afrika–Kongó 1–0 (G: Masinga)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1990: nem indult, 1994 – kiesett a selejtezőkben

Aimé Jacquet a védekezésben hisz

Hátsó sor, balról: Lilian Thuram, Fabien Barthez, Stephane Guivarc'h, Roger Lemerre, Zinedine Zidane, Laurent Blanc, Bernard Lama, Patrick Vieira. Középen: Philippe Bergeroo kapusedző, Christian Karembeu, Emmanuel Petit, Thierry Henry, Aimé Jacquet szövetségi kapitány, Robert Pirès, David Trézéguet, Youri Djorkaeff, Henri Emile technikai munkatárs. Elöl: Bernard Diomède, Christophe Dugarry, Marcel Desailly, Lionel Charbonnier, Alain Boghossian, Frank Lebœuf, Bixente Lizarazu, Didier Deschamps

FRANCIAORSZÁG

A szövetség

Neve: Federation Française de Football
Alapításának időpontja: 1919. április 7.
FIFA-tagságának kelte: 1904
Címe: 60bis Avenue d'Iéna, F-75783 Paris Cédex 16
Telefon, ill. telefax: 33-1/4431-7300, ill. 33-1/4720-8296
Internet-címe: www.fff.asso.fr
Az igazolt játékosok száma: 1 654 484 (hivatásos: 1583)
A klubok száma: 20 230

A válogatott

Szerelése: kék mez, fehér nadrág, piros sportszár. Váltószerelés: fehér mez, kék vagy fehér nadrág, kék sportszár
Sikerei: világbajnoki bronzérmes (1958, 1986), világbajnoki negyedik (1982), Európa-bajnok (1984), Eb-bronzérmes (1996), Európa-bajnoki negyedik (1960), olimpiai bajnok (1984)

Szövetségi kapitány

Aimé JACQUET
(1941. november 27.)

Vb-mérlege

C-csoportbeli ellenfeleivel: egyik ellenfelével sem játszott még világbajnoki mérkőzést

Örökmérlege C-csoportbeli ellenfeleivel

Dánia ellen	8	2	1	5	8–33
Dél-Afrika ellen	1	1	–	–	2– 1
Szaúd-Arábia ellen	–				

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőiben: rendezőként nem kellett selejtezőket játszania

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – 7., 1934 – 9., 1938 – 6., 1950: kiesett a selejtezőkben, 1954 – 9., 1958 – 3., 1962: kiesett a selejtezőkben, 1966 – 13., 1970–1974: kiesett a selejtezőkben, 1978 – 12., 1982 – 4., 1986 – 3., 1990–1994: kiesett a selejtezőkben

A világbajnokság megrendezése megtiszteltető feladat, a legjobb válogatottak vendégül látása irigyelt kiváltság, a saját közönség előtti szereplés óriási élmény, a hazai csapat – ne tagadjuk – kiemelt bánásmódra számíthat – ezzel együtt állíthatjuk: a rendező ország válogatottjának általában roppant nehéz dolga van. A követelmények – kivált, ha a nemzetközi élmezőnyben jegyzett csapatról van szó – mindig magasak a hazai válogatottal szemben, „meg kell felelnie az elvárásoknak", „erején felül kell teljesítenie", mégpedig úgy, hogy a selejtezők alóli mentesség miatt legalább két éven keresztül nem játszott tétmérkőzést.

A franciák is találkoznak ezekkel a mondatokkal – jó vicc, maguk is megfogalmazták őket –, annak ellenére, hogy az utóbbi húsz év négy világbajnokságán a házigazda (például a sokra tartott 1982-es spanyol vagy az 1990-es olasz válogatott) egyszer sem jutott el a fináléig. Ami a franciákat illeti, ők a legutóbbi két világbajnokság 24-es döntőjét sem érték el – ha sarkítva akarunk fogalmazni: a „kékek" a mögöttünk álló tizenkét év egyetlen vb-szereplését csupán a rendező jogán érdemelték ki. A kép természetesen árnyalható, hisz a csapat 1996-ban elődöntőt játszott az angliai Európa-bajnokságon. Sokan úgy vélik, *Aimé Jacquet* válogatottja ezzel megtalálta azt a fonalat, amely 1986-ban, a *Henri Michel* dirigálta együttes mexikói bronzérme után a földre hullott. Ez a tétel vár bizonyításra június tizedikétől.

A harmadik helyet hozó, de még így sem egyértelműen sikeresként elkönyvelt Eb-szereplés megközelítése a játékosanyagon aligha múlik majd, ugyanis az angliai csapat gerince most is Jacquet rendelkezésére áll. A megmaradt tizenkettek közül tizen – *Barthez, Blanc, Desailly, Lizarazu, Thuram, Deschamps, Zidane, Karembeu, Djorkaeff, Dugarry* – nagy valószínűség szerint ott is lesznek a kezdőcsapatban a június tizenkettedikei, Dél-Afrika elleni nyitó csoportmeccsen.

Ha röviden kellene jellemezni a mostani francia válogatottat, a következő két meghatározás feltétlenül megállná a helyét: *„az idegenlégiósok csapata"*; *„vérbeli csatárok nélküli csapat"*. Az első megállapítás még csak a franciák nemzeti érzéseit sérti, a második viszont kézzelfoghatóbb kellemetlenségekkel járhat. Támadók természetesen vannak a keretben: *Stéphane Guivarc'h* személyében a legutóbbi két idény francia gólkirályát tisztelhetjük, *David Trézéguet-vel* az idei algólkirály érkezett a csapatba. Mellettük ott van az európai élcsapatok által csábított *Thierry Henry*, a rövid idő alatt a Milanban és a Barcelonában is megforduló, jelenleg a Marseille-t erősítő *Christophe Dugarry*, valamint az auxerre-i *Bernard Diomède*. Közös jellemzőjük: pillanatnyilag mindannyian francia klubban futballoznak. Nem kell sok fantázia a következtetés megfogalmazásához: az első számú támadók nem olyan jók, hogy a francia kínálatból előszeretettel válogató olasz, spanyol, angol és német élcsapatok lecsapjanak rájuk.

A többi csapatrészben már nagyítóval kell keresni a Franciaországban futballozókat: mindössze két kapus, *Fabien Barthez* (Monaco) és *Lionel Charbonnier* (Auxerre), a védő *Laurent Blanc* (Marseille) és a középpályás *Robert Pirès* (Metz) fejezte be a legutóbbi idényt a hazájában. A többiek, a védelem és a középpálya színe-java a franciánál sokkal erősebb bajnokságban edződik hétről hétre – nem véletlen, hogy Jacquet kapitány rájuk építve alakította ki a látványos játékot ritkán, biztonságot szinte mindig eredményező rendszerét. *„A sikereket csak a védelemben lehet megalapozni"* – Jacquet négy és fél évvel ezelőtti hivatalba lépése óta ez az elv vezérli a „kékeket".

A francia válogatott a hosszú, majd' kéteszten-dős felkészülés során 4–3–2–1-es vagy 3–4–2–1-es felállásban játszott, meghagyva a kapitánynak többek között azt a választási lehetőséget, hogy az egyetlen előretolt csatár mögötti vonalban két másik vérbeli támadót vagy két, „építőművészi" képességekkel is rendelkező játékost vessen be. Utóbbi esetben nagy valószínűséggel *Youri Djorkaeff* és *Zinedine Zidane* a két „hátravont" csatár (az első variációban Zidane egy vonallal hátrébb irányít) – mögöttük pedig már a védekezésben is otthonos emberek kerülhetnek bevetésre. Jacquet korábban sokat gondolkodott azon, hogy a csapat elbírja-e az Inter és a Juve csillagának együttes szerepeltetését – mára ez a dilemma meghaladottá vált.

A kérdés már csak az, hogy „a tervezés tökéletes, az alapanyag kétharmadában első osztályú" megállapításhoz másfél hónap múlva a „de" vagy a „tehát" szavacskával kötjük-e hozzá a folytatást.

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Bernard LAMA	k	1963. 04. 07.	West Ham United
2 Vincent CANDELA	h	1973. 10. 24.	AS Roma
3 Bixente LIZARAZU	kp	1969. 12. 09.	Bayern München
4 Patrick VIEIRA	kp	1976. 06. 23.	Arsenal FC
5 Laurent BLANC	h	1965. 11. 19.	Olympique Marseille
6 Youri DJORKAEFF	kp	1968. 03. 09.	FC Internazionale
7 Didier DESCHAMPS	kp	1968. 10. 15.	FC Juventus
8 Marcel DESAILLY	h	1968. 09. 17.	AC Milan
9 Stéphane GUIVARC'H	cs	1970. 09. 06.	AJ Auxerre
10 Zinedine ZIDANE	kp	1972. 06. 23.	FC Juventus
11 Robert PIRÈS	cs	1973. 10. 29.	FC Metz
12 Thierry HENRY	cs	1977. 08. 17.	AS Monaco
13 Bernard DIOMÈDE	cs	1974. 01. 23.	AJ Auxerre
14 Alain BOGHOSSIAN	kp	1970. 10. 27.	UC Sampdoria
15 Lilian THURAM	h	1972. 12. 01.	AC Parma
16 Fabien BARTHEZ	k	1971. 06. 28.	AS Monaco
17 Emmanuel PETIT	kp	1970. 09. 22.	Arsenal FC
18 Frank LEBŒUF	h	1968. 01. 22.	Chelsea FC
19 Christian KAREMBEU	kp	1970. 12. 03.	Real Madrid
20 David TRÉZÉGUET	cs	1977. 10. 15.	AS Monaco
21 Christophe DUGARRY	cs	1972. 03. 24.	Olympique Marseille
22 Lionel CHARBONNIER	k	1966. 10. 25.	AJ Auxerre

Játéknapok az első körben

Június 12., péntek	21.00	**Dél-Afrika**	Marseille
Június 18., csütörtök	21.00	**Szaúd-Arábia**	Saint-Denis
Június 24., szerda	16.00	**Dánia**	Lyon

A szövetségi kapitány és a kapus világbajnok

Álló sor, balról: Fuad Anvar Amin, Mohamed Diaja, Szaid Ovairan, Mohamed Hlavi, Hamisz Ovairan, Abdullah Szulejmani. Elöl: Ibrahim Szuvajed, Szami Dzsábir, Husszein Abdulgáni, Mohamed Selejah, Hald Maszaad

Nem jelent nyugdíjas állást Szaúd-Arábia szövetségi kapitányának lenni. Az 1994-es világbajnokság egyik meglepetéscsapata – dacára annak, hogy nem volt része az azóta eltelt periódusban különösebben súlyos kudarcban – öt edzőt fogyasztott el legutóbbi vb-részvétele óta!

1994-ben az argentin *Jorge Solari* dirigálta a válogatottat – két tényt érdemes róla tudni: az egyik, hogy akkor figyelt fel rá a királyi család, amikor Solari *Leo Beenhakker* segítője volt a válogatottnál, a másik, hogy a Real Madrid sztárjának, *Fernando Redondónak* az apósa –, amely csoportjában legyőzte a marokkóiakat, és *Szaid Ovairan* csodagóljával a belgákat, s csak a hollandoktól kapott ki 2–1-re, egy védhető gólt bekapva az utolsó percekben. Solari talán még harminc szót sem tudott arabul, mégis megfelelően motiválta válogatottját. A fehér-zöldek különleges, ám az európai ember számára megfejthetetlen motivációval küzdöttek. A marokkóiak elleni találkozójuk előtt – pedig a továbbjutás volt a tét – mindkét csapat játékosai azt nyilatkozták, hogy mindegy, ki lesz a győztes, hiszen a siker az arab családban marad.

A londoni bukmékereknél a válogatott oddsa 500–1-ről 40–1-re „esett le", a világ belelkesedett a szaúdiak gyors, rövidpasszos játékától. Ám a svédek a következő körben „kivégezték" a fáradt ellenfelet. Solari a sorozat után búcsúzott, ám a válogatott újabb és újabb sikerekről álmodott.

Hihetetlen a válogatott fejlődése. 1976 előtt gyakorlatilag nem létezett nemzeti tizenegy, majd a brazil edzők segítségével már a nyolcvanas évek közepére a kontinens legerősebb csapatává fejlődött a gárda. Némiképp magyarázza ezt, hogy a szaúdiakat *Mario Jorge Lobo Zagallo* és *Carlos Alberto Parreira* tanította futballozni.

Nem kis „hatásfokkal", ugyanis a szaúdi gyerekek 1989-ben már világbajnoki címet szereztek Skóciában, a tizenhat évesek között. A kapus bizonyos *Mohamed el-Diaja* volt.

A mostani világbajnoki selejtezőkön az első körben viszonylag könnyű feladatot kapott a szaúdi legénység. Kuala Lumpurban és Dzsiddában a Bangladessel, Malajziával és Tajvannal alkotott négyesből kellett továbblépnie. Az 1996-os kontinensbajnoknak – ez a szaúdi gárda – ez nem jelenthetett gondot. Nyolc pont előnnyel ért célba az akkor még a portugál *Eduardo Vingada* által dirigált válogatott, már az meglepetést jelentett, hogy a csapat két pontot elveszített a malájok elleni döntetlennel.

A második forduló már nehezebb „menetnek" ígérkezett, Katar, Kína, Kuvait és Irán közül egyik sem tűnt könnyedén verhetőnek.

Az első találkozót (Kuvait ellen), ha „szűken" is, de megnyerte a legénység, aztán Iránban döntetlent játszott, Kínában pedig kikapott. Messzinek tűnt a csoportelsőség... A következő találkozót megnyerte „Tigo" Vingada együttese, de az egygólos siker nem elégítette ki a futballrajongó királyi családot. Az uralkodó fia, a koronaherceg, aki a labdarúgó-szövetség elnöke is egyben, azonnal leváltotta a portugál edzőt, aki szerinte nem játszatott megfelelő támadójátékot a csapattal: Vingada helyére a német *Otto Pfistert*, az ifjúsági válogatott addigi szövetségi kapitányt léptette elő.

Pfister jött, látott és győzött – ám a jelek szerint nem eléggé. Az új éra első meccsének veresége után csapata magára talált, s végül csoportelsőként zárt, egyenes ágon, ha úgy tetszik, pótvizsga nélkül kivívta a franciaországi részvételt. A Katar elleni, idegenbeli találkozón – a szaúdiak számára sorsdöntő mérkőzésen – a már az amerikai világbajnokságon is szerepelt *Szami Dzsábir* a 63. percben berúgta a továbbjutást érő gólt. Nem volt éppen „tuti" a győzelem – ez volt a zónadöntőben a szaúdiak első idegenbeli győzelme. Mondhatni, a legjobbkor jött...

Ám a szövetség vezérkara – miután Otto Pfister hazai pályán, a Konföderációs-kupán alaposan leégett csapatával – vad tárgyalásokba kezdett a német edző utódlásáról. A pénz nem lehetett akadály, természetes hát, hogy a kékvérű futballvezérek nem kötötték gúzsba a fantáziájukat. Kiszemeltjük *Carlos Alberto Parreira*, az 1994-es világbajnok brazil gárda edzője lett. Parreirát ugyan szerződés kötötte az amerikai MetroStars együtteséhez – de hát pénzzel minden szerződés felbontható...

Parreira tarsolyában már van egy döntetlen a Wembleyben, ahol látszott, a két ék, Ovairan és Dzsábir mögé szervezetten játszó csapatot formált a brazil kapitány. Kérdés, hogy ez önmagában elég lesz-e Dánia, Dél-Afrika és a házigazda Franciaország ellen...

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Mohamed A. ed-DIAJA	k	1972. 08. 02.	al-Taje
2 Mohamed el-DZSÁNI	h	1974. 09. 28.	al-Ahli
3 Mohamed Szaleh el-HLAVI	h	1971. 08. 21.	al-Ittihad
4 Abdullah ZEBRAMAVI	h	1973. 11. 15.	al-Ahli
5 Ahmed Dzsamil MADANI	h	1970. 01. 06.	al-Ittihad
6 Fuad Anvar AMIN	kp	1972. 10. 13.	al-Sabab
7 Ibrahim es-SAHRANI	kp	1974. 07. 21.	al-Ahli
8 Obied ed-DOSZARI	cs	1975. 10. 02.	al-Vehda
9 Sami Abdullah el-DZSÁBIR	cs	1972. 12. 11.	el-Hilal
10 Szaid Ali el-OVAIRAN	cs	1967. 08. 19.	al-Sabab
11 Fahad el-MEHÁLEL	cs	1970. 11. 11.	al-Sabab
12 Ibrahim el-HARBI	kp	1975. 07. 10.	al-Naszr
13. Huszein Omar SZOLAJMANI	h	1977. 01. 23.	al-Ahli
14 Háled Maszaad el-MUVALLID	kp	1971. 11. 23.	al-Ahli
15 Juszef at-TUNAJAN	cs	1963. 11. 18.	al-Hilal
16 Hamisz el-OVAIRAN	kp	1973. 09. 08.	al-Hilal
17 Ahmed A. ed-DOSZARI	h	1976. 10. 25.	al-Hilal
18. Navaf et-TEMIJAT	cs	1976. 06. 26.	al-Hilal
19 Abdulaziz el-DZSENUBI	h	1974. 07. 21.	al-Naszr
20. Hamza Mohamed SZALEH	cs	1967. 04. 19.	al-Ahli
21. Huszein Dzsvad esz-SZADIK	k	1973. 10. 15.	al-Kvadszija
22. Tisir el-ANTAIF	k	1974. 02. 16.	al-Ittifak

Játéknapok az első körben

Június 12., péntek	17.30	**Dánia**	Lens
Június 18., csütörtök	21.00	**Franciaország**	Saint-Denis
Június 24., szerda	16.00	**Dél-Afrika**	Bordeaux

SZAÚD-ARÁBIA

A szövetség

Neve: Saudi Arabian Football Federation
Alapításának időpontja: 1959
FIFA-tagságának kelte: 1959
Címe: Al Mather Quarter, Olympic Complex, P.O. Box 5844, Rijad 11432
Telefon, ill. telefax: 966-1–482-2240, ill. 966-1–482-1215
Az igazolt játékosok száma: 9600
A klubok száma: 154

A válogatott

Szerelése: fehér mez, fehér nadrág, fehér sportszár Váltószerelés: zöld mez, fehér nadrág, fehér sportszár

Sikerei: az Ázsia-kupa győztese (1984, 1988, 1996), ezüstérmes (1992), ifjúsági (U16) világbajnok (1989)

Szövetségi kapitány

Carlos Alberto PARREIRA
(1943. március 25.)

Vb-mérlege

C-csoportbeli ellenfeleivel: egyikük ellen sem játszott még világbajnoki mérkőzést

Örökmérlege C-csoportbeli ellenfeleivel

Dánia ellen	1	–	–	1	0- 2
Dél-Afrika ellen	–				
Franciaország ellen	–				

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőiben: Szaúd-Arábia–Tajvan 2–0 (G: Sahrani, Doszari), Szaúd-Arábia–Malajzia 0–0, Szaúd-Arábia–Banglades 4–1 (G: Muvalid, Temavi, Sahrani, Fahad Mehálel), Szaúd-Arábia–Banglades 3–0 (G: Szuvajed, Doszari, Dzsamaan), Szaúd-Arábia–Malajzia 3–0 (G: Haled Maszad 2, Doszari), Szaúd-Arábia–Tajvan 6–0 (Szami Gaber 3, Haled Maszad, Doszari, Sahrani), Szaúd-Arábia–Kuvait 2–1 (G: Fahad Mehálel, Tunajan), Irán–Szaúd-Arábia 1–1 (G: Szuvajed), Kína–Szaúd-Arábia 1–0, Szaúd-Arábia–Katar 1–0 (G: Fahad Mehálel), Kuvait–Szaúd-Arábia 2–1 (G: Haled Maszad), Szaúd-Arábia–Irán 1–0 (G: Haled Maszad), Szaúd-Arábia–Kína 1–1 (G: Haled Maszad), Katar–Szaúd-Arábia 0–1 (G: Sahrani)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1974 – nem indult a selejtezőkben, 1978–1982 – kiesett a selejtezőkből, 1986 – visszalépett a selejtezőkből, 1990 – kiesett a selejtezőkből, 1994 – 12.

A „nagy generáció” hattyúdala

Álló sor, balról: Trifon Ivanov, Jordan Lecskov, Boriszlav Mihajlov, Zlatko Jankov, Emil Kosztadinov, Luboszlav Penev. Guggolnak: Radosztin Kisisev, Ivajlo Jordanov, Hriszto Sztoicskov, Canko Cvetanov, Kraszimir Balakov

BULGÁRIA

A szövetség

Neve: Bulgarszki Futbolen Szajusz
Alapításának időpontja: 1923
FIFA-tagságának kelte: 1924
Címe: ul. Karnigradszka 19, BG-1000 Sofia
Telefon, ill. telefax: 359-2–987-7490, ill. 359-2–803-237
Az igazolt játékosok száma: 17 433 (hivatásos: 725)
A klubok száma: 425 (a csapatoké 1364)

A válogatott

Szerelése: fehér mez, zöld nadrág, fehér sportszár. Váltószerelés: piros mez, zöld nadrág, fehér sportszár

Sikerei: világbajnoki negyedik (1994), olimpiai ezüstérmes (1968), UEFA-torna-győztes (1959, 1969, 1974)

Szövetségi kapitány

Hriszto BONEV
(1947. március 2.)

Vb-mérlege

D-csoportbeli ellenfeleivel: Nigéria ellen: 1 mérkőzés, 1 vereség, 0–3-as gólkülönbség. Paraguayjal és Spanyolországgal még nem játszott

Örökmérlege D-csoportbeli ellenfeleivel

Nigéria ellen	1	–	–	1	0–3
Paraguay ellen	–				
Spanyolország ellen	3	–	1	2	1–16

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőiben: Izrael–Bulgária 2–1 (G: Balakov), Luxemburg–Bulgária 1–2 (G: Balakov, Kosztadinov), Ciprus–Bulgária 1–3 (G: Balakov 2, I. Iliev), Bulgária–Ciprus 4–1 (G: Kosztadinov 2, Borimirov, Jordanov), Bulgária–Luxemburg 4–0 (G: Sztoicskov, Kosztadinov, Balakov, Lecskov), Bulgária–Izrael 1–0 (G: Penev), Bulgária–Oroszország 1–0 (G: T. Ivanov), Oroszország–Bulgária 4–2 (G: Gruev, Kosztadinov)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930: nem indult, 1934–1958 – kiesett a selejtezőkben, 1962 – 15., 1966 – 15., 1970 – 13., 1974 – 12., 1978–1982 – kiesett a selejtezőkben, 1986 – 15., 1990 – kiesett a selejtezőkben, 1994 – 4.

A bolgár futball jelenlegi sikerei szinte már elfeledtetik az elődök világbajnoki agóniáját. Pedig a múlt – a a viszonylag gyakori szereplés ellenére – meglehetősen lehangoló, 1994 előtt egyetlenegy mérkőzést sem nyert meg a válogatott a nagydöntőkben!

A bolgár legénység 1962-ben érte el először a legjobb tizenhat mezőnyét, majd szerepelt a chilei után az angliai, a mexikói és az NSZK-ban rendezett tornán is. (Az első két alkalommal egyébként a magyar válogatott is ellenfele volt.) Ám a négy sorozatban nyeretlen maradt…

Két hiányzás után 1986 előtt újra kivívta a szereplés jogát a nemzeti tizenegy – ám az akkori események jól mutatták a párt és az állam befolyásának visszásságait. Az 1985-ös országos kupadöntőt a belügy valamint a hadügy két kirakatcsapata, a Levszki és a CSZKA játszotta. A finálé botrányba fulladt, a játékosok összeverekedtek. A Politbüro átkereszteltette a csapatokat, a legjobbakat örökre eltiltotta – s nem hirdetett győztest. A fentiek még akár érthetőek – bár nem emészthetőek – lennének, ám az igazi csavar csak ezután jött: néhány hónap múlva a legjobbak némelyike amnesztiát kapott, s mégis részt vehetett a világbajnokságon.

Velük is csak kevésre ment azonban a válogatott: a csoportból (győzelem nélkül!) még továbbjutott, ám aztán a házigazdák ellen elvérzett. 1990-ben megint kiesett a selejtezőkben, majd 1994-ben ismét eljutott a nagydöntőbe.

Addigra már minden idők talán legerősebb bolgár generációja alkotta a válogatottat. A *Dimitar Penev* – három világbajnokságon szerepelt, kilencvenszeres válogatott nagyágyú – egykori CSZKA Szófiájának legjobbjai a válogatottban találkoztak újra, immár légiósként. *Trifon Ivanov* a Betis, *Jordan Lecskov* a Hamburger SV, *Emil Kosztadinov* a Porto, *Hriszto Sztoicskov* a Barcelona, *Luboszlav Penev* (az edző unokaöccse) a Valencia együtteséből érkezett a válogatott találkozóira.

A bolgárok már a selejtezőkben bravúrosan szerepeltek – az önmagukat a vb-előd döntőbe váró franciákat Emil Kosztadinov az utolsó percben lőtt góljával ejtették ki. Az amerikai World Cupon a nigériaiakkal és az argentinokkal (!) együtt továbbjutott a csoportjából a válogatott, majd kiejtette a mexikóiakat – reváns 1986-ért? –, a németeket (!), s végül csak az olaszok előtt kapitulált. A svédek elleni, kisdöntőbeli vereség már nem osztott s nem szorzott a számukra, a negyedik helyet úgy ünnepelték Bulgáriában, mintha világbajnok lett volna a csapat.

Két évvel később az angliai Európa-bajnokság döntőjébe is eljutott a válogatott – de az lett a Penev-korszak végállomása. A gyakorlatilag a két évvel azelőtti világbajnoki tizeneggyel szereplő válogatott nem tudott továbblépni a csoportjából. Sztoicskov ismét remekelt – de a többiek nem nőttek fel hozzá.

Ez talán annyiban érdekes, hogy a kontinensbajnokságot követő kapitányváltás után *Hriszto Bonev* ugyancsak a lassan kiöregedő „nagy generációra” építette csapatát. Váltott ugyan a kapusposzton – *Boriszlav Mihajlovot* már az üzleti élet, a parókaüzem sokkal jobban érdekli, mint a védés –, és sokáig konzekvensen kihagyta a bojkottot hirdető – s a korábbi szövetségi kapitány rehabilitálását követelő – Sztoicskov, Penev kettőst, de az alapgárdája megmaradt.

Alkalmasint ez is a probléma: túl öregnek, kiégettnek tűnik a legénység, amely már 1996-ban sem volt éppen két évvel korábbi önmaga. Az elmúlt négy évben nem tűnt fel Sztoicskovékhoz hasonló kvalitású klasszis, mert a többiek – ne vitassuk – kifelé mennek a rivaldafényből.

Az egyetlen kivételt *Kraszimir Balakov* jelenti, aki a VfB Stuttgart csillaga, sőt, talán a Bundesliga legjobb játékosa. A többiek? Többségük, köztük Sztoicskov, Trifon Ivanov, Lecskov is (bár utóbbit a FIFA eltiltotta) hazaköltözött, visszatért a CSZKA-hoz. A bökkenő csak az, hogy ez azt is mutatja: nyugati-európai klubjukban aligha ragaszkodtak hozzájuk…

A legnagyobb kérdőjel Hriszto Sztoicskov neve mögött áll. Harminckét évesen valószínűleg élete utolsó nagy világversenye előtt áll, de a formájáról szinte senki sem tud semmit. Barcelonában összeveszett *Louis van Gaallal* (mindkettőjüket ismerve, valljuk be, ez nem volt nagy művészet…), aki – miután Sztoicskov a vezetőség eltávolítását követelő aláírásgyűjtők élére állt – száműzte a bolgárt az első csapat keretéből. Egy meccset játszott a CSZKA-ban, majd „egy kupadöntő erejéig” Szaúd-Arábiába szerződött, utána ismét Szófiában készült – de igazán jól több mint egy éve nem futballozott. Igaz, ő azt mondja, rápihent a vébére.

Apropó, pihentség – vagy éppen fáradtság. Nem jó jel a bolgárok számára, hogy minden bizonnyal övék lesz a legmagasabb átlagéletkorú csapat a világbajnokságon. Alkalmasint a két szélsőhátvéden, a Bursasporban játszó *Radosztin Kisiseven*, illetve a mindössze 22 éves *Ivajlo Petkovon* kívül nem is lesz harminc év alatti játékos a kezdőcsapatban...

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Zdravko ZDRAVKOV	k	1970. 10. 04.	Istanbulspor
2 Radosztin KISISEV	k	1974. 07. 30.	Bursaspor
3 Trifon IVANOV	h	1965. 07. 27.	CSZKA Szófia
4 Ivajlo PETKOV	h	1976. 03. 24.	Liteksz Lovecs
5 Ivajlo JORDANOV	h	1968. 04. 22.	Sporting Lisboa
6 Zlatko JANKOV	kp	1966. 06. 07.	Besiktas
7 Emil KOSZTADINOV	cs	1967. 08. 12.	CSZKA Szófia
8 Hriszto SZTOICSKOV	cs	1966. 02. 08.	CSZKA Szófia
9 Luboszlav PENEV	cs	1966. 08. 31.	Compostela
10 Kraszimir BALAKOV	kp	1966. 03. 29.	VfB Stuttgart
11 Ilijan ILIEV	cs	1968. 07. 02.	Szlavia Szófia
12 Boriszlav MIHAJLOV	k	1963. 02. 12.	Szlavia Szófia
13 Goso GINCSEV	h	1969. 02. 02.	Antalyaspor
14 Marian HRISZTOV	kp	1973. 07. 29.	Kaiserslautern
15 Adalbert ZAFIROV	h	1969. 09. 29.	Arminia Bielefeld
16 Anatoli NANKOV	kp	1969. 07. 15.	Lokomotiv Szófia
17 Sztoicso SZTOILOV	kp	1971. 10. 15.	Liteksz Lovecs
18 Daniel BORIMIROV	kp	1970. 01. 15.	TSV 1860 München
19 Georgi BACSEV	cs	1977. 04. 18.	Szlavia Szófia
20 Georgi G. IVANOV	cs	1976. 07. 02.	Levszki Szófia
21 Roszen KIRILOV	kp	1973. 01. 04.	Liteksz Lovecs
22 Milen PETKOV	h	1974. 01. 12.	CSZKA Szófia

Játéknapok az első körben

Június 12., péntek	14.30	**Paraguay**	Montpellier
Június 19., péntek	17.30	**Nigéria**	Párizs
Június 24., szerda	21.00	**Spanyolország**	Lens

Őstehetségek...

Álló sor, balról jobbra: Godwin Okpara, Finidi George, Taribo West, Sunday Oliseh, Uche Okechukwu, Abiodun Baruwa. Elöl: Mutiu Adepoju, Victor Ikpeba, Garba Lawal, Mobi Oparaku, Wilson Oruma

Alighanem e címbéli szóval lehet legjobban jellemezni a nigériai válogatott tagjait. Kiváló felépítésű atléták, akik még felszedegethették a grundok Európában már szinte meg sem található áldásait, órák hosszat futbalozhattak éveken át az utcán – virtuóz technikára szert téve.

Ugyanakkor taktikailag is érett csapatjátékosok – minden bizonnyal e tekintetben ragyog túl válogatottjuk valamennyi afrikai riválisán –, mert ugyan a fekete földrész labdarúgása e faktort tekintve elmarad még Európa és Dél-Amerika mögött, a nigériaiak kivételek. Játékosaik többsége tinédzserkora óta él és játszik valamelyik európai sztárcsapatban.

Lenyűgöző a Zöld Sasok kilencvenes évekbeli története! A kameruniak 1990-es, olaszországi „vb-sikere", a legjobb nyolc közé jutás az egyetlen ésszerű konzekvenciára sarkallta a nigériaiakat. Miután (a ghánai mellett) az övék volt a földrész legjobb korosztályos válogatottja, azt a célt tűzték ki maguk elé, hogy 1994-re Nigéria legyen a World Cup „Kamerunja".

Tökéletesen sikerült. Az azóta ezerszer elátkozott, holland *Clemens Westerhof* irányításával 1994-re kiemelkedően a legjobb afrikai válogatott lett a nigériai legénység. Mindezt bizonyította a gárda már az esztendő elején rendezett Afrikai Nemzetek-kupáján is, amelyet (a döntőben *Amunike* két góljával) megnyert. A világbajnokságra már sokan „beleszerettek" a Zöld Sasokba – s a csapat nem is okozott csalódást. Csoportelsőként (!) léptek tovább a bolgárok és az argentinok előtt, aztán csak óriási balszerencsével kaptak ki a későbbi döntős olaszoktól.

A hazatérés után kitört a botrány. Mint rendesen az afrikai válogatottaknál. Westerhofról a szövetség kitalálta, hogy csak saját ügyeivel foglalkozott, a mellőzött tartalék játékosok – például *Ikpeba* – azt állították, hogy a kapitány többnyire azokat játszatta, akiket saját hasznára akart eladni Európában, az addigi pályaedző, *Jo Bonfrere* autokratizmussal vádolta meg főnökét, aki szerinte riválist látott benne... Mindemellett kitört a „szövetség–Westerhof" és a „szövetség–sportminisztérium" háború is. Utóbbi 1996 elejére csúcsosodott ki, amikor a politikusok nem engedték indulni a válogatottat – a címvédőt, az első számú esélyest – a dél-afrikai kontinensbajnokságon. A CAF (legnagyobb sajnálatára) szabályait alkalmazva eltiltotta legerősebb válogatottját a következő két tornán való részvételtől, s így nem voltak ott a Zöld Sasok Burkina Fasóban, az idei Egységkupán sem.

Kár, mert miként 1996-ban, most is a nigériai a legerősebb afrikai együttes. 1996-ban ezt – az olimpiai tornán – alkalma is volt bebizonyítani. Jo Bonfrere dirigálásával aranyérmet nyert a csapat, s ezzel az első afrikai válogatott lett, amely felnőtt világtornán győzni tudott. Ne mondjuk, hogy érdemtelenül: *Kanu* vezérletével a brazilokat és az argentinokat is legyőzte a válogatott. (A játékosállomány erőssége alapján az, hogy érmet nyert, egyáltalán nem meglepetés. Olyan sztárok szerepeltek soraiban, mint az azóta már az Ajaxban csillogó *Sunday Oliseh* és *Tijani Babangida*, az ebben a szezonban az Interben játszó *Taribo West*, a „barcelonai" Emmanuel Amunike, valamint *Daniel Amokachi, Jay-Jay Okocha* vagy a torna talán legjobb játékosa, *Nwankwo Kanu*.)

Ennél lényegesen egyszerűbb dolga volt a világbajnoki selejtezőkön, pedig az elhúzódó kapitányválság (Bonfrere után a helyi *Shuaibu Amadou* következett, majd *Mészöly Kálmán* előtt a francia *Philippe Troussier* nyerte meg a pályázatot, s ült a kapitányi székbe) nem segítette a válogatott felkészülését. Ám Guinea, Kenya és Burkina Faso nem volt méltó riválisa.

A helyzet, persze, a sikeres selejtezőkkel sem sokat javult, augusztusban Philippe Troussier vette a kalapját, a válogatottnak fél évig nem volt szövetségi kapitánya. A játékosok Bonfrerét akarták visszakapni, a vezetők *Cruyffról, Keeganről, Dalglishról, Gullitról* álmodtak – utóbb *Terry Venables* kellett volna nekik, ám ő meggondolta magát. Az év utolsó heteire (Mészöly Kálmán mellett) újabb jelölt akadt: a mexikói válogatott éléről kipenderített *Bora Milutinovics* személyében. Ő lett a befutó.

A válogatott – álljon fel akárhogy, készítse fel akárki, dúljanak sorain belül akármilyen harcok is – nagyon erős. El tudja viselni, hogy az olimpiai bajnokok az „amerikai" válogatottat szeretnék együtt tartani, az 1994-es vb veteránjai viszont szeretnének visszakerülni a keretbe. Elbírja, hogy Nwankwo Kanu és Emmanuel Amunike személyében két, nem is olyan régen még a kontinens legjobbjának választott futballista dőlt ki a sorból, s nem egészséges *Wilson Oruma* és Jay-Jay Okocha sem.

Ez a csapat mindent elbír.

Őstehetségek alkotják.

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Peter RUFAI	k	1963. 08. 24.	Deportivo La Coruña
2 JERO Shakpoke	h	1979. 12. 05.	Reggiana
3 Célestine BABAYARO	h	1978. 08. 29.	Chelsea FC
4 Nwankwo KANU	cs	1976. 08. 01.	FC Internazionale
5 Uche OKECHUKWU	h	1967. 09. 27	Fenerbahçe
6 Taribo WEST	h	1973. 03. 26.	FC Internazionale
7 FINIDI George	cs	1971. 04. 15.	Betis Seville
8 Mutiu ADEPOJU	kp	1970. 12. 22.	Real Sociedad
9 Rasid YEKINI	cs	1974. 10. 23.	FC Zürich
10 Augustine „Jay-Jay" OKOCHA	kp	1973. 08. 14.	Fenerbahçe
11 Garba LAWAL	kp	1974. 05. 22.	Roda JC
12 William OKPARA	k	1968. 05. 07.	Orlando Pirates
13 Tijjani BABANGIDA	cs	1973. 09. 25.	AFC Ajax
14 Daniel AMOKACHI	cs	1972. 12. 30.	Besiktas JK
15 Sunday OLISEH	kp	1974. 09. 14.	AFC Ajax
16 Uche OKAFOR	h	1967. 08. 08.	Kansas City Wizards
17 Augustine EGUAVOEN	h	1965. 08. 19.	Torpedo Moszkva
18 Wilson ORUMA	kp	1976. 12. 30.	RC Lens
19 Ben IROHA	v	1969. 11. 29.	CF Elche
20 Victor IKPEBA Nosa	cs	1973. 06. 12.	AS Monaco
21 Godwin OKPARA	k	1972. 09. 20.	Racing Strasbourg
22 Abiodun BARUWA	k	1974. 11. 26.	FC Sion

Játéknapok az első körben

Június 13., szombat	14.30	Spanyolország	Nantes
Június 19., péntek	17.30	Bulgária	Párizs
Június 24., szerda	21.00	Paraguay	Toulouse

D

NIGÉRIA

A szövetség

Neve: Nigeria Football Association
Alapításának időpontja: 1945
FIFA-tagságának kelte: 1959
Címe: PO Box 466, Lagos
Az igazolt játékosok száma: 21 100
A klubok száma: 521 (csak profik)

A válogatott

Szerelése: zöld mez, zöld nadrág, zöld sportszár. Váltószerelés: fehér mez, fehér nadrág, fehér sportszár

Sikerei: Olimpiai bajnok (1996), az Afrikai Nemzetek-kupája győztese (1980), a Pánafrikai Játékok aranyérmese (1973), U16 világbajnok (1985), U17 világbajnok (1993)

Szövetségi kapitány

Velibor „Bora" MILUTINOVICS
(1944. szeptember 7.)

Vb-mérlege

D-csoportbeli ellenfeleivel: Bulgária ellen: 1 mérkőzés, 1 győzelem, 3–0-ás gólkülönbség. Paraguayjal és Spanyolországgal még nem játszott

Örökmérlege D-csoportbeli ellenfeleivel

Bulgária ellen	1	1	–	–	3–0
Paraguay ellen	–				
Spanyolország ellen	–				

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőiben: Nigéria–Burkina Faso 2–0 (G: Amokachi 2), Kenya–Nigéria 1–1 (G: Okechukwu), Nigéria–Guinea 2–1 (G: Amokachi 2), Burkina Faso–Nigéria 1–2 (G: Amunike, öngól), Nigéria–Kenya 3–0 (G: Oliseh, Amunike, Oruma), Guinea–Nigéria 1–0

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1958: nem indult, 1962 – kiesett a selejtezőkben, 1966 – visszalépett a selejtezőkből, 1970–1990 – kiesett a selejtezőkben, 1994 – 9.

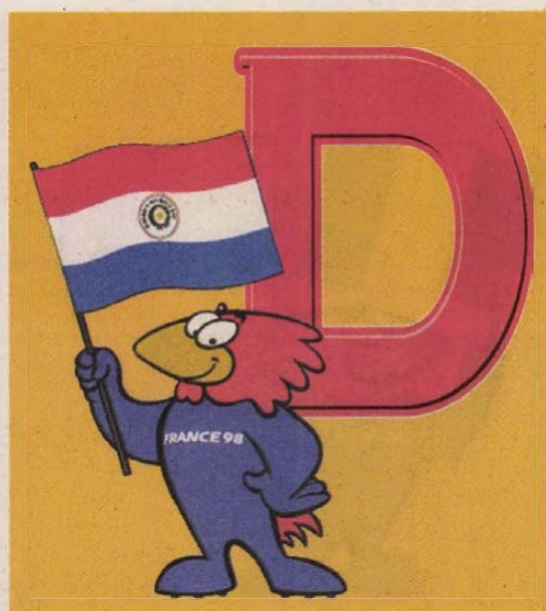

PARAGUAY

A szövetség

Neve: Liga Paraguaya de Futbol
Alapításának időpontja: 1906
FIFA-tagságának kelte: 1921
Címe: Calles Mayor Martinez y Alejo Garcia, Asunción, Paraguay
Telefon, ill. telefax: 595-21-480-120-121-123, ill. 595-21-480-122-124
Az igazolt játékosok száma: 257 300
A klubok száma: 1500

A válogatott

Szerelése: piros-fehér hosszanti csíkos mez, kék nadrág, fehér sportszár. Váltószerelés: fehér mez, piros nadrág, fehér sportszár

Sikerei: a Copa América győztese (1953, 1979), U-20 Dél-Amerika bajnok (1971)

Szövetségi kapitány

Paulo César CARPEGGIANI
(1949. február 7.)

Vb-mérlege

D-csoportbeli ellenfeleivel: egyik ellenfelével sem játszott még világbajnoki mérkőzést

Örökmérlege D-csoportbeli ellenfeleivel

Bulgária ellen	2	1	1	–	5–3
Nigéria ellen	–				
Spanyolország ellen	–				

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Kolumbia–Paraguay 1–0, Uruguay–Paraguay 0–2 (G: F. Arce, Rojas), Argentína–Paraguay 1–1 (G: Chilavert), Paraguay–Chile 2–1 (G: Gamarra, Rivarola), Paraguay–Ecuador 1–0 (G: Benítez), Bolívia–Paraguay 0–0, Venezuela–Paraguay 0–2 (G: Benítez, Enciso), Paraguay–Peru 2–1 (G: Rivarola, Rojas), Paraguay–Kolumbia 2–1 (G: Soto, öngól), Paraguay–Uruguay 3–1 (G: Rojas, Cardozo, Soto), Paraguay–Argentína 1–2 (G: R. Acuña), Chile–Paraguay 2–1 (G: Brizuela), Ecuador–Paraguay 2–1 (G: Baez), Paraguay–Bolívia 2–1 (G: Benítez, Gamarra), Paraguay–Venezuela 1–0 (G: F. Torres), Peru–Paraguay 1–0

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – 9., 1934–1938 – nem indult, 1950 –11., 1954 – nem indult, 1958 – 12., 1962, 1966, 1970, 1974, 1982 – kiesett a selejtezőkben, 1986 –13., 1990, 1994 – kiesett a selejtezőkben

A világ legjobb kapusa áll a vártán

Hátsó sor, balról: Carlos Humberto Paredes, Pedro Alcides Sarabia, José Luis Chilavert, Celso Rafael Ayala, Catalino Rivarola, Denis Ramón Caniza. Elöl: Roberto Miguel Acuña, Jose Saturnino Cardozo, Hugo Rolando Brizuela, Carlos Leonardo Morales, Ricardo Ismael Rojas

A D-csoportot, Bulgária, Nigéria, Paraguay és Spanyolország négyesét afféle „halálcsoportnak" is tekinthetjük, hiszen a kvartettben egyetlen válogatott sem akad, amely „tutira" vehetné továbbjutását – igaz, olyan sem, amelyik kilógna a mezőnyből.

Ha a bukmékerekre „hallgatunk", Paraguay válogatottja a legkevésbé esélyes a továbbjutásra – de nagyon rosszul teszi, aki félvállról veszi a brazil *Paulo César Carpeggiani* által gardírozott társulatot.

A piros-fehér csíkos dresszes, kék nadrágos válogatott remekül szerepelt a dél-amerikai zóna selejtezőiben, mutatja ezt az is, hogy elsőként Asunciónban ünnepelhették a továbbjutást. Pedig a selejtezők menetelését nehezítette, hogy *Chilavert* kapus (bár az ő esetében a poszt megjelölése kifejezetten szűkíti a tevékenysége leírását) jó néhány mérkőzésről hiányzott eltiltása miatt.

José Luis Félix Chilavert Gonzálezt sokan a világ jelenlegi első számú kapusának tartják (korábban *Schmeichel és Vítor Baía* lehetett vetélytársa, manapság inkább már csak a dán óriás). Az ő jelenléte hatalmas pluszt jelent a társaknak – nem mindegy, ha a világ legjobbja áll a vártán, különösen, ha – mint Chilavert – a góllövésből is kiveszi a részét.

A 33. születésnapjához közeledő kapus „prototípusa" a paraguayi futballistának, legalábbis abban a tekintetben, hogy klubsikereit az ország határain kívül érte el. Chilavert 1984-ben a Guaraniban (csak a klubnév azonos a brazil csapatéval) mutatkozott be a hazai élvonalban, de már a következő évben, húszévesen Argentínába szerződött. A San Lorenzo de Almagro vitte Argentínába, majd négyéves, nem különösebben sikeres kirándulást tett Spanyolországba: a Zaragozánál nem derült ki, hogy mennyire jó kapus, 79 bajnoki mérkőzésen 95 gólt kapott. 1992-ben inkább visszatért Argentínába. Alkalmasint élete legjobb döntése volt, hogy a Buenos Aires külvárosában székelő klubot választotta.

Nem csak remek csapathoz, de remek edző kezébe is került: *Carlos Bianchi* kezében, Chilaverttel a kapuban a Vélez Sarsfield megnyerte az argentin Clausurát, a Libertadores-kupát, a *João Havelange-ról* elnevezett dél-amerikai szuperkupát, a Toyota Világkupát, a Recopát – még felsorolni is sok. A kapust közben – posztján elsőként – a szubkontinens legjobbjává választotta az El País, és megkoronázta a világ kapusait rangsoroló német statisztikai szervezet, az IFFHS. Hogy ő ma mennyit jelent a paraguayi válogatottnak, arra példa: „Chila" eltiltása miatt hiányzott négy selejtezőről – ebből hármat elveszített csapata.

A fenti kitételt, hogy Chilavert a paraguayiak „prototípusa" az magyarázza, hogy a keret legtöbb tagja, a menők szinte kivétel nélkül külföldi klubokban keresik kenyerüket.

A paraguayiaknál viszont „újdonság" az argentinokhoz, brazilokhoz képest, hogy a légiósok nem európai klubok alkalmazottai (a kivétel a lisszaboni Sporting csatára, *Cesar Ramírez*, valamint az espanyolos *Benítez* és a zaragozai *Acuna*), hanem a szubkontinens, illetve Közép-Amerika egyesületeinek futballistái.

Chilavert mellett még valakiről érdemes külön is szót ejteni: a szövetségi kapitányról, a brazil Paulo César Carpeggianiról, aki, úgy tűnik, ideális megoldás a paraguayiak számára.

Emlékezhetünk rá, a legutóbbi világbajnokság után még *Kubala László* is vezette a paraguayi válogatottat, és a kiváló szakember gyakorta panaszkodott arra, hogy az európai ésszel szinte felfoghatatlan szervezetlenség mennyire ellehetetleníti a munkáját. Carpeggianinak nincs olyan gondja, hogy európai ésszel gondolkozna: ő brazil – nem kevés indián vér csörgedezik ereiben – *Claudio Coutinho* halála után a Flamengónál szerzett edzői tapasztalatokat, és a talán legnépszerűbb brazil klub „primadonnái" között is bebizonyította, hogy keménykezű, határozott, a fegyelmet, a rendet mindennél többre tartó szakember. A világbajnoki tapasztalatokkal is rendelkező szakember (1974-ben, az NSZK-ban tagja volt a brazil csapatnak) még Chilaverttel is szót értett, s hogy ez milyen nagy dolog, azt csak a zabolázhatatlan kapust ismerők tudják igazán értékelni.

Egyetlen tervét nem tudta keresztülvinni: tavasszal reaktiválni akarta *Romeritót*, a paraguayi futball történetének – negyedik „ikszéhez" közelítő – legendáját. A csapat „Chila" vezérletével ellenállt, és Carpeggianinak volt ereje a csapategység érdekében lemondani tervéről.

Alkalmasint Romerito is ezzel használ(t) a legtöbbet a válogatottnak...

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 José Luis CHILAVERT	k	1965. 07. 27.	Vélez Sarsfield
2 Francisco Javier ARCE	h	1971. 04. 02.	Palmeiras
3 Catalino RIVAROLA	h	1965. 04. 30.	Grêmio
4 Carlos Alberto GAMARRA	h	1971. 02. 17.	Corinthians
5 Celso Rafael AYALA	h	1970. 08. 20.	River Plate
6 Edgar AGUILERA	kp	1975. 07. 28.	Cerro Cora
7 Juan Carlos YEGROS	cs	1971. 01. 31.	Cruz Azul
8 Aristides Fabian ROJAS	cs	1968. 08. 12.	Union Santa Fé
9 José Saturnino CARDOZO	cs	1971. 03. 19.	FC Toluca
10 Roberto Miguel ACUÑA	kp	1972. 03. 25.	Real Zaragoza
11 Pedro Alcides SARABIA	h	1975. 07. 05.	River Plate
12 Danilo Vicente ACEVAL	k	1975. 09. 15.	Union Santa Fé
13 Carlos PAREDES	kp	1976. 07. 16.	Olimpia
14 Ricardo ROJAS	h	1971. 01. 26.	Estudiantes
15 Miguel Angel BENITEZ	kp	1970. 05. 19.	RCD Espanyol
16 Julio César ENCISO	kp	1974. 08. 05.	Internacional PA
17 Hugo Rolando BRIZUELA	cs	1969. 02. 08.	Argentinos Juniors
18 Cesar RAMÍREZ	cs	1977. 03. 21.	Sporting CP
19 Carlos Leonardo MORALES	kp	1968. 11. 04.	Gimnasia de E. Jujuy
20 Denis Ramon CANIZA	h	1974. 08. 28.	Olimpia
21 Jorge Luis CAMPOS	cs	1970. 08. 11.	Kuo An
22 Ruben Martin RUÍZ DÍAZ	k	1969. 11. 11.	FC Monterrey

Játéknapok az első körben

Június 12., péntek	14.30	**Bulgária**	Montpellier
Június 19., péntek	21.00	**Spanyolország**	Saint-Etienne
Június 24., szerda	21.00	**Nigéria**	Toulouse

Melyik a legigazibb igazság?

Álló sor, balról: Miguel Angel Nadal, Andoni Zubizarreta, Fernando Hierro, Luis Enrique, Iván Campo, Fernando Sánchez. Elöl: Fernando Morientes, Raúl Gonzalez, Sergi Barjuan, Albert Ferrer, Guillermo Amor

A spanyol válogatott majdnem kihúzta veretlenül a két világbajnokság közötti négy évet. *Javier Clemente* csapata – emlékezhetünk rá, *Puhl Sándor* vezette a mérkőzést – Amerikában Olaszországtól szenvedett „véres csatában" vereséget a negyeddöntőben, majd veretlenül abszolválta az Euro '96 selejtezőit, nem kapott ki az angliai tizenhatos döntőben sem, és nem talált legyőzőre a világbajnoki selejtezőkön sem, pedig azonos csoportba került az Eb-ezüstérmes csehekkel, a manapság a világ egyik legerősebb válogatottjának számító jugoszlávokkal és a legyintéssel el nem intézhető szlovákokkal!

Csak januárban, a Stade de France avatóján kapituláltak a spanyolok, de ezt is tekintsük inkább afféle szabályt erősítő kivételnek.

Így, ha csak a számokat nézzük, feltétlenül a világbajnokság esélyesei között kellene emlegetnünk az ibériai csapatot. Mégis nagyon kevesen teszik ezt, még azok közül is, akik „esküsznek" rá, hogy a France '98 döntője után doktor João Havelange kizárólag európai válogatottnak adhatja át a FIFA Világkupáját.

A miértre nagyon sokféle válasz adható.

Az első ezek közül – alkalmasint ez a spanyol szimpatizánsok válasza –, hogy a tippelők, jósolók tévednek, Javier Clemente csapata igenis az esélyesek közé tartozik. Amint azt a napokban az egyik elemző tényleg szellemesen megállapította: övék a legjobb válogatott azok közül, amelyek még nem voltak világbajnokok. (Mit szólnak ehhez a jugók és a hollandok?) Ezt a vélekedést támasztja alá, hogy a spanyol bajnokság feltétlenül Európa három legerősebb bajnoksága közé tartozik, a válogatott tagjait adó szuperklubok pedig a kontinens legszűkebb elitjébe számítanak.

Igen ám – és ezzel a második adható válaszhoz értünk –, de ezek a játékosok saját klubjukban nem tartoznak a legeslegjobbak közé, a spanyol bajnokságot, annak élcsapatait a légiósok viszik a hátukon. Bizony, ebben is sok igazság van, még több féligazság.

Kétségtelen ugyanis, hogy a Real Madrid Bajnokok Ligája-győztes csapatának sztárjait felsorolva a szerb *Pedja Mijatovics* és a brazil *Roberto Carlos* neve tolakszik az élre, és *Raúlnak*, a jelen első számú spanyol futballistájának a francia *Karembeu-vel*, a holland *Seedorffal*, a horvát *Sukerrel* és persze honfitársaival is meccselnie kell a „bronzéremért". Hasonló a helyzet Barcelonában, bár *Luis Enrique* ott akár „listavezető" is lehet – a többiek nincsenek a legeslegjobbak között. Az Athletic Bilbaót, amely csak baszkokat foglalkoztat, nem érdemes figyelnünk ebből a szempontból, de az Atlético Madrid, a Valencia és a Betis is erősíti ezt a tételt.

A hatalmas légiósdömping persze Clemente dicsérete is, hiszen ténykérdés, hogy a kapitány ütőképes válogatottat kovácsolt. Az ő munkájának receptje talán az, hogy sohasem befolyásolta, jelöltjei játszanak-e, és ha játszanak, milyen poszton játszanak klubcsapatukban. Példa erre, hogy a realos (nyártól a Valenciához szerződő) *Santiago Cañizares* annak ellenére a válogatott bármikor bevethető második kapusa, hogy klubjában ritka kivételnek számított, ha a kapuba állt, az előző bajnokságban *Paco Buyo*, a most befejezettben *Bodo Illgner* szorította a kispadra. De elmondható ugyanez jó néhány Barcelona-játékosról is. A posztok még ennyire sem foglalkoztatják a kapitányt: *Hierro* például a válogatottban mindig középpályást játszik, Luis Enrique kiszorul a középpálya jobb szélére és Raúllal sem szívbajos Clemente: az alapcsapatban őt is „kijjebb lökdösi" a kapitány szemében hendikeppel induló, baszk *Julen Guerrero*. (A posztok „szabadságához" kapcsolódó sztori, hogy a harmadik kapus, *Molina* egyszeres válogatott – kényszerből mezőnyjátékosként lépett pályára.)

A spanyolok esélyeinek harmadik megközelítése, hogy az ibériai válogatott – legyen bármennyire erős – nem tartozik a tornákon hagyományosan jól szereplő alakulatok közé. A szabályt erősítő kivétel az Eb elődje, a Nemzetek-kupája 1960-as megnyerése – de ne feledjük, az a csapat a fénykorát élő Real Madridra épült, és nem is hagyományos tornarendszerben győzött. A többi sorozatban – Spanyolországban, a hazai vébén is – hamar elfogyott a szufla. Persze, ezzel a vélekedéssel is lehet vitatkozni, például azzal, hogy a spanyol válogatott ezüstérmes lett a legutóbb Franciaországban rendezett nagy tornán, az 1984-es Európa-bajnokságon, ráadásul emlékezhetünk, hogy milyen buta góllal dőlt el az akkori döntő.

Van tehát igazság mindhárom vélekedésben, és tulajdonképpen az is elképzelhető, hogy a spanyolok nem jutnak tovább a „halálcsoportból", de az is, hogy ott lesznek a július 12-ei döntőben. Egy hónap múlva kiderül, hogy a három igazság közül melyik a „legigazabb".

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Andoni ZUBIZARRETA	k	1961. 10. 23.	CF Valencia
2 Alberto Llopis FERRER	h	1970. 06. 06.	FC Barcelona
3 Agustin ARANZÁBAL	h	1973.03. 15.	Real Sociedad
4 Rafael ALKORTA Martínez	h	1968. 09. 16.	Athletic Bilbao
5 Fernandez Antuña ABELARDO	h	1970. 04. 19.	FC Barcelona
6 Fernando Ruiz HIERRO	h	1968. 03. 23.	Real Madrid
7 Francisco MORIENTES	cs	1976. 04. 05.	Real Madrid
8 Julen GUERRERO López	kp	1974. 01. 07.	Athletic Bilbao
9 Juan Antonio PIZZI	cs	1968. 06. 07.	FC Barcelona
10 »RAÚL« Gonzalez Blanco	kp	1977. 06. 27.	Real Madrid
11 ALFONSO Pérez Muñoz	cs	1972. 09. 26.	Betis Sevilla
12 SERGI Barjuán Esclusa	h	1971. 12. 28.	FC Barcelona
13 Jose Santiago CAÑIZARES	k	1969. 12. 18.	Real Madrid
14 IVÁN Ramos CAMPO	h	1974. 02. 21.	Real Mallorca
15 Carlos AGUILERA	h	1969. 05. 22.	Atlético Madrid
16 Alberto CELADES	h	1975. 09. 29	FC Barcelona
17 Joseba ETXEBERRÍA	cs	1977. 09. 05.	Athletic Bilbao
18 Guillermo AMOR	kp	1967. 02. 04.	FC Barcelona
19 Francisco Narvãez »KIKO«	cs	1972. 04. 26.	Atlético Madrid
20 Miguel Angel NADAL	h	1966. 07. 28.	FC Barcelona
21 LUIS ENRIQUE Martínez	kp	1970. 05. 08.	FC Barcelona
22 José Francisco MOLINA	k	1970. 08. 08.	Atlético Madrid

Játéknapok az első körben

Június 13., szombat	14.30	**Nigéria**	Nantes
Június 19., péntek	21.00	**Paraguay**	Saint-Etienne
Június 24., szerda	21.00	**Bulgária**	Lens

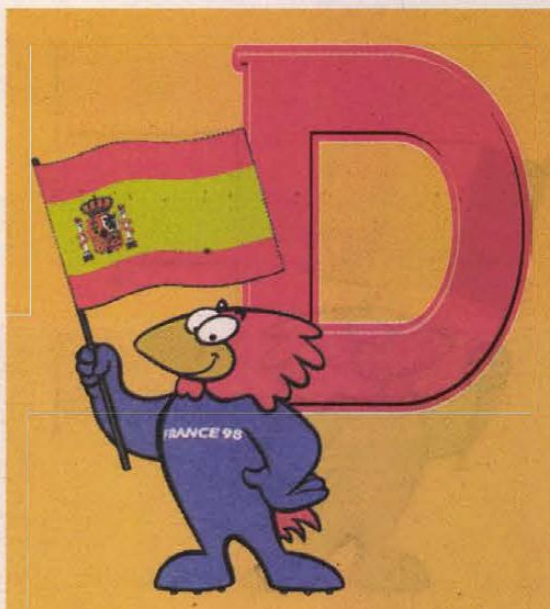

SPANYOLORSZÁG

A szövetség

Neve: Real Federacion Española de Futbol
Alapításának időpontja : 1913. július 30.
FIFA-tagságának kelte: 1904
Címe : Calle Alberto Bosch 13, Apartado de Correos 347, E-28014 Madrid
Telefon, ill. telefax: 34-1/420-1362, ill. 34-1/420-2094
Az igazolt játékosok száma: 483 334 (hivatásos: 1158)
A klubok száma: 15 782

A válogatott

Szerelése: piros mez, kék nadrág, fekete sportszár. Váltószerelés: kék mez, kék nadrág, kék sportszár
Sikerei: Európa-bajnok (1964), Európa-bajnoki ezüstérmes (1984), olimpiai bajnok (1992), világbajnoki negyedik helyezett (1950), U21 Európa-bajnok (1986), ifjúsági Európa-bajnok (1952, 1954), U16 Európa-bajnok (1986, 1988, 1991)

Szövetségi kapitány

Javier CLEMENTE Lazaro
(1950. március 12.)

Vb-mérlege

D-csoportbeli ellenfeleivel: egyik ellenfelével sem játszott még vb-mérkőzést
Örökmérlege D-csoportbeli ellenfeleivel

Bulgária ellen	3	2	1	–	16– 1
Nigéria ellen	–				
Paraguay ellen	–				

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőiben: Feröer-szigetek–Spanyolország 2–6 (G: Alfonso 3, Luis Enrique, Hierro, öngól), Csehország–Spanyolország 0–0, Spanyolország–Szlovákia 4–1 (G: Pizzi, Amor, Luis Enrique, Hierro), Spanyolország–Jugoszlávia 2–0 (G: Guardiola, Raúl), Málta–Spanyolország 0–3 (G: Guerrero 3), Spanyolország–Málta 4–0 (G: Alfonso 2, Guardiola, Pizzi), Jugoszlávia–Spanyolország 1–1 (G: Hierro), Spanyolország–Csehország 1–0 (G: Hierro), Szlovákia–Spanyolország 1–2 (G: Kiko, Amor), Spanyolország–Feröer-szigetek 3–1 (G: Luis Enrique 2, Oli)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – nem indult, 1934 – 5., 1938 – nem indult, 1950 – 4., 1954–1958 – kiesett a selejtezőkben, 1962 – 13., 1966 – 10., 1970–1974 – kiesett a selejtezőkben, 1978 – 10., 1982 – 12., 1986 – 7., 1990 – 10., 1994 – 8.

BELGIUM

A szövetség

Neve: Union Royale Belge des Société de Football-Association, ill. Belgische Voetbalbond
Alapításának időpontja: 1895. szeptember 1.
FIFA-tagságának kelte: 1904.
Címe: Avenue Houba de Strooper 145, B-1020 Bruxelles
Telefon, ill. telefax: 32-2-477-1211, ill. 32-2-478-2391
Az igazolt játékosok száma: 455 173 (hivatásos: 1361)
A klubok száma: 2026 (a csapatoké 13 395)

A válogatott

Szerelése: piros mez, nadrág és sportszár. Váltószerelés: fehér mez, nadrág és sportszár
Sikerei: világbajnoki 4. (1986), vb-középdöntős (1982), vb-nyolcaddöntős (1990, 1994), Európa-bajnoki ezüstérmes (1980), Eb-bronzérmes (1972), olimpiai bajnok (1920)

Szövetségi kapitány

Georges LEEKENS
(1949. május 18.)

Vb-mérlege

E-csoportbeli ellenfeleivel: Dél-Korea ellen: 1 mérkőzés, 1 győzelem, 2–0-ás gólkülönbség. Hollandia ellen: 13 mérkőzés, 4 győzelem, 3 döntetlen, 6 vereség, 10–17-es gólkülönbség. Mexikó ellen: 2 mérkőzés, 2 vereség, 1–3-as gólkülönbség

Örökmérlege E-csoportbeli ellenfeleivel

Dél-Korea ellen	1	1	–	–	2– 0
Hollandia ellen	119	39	25	55	205–268
Mexikó ellen	5	2	–	3	6– 4

Eredményei az 1998. évi világbajnokság selejtezőiben: Belgium–Törökország 2–1 (G: Degryse, Oliveira), San Marino–Belgium 0–3 (G: Nilis 2, Verheyen), Belgium–Hollandia 0–3, Wales–Belgium 1–2 (G: Crasson, Staelens), Törökország–Belgium 1–3 (G: Oliveira 3), Belgium–San Marino 6–0 (G: Staelens 2, L. Mpenza 2, Van Meir, Oliveira), Hollandia–Belgium 3–1 (G: Staelens), Belgium–Wales 3–2 (G: Staelens, Claessens, Wilmots), Írország–Belgium 1–1 (G: Nilis), Belgium–Írország 2–1 (G: Oliveira, Nilis)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – 11., 1934 – 15., 1938 – 13., 1950: nevezett, de visszalépett, 1954 – 12., 1958–1966 – kiesett a selejtezőkben, 1970 – 10., 1974–1978 – kiesett a selejtezőkben, 1982 – 10., 1986 – 4., 1990 – 11., 1994 – 11.

Negyvenhárman (!) „selejteztek”

Álló sor, balról: Philippe Léonard, Lorenzo Staelens, Philippe Clément, Luc Nilis, Gordan Vidovic, Filip De Wilde, Marc Wilmots. Elöl: Franky Van der Elst, Nico Van Kerckhoven, Luis Oliveira, Bertrand Crasson

Az 1997-es esztendő elején még igen kevés jel utalt arra, hogy a belga válogatott sorozatban ötödször is kivívja a világbajnoki részvétel jogát. Olyan mélyen mártóztak a „pokolban" a vörös ördögök, hogy a szövetség vezérkara rászánta magát a változtatásra: elmozdította a szövetségi kapitányi posztról a belga futball egyik legendáját, az 1980-as Eb-ezüstérmes válogatott „nagy öregjét", a kilenc hónapig hivatalban lévő *Wilfried Van Moert*.

Az egykoron ugyancsak kitűnő futballista, *Georges Leekens* egyértelmű választásnak tűnt a helyére. Edzőként dolgozott már együtt a kerettagok nagy részével, megkérdőjelezhetetlen a tekintélye – s nem utolsósorban a Mouscron csapatával elért aktuális sikerei a (vélt) megváltó szerepébe segítették.

Leekens nem esett kétségbe. Már első nyilatkozatai is magabiztosságot, s okos helyzetelemzést sugalltak: *„Még semmi sem veszett el. Bár a hollandok valószínűleg megnyerik a csoportot, nekünk a pótselejtezők jelenthetik az esélyt. Nem kell attól megijedni, ha nehézségek támadnak. Hányszor jutottunk már el nehéz úton az éppen soros világbajnokságra. De eljutottunk."*

Valóban, hogy csak a legutóbbi példát idézzük, az 1994-es, amerikai világbajnokság előtt az utolsó napjait élő csehszlovák válogatott elleni, szerencsés döntetlen segítette ki a gárdát a World Cupra. A 0–0-ban legalább akkora szerepe volt Fortunának, mint a valóban kitűnően védő *Filip De Wildének*.

Az 1996 nyara óta a portugál Sporting alkalmazásában álló kapus egyébként a mostani sorozatban is kulcsfigurává lépett elő. Ő volt a selejtezőkben szerepelt negyvenhárom (!) belga válogatott játékos közül az egyetlen, aki minden mérkőzésen az első perctől az utolsóig játszott a sorozatban. Érdekes, hogy a 34. éves (1964. július 5-én született) kapus még így is csak 19-szeres válogatott – közel egy évtizeden keresztül *Michel Preud'homme* és *Gilbert Bodart* tartalékja volt a nemzeti tizenegyben.

Nem csak De Wilde „élemedett korú" a keretben, éppen az a belgák legnagyobb gondja, hogy a zömében harminc év feletti játékosokból álló gárda mennyire bírja majd a sorozatterhelést. Jól példázza a mai belga futball állapotait, hogy az 1997-es esztendő legjobb belga játékosa a 37. születésnapjához közeledő *Franky Van der Elst lett*, míg a tavasz egyik legnagyobb botrányát *Lorenzo Staelens* bejelentése okozta: a selejtezőkben öt gólt is szerző Lorenzo Staelens klubot vált, a Bruges-ből az Anderlechtbe szerződik. Staelens – miként Van der Elst, ő is április 30-ai születésű – még „csak" 34 éves lesz a jövő hónapban...

De a többiek közül is, a cserekapus *Vande Walle*, a védő *De Roover, Smidts, Van Meir, Verstraeten*, a középpályás *Boffin, Borkelmans, Degryse*, s a csatár *Nilis* és nem utolsósorban *Enzo Scifo* is elmúlt már harmincéves. A jelen leghíresebb belga futballistája majdnem lemaradt élete negyedik világbajnokságáról: tavasszal megsértődött mellőzése miatt, s bejelentette, hogy amíg Leekens a kapitány, ő bizony nem húzza fel magára a válogatott mezét. A világbajnokság közeledtével azután megbékélt – aligha kétséges, ezzel mindenki jól járt.

Nem csak öregek, meglehetősen sérülékenyek is a belga kulcsemberek. Leekensnek sokszor okozott gondot a csapat összeállítása, egyik híressé lett mondása szerint nem elsősorban edzőre, hanem egy jó orvosra van szüksége a keretének. Említettük már, hogy 43 játékos szerepelt a tíz selejtező mérkőzésen. A keret tág határait jelzi, hogy mindössze De Wilde, *Oliveira, Van Kerckhoven, Crasson*, Staelens, Van der Elst és Nilis játszott a mérkőzések több mint felén.

Érdekes, hogy amíg korábban rendszerint jó kezdés után a sorozat végére pukkadt ki a válogatott, most eléggé gyatrára „sikerült" már a rajt is. Nem elsősorban az eredmények, mintinkább a mutatott játék miatt. Hiszen a hollandok elleni vereségtől eltekintve minden találkozóját megnyerte a válogatott. Ám az ősi riválisok ellen (a belga–holland párharchoz hasonló csak egy akad a kontinensen, az osztrák–magyar vetélkedés) abszolút kudarcot vallott Van Moer csapata. Nem túlzás, Brüsszelben nem hogy 3–0-ra, akár 6–0-ra is kikaphatott volna a válogatott.

A „visszavágó" sem alakult szerencsésebben, azon is simán nyertek a hollandok. Nem csodálható ezek után, hogy a belgák a szívükhöz kaptak, amikor Marseille-ben újra a hollandok mellé kerültek....

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Filip DE WILDE	k	1964. 07. 05.	RSC Anderlecht
2 Bertrand CRASSON	h	1971. 10. 05.	SSC Napoli
3 Lorenzo STAELENS	h	1964. 04. 30.	FC Bruges
4 Gordan VIDOVIC	h	1968. 06. 23.	Excelsior Mouscron
5 Vital BORKELMANS	h	1963. 06. 01.	FC Bruges
6 Franky VAN DER ELST	kp	1961. 04. 30.	FC Bruges
7 Marc WILMOTS	kp	1969. 02. 22.	Schalke 04
8 Luis OLIVEIRA	cs	1969. 03. 24.	Fiorentina
9 „Mbo" MPENZA	cs	1976. 12. 04.	Standard Liège
10 Luc NILIS	cs	1967. 05. 25.	PSV
11 Nico VAN KERCHOVEN	kp	1970. 12. 14.	Lierse SK
12 Philippe VANDE WALLE	k	1961. 12. 22.	Eendracht Aalst
13 Danny VERLINDEN	k	1963. 08. 15.	FC Bruges
14 Enzo SCIFO	kp	1966. 02. 19.	RSC Anderlecht
15 Philippe CLÉMENT	h	1974, 03. 22.	Racing Genk
16 Glen DE BOECK	h	1971. 08. 22.	RSC Anderlecht
17 Mike VERSTRAETEN	kp	1967. 08. 12.	Germinal Ekeren
18 Gert VERHEYEN	kp	1970. 09. 20.	FC Bruges
19 Eric VAN MEIR	kp	1968. 02. 28.	Lierse SK
20 „Lokonda" MPENZA	cs	1978. 07. 04.	Standard Liège
21 Danny BOFFIN	kp	1965. 07. 10.	FC Metz
22 Eric DEFLANDRE	h	1973. 08. 02.	FC Bruges

Játéknapok az első körben

Június 13., szombat	21.00	**Hollandia**	Saint-Denis
Június 20., szombat	17.30	**Mexikó**	Bordeaux
Június 25., csütörtök	16.00	**Dél-Korea**	Párizs

Már a következő évezredre tekintenek

Álló sor, balról: Kim Ki Dong, Csoj Jong Szu, Csang De Il, Ju Szang Csul, Kim Bjung Dzsi, Csoj Jong Il. Guggolnak: Ha Szeok Ju, Ko Dzseong Vun, Szeo Dzsung Von, Ri Ki Hjung, Ri Min Szung

A koreai válogatott már jóval a selejtezők zárása előtt, üzbegisztáni győzelmével kivívta a vébé-részvétel jogát. Mindez – valamint a remek mérleg, ugyanis már csak akkor kapott ki a japánoktól Csa Bum Kun válogatottja, amikor már régen lefoglaltatta a szövetség a franciaországi repülőjegyeket – természetesen óriási örömet váltott ki a Távol-Kelet egyik legdinamikusabban fejlődő országában. A 2002-es világbajnokság társrendezői nem győzik hangsúlyozni, hogy a mexikói, az olaszországi és az amerikai torna után újra részt vehet a földkerekség első számú sporteseményén válogatottjuk, s ez unikum az ázsiai labdarúgás történetében.

A helyi sajtó főcímeiben azonnal sztárrá nevezett ki több játékost, s nem fukarkodott az egyéb dicsérő jelzőkkel sem. Érthető a nagy öröm: a koreai válogatott a két világbajnokság közötti periódus gyenge eredményeit (az egykori szovjet válogatott futballista, Anatolij Bisovec kapitányságát) feledve újra a legnépesebb kontinens ranglistáinak élére ugrott.

Legjobbként a selejtezők gólkirályi címére törő Csoj Jung Szut emlegetik, aki mindössze 1996 májusa óta játszik csak a válogatottban. Azért került a nemzeti tizenegybe, hogy pótolja a megsérült Hvan Szon Hongot. Ez olyan jól sikerült neki, hogy – miután „túlélt" még egy kisebb hullámvölgyet is, a válogatott egyik legbiztosabb pontjává nőtte ki magát. Alkatra egyébként a szövetségi kapitányra hasonlító, 184 centiméter magas tank, aki ugyanúgy erős a fejjátékban, mint a gyors cselezésben vagy a távoli lövésekben.

Minden poszton bevethető, és a kapus kivételével minden sorban játszott is már a sokoldalú, 26 éves Ju Szang Csul, aki ha nem akad más feladata, a csapat játékmestere. Az 1993-as Universiade volt az első nagy tornája, de igazából a 1994-es vb-n ugrott ki; sőt részt vett az 1996-os olimpián is. Erős fizikuma, játékintelligenciája emeli a többiek fölé, és Csojhoz hasonlóan ő is kiválóan fejel. (Érdemes egyébként elfelejteni az „apró koreaiakról" belénkfészkelődött sztereotípiát. Csa válogatottjának tagjai atlétikusan remekül képzett, nagyszerűen fejelő játékosok.)

Nem árt megjegyezni Kim Do Hun nevét sem, amolyan Gerd Müller típusú (azért nem olyan kvalitású...) befejezőcsatár.

A válogatott néhány tagja egyébként Japánban, a J-League-ben futballozik. Közülük a válogatott csapatkapitányát, Hong Mjung Bót tartják a legtöbbre, ő a Bellmare Hiracuka játékosa, a szerényebb vélemények szerint Ázsia *egyik* legjobb hátvédje.

A legnagyobb karriert egy csatár, Szeo Dzsung Von csinálta. A 27 éves támadó másfél millió dollár ellenében januárban az Lucky Goldstar együttesétől a francia első osztályban szereplő Racing Strasbourg csapatához került. A szerződés 40 hónapja alatt a gall gárda 1.75 millió dollárt fizet majd ki a koreai játékosnak, aki kapott egy házat, egy kocsit, s jár neki minden évben két repülőjegy Szöulba.

De ha már az imént a pénzekről esett szó: a jó munkát természetesen keleten is díjazzák. A selejtezők alatt 65 ezer dollárt kaptak a játékosok fejenként – akik elbukták a „legfontosabb" meccset: a japánok elleni hazai vereséggel a válogatott 150 000 dollárt hagyott bent a kasszában.

A selejtezők legfontosabb, s egyben legdrámaibb mérkőzését az „ősi ellenfél", Japán ellen vívta a válogatott szeptember 28-án, a tokiói Nemzeti Stadionban, 60 000 néző előtt. Egészen a találkozó hajrájáig rosszul ált a koreaiak szénája, miután a 65. percben a japán Jamagucsi Motohiro vezetést szerzett. De az utolsó hét percben feltámadtak a koreaiak, s előbb a cseréként beállt Szeo Dzsung Von – ő a „strasbourgi" –, majd az előrehúzódott hátvéd, Ri Min Szung szerzett gólt, a Japánba zarándokolt, ötezer koreai szurkoló legnagyobb örömére.

A koreai válogatott vezérkara a továbbjutást csak az út első állomásának tekinti. „A miénk az egyik legerősebb válogatott Ázsiában. De tovább kell fejlődni, hogy a világbajnokságon is meghatározó tényező lehessen."

Ehhez – szól Csung Mong Dzsun, a szövetség elnökének értékelése – a legfontosabb lépés Csa Bum Kun kapitányi kinevezése volt tavaly januárban. Csa és neje, Un Mi huszadik házassági évfordulóját ünnepelte Szöulban. Nem sokáig. Mert még a díszebéd előtt a szövetség elnöke hívta Csát telefonon, azt kérdezve, elvállalná-e a szövetségi kapitányi tisztet. Csa – miután megértést kért a már mindenhez „hozzáedződött" feleségétől – azonnal igent mondott. Beugrott a dzsipjébe, és rohant aláírni a szerződését. Küldetését teljesítette, kivezette a válogatottat a világbajnokságra. Duplán nyert vele, mert bírja az elnök – egyben a FIFA egyik alelnöke – ígéretét, mely szerint a szövetség „cserébe" meghosszabbítja a szerződését 2002-ig, az otthon (is) rendezendő világbajnokságig.

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 KIM Bjung Dzsi	k	1970. 04. 08.	Ulszan Hjundaj
2 CSOJ Szung Jong	h	1975. 12. 25.	Szangmu
3 RI Rim Szang	h	1971. 11. 18.	Pucson SK
4 CSOJ Jung Il	h	1966. 04. 25.	Puszan Daewoo
5 RI Min Szung	h	1973. 06. 23.	Puszan Daewoo
6 JU Szang Csul	kp	1971. 10. 18.	Ulszan Hjundaj
7 KIM Do Keun	kp	1972. 03. 02.	Csunnam Dragons
8 NO Dzsung Jun	kp	1971. 03. 28.	NAC Breda
9 KIM Do Hun	cs	1970. 07. 21.	Vissel Kobe
10 CSOJ Jong Szu	cs	1973: 09. 10.	Szangmu
11 SZEO Dzsung Von	cs	1970. 12. 17.	Strasbourg
12 RI Szang Hun	h	1975. 10. 11.	Anjang Lucky Goldstar
13 KIM Tae Jung	h	1970. 11. 08.	Csunnam Dragons
14 KO Dzseong Szu	kp	1978. 10. 30.	Szuvon Samsung
15 RI Szang Jun	kp	1969. 04. 10.	Ilhva Csunma
16 CSANG Hjung Szeok	h	1972. 07. 07.	Ulszan Hjundaj
17 HA Szeok Ju	cs	1968. 02. 20.	Cerezo Oszaka
18 HVANG Szun Hong	cs	1968. 07. 14.	Pohang Steelers
19 Csang Dae Il	h	1975. 03. 09.	Ilhva Csunma
20 HONG Mjung Bo	h	1969. 02. 12.	Bellmare Hiracuka
21 RI Dong Guk	cs	1979. 04. 29.	Pohang Steelers
22 SZEO Dong Mjung	k	1974. 05. 04.	Szangmu

Játéknapok az első körben

Június 13., szombat	17.30	**Mexikó**	Lyon
Június 20., szombat	21.00	**Hollandia**	Marseille
Június 25., csütörtök	16.00	**Belgium**	Párizs

DÉL-KOREA

A szövetség

Neve: Korea Football Association
Alapításának időpontja: 1928
FIFA-tagságának kelte: 1948
Címe: 110-39, Kyeonji DG, Chongro-ku, Seoul, Dél-Korea
Telefon, ill. telefax: 82-2–733-6764, ill. 82-2–735-2755
Az igazolt játékosok száma: 13 459
A klubok száma: 78 (a csapatoké 526)

A válogatott

Szerelése: piros mez, piros nadrág, piros sportszár. Váltószerelés: kék mez, kék nadrág, kék sportszár
Sikerei: az Ázsia-kupa győztese (1956, 1960), ezüstérmese (1988)

Szövetségi kapitány

CSA Bum Kun
(1953. május 22.)

Vb-mérlege

E-csoportbeli ellenfeleivel: Belgium ellen: 1 mérkőzés, 1 vereség, 0–2-es gólkülönbség. Hollandiával és Mexikóval még nem játszott

Örökmérlege E-csoportbeli ellenfeleivel:

Belgium ellen	1	–	–	1	0– 2
Hollandia ellen	–				
Mexikó ellen	5	1	–	4	5–12

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Hongkong–Dél-Korea 0–2 (G: Szeo Dzsung Von, Csoj Mun Szik), Thaiföld–Dél-Korea 1–3 (G: Ro Szang Rae, Ha Szeok Ju, Szeo Dzsung Von), Dél-Korea–Hongkong 4–0 (G: Csoj Jung Szu 2, Ju Szang Csul, Pak Kjun Ha), Dél-Korea–Thaiföld 0–0, Dél-Korea–Kazahsztán 3–0 (G: Csoj Jong Szu 3), Dél-Korea–Üzbegisztán 2–1 (G: Csoj Jong Szu, Ri Szang Jun), Japán–Dél-Korea 1–2 (G: Szeo Dzsung Von, Ri Min Szung), Dél-Korea–Arab Emírségek 3–0 (Ha Szeok Ju, Ju Szang Csul, Ri Szang Jun), Kazahsztán–Dél-Korea 1–1 (G: Csoj Jong Szu), Üzbegisztán–Dél-Korea 1–5 (G: Csoj Jong Szu 2, Ju Szang Csul, Ko Dzseong Von, Kim Do Hun), Dél-Korea–Japán 0–2, Arab Emírségek–Dél-Korea 1–3 (G: Kim Do Hun 2, Szi Szang Jun)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1950: nem indult, 1954 – 16., 1958: nem indult, 1962 – kiesett a selejtezőkben, 1966 – visszalépett a selejtezőből, 1970-1982 – kiesett a selejtezőkben, 1986 – 20., 1990 – 22., 1994 – 20.

HOLLANDIA

A szövetség

Neve: Koninklijke Nederlandsche Voetbalbond
Alapításának időpontja: 1889. december 8.
FIFA-tagságának kelte: 1904
Címe: Woudenbergseweg 56-58, P. O. Box 515 – 3700 Zeist
Telefon, ill. telefax: 31-343/49 92 11, ill. 31-343/49 92 11
Az igazolt játékosok száma: 1 010 850 (hivatásos 850)
A klubok száma: 5634 (a csapatoké 46 953)

A válogatott

Szerelése: narancssárga mez, fehér nadrág, narancssárga sportszár. Váltószerelés: fehér mez, narancssárga nadrág, fehér sportszár
Sikerei: világbajnoki ezüstérmes (1974, 1978), Európa-bajnok (1988), Eb-bronzérmes (1976, 1992), olimpiai bronzérmes (1908, 1912, 1920)

Szövetségi kapitány

Guus HIDDINK
(1946. november 8.)

Vb-mérlege

E-csoportbeli ellenfeleivel: Belgium ellen: 13 mérkőzés, 6 győzelem, 3 döntetlen, 4 vereség, 17–10-es gólkülönbség. Dél-Koreával és Mexikóval még nem játszott

Örökmérlege E-csoportbeli ellenfeleivel

Belgium ellen	119	55	25	39	268–205
Dél-Korea ellen	–				
Mexikó ellen	3	1	–	2	4– 7

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőiben: Wales–Hollandia 1–3 (G: Van Hooijdonk 2, R. de Boer), Hollandia–Wales 7–1 (G: Bergkamp 3, R. de Boer, Jonk, F. de Boer, Cocu), Belgium–Hollandia 0–3 (G: Bergkamp, Seedorf, Jonk), Hollandia–San Marino 4–0 (G: F. de Boer 2, Kluivert, Van Hooijdonk), Törökország–Hollandia 1–0, San Marino–Hollandia 0–6 (G: Bergkamp 2, Winter, Van Hooijdonk, F. de Boer, Bosman), Hollandia–Belgium 3–1 (G: Stam, Kluivert, Bergkamp), Hollandia–Törökország 0–0

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – nem indult, 1934 – 9., 1938 – 14., 1950–1954 – nem indult, 1958–1970 – kiesett a selejtezőkben, 1974 – 2., 1978 – 2., 1982 – kiesett a selejtezőkben, 1986 – kiesett a kontinentális pótselejtezőn, 1990 – 15., 1994 – 6.

Vezéregyéniség és viták nélkül...

Felső sor, balról: Patrick Kluivert, Pierre van Hooijdonk, Pim Doesburg kapusedző, Ruud Hesp, Edwin van der Sar, Ed de Goey, Winston Bogarde, Jaap Stam. Középső sor: Ronald Koeman pályaedző, Johan Neeskens másodedző, Wim Jonk, Philip Cocu, Clarence Seedorf, Dennis Bergkamp, Arthur Numan, Ferdie Vierklau, Gianni van Bronckhorst, Frank Rijkaard pályaedző, Luc van Agt erőnléti edző. Elöl: Andre Ooijer, Boudewijn Zenden, Michael Reiziger, Frank de Boer, Guus Hiddink szövetségi kapitány, Aron Winter, Marc Overmars, Ronald de Boer, Edgar Davids

„Vajon most mi fog történni?" – a kérdés költői, s rendkívül őszinte. Alkotója *Guus Hiddink*, a hollandok szövetségi kapitánya, aki nem véletlenül aggodalmaskodik. Két és fél évtizede benne él a holland profifutballban, nyomon követte az elmúlt évtizedek összes, nagy tornák előtti-alatti nyűglődését. Valami kellemetlen mindig történt...

Hogy csak a legutóbbi két példát említsük: 1994-ben *Dick Advocaat* három hosszú tavaszi hónapon át gondolkodott, hogy az önmagát egészségesnek deklaráló *Ruud Gullitot* benevezze-e a keretébe. Végül az igen mellett tette le az obulust, ám az utolsó pillanatban a vezető pozícióját biztosítottnak nem látó világsztár önmaga lépett vissza. Nem tett jót vele a csapategységnek.

De még rosszabbat tett 1996-ban *Edgar Davids*, aki az angliai torna napjait vélte a legalkalmasabbnak annak deklarálására, hogy faji ellentétek feszülnek a csapat fehér és fekete játékosai között. Davids – aki azonnal partnerre lelt *Clarence Seedorfban* – fennen hirdette: *„Hiddink csak a fehérekre, Blindre és a De Boer ikrekre hallgat."* A vita elmérgesedett, még olyan csacsiságok is szóba kerültek, mint hogy a többségükben az Ajaxban játszó, vagy korábban ott szereplő „fekete gyémántok" kifejezetten utálták a csapat számára rendszeresített közös étkezéseket, lelkesedtek viszont a *Patrick Kluivert* mamája által készített, suriname-i ételkülönlegességekért.

Gasztronómiai problémák most nincsenek, mint ahogy az sem valószínű, hogy újra kiéleződnének a faji villongások. Hiddink azonban így sem alhat nyugodtan.

Hiddink, az egykori PSV-edző az ajaxosokra, pontosabban az egykori ajaxosokra építi csapatát, akik között találunk fehéreket és „fekete gyémántokat" is, kétéves szilencium után még Davidsot is visszahívta.

Most azonban a csapat átesett a „ló túlsó oldalára". Elültek a viták, de nincs vezéregyéniség nélkül. *„Nincs vezérürü a nyájban. Egyelőre abban a vákuumban vagyunk, amelyet az okozott, hogy Rijkaard, Ronald Koeman, Van Basten, Gullit és Wouters szinte egyszerre búcsúzott el a válogatottól"* – mondja Hiddink.

Legintelligensebb utóduknak, *Dennis Bergkampnak* „járna" a vezérség – de ő nem alkalmas erre. Végtelenül szerény, visszahúzódó habitusa aligha jellemző egy csapat hangadójára. (Érdekes, hogyan kapcsolódnak össze bizonyos dolgok: ő maga azt mondja, azért nem tudta megszeretni Olaszországot, mert ott egy sztárnak vásárolt, csillagnak kinevezett játékos állandóan a reflektorfényben él, tőle várják, hogy egymaga megnyerje a mérkőzéseket. Angliában – szerinte – kollektív a felelősség.)

Bergkamp „természetesen" az Ajax-iskola neveltje, megadatott neki, hogy még *Van Basten* klubtársa lehessen. Aztán gyakorlatilag az ő személye kapcsolta össze az 1987-es KEK-győztes és az 1992-es UEFA-kupa-győztes alakulatot. Utóbbi gárdából szinte mindenki Olaszországba szerződött – Bergkampot az Inter vitte el. Ám nem ízlett neki sem a csapat, sem az ottani élet. Kapóra jött, hogy az Arsenal Londonba csábította, a számára sokkal szimpatikusabb közegben végre magára talált.

A válogatottban ismerős társakkal iparkodhat, mert Guus Hiddink legjobbnak tartott tizenegyéből csak a három, éppen a mostani szezon után külföldre szerződő eindhoveni *(Numan, Cocu, Stam)* nem volt tagja az Ajax BEK-győztes gárdájának az 1995–1996-os idényben. Más kérdés, hogy a következő, 1998–1999-es évadban a pályára lépett tizennégy játékos közül *Van der Sar, Zenden* és talán a *De Boer* fivérek játszanak majd otthon – bár az ikrek is nagyban tárgyalnak az *Arsenallal*.

A játékoskeret nagyon erős, nincs ma a világon olyan csapat, amelyet az Oranje ne győzhetne le. Hiddinknek talán csak csatáraival van gondja – pedig *Bergkamp, Overmars, Hasselbaink* és *Van Hooijdonk* együtt közel száz gólt lőtt az angol bajnokságban. Ám amióta Bergkamp sérült, a többieknek sem megy a gólszerzés, pontosabban a Paraguay elleni előkészületi meccsig nem ment...

A „megoldás" egyszerűnek tűnik: Dennis Bergkampnak fel *kell* épülnie. Az előző angol idény legjobb játékosa a legeredményesebb aktív holland válogatott, 52 mérkőzésén 29 gólt szerzett. Az örökrangsorban mindössze egy játékos, *Faas Wilkes* áll előtte, aki jó negyven évvel ezelőtt 38 válogatott mérkőzésen 35 gólt ért el. Bergkamp akár a világbajnokság végéig befoghatná – ha harcképes lenne. Ám még április végén meghúzódott az Arsenal egyik bajnoki mérkőzésén, s azóta alig-alig edz. Ki kellett hagynia az FA-kupa döntőjét a Wembleyben *(„Életem legnehezebb döntése ez* – mondta a finálé előtt. – *Ha játszom, lemaradhatok a világbajnokságról.")* és nem virgonckodhatott a felkészülés hajrájának előkészületi meccsein sem.

Majd a vébén...

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Edwin VAN DER SAR	k	1970. 10. 29.	AFC Ajax
2 Michael REIZIGER	h	1973. 05. 03.	FC Barcelona
3 Jaap STAM	h	1972. 07. 17.	PSV
4 Frank DE BOER	h	1970. 05. 15.	AFC Ajax
5 Arthur NUMAN	h	1969. 12. 14.	PSV
6 Wim JONK	kp	1966. 10. 12.	PSV
7 Ronald DE BOER	kp	1970. 05. 15.	AFC Ajax
8 Dennis BERGKAMP	cs	1969. 05. 10.	Arsenal FC
9 Patrick KLUIVERT	cs	1976. 07. 01.	AC Milan
10 Clarence SEEDORF	kp	1976. 04. 01.	Real Madrid
11 Philip COCU	kp	1970. 11. 29.	PSV
12 Boudewijn ZENDEN	cs	1976. 08. 15.	PSV
13 André OOIJER	h	1974. 07. 11.	PSV
14 Marc OVERMARS	cs	1973. 03. 29.	Arsenal FC
15 Winston BOGARDE	h	1970. 10. 22.	FC Barcelona
16 Edgar DAVIDS	kp	1973. 03. 13.	FC Juventus
17 Pierre VAN HOOIJDONK	cs	1969. 11. 29.	Nottingham Forest
18 Edward DE GOEY	k	1966. 12. 20.	Chelsea FC
19 Giovanni VAN BRONCKHORST	kp	1975. 02. 05.	Feyenoord
20 Aron Mohamed WINTER	kp	1967. 03. 01.	FC Internazionale Milan
21 Jerrel „Jimmy Floyd" HASSELBAINK	cs	1972. 03. 27.	Leeds United
22 Ruud HESP	k	1965. 10. 31.	FC Barcelona

Játéknapok az első körben

Június 13., szombat	21.00	**Belgium**	Saint-Denis
Június 20., szombat	21.00	**Dél-Korea**	Marseille
Június 25., csütörtök	16.00	**Mexikó**	Saint-Etienne

Milutinovics megtette kötelességét...

Álló sor, balról: Claudio Suárez, Duillo Davino, Pineda, Ramón Ramírez, Pavel Pardo. Guggolnak: Luis Hernández, Benjamín Galindo, Alberto Coyote, Luis Alves Zague, Carlos Hermosillo, Alberto García Aspe

Kuszaság uralkodik a mexikói futballban. Pedig a válogatott eredményei – különösen a térségen belül – igazán nem rosszak. Az meg még csak nem is vitatható, hogy az ország első számú televíziótársasága által irányított futball a legjobb közép-amerikai bajnokságot mondhatja magáénak, a külföldiek számára is vonzó anyagi feltételeket kínálva.

Ugyanakkor a válogatott évek óta ,,teljesíti" feladatait: az elmúlt négy esztendőben kijutott az 1994-es és az 1998-as világbajnokságra, részt vett az 1996-os olimpián, ,,vendégként" helytállt – sőt, 1997-ben harmadik lett – a dél-amerikai szubkontinens bajnokságán, a Copa Américán, s kétszer is megnyerte a Concacaf-térség válogatottjainak tornáját, az Aranykupát. Pedig a brazilok is mindkétszer a mezőnyben voltak...

Mindazonáltal a szövetség vezérkara kifejezetten elégedetlen volt *Bora Milutinovics*, a korábbi szövetségi kapitány munkájával. A szerb származású, igazán híres futballistacsaládból származó szakember ellen indított többfrontos támadás hátterében a mexikói futball ,,nacionalista" szárnya állt, amely hazai edzőt akart a válogatott élén látni. Bora ugyan kivezette – mégpedig csoportelsőként, ha úgy tetszik, zónagyőztesként – a válogatottat a franciaországi Coupe du Mondera, mégis leváltották. Mielőtt könnyeket hullatnánk Milutinovicsért, szögezzük gyorsan le: a válogatott megtette azt a szívességet Bora ellenfeleinek, hogy támadási felületet hagyott magán. Ugyan megnyerte már szinte a hatodik forduló után a hatos zónadöntőt – ám az utolsó négy mérkőzésén nem tudott egyszer sem három pontot szerezni. Az, hogy a mexikói válogatott továbbjutott a zónadöntőből, mindenki számára természetes volt. Így aztán nagyobb volt a végjáték gyengesége miatti felháborodás, mint a siker feletti öröm.

Milutinovics utódaként ugyan felvetődött néhány külföldi edző – akadtak, akik *César Luis Menottit*, s akadtak, akit *Jorge Valdanót* hozták hírbe a selecciónnal –, de igazán esélyes két hazai tréner volt. Az egyikük az 1994-es világbajnokságon a csapatot dirigáló *Miguel ,,Mejía" Baron*, a másik pedig a későbbi befutó, *Manuel Lapuente* volt.

Lapuente megválasztása, s későbbi ténykedése valóságos ,,földindulást" eredményezett a válogatott háza táján. A Milutinovicsnál biztos embernek számító veteránok sokasága alatt mozdult meg az öltözői pad, a korábbi válogatott alapembereiről derült ki, hogy nem is nélkülözhetetlenek. *Jorge Campos, García Aspe, Luis García, Luis Alves, Benjamín Galindo* helye vált egyszeriben kérdésessé.

Ugyanakkor Lapuente integrálta a csapatba az 1996-os olimpiai válogatott néhány (akkor még nem is meghatározó szerepet betöltő) tagját, s a hazai liga legtehetségesebb fiataljait.

A nyitófellépés – az élet nem maga a mese – nem sikerült jól, a válogatott (Lapuente szerint önmaga tudásának mindössze negyven százalékát adva) leszerepelt a szaúd-arábiai Konföderációs-kupán. Aztán a februári Aranykupa már javított a mérlegen, Mexikó újra a térség bajnoka lett.

Ám a tamáskodók újra hallatták hangjukat: nem nyújtott igazán meggyőző teljesítményt a válogatott, a legkönnyebb csoportból, Hondurast, valamint Trinidad és Tobagót legyőzve jutott az elődöntőbe, ahol aztán csak aranygóllal gyűrte le a jamaicaiakat, s ugyancsak egy góllal az amerikaiakat.

A fentiekből is kitetszhet, elsősorban a góllövés a gárda problémája, a védelem elég szilárdan áll a lábán. Pedig elvileg e csapatrészben szerepel a jelenlegi legénység legtöbbre tartott két játékosa, *Luis Hernández* és *Carlos Hermosillo* is.

Előbbi, a kicsit Caniggiára hasonlító, lobogó szőke hajú Hernández a csapat új sztárja. Pedig 29 éves kora előtt szinte teljesen ismeretlen volt a nemzetközi futballvilágban. Egy esztendő alatt azonban felszökött a csillaga. Tavaly a Copa América bronzérmese lett, sőt hat góllal a torna gólkirálya. Nevéhez fűződik a Copa América történetének 2000. gólja. Idén az Aranykupán is nagy formában játszott: a Costa Rica-i *Wanchope* társaságában gólkirályi címet szerzett, az elődöntőben és a döntőben is ő szerezte a mexikóiak (és a mérkőzés) egyetlen gólját. Az elmúlt év őszét a Boca Juniorsban töltötte – de ott nem ért el sikereket.

A mexikói sztárok – *Hugo Sánchez* kivételként erősíti a szabályt – csak a ,,hazai vizeken" diadalmasak...

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Jorge CAMPOS	k	1966. 11. 15.	UNAM
2 Claudio SUÁREZ Sánchez	h	1968. 12. 17.	FC Guadalajara
3 Joel SÁNCHEZ	h	1974. 08. 17.	FC Guadalajara
4 Germán VILLA	h	1973. 04. 02.	FC América
5 Duilio DAVINO	h	1976. 03. 21.	FC América
6 Marcelino BERNAL	kp	1962. 05. 27.	FC Monterrey
7 Jesús Ramón RAMÍREZ	h	1969. 12. 05.	FC Guadalajara
8 Alberto GARCÍA ASPE	kp	1967. 05. 11.	FC América
9 Ricardo PELÁEZ	cs	1963. 03. 14.	FC América
10 Luis GARCÍA	cs	1969. 06. 01.	Deportivo Atlante
11 Cuauhtemoc BLANCO	cs	1973. 01. 17.	FC Necaxa
12 Oswaldo SÁNCHEZ	k	1973. 09. 21.	FC América
13 Pavel PARDO	h	1976. 07. 26.	Atlas Guadalajara
14 Raúl Rodrigo LARA	kp	1973. 02. 28.	FC América
15 Luis Arturo HERNÁNDEZ	cs	1968. 12. 22.	FC Necaxa
16 Isaac TERRAZAS	h	1973. 01. 23.	FC America
17 Francisco Juan PALENCIA	cs	1973. 04. 28.	Cruz Azul
18 Salvador CARMONA	h	1975. 08. 22.	Toluca
19 Braúlio LUNA	kp	1974. 09. 08.	UNAM
20 Jaime ORDIALES	kp	1962. 12. 23.	Toluca
21 Jesus ARELLANO	cs	1973. 05. 08.	FC Guadalajara
22 Oscar PÉREZ	k	1973. 02. 01.	Cruz Azul

Játéknapok az első körben

Június 13., szombat	17.30	Dél-Korea	Lyon
Június 20., szombat	17.30	Belgium	Bordeaux
Június 25., csütörtök	16.00	Hollandia	Saint-Etienne

MEXIKÓ

A szövetség

Neve: Federación Mexicana de Futbol
Alapításának időpontja: 1927
FIFA-tagságának kelte: 1929
Címe: Abraham Gonzáles, 74 – CP 06600 – col. Juárez, Mexico 6 DF.
Telefon, ill. telefax: 52-5-566-2115, ill. 52-5-566-7580
Az igazolt játékosok száma: 1 402 000 (hivatásos 3067)
A klubok száma: 117

A válogatott

Szerelése: zöld mez, fehér nadrág, piros sportszár. Váltószerelés: fehér mez, fehér nadrág, fehér sportszár
Sikerei: A Concacaf-térség bajnoka (1965, 1971, 1977, 1993, 1996, 1998), a Copa América ezüstérmese (1993), az Észak-Amerika Kupa győztese (1991)

Szövetségi kapitány

Manuel LAPUENTE
(1944. május 4.)

Vb-mérlege

E-csoportbeli ellenfeleivel: Belgium ellen: 2 mérkőzés, 2 győzelem, 3–1-es gólkülönbség. Dél-Korea és Hollandia ellen nem játszott

Örökmérlege E-csoportbeli ellenfeleivel

Belgium ellen	5	3	–	2	4–	6
Dél-Korea ellen	5	4	–	1	12–	5
Hollandia ellen	3	2	–	1	7–	4

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőiben: St. Vincent–Mexikó 0–3 (G: Peláez 2, Alvárez), Honduras–Mexikó 2–1 (G: R. Ramírez), Mexikó–Jamaica 2–1 (G: Alves Zague, Hermosillo), Mexikó–St. Vincent 5–1 (G: Galindo 2, Alves Zague, Hermosillo, öngól), Mexikó–Honduras 3–1 (G: Galindo, Hermosillo, Alves Zague), Jamaica–Mexikó 1–0, Mexikó–Kanada 4–0 (G: Hermosillo 2, Galindo, Alves Zague), Costa Rica–Mexikó 0–0, Mexikó–Jamaica 6–0 (G: Hermosillo 3, Galindo, Del Olmo, L. Hernández), Egyesült Államok–Mexikó 2–2 (G: Hermosillo, L. Hernández), Salvador–Mexikó 0–1 (G: L. Garcia), Mexikó–Salvador 5–0 (G: Galindo 2, García Aspe, Alves Zague, L. García), Kanada–Mexikó 2–2 (G: Alfaro, R. Ramírez), Mexikó–Egyesült Államok 0–0, Mexikó–Costa Rica 3–3 (G: Chávez, Galindo, Hermosillo), Jamaica–Mexikó 0–0

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – 13., 1934 – kiesett a selejtezőkben, 1938 – visszalépett a selejtezőkben, 1950 – 12., 1954 – 13., 1958 – 16., 1962 – 11., 1966 – 12., 1970 – 6., 1974 – kiesett a selejtezőkben, 1978 – 16., 1982 – kiesett a selejtezőkben, 1986 – 6., 1990 – a FIFA kizárta az indulók közül, 1994 – 13.

EGYESÜLT ÁLLAMOK

A szövetség

Neve: United States Soccer Federation
Alapításának időpontja: 1913
FIFA-tagságának kelte: 1913
Címe: US Soccer House, 1801/1811 South Prairie Avenue, Chicago, IL 60616
Telefon, ill. telefax: 1-312–808-1300, ill. 1-312–808-9566
Internet-címe: www.us-soccer.com
Az igazolt játékosok száma: 4 202 000
A klubok száma: 221 000

A válogatott

Szerelése: fehér mez, fehér nadrág, fehér sportszár. Váltószerelés: kék mez, fehér nadrág, kék sportszár
Sikerei: világbajnoki elődöntős (1930), a Gold Cup győzteseként a Concacaf térség bajnoka (1991), Gold Cup-ezüstérmes (1998), a Pánamerikai Játékok aranyérmese (1991)

Szövetségi kapitány

Steve SAMPSON
(1957. január 19.)

Vb-mérlege

F-csoportbeli ellenfeleivel: még egyik ellenfelével sem játszott vb-mérkőzést

Örökmérlege F-csoportbeli ellenfeleivel

Irán ellen	–				
Jugoszlávia ellen	1	–	–	1	1– 9
Németország ellen	2	–	–	2	3– 7

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Egy. Áll.–Guatemala 2–0 (G: Wynalda, McBride), Egy. Áll.–Trinidad 2–0 (G: Dooley, Wynalda), Trinidad–Egy. Áll. 0–1 (G: Moore), Costa Rica–Egy. Áll. 2–1 (G: C. Jones), Egy. Áll.–Costa Rica 2–1 (G: McBride, Lassiter), Guatemala–Egy. Áll. 2–2 (G: Preki, Hejduk), Jamaica–Egy. Áll. 0–0, Egy. Áll.–Kanada 3–0 (G: Wynalda, Pope, Stewart), Costa Rica–Egy. Áll. 3–2 (G: Wynalda, Lassiter), Egy. Áll.–Mexikó 2–2 (G: Pope, öngól), Salvador–Egy. Áll. 1–1 (G: Lassiter) Egy. Áll.–Costa Rica 1–0 (G: Ramos), Egy. Áll.–Jamaica 1–1 (G: Wynalda), Mexikó–Egy. Áll. 0–0, Kanada–Egy. Áll. 0–3 (G: Wegerle 2, Reyna), Egy. Áll.–Salvador 4–2 (G: McBride 2, Henderson, Preki)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – 3., 1934 – 16., 1938 – kiesett a selejtezőkben, 1950 – 10., 1954–1986 – kiesett a selejtezőkben, 1990 – 23., 1994 – 14

Steve Sampson hisz az álmaiban

Álló sor, balról: Eddie Pope, Alexi Lalas, Jeff Agoos, Eric Wynalda, Marcelo Balboa, Brad Friedel. Guggolnak: Roy Wegerle, Tom Dooley, John Harkes, Cobi Jones, Joe-Max Moore

Manapság nem tanácsos, de semmiképpen sem illik egy kézlegyintéssel elintézni az Európán vagy Dél-Amerikán kívüli válogatottakat, ezért fogalmazzunk óvatosan: az Egyesült Államok együttese nem tartozik a favoritok közé – még a csoportjában sem. Az amik természetesen másképp gondolják. *Steve Sampson* szövetségi kapitány szerint csapatának „reális esélye" van a csoportból való továbbjutásra – csak emlékeztetőül: Németország, Jugoszlávia és Irán a kvartett másik három tagja... –, az ő álmai azonban csak a negyeddöntőbeli részvétellel válnának valóra. Becsülni való önbizalom, enélkül nem is lett volna érdemes átkelni az Atlanti-óceánon. A kérdés csak az, a kapitány szavai mennyiben támaszkodnak valós helyzetelemzésekre, és mennyiben táplálkoznak csupán az olyan látványos győzelmekből, mint a brazilok elleni idei 1–0 vagy az osztrákokkal szembeni bécsi 3–0.

Mielőtt terjeszteni kezdenénk a szokásos téveszmét, hogy a jenkiket kizárólag a tojás formájú labda kapcsolja a futballhoz, jegyezzük meg gyorsan: az Egyesült Államok válogatottja nem csupán ott volt az első labdarúgó-világbajnokságon, hanem bronzéremmel tért haza Montevideóból. Az amik azóta nem jutottak hasonló sikerek közelébe, de hogy fejlődőben van náluk a labdarúgás, azt jól jelzi, hogy 1990 óta minden világbajnokságon jelen vannak (ez a mostani 32-es mezőnyből további tizenegy csapatról mondható el). Sőt, ezen a helyen talán érdemes hivatkozni *Doug Loganre*, az 1996-ban elindított profiliga, a Major League Soccer (MLS) komisszáriusára, aki egy utánpótlásprogram beindításakor világbajnoki címre esélyes amerikai csapatot ígért 2010-re.

A megjelölt időpontig a mostanival együtt még három világbajnoki döntő áll előttünk, az amerikaiaknak tehát nem csupán terük, de idejük is van a csiszolódásra. *Kasey Keller* személyében persze már most is van olyan játékosuk, aki sok válogatottba beférne. Az amerikai csapat első számú kapusa a selejtezőkön is nagyszerűen védett, jó formáját azóta is tartja – azon a bizonyos aranykupás amerikai–brazil meccsen például káprázatos védések sorozatával tette hidegre a világbajnok csatársorát.

Keller megbízhatóságának is köszönhető, hogy az amerikai válogatottat elsősorban a jó védekezéséért tisztelik. A kapus előtti alakzatban a veterán *Thomas Dooley* a főnök, olyan alvezérekkel, mint a rutinos *Mike Burns* és *Jeff Agoos*, az 1997-ben a legjobb amerikai védőnek választott *Eddie Pope*, a világbajnokság kedvéért franciából amerikai állampolgárrá lett *David Régis* – és akkor még nem szóltunk a már két vb-n részt vevő válogatottsági rekorderről, *Marcelo Balboáról*, és az 1994-es vb egyik emblematikus figurájáról, a kecskeszakállas gitárvirtuóz *Alexi Lalasról*. Utóbbi két harcosnak a jelen állás szerint nem jut hely a jenkik kezdőcsapatában.

Sampson kapitány a középpályások készletével is elégedett: ebben a csapatrészben a Németországban légiókodó *Claudio Reyna*, az uruguayi születésű *Tab Ramos* (ő kapta azt a rettenetes könyököst a brazil *Leonardótól* a négy évvel ezelőtti World Cupon), a Belgrádból származó, szintén nem túl régóta amerikai *Preki Radosavljevic*, valamint *Cobi Jones* a legnagyobb sztár. Az azonban nem csupán a védők és a csatárok nagyszerűségével magyarázható, hogy Sampson 3–6–1-es felállásban, de a legtámadóbb felfogás esetén is csak 4–4–2-ben képzeli el csapatát. Ennek a védekezést az előtérbe helyező hozzáállásnak bizony az az egyik oka, hogy meglehetősen szűkös az amik csatárkínálata.

Amikor az amerikai csapat útra kelt Franciaország felé, a támadók közül mindössze a 34 éves, Dél-Afrikában született *Roy Wegerle* volt teljesen egészséges. *Eric Wynalda*, az amerikai válogatott történetének legeredményesebb játékosa áprilisi térdműtétjéből lábadozott, *Ernie Stewart* és *Brian McBride* pedig az előkészületi meccseken kapott sebeit kúrálgatta. A csapat az elutazás előtti utolsó három mérkőzésén összesen két gólt szerzett (mindkettőt a nem túl erőteljes kuvaiti válogatott ellen) – igaz, közben egyet sem kapott.

Sampson kapitány talán ez utóbbi tényre alapozza a bevezetőben említett céljait. *„A legjobb csapatok ellen nyújtjuk a legjobb teljesítményt."* A kapitány ezt a mondatot akkor szokta elővenni, amikor arról faggatják, vajon az első vb-fellépésen, a Németország elleni mérkőzésen mire lesz képes a csapata? Ha a kapitány hisz az álmaiban – márpedig hisz –, akkor azon a párizsi estén legfeljebb egy pontot veszíthet az US Soccer Team...

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Bradley FRIEDEL	k	1971. 05. 18.	Liverpool FC
2 Frankie HEJDUK	h	1974. 08. 05.	Tampa Bay Mutiny
3 Eddie POPE	h	1973. 12. 24.	Washington DC United
4 Michael BURNS	h	1970. 05. 14.	New England Revolution
5 Thomas DOOLEY	h	1961. 05. 12.	Columbus Crew
6 David RÉGIS	h	1968. 12. 02.	Karlsruher SC
7 Roy WEGERLE	cs	1964. 03. 19.	Tampa Bay Mutiny
8 Ernest STEWART	kp	1969. 03. 28.	NAC Breda
9 Joe-Max MOORE	kp	1971. 02. 23.	New England Revolution (USA)
10 Tabare RAMOS	kp	1966. 09. 21.	New York/New Jersey MetroStars
11 Eric WYNALDA	cs	1969. 06. 09.	San Jose Clash
12 Jeffrey AGOOS	h	1968. 05. 02.	Washington DC United
13 Cobi JONES	kp	1970. 06. 16.	Los Angeles Galaxy
14 Predrag „Preki" RADOSAVLJEVIC	cs	1963. 03. 24.	Kansas City Wizards
15 Chad DEERING	kp	1970. 09. 02.	VfL Wolfsburg
16 Juergen SOMMER	k	1969. 02. 27.	Columbus Crew
17 Marcelo BALBOA	h	1967. 08. 08.	Colorado Rapids
18 Kasey KELLER	k	1969. 11. 29.	Leicester City
19 Brian MAISONNEUVE	kp	1973. 06. 28.	Columbus Crew
20 Brian McBRIDE	cs	1972. 06. 19.	Columbus Crew
21 Claudio REYNA	kp	1973. 07. 20.	VfL Wolfsburg
22 Alexi LALAS	h	1970. 06. 01.	New York/New Jersey MetroStars

Játéknapok az első körben

Június 15., hétfő	21.00	**Németország**	Párizs
Június 21., vasárnap	21.00	**Irán**	Lyon
Június 25., csütörtök	21.00	**Jugoszlávia**	Nantes

A sztárok négy kapitányt fogyasztottak

Álló sor, balról: Ali Afszin Pejravani, Mohammad Kakpur, Mehdi Pasazadeh, Karim Bageri, Ali Daei, Parviz Brumand. Térdelnek: Szirusz Dinmohammadi, Alireza Akbarpur, Hamid Reza Esztili, Alireza Manszurjan, Mehdi Mahdavikia

Tizennégy perccel a 361. – egyben utolsó – 1998-as világbajnoki selejtező lefújása előtt úgy festett, a végzet beteljesedett. Az irániak hiába jutottak el az interkontinentális selejtezőkig, kiesésre álltak az ausztrálok ellen. *Terry Venables* együttese, amely az angol kapitány „hatalomátvétele" óta minden hazai mérkőzését megnyerte, szinte már ünnepelte magát 2–0-ás vezetése birtokában.

Három perc alatt azonban nagyot fordult a világ. *Karim Bageri* előbb szépített, majd az előző esztendő legjobb ázsiai játékosa, *Hodadad Azizi* kiegyenlített. Az idegenben lőtt több gólnak köszönhetően az Iráni Iszlám Köztársaság válogatottja jutott a harminckettes döntőbe.

Valamennyi majdani vb-résztvevő közül talán az irániak jutottak be a legdrámaibb körülmények között a nagydöntőbe, meglehetősen szélsőséges teljesítményt mutatva. Nincs még egy olyan válogatott a Coupe du Monde gárdái között, amely az utolsó hat mérkőzésén egyetlenegy győzelmet sem szerzett – ennek ellenére továbbjutott.

Egy éve, június másodikán, Damaszkuszban például 17–0-ra verték meg a Maldív-szigetek válogatottját, s ezzel új csúcsot állítottak fel a világbajnokságok 67 éves történetében. Soraikban játszott Karim Bageri, aki ezen a mérkőzésen rekorder lett találatai számával. Ugyancsak együttesükben lépett pályára a következő szezonban az Arminia Bielefeld helyett már a Bayern Münchent erősítő *Ali Daei*, aki 1996-ban a világ legeredményesebb csatára volt a nemzetközi tétmérkőzéseket tekintve. A csapat tagja volt *Hodadad Azizi*, akit jelenleg Ázsia első számú csatárának tartanak – alighanem ő a gyémánt az iráni válogatott koronáján.

Tulajdonképpen az a meglepő, hogy ilyen erőkkel az iráni csapat pótselejtezőkre kényszerült. Ráadásul kiválóan kezdte a csapat a selejtezőket, sokáig veretlenül menetelt. Teheránban mindenki biztosra vette, hogy az eddigi egyetlen – még az iszlám forradalmat megelőző, 1978-as világbajnoki részvételt újabb követi. Az előző évi Ázsia-kupán harmadik helyen végzett válogatott azonban a Kína eleni, otthoni 4–1-es győzelem után hirtelen összecsuklott. A későbbi elemzések szerint a majdnem végzetessé vált kudarcszéria első számú oka a szövetségi kapitány, *Mohammad Madzseli Kohan* és a három Bundesliga-játékos között kirobbant konfliktus volt. A kapitány viszonya annyira elmérgesedett a sztárokkal, hogy utóbbiak még azt is kilátásba helyezték, inkább nem játszanak a – számukra is – sorsdöntő mérkőzésen, csak ne kelljen elviselniük Kohant.

A szövetség vezetői, akik addig teljes mellszélességgel támogatták Kohant – nem elfeledkezve annak emlegetéséről sem, hogy a puritanizmust mindennél többre tartó kapitány a legszigorúbb iszlám szellemiségű ember – meghátráltak, a katari mérkőzés előtt már minden játékosnak egy-egy lakást ígértek a győzelemért. Ez sem segített.

A csoport második helyén álló gárda még pótvizsgára állt, de a selejtezők finisének már nem a korábbi szövetségi kapitánnyal vágott neki. A brazil *Valdeir „Badou" Vieira* lépett a helyére, aki ebben a selejtező sorozatban már dolgozott szövetségi kapitányként (milyen kicsi ez a nagyvilág), Costa Ricában.

Valdeir Vieira (*Bicskei Bertalan* egykori kölni évfolyamtársa) akkoriban már néhány hónapja Iránban dolgozott, az olimpiai válogatott edzője volt. Nem voltak számára teljesen ismeretlenek az iráni játékosok. Ám ő sem tehetett semmit, Katarban kikapott a válogatott.

Sőt, nem nyert Malajziában a Japán elleni pótselejtezőn, s nem nyert az ausztrálok elleni, két interkontinentális selejtezőn sem. A körülmények szerencsés alakulása folytán mégis a vb-döntő résztvevője lett. Mindez viszont nem jelentette azt, hogy a szövetség vezetői elégedettek lettek volna „Badou" Vieirával.

A tél elején új kapitány után néztek. Miként a nigériaiaknál már megszokhatta a világ, röpködtek a nevek egymás után. Márkásnál is márkásabbak. Végül az erőfeszítéseket siker koronázta, a világhírű horvát edzőt, *Tomiszlav Ivicset* bízták meg a válogatott dirigálásával. De ő sem „érte meg" a vébérajtot, május közepén a perzsa *Dzsalal Talebi* váltotta fel, aki csak abban hasonlít a talán éppen a magyarok elleni vereségbe belebukott Ivicsre, hogy ő is világjáró.

Még a kapitánykeringőnél is érdekesebb, hogy a sorsolás az amerikai válogatottat rendelte a csoportmérkőzések során az irániak ellenfeléül. A két ország között a forradalom óta nincs diplomáciai kapcsolat, a hivatalos teheráni politika viszonya kifejezeten ellenséges a „Gonosz Sátánnak" aposztrofált Egyesült Államokkal. Jól jellemzi a helyzetet, hogy még a csapat kapusa, *Ahmed Reza Abedzadeh* a decemberi világbajnoki sorsolás után felhívással fordult országa kormányához, hogy még jobban segítse a csapat felkészülését, ugyanis – így mondta – *„Iránnak politikai problémái vannak az amerikaiakkal, ezért különösen fontos ellenük a győzelem."*

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Ahmad Reza ABEDZADEH	k	1966. 05. 25.	Piruzi
2 Mehdi MAHDAVIKIA	kp	1977. 07. 24.	Piruzi
3 Naim SZAADAVI		1969. 06. 16.	Piruzi
4 Mohammad KAKPUR	h	1969. 02. 20.	Piruzi
5 Mohammad Ali PEJRAVANI	h	1970. 02. 06.	Piruzi
6 Karim BAGERI	kp	1974. 02. 20.	Arminia Bielefeld
7 Alireza MANSZURJAN	kp	1971. 12. 02.	Eszteglal
8. Szirusz DINMOHAMMADI	kp	1970. 10. 01.	Sardari Tabriz
9 Hamid Reza ESZTILI	kp	1967. 04. 01.	Bahman
10 Ali DAEI	cs	1969. 03. 21.	Arminia Bielefeld
11 Hodadad AZIZI	cs	1971. 06. 22.	1. FC Köln
12 Nima NAKISZA	k	1975. 05. 01.	Piruzi
13. Ali LATIFI	cs	1976. 02. 20.	Bahman Teheran
14 Nader MOHAMMADHANI	h	1963. 08. 23.	Poli-Ekril Iszfahan
15. Ali Akber OSZTAD-ASZADI	kp	1965. 09. 17.	Zobe Ahan
16 Reza SAHRUDI	kp	1972. 03. 21.	Piruzi
17 Dzsavad ZARINSEH	h	1966. 07. 23.	Eszteglal
18 Satar HAMEDANI	kp	1974. 06. 06.	Bahman
19 Benam SZERADZS	cs	1971. 06. 19.	Naft Abadan
20 Mehdi PASAZADEH	h	1973. 12. 27.	Eszteglal
21 Merdad MINAVAND Sal	kp	1975. 11. 30.	Piruzi
22 Parviz BRUMAND	k	1974. 05. 30.	Eszteglal

Játéknapok az első körben

Június 14., vasárnap	17.30	**Jugoszlávia**	Saint-Etienne
Június 21., vasárnap	21.00	**Egyesült Államok**	Lyon
Június 25., csütörtök	21.00	**Németország**	Montpellier

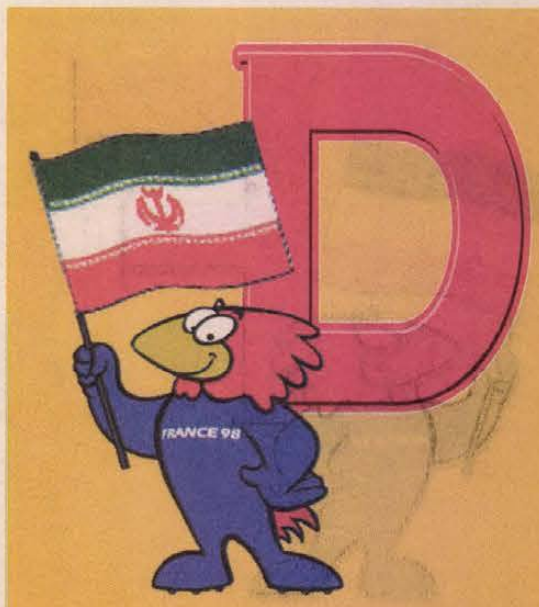

IRÁN

A szövetség

Neve: IR Iran Football Federation
Alapításának éve: 1920
FIFA-tagságának kelte: 1945
Címe: Shahid Keshvari Sports Complex, Mirdamad Ave, Razan Jonoobi St., Teherán 15875.
Telefon, ill. telefax: (98-21) 225-8151, ill. (98-21) 225 8123
Az igazolt játékosok száma: 3 930 925
A klubok száma: 21 442

A válogatott

Szerelése: narancspiros mez, fehér nadrág, zöld sportszár. Váltószerelés: fehér mez, fehér nadrág, fehér sportszár
Sikerei: az Ázsiai Játékok győztese (1974, 1990), az Ázsia-kupa győztese (1968, 1972, 1976), világbajnoki résztvevő (1978)

Szövetségi kapitány

Dzsalal TALEBI
(1943)

Vb-mérlege

F-csoportbeli ellenfeleivel: egyikük ellen sem játszott még világbajnoki mérkőzést
Örökmérlege F-csoportbeli ellenfeleivel
Egyesült Államok ellen –
Jugoszlávia ellen –
Németország ellen –
Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Maldív-szigetek–Irán 0–17 (G: Bageri 7, Esztili 3, Azizi 2, Ali Daei 2, Sahrudi, Mahdavikia, Minavand), Kirgízia–Irán 0–7 (G: Bageri 2, Medzsidi 2, Ali Daei, Minavand, Muszavi), Szíria–Irán 0–1 (G: Ali Daei), Irán–Kirgízia 3–1 (G: Azizi 2, Bageri), Irán–Maldív-szigetek 9–0 (G: Manszurian 2, Bageri 2, Ali Daei 2, Mahdavikia, Sahrudi, Azizi), Irán–Szíria 2–2 (G: Sahrudi, Manszurian), Kína–Irán 2–4 (G: Mahdavikia 2, Bageri, Ruszta), Irán–Szaúd-Arábia 1–1 (G: Bageri), Kuvait–Irán 1–1 (G: Bageri), Irán–Katar 3–0 (G: Bageri 2, Ali Daei), Irán–Kína 4–1 (G: Manszurian, Ruszta, Bageri, Ali Daei), Szaúd-Arábia–Irán 1–0, Irán–Kuvait 0–0, Katar–Irán 2–0, Japán–Irán 3–2 (G: Azizi, Ali Daei), Irán–Ausztrália 1–1 (G: Azizi), Ausztrália–Irán 2–2 (G: Bageri, Azizi)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1970 – nem indult, 1974 – kiesett a selejtezőkben, 1978 – 14., 1982, 1986 – nem indult, 1990, 1994 – kiesett a selejtezőkben

A plávik legnagyobb ellenfelei saját maguk

Álló sor, balról: Zoran Mirkovics, Szinisa Mihajlovics, Szavo Milosevics, Szlavisa Jokanovics, Ivica Kralj, Dragan Sztojkovics. Elöl: Branko Brnovics, Zseljko Petrovics, Predrag Mijatovics, Vladimir Jugovics, Nisa Szaveljics

JUGOSZLÁVIA

A szövetség

A szövetség neve: Fudbalszki Szavez Jugoszlavije
Alapításának időpontja: 1919. április 13.
FIFA-tagságának kelte: 1921
Címe: 35 Terazije, Casa postale 263, YU-11 000 Beograd
Telefon, ill. telefax: 381-11–323-3447, ill. 381-11–323-3433
Internet-címe: www.fsj.co.yu
Az igazolt játékosok száma: 125 370 (hivatásos: 781)
A klubok száma: 2723 (a csapatoké 7169)

A válogatott

Szerelése: kék mez, fehér nadrág, piros sportszár. Váltószerelés: fehér mez, nadrág és sportszár
Sikerei: világbajnoki negyedik (1930, 1962), olimpiai bajnok (1960), junior-világbajnok (1987), Eb-ezüstérmes (1960), utánpótlás (U23) Európa-bajnok (1978)

Szövetségi kapitány

Szlobodan SZANTRACS (1946. július 1.)

Vb-mérlege

F-csoportbeli ellenfeleivel: Németország ellen: 4 mérkőzés, 1 győzelem, 3 vereség, 2–7-es gólkülönbség. Az Egyesült Államokkal és Iránnal még nem játszott

Örökmérlege F-csoportbeli ellenfeleivel

Egyesült Államok ellen	1	1	–	–	9–1
Irán ellen	–				
Németország ellen	24	7	3	14	29–44

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőiben: Jugoszlávia–Feröer-szigetek 3–1 (G: Szavicsevics 2, Milosevics), Jugoszlávia–Málta 6–0 (Milosevics 2, Szavicsevics 2, Mijatovics, Sztojkovics), Feröer-szigetek–Jugoszlávia 1–8 (Milosevics 3, Jokanovics 2, Mijatovics, Jugovics, Sztojkovics), Jugoszlávia–Csehország 1–0 (G: Mijatovics), Spanyolország–Jugoszlávia 2–0, Csehország–Jugoszlávia 1–2 (G: Mijatovics, Milosevics), Jugoszlávia–Spanyolország 1–1 (G: Mijatovics), Jugoszlávia–Szlovákia 2–0 (G: Szavicsevics, Mijatovics), Szlovákia–Jugoszlávia 1–1 (G: Mihajlovics), Málta–Jugoszlávia 0–5 (G: Milosevics, Mihajlovics, Szavicsevics, Mijatovics, Jugovics), Magyarország–Jugoszlávia 1–7 (G: Mijatovics 3, Brnovics, Djukics, Szavicsevics, Milosevics), Jugoszlávia–Magyarország 5–0 (G: Mijatovics 4, Milosevics).

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – 4., 1934–1938 – kiesett a selejtezőkben, 1950 – 5., 1954 – 8., 1958 – 8., 1962 – 4., 1962 – 15., 1966 – 1970 – kiesett a selejtezőkben, 1974 – 7., 1978 – kiesett a selejtezőkben, 1982 – 16., 1986 – kiesett a selejtezőkben, 1990 – 5., 1994 –nem indult

Egil Olsen, a norvég válogatott szövetségi kapitánya nyilatkozta május elején, hogy ő nem ért egyet azokkal, akik szerint a nagyon kiegyensúlyozott mezőnyben hat-hét csapat is szinte azonos eséllyel pályázik a világbajnoki aranyra. A ,,Trükkös" szerint ennél jóval több csapat reménykedhet – tíz fölött kell keresnünk azoknak a számát, akik teljes joggal reménykednek a fényes dicsőségben.

Alkalmasint ,,Drillo" Olsen az első, sőt talán mindmáig egyetlen, aki ,,hivatalosan" is hajlandó beszélni arról, hogy a jugoszláv válogatott is a világbajnokság legjobb csapatai közé tartozik.

Neki van igaza! Ne is a magyar válogatottnak lőtt tizenkét gólt citáljuk, ennél jóval fontosabb, hogy olyan játékoskerete, mint amivel *Szlobodan Szantracs* dolgozhat, kevés csapatnak, talán csak a braziloknak van.

Tény az is, hogy jó néhány veteránválogatottal szemben a plávik igazán ideális korösszetételűek. A keret legidősebb tagja a harminchárom éves *Dragan ,,Pikszi" Sztojkovics*, aki *Dejan Szavicsevics* (valamint a horvát vébécsapatból *Jarni* és *Proszinecski)* társaságában szerepelt a ,,nagyjugoszláv" válogatottban az 1990-es Mondialén – a többi sztár viszont ideális korban levő fiatal: *Pedja Mijatovics, Szinisa Mihajlovics, Vladimir Jugovics* 29–29 éves, a többiek *(Milosevics, Kovacsevics,* és a vébé egyik nagy felfedezettjének remélt *Dejan Sztankovics)* még náluk is fiatalabbak.

Azt, hogy a jugoszláv futball erős, aligha kell bizonygatni. Elég, ha ránézünk a játékosok klubjaira és végiggondoljuk, hogy az egyesületeikben nem a kispadot koptató, hanem kulcsszerepet kapó sztárok milyen fényes sikereket arattak.

A legfrissebb, legerősebb példa természetesen a májusi amszterdami Bajnokok Ligája-döntő egyetlen gólját szerző Predrag Mijatovicsé, de említhetnénk ugyanígy a felkészülés hajrájában sérüléssel kínlódó, a nyitómeccsen ezért talán a kispadra szoruló milanos Dejan Szavicsevicset, vagy a most éppen a Lazióból rekrutált, korábban a Juventusszal (is) Bajnokok Ligája-győztes Vladimir Jugovicsot is.

Egyetlen igazi ellenfele van ennek a ,,méregerős" válogatottnak: saját maga. Az, amit a hajdani keleti, ha úgy tetszik, egykori szocialista országok válogatottjai kapcsán némi földrajzi csúsztatással ,,balkáni mentalitásként" szoktunk emlegetni.

A múltban ezek a válogatottak (soroljuk ide akár a csúcson levő magyar válogatottakat, a későbbi nagyon erős szovjet csapatokat, vagy éppen a jelen és a közelmúlt szuper román alakulatait) képtelenek voltak igazi ,,tornacsapatokká" válni, képtelenek voltak végig csak a feladatra összpontosítani.

Ha a fél évtizede Európa legnagyobb klubjaiban edződő plávik kikerülik ezt a csapdát – nyert ügyük van.

A hajdani remek OFK Beograd-csatár, *Szlobodan Szantracs* által formált válogatott szerkezete ugyanis kifejezetten alkalmas arra, hogy a France '98-on okosan lépdeljenek előre a kékek. Az új jugoszláv válogatott – bár a selejtezők során kikapott Spanyolországban és ezzel *Javier Clemente* gárdája mögé szorult – nem túl hosszú története során még nem lépett bele nagy verésbe. (Igaz, kontinentális, vagy ennél rangosabb tornán eddig nem szerepelhetett.)

A jó eredmények egyik magyarázata, hogy – bár ezt többször szemére is vetették – az egykori gólkirály Szantracs nem akar fejetlenül rohamozni, nagyon biztos, gyakran öttagú védősort húzott a kapu elé. A pálya szélén ingázó két hátvéd-középpályás gyakran segít a védekezésben is, meggátolva, hogy a széleken a védők mögé kerüljön a labda. Szantracs tudja, hogy ez milyen veszélyes, mert saját csapatának éppen ez lett egyik legveszélyesebb fegyvere. A roppant erős középpályás sor valamennyi tagja szívesen indít támadást az oldalvonal mentén – elég, ha ki-ki az Eurosport által is közvetített Jugoszlávia–Nigéria meccsre gondol.

Az F-csoport Németország, Egyesült Államok, Irán, Jugoszlávia négyeséből a jugóknak elvileg gond nélkül tovább kell jutniuk. Utána Belgium vagy Hollandia következhet – még ez sem rettenetes. Utána, a négy közé jutásért a G- vagy a H-csoportból érkezhet ellenfél: papírforma szerint az angolokon, esetleg az argentinokon kell túljutni.

Lehetetlen?

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Ivica KRALJ	k	1973. 03. 26.	Partizan Beograd
2 Zoran MIRKOVICS	h	1971. 09. 21.	Atalanta
3 Goran DJOROVICS	h	1971. 11. 11.	Celta Vigo
4 Szlavisa JOKANOVICS	kp	1968. 08. 16.	CD Tenerife
5 Miroszlav DJUKICS	h	1966. 02. 19.	CF Valencia
6 Branko BRNOVICS	kp	1967. 08. 08.	RCD Espanyol
7 Vladimir JUGOVICS	kp	1969. 08. 20.	SS Lazio
8 Dejan SZAVICSEVICS	cs	1966. 09. 15.	AC Milan
9 Predrag MIJATOVICS	cs	1969. 01. 19.	Real Madrid
10 Dragan SZTOJKOVICS	kp	1965. 03. 03.	Nagoja Grampus Eight
11 Szinisa MIHAJLOVICS	h	1969. 02. 20.	UC Sampdoria
12 Dragoje LEKOVICS	k	1967. 11. 21.	Sporting Gijón
13 Szlobodan KOMLJENOVICS	h	1971. 01. 02.	MSV Duisburg
14 Nisa SZAVELJICS	h	1970. 03. 27.	Girondins Bordeaux
15 Ljubinko DRULOVICS	cs	1968. 09. 11.	FC Porto
16 Zseljko PETROVICS	h	1965. 11. 13.	Urava Red Diamonds
17 Szavo MILOSEVICS	cs	1973. 09. 02.	Real Zaragoza
18 Dejan GOVEDARICA	kp	1969. 10. 02.	US Lecce
19 Miroszlav SZTEVICS	h	1970. 01. 07.	1860 München
20 Dejan SZTANKOVICS	kp	1978. 09. 11.	Crvena zvezda
21 Perica OGNJENOVICS	kp	1977. 02. 24.	Crvena zvezda
22 Darko KOVACSEVICS	cs	1973. 11. 18.	Real Sociedad

Játéknapok az első körben

Június 14., vasárnap	17.30	**Irán**	Saint-Etienne
Június 21., vasárnap	17.30	**Németország**	Lens
Június 25., csütörtök	21.00	**Egyesült Államok**	Nantes

Tud-e a Vogts-csapat ismét csúnyán nyerni?

Álló sor, balról: Oliver Bierhoff, Christian Ziege, Jörg Heinrich, Dietmar Hamann, Jürgen Kohler, Thomas Helmer. Guggol: Andreas Möller, Jürgen Klinsmann, Olaf Thon, Christian Wörns, Andreas Köpke

Stuttgartban, a március végi Németország–Brazília mérkőzés, a Nationalelf huszonkét meccses veretlenségi sorozatát megszakító 1–2 után azt találgattuk, hogyan fog *Berti Vogts* csapata bejutni a France '98-on legalább az elődöntőbe – merthogy bejut, az valószínűnek tűnik, csak a módját lenne jó kifürkészni.

Fentebb már hivatkoztunk rá, a Nationalelf hosszú veretlenségi sorozattal „melegített" a világbajnokságra. Vogts és a csapat mégis rengeteg kritikát kapott az Euro' 96 megnyerése óta – a szövetségi edzőt talán csak az vigasztalhatja, szidták őt, a fejét követelték már a megnyert angliai Európa-bajnokság előtt is.

Szögezzük le rögtön: nem minden alap nélkül bírálja a német sajtó saját csapatát. Az egyik „gond", hogy a Bundesligában a legutóbbi két évben nem tűnt fel olyan tehetség, akit „kötelező" volt beemelni a válogatottba. A támaskodók persze említhetik a Stuttgartban debütáló leverkuseni *Wörns*, az olasz klubok által is „támadott" dortmundi *Jörg Heinrich*, esetleg *Beckenbauer* nagy kedvence, *Didi Hamann* nevét ...de ellenérvként mondhatjuk, hogy valamennyien védőjátékosok, akik aligha képesek megnyerni egy-egy meccset: igaz, azért viszont sokat tehetnek, hogy ne veszítsék el.

Ha a játékot szervezni tudó, esetleg gólokra is képes játékosokat nézzük, még ennyire sem rózsás a helyzet. Vogts világbajnoki keretéből valóban a *Möller, Hässler* duó a legjobb választás – ők egyébként nyártól klubtársak is lesznek a Borussia Dortmundban. Igen ám, de ez a választás azért ennyire evidens, mert azok a német játékosok, akik a középpályán irányítani, szervezni is képesek, vagy összevesztek a szövetségi edzővel, mint *Effenberg* és *Basler*, vagy Vogts orrol rájuk, esetleg egyszerűen nem bennük látja a megoldást, mint *Mehmet Scholl* esetében.

A csatároknál valamivel jobb a helyzet, de a világbajnokságra nevezett *Klinsmann, Bierhoff, Kirsten, Marschall* négyesre is igaz, hogy egyikük sem az utóbbi egy-két év felfedezettje, mint ahogy az utánuk következő *Fredi Bobic* sem az – talán *Carsten Jancker* lenne az, ha Vogts Bierhoff mellett merne még egy tankot csatába küldeni – de mit kezdjen akkor Jürgen Klinsmann-nal?

Márpedig világosan látszik, Vogts az az edző, aki azzal is igyekszik védeni a hátát, hogy jól csengő nevekből rakja össze a csapatot – és tulajdonképpen az vesse rá az első követ, aki sokkal többet kockáztatna, amikor az eredmények, legalábbis a főcsapás irányát illetően, őt igazolják.

A főcsapás iránya kitétel indokolt, mert a selejtezőkön is jó néhány meccsen – például Albánia (!) és Portugália ellen – kellemetlen pofon érte a csapatot.

Jogos a kérdés, mi a gond a németekkel, ha sorozatban nyerik e meccseiket. Bármilyen fura is ezt írni egy csapatra, amely egymás után gyűri le vetélytársait: az, hogy nem játszik igazán jól. Vogts ellenfelei (vagy egyszerűen csak kritikusai) a szövetségi edző szemére vetik, hogy az Európa-bajnoki győzelem óta nem meccseltek a legszűkebb elitbe tartozó ellenféllel (természetesen a már említett stuttgarti találkozót kivéve), miután a Nationalelf nem vett részt tavaly nyáron a Tournoi de France-on, a cseheket küldte maga helyett Rijádba a Konföderációs-kupára, túrán viszont Dél-Afrikában, illetve Ázsiában járt.

Ez is tökéletesen beleillik Berti Vogts portréjába: kis lépések, kis győzelmek, támadhatatlan pozíció az elitben. A szövetségi edző a csapat taktikájában sem akart különösebben drasztikusan változtatni. Két markáns variációja van, az egyikben együtt játszik a két csatár mögött a Möller–Hässler duó, értelem szerint ez a támadóbb alakzat, mert ebben Vogts egy védekező középpályást áldoz a 3H (Helmer, Heinrich, Hamann) trióból a negyedik H, Thomas Hässler kedvéért. A másik variáció szerint a 3H alkotta középpálya bal oldalán *Ziege* zárja ezt a sort és az ötödik középpályás, Andreas Möller kerül „csak" a támadóék mögé.

Játssza a Nationalelf bármelyik variációt, a csapat játékában kitüntetett szerep jut a „támadó középhátvédnek", a hajdani beckenbaueri posztot utódló liberónak.

A fontos szerepkörre *Matthias Sammer* a „Terrier" első számú jelöltje, de a dortmundi aranylabdás megsérült még ősszel. Utána Thon következett a sorban, ám ő is megsérült, és bár felépült a vébérajtra, Vogts nem tehette meg, hogy ne gondoskodjon helyettesről. A „népakarat" a tavasz legjobb német Bundesliga-játékosát, *Lothar Matthäust* emelte a keretbe: ahhoz, hogy a Nationalelf 125-szörös válogatott rekordere ott lehessen a France '98-on, nemcsak Berti Vogtsnak, hanem a csapatkapitánynak, Jürgen Klinsmann-nak is túl kellett tennie magát személyes ellenszenvén.

Mindketten megtették, mert tudták, Franciaországban csak egységes, a csapatszellemet minden elé helyező gárda lehet sikeres.

Ezen az úton masírozhatnak be az elődöntőbe.

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Andreas KÖPKE	k	1962. 03. 12.	Olympique Marseille
2 Christian WÖRNS	h	1972. 05. 10.	Bayer Leverkusen
3 Jörg HEINRICH	h	1969. 12. 06.	Borussia Dortmund
4 Jürgen KOHLER	h	1965. 10. 06.	Borussia Dortmund
5 Thomas HELMER	h	1965. 05. 01.	Bayern München
6 Olaf THON	h	1966. 05. 01.	Schalke 04
7 Andreas MÖLLER	kp	1967. 09. 02.	Borussia Dortmund
8 Lothar MATTHÄUS	h	1961. 03. 21.	Bayern München
9 Ulf KIRSTEN	cs	1965. 12. 04.	Bayer Leverkusen
10 Thomas HÄSSLER	kp	1966. 05. 30.	Karlsruher SC
11 Olaf MARSCHALL	cs	1966. 03. 19.	1. FC Kaiserslautern
12 Oliver KAHN	k	1969. 06. 15.	Bayern München
13 Jens JEREMIES	kp	1974. 03. 05.	1860 München
14 Markus BABBEL	h	1972. 09. 08.	Bayern München
15 Steffen FREUND	kp	1970. 01. 19.	Borussia Dortmund
16 Dietmar HAMANN	kp	1973. 08. 27.	Bayern München
17 Christian ZIEGE	kp	1972. 02. 01.	AC Milan
18 Jürgen KLINSMANN	cs	1964. 07. 30.	Tottenham Hotspur
19 Stefan REUTER	h	1966. 10. 16.	Borussia Dortmund
20 Oliver BIERHOFF	cs	1968. 05. 01.	Udinese
21 Michael TARNAT	kp	1969. 10. 27.	Bayern München
22 Jens LEHMANN	k	1969. 11. 10.	Schalke 04

Játéknapok az első körben

Június 15., hétfő	21.00	Egyesült Államok	Párizs
Június 21., vasárnap	17.30	Jugoszlávia	Lens
Június 25., csütörtök	21.00	Irán	Montpellier

NÉMETORSZÁG

A szövetség

Neve: Deutscher Fußball-Bund
Alapításának időpontja: 1900. január 28.
FIFA-tagságának kelte: 1904-1945, 1950-
Címe: Otto-Fleck-Schneise, 6 – Postfach 710 265 D-60492 Frankfurt am Main, Deutschland
Telefon, ill. telefax: 49-69/67-880, ill. 49-69/67-88-266
Az igazolt játékosok száma: 6 128 685 (ebből 850 hivatásos)
A klubok száma: 26 935 (a csapatoké 167 012)

A válogatott

Szerelése: fehér mez, fekete nadrág, fehér sportszár. Váltószerelés: zöld mez, fehér nadrág, zöld sportszár

Sikerei: világbajnok (1954, 1974, 1990), vb-ezüstérmes (1966, 1982, 1986), vb-bronzérmes (1934, 1970), Európa-bajnok (1972, 1980, 1996), Eb-ezüstérmes (1976, 1992), Eb-bronzérmes (1988), olimpiai bajnok (1936), junior (U20) világbajnok (1981 – NSZK), UEFA-torna-győztes, ill. U18 Európa-bajnok (1965, 1970, 1986 – NDK, 1981 – NSZK), U16 Európa-bajnok (1984 – NSZK, 1992)

Szövetségi kapitány

Hans-Hubert „Berti" VOGTS (1946. december 30.)

Vb-mérlege

F-csoportbeli ellenfeleivel: Jugoszlávia ellen 4 mérkőzés, 3 győzelem, 1 vereség, 7–2-es gólkülönbség. Az Egyesült Államokkal és Iránnal még nem mérkőzött

Örökmérlege F-csoportbeli ellenfeleivel

Egyesült Államok ellen	2	2	–	–	7– 3
Irán ellen	–				
Jugoszlávia ellen	24	14	3	7	44–29

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Örményország–Németország 1–5 (G: Hässler 2, Klinsmann, Bobic, Kuntz), Németország–Észak-Írország 1–1 (G: Möller), Portugália–Németország 0–0, Albánia–Németország 2–3 (G: Kirsten 3), Németország–Ukrajna 2–0 (G: Bierhoff, Basler), Ukrajna–Németország 0–0, Észak-Írország–Németország 1–3 (G: Bierhoff 3), Németország–Portugália 1–1 (G: Kirsten), Németország–Örményország 4–0 (G: Klinsmann 2, Hässler, Kirsten), Németország–Albánia 4–3 (G: Bierhoff 2, Helmer, Marschall)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – nem indult, 1934 – 3., 1938 – 10., 1950 – nem indult, 1954 – 1., 1958 – 4., 1962 – 7., 1966 – 2., 1970 – 3., 1974 – 1. (az NDK 6.), 1978 – 6., 1982 – 2., 1986 – 2., 1990 – 1., 1994 – 5.

A világbajnokság más, mint a Tournoi!

Álló sor, balról: Dion Dublin, Martin Keown, Steve McManaman, Sol Campbell, Darren Anderton, Tim Flowers. Elöl: Paul Gascoigne, Paul Ince, Ian Wright, Graeme Le Saux, Gareth Southgate

ANGLIA

A szövetség

Neve: The Football Association
Alapításának időpontja: 1863. október 26.
FIFA-tagságának kelte: 1905
Címe: 16, Lancaster Gate, GB-London W2 3LW
Telefon, ill. telefax: 44-171/402-7151, ill. 44-171/402-0486
Az igazolt játékosok száma: 2 277 200 (hivatásos: 5500)
A klubok száma: 42 000 (a csapatoké 63 000)

A válogatott

Szerelése: fehér mez, kék nadrág, fehér sportszár. Váltószerelés: piros mez, fehér nadrág, fehér sportszár

Sikerei: világbajnok (1966), világbajnoki elődöntős (1990), Európa-bajnoki harmadik (1968), Eb-bronzérmes (1996), olimpiai bajnok (1900, 1908, 1912), U21-Európa-bajnok (1982, 1984), 9-szeres UEFA-torna-győztes, ill. U18 Európa-bajnok

Szövetségi kapitány

Glenn HODDLE
(1957. október 27.)

Vb-mérlege

G-csoportbeli ellenfeleivel: Románia ellen 5 mérkőzés, 1 győzelem, 3 döntetlen, 1 vereség, 3–3-as gólkülönbség. Kolumbiával és Tunéziával még nem játszott

Örökmérlege G-csoportbeli ellenfeleivel

Kolumbia ellen	3	1	2	–	5–1
Románia ellen	8	2	5	1	6–4
Tunézia ellen	1	–	1	–	1–1

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőiben: Moldova–Anglia 0–3 (G: Barmby, Gascoigne, Shearer), Anglia–Lengyelország 2–1 (G: Shearer 2), Grúzia–Anglia 0–2 (G: Sheringham, L. Ferdinand), Anglia–Olaszország 0–1, Anglia–Grúzia 2–0 (G: Sheringham, Shearer), Lengyelország–Anglia 0–2 (G: Shearer, Sheringham), Anglia–Moldova 4–0 (G: I. Wright 2, Scholes, Gascoigne), Olaszország–Anglia 0–0

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1938 – nem indult, 1950 – 8., 1954 – 7., 1958 – 11., 1962 – 8., 1966 – 1., 1970 – 8., 1974–1978 – kiesett a selejtezőkben, 1982 – 6., 1986 – 8., 1990 – 4., 1994 – kiesett a selejtezőkben

Glenn Hoddle egyik legnehezebb feladata az volt a világbajnoki felkészülés során, hogy kezelje, csitítsa az az euforiát, amelyet az elmúlt nyári Tournoi de France-győzelem, illetve a világbajnoki selejtezők sikeres megvívása váltott ki.

A hajdanán a leginkább kontinentális angol középpályásnak tartott Hoddle-nak, minden idők legfiatalabb angol szövetségi kapitányának fölöttébb jólestek a marseille-i vb-sorsoláson begyűjtött bókok (*„Az angol válogatott játssza jelenleg Európában a leglátványosabb futballt"... „Ez a gárda fejlődött a legtöbbet az elmúlt másfél évben az Európa-bajnokság elődöntősei közül"...„A mostani már valóban futballozó angol válogatott!"*), ám igyekezett leplezni örömét.

Tudta, hogy az angol válogatott legnagyobb ellenfele az angol közvélemény lehet. Minden erejével azon van, hogy tompítsa a várakozást. Ő pontosan tudja, hogy nagy tett volt az olaszok megelőzése a csoportban – de nem szabad elfelejteni, hogy az egyetlen, valóban az angolokéhoz hasonló kaliberű válogatott ellen nem szerzett gólt, s mindössze egy pontot gyűjtött a csapat a selejtezőkön. Ez még akkor is kevés, ha tudjuk, az előzmények ismeretében Itáliában a 0–0 tökéletesen megfelelt az angoloknak. Nem jött jól a chileiek elleni vereség, majd a felkészülés hajrájában a Szaúd-Arábia elleni döntetlen sem a Wembleyben – előbbi februárban inkább arra világított rá, hogy csak látszólag nagyon bő a keret, a sorozatos sérülések könnyedén összerombolhatják a már felépített várat, utóbbi pedig sejtette, hogy a rajtra sincs igazán „kész" a csapat.

Pedig a várakozás tényleg túlmutat a realitásokon. Az akkor még *Graham Taylor* által dirigált angol gárda 1993-ban elbukott az amerikai világbajnokság selejtezőiben – de ezt ma már kevesen emlegetik. Inkább az a téma, hogy a legutóbbi két, Európában rendezett nagy tornán, az 1990-es Mondialén és az 1996-os (otthoni szervezésű) Európa-bajnokságon egyaránt az elődöntőig jutott, s ott veretlenül búcsúzott a válogatott.

Glenn Hoddle „peche", hogy a kilencvenes évek legjobb brit klubalakulata, amelyben ráadásul hosszú évek után végre nagyobb részt angolok alkották az első számú angol csapatot, a világbajnoki felkészülés hajrájában, idén tavasszal megtorpant – nincs ember, aki vitatná, hogy napjaink „francia" Arsenalja jobb csapat, mint a Manchester United.

A kapitány egyébként sincs könnyű helyzetben – a felkészülés során rengeteg volt az éppen csak felgyógyult, a lábadozó vagy a még mindig nyűglődő sérültje.

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 David SEAMAN	k	1963. 09. 19.	Arsenal FC
2 Sol CAMPBELL	h	1974. 09. 18.	Tottenham Hotspur
3 Graeme LE SAUX	h	1968. 10. 17.	Chelsea FC
4 Paul INCE	kp	1967. 10. 21.	Liverpool FC
5 Tony ADAMS	h	1966. 10. 10.	Arsenal FC
6 Gareth SOUTHGATE	h	1970. 09. 03.	Aston Villa
7 David BECKHAM	kp	1975. 05. 02.	Manchester United
8 David BATTY	kp	1968. 12. 02.	Newcastle United
9 Alan SHEARER	cs	1970. 08. 13.	Newcastle United
10 Teddy SHERINGHAM	cs	1966. 04. 02.	Manchester United
11 Steven McMANAMAN	kp	1972. 02. 11.	Liverpool FC
12 Gary NEVILLE	h	1975. 02. 18.	Manchester United
13 Nigel MARTYN	k	1966. 08. 11.	Leeds United
14 Darren ANDERTON	kp	1972. 03. 03.	Tottenham Hotspur
15 Paul MERSON	kp	1968. 03. 20.	Middlesbrough FC
16 Paul SCHOLES	kp	1974. 11. 16.	Manchester United
17 Robert LEE	kp	1966. 02. 01.	Newcastle United
18 Martin KEOWN	h	1966. 07. 24.	Arsenal FC
19 Leslie FERDINAND	cs	1966. 12. 18.	Tottenham Hotspur
20 Michael OWEN	cs	1979. 12. 14.	Liverpool FC
21 Rio FERDINAND	h	1978. 11. 07.	West Ham United
22 Tim FLOWERS	k	1967. 02. 03.	Blackburn Rovers

Elég csak három nevet említeni: *David Seaman, Paul Gascoigne, Alan Shearer*. A trió alkalmasint a kilencvenhatos Európa-bajnokság legjobb három angol játékosának a névsora is egyben. Közülük az Arsenal kapusa hosszu pauza után áprilisban védhetett újra. A 35 éves hálóőr „ezeréves" rutinja azonban megkérdőjelezhetetlenné teszi helyét, átsegítheti azon a problémán, hogy az idén még alig védett tétmérkőzésen.

Paul Gascoigne – azaz Gazza – külön szám... Tavasszal elhagyta Rangers FC-t, az angol második vonalba, a Middlesbrough-hoz szerződött, de még ennél is nagyobb probléma, hogy november óta kevesebb mint tízszer játszotta végig klubjában a kilencven percet. Hoddle ennek ellenére bízott benne, még akkor is mögötte állt, amikor – talán Venablest kivéve – mások már lemondtak volna róla. Tudja, hogy Gazza *korosztálya legzseniálisabb tudású angol középpályása*, aki mentorai szerint a világ legjobb futballistája lett volna, ha önhibájából nem szed össze súlyos sérüléseket. Hoddle egyetlen dologban kötötte meg magát: csak akkor akarta nevezni Gazzát, ha a játékos tökéletesen fitt. Elvitte a marokkói túrára és végül ott hagyta ki a keretből: kevesen tudják, hogy valóban edzettségi állapota miatt, vagy azt nem bocsátotta meg „védencének", hogy alaposan felöntött a garatra.

Alan Shearerrel kevesebb a gond – bár azért miatta is akadhatnak a kapitánynak álmatlan éjszakái. A kilencvenes évek legeredményesebb angol csatára, a legutóbbi kontinenstalálkozó gólkirálya az elmúlt három évben kétszer is kihagyott hat-hat hónapot, briliáns képességeit mi sem jellemzi jobban, mint hogy mindkét traumája után talpra állt. Úgy fest, jól bírja a lába a terhelést – Shearer kapja az angolok kilences mezét Franciaországban. Ám ezzel még aligha oldódtak meg a kapitány csatárgondjai: a lehetséges jelöltek közül *Wright, Robbie Fowler* és *Cole is kiesett* sérülés miatt.

Teddy Sheringham az első számú jelölt (vele alakul ki a She-She duó), de a közismert botránya a Liverpool 19 éves kölyökzsenije, *Michael Owen* előtt nyitja meg az utat.

Fiatal kapitányhoz fiatal csapat dukál...

Játéknapok az első körben

Június 15., hétfő	14.30	**Tunézia**	Marseille
Június 22., hétfő	21.00	**Románia**	Toulouse
Június 26., péntek	21.00	**Kolumbia**	Lens

A csillagok névsora és a félelem változatlan

Álló sor, balról: Wilmer Cabrera, Jorge Bermúdez, Ivan Córdoba, Herman Gaviria, Oscar Córdoba, Freddy Rincón. Guggolnak: Wilson Pérez, Tony De Avila, Mauricio Serna, Victor Aristizábal, Carlos Valderrama

A kolumbiai válogatott – hosszú, 28 éves szünet után – 1990-ben, Olaszországban játszott ismét a világbajnokságon. Az akkori csapatban – már nem éppen újonc játékosként – a kapus *René Higuita*, a védő *Alexis Mendoza*, a középpályás *Carlos Valderrama* és *Leonel Álvárez*, valamint *Freddy Rincón* vitték a prímet.

Mindezt talán azért érdemes feleleveníteni, mert a franciaországi tornán szereplő csapatból csak a tékozló kapus maradt ki (bár nem véd mostanság rossz formában mexikói egyesületében, a Veracruzban), a többiek éppúgy a csapat vezéralakjai, mint nyolc esztendővel ezelőtt.

Tulajdonképpen – elismerve azt, hogy *Aristazábal* sem rossz játékos például – mindössze egy nagymenő tűnt csak fel az azóta eltelt periódusban, *Faustino Asprilla*. Hívei szerint a világ egyik legjobb csatára – kárhoztatói szerint meg öntörvényű bajkeverő, akire forrófejűsége miatt nem lehet igazán számítani.

Utóbbiban is van igazság, ám azt ne vegyük el tőle: nagy része van abban, hogy a kolumbiai válogatott gond nélkül élte túl a dél-amerikai selejtezőket. Az első öt selejtezőn hat gólt rúgott, ebből kettőn csak ő talált a kapuba, a harmadikon *Bermúdez* is, viszont azon a találkozón „Tino" mesterhármasig jutott. Tessenek csak kalkulálni a pontokat, mit köszönhet Asprillának a válogatott!

Persze a többségnek, ha azt mondják, „kolumbiai futballista", Carlos Valderrama jut eszébe, akit meg az amerikai kontinensen tartanak nem csak a jelen, hanem minden idők első számú kolumbiai futballistájának. A szőke, frizurája miatt senkivel össze nem téveszthető középpályás túl jár már századik válogatottságán, ezzel a kontinens szűk élmezőnyének tagja. Kétszer választották a szubkontinens legjobb futballistájává, 1987-ben és 1993-ban. Játszott az 1986-os világbajnokság selejtezőin, majd bronzérmet szerzett az 1987-es Copa Américán. 1988-ban kezdte nem túl sikeres európai karrierjét, e kontinensen a francia Montpellier PSC (1988–91) és a spanyol Valladolid (1991–92) színeiben szerepelt. 644 millió pesóért, mintegy 1,5 millió dollárért szerződött Zombori Sándor klubjához, a Montpellier-hez. Spanyolországban mentora, *„Pacho" Maturana* volt az edzője. Játszott az 1990-es és az 1994-es világbajnokságon, az 1987-es, az 1989-es, az 1991-es, az 1993-as és az 1995-ös Copa Américán. Háromszor (1987, 1993, 1995) bronzérmes. Három szupersztár búcsújátékán is szerepelt a világválogatottban, 1989-ben *Zico*, 1990-ben *Alain Giresse*, 1991-ben *Peter Shilton* hívta meg utolsó mérkőzésére. 1992-ben tért vissza Kolumbiába, az Independiente Medellínhez, majd a következő szezonra – a klub pénzügyi problémái miatt – 900 000 dollárért az Atlético Juniorhoz szerződött. 1993-ban pályafutása első országos bajnoki címét szerezte, majd 1995-ben nyert még egyet. Az amerikai vb mind a 270 percét a pályán szenvedte végig. 1996-ban az akkor induló MLS-be igazolt, a Tampa Bay Mutiny együtteséhez. 1996-ban a liga MVP-je, s ugyanezt a címet nyerte el a júniusi All Star mérkőzésen is. 1997-ben ugyancsak az All Star-gála legjobbja, a liga asszisztkirálya (e műfajban egy évvel korábban második). Tavaly augusztus 6-án, a Jamaica elleni mérkőzésen ünnepelte századik válogatottságát.

Mindezek ellenére sokáig kérdéses volt, hogy ott lehet-e a France '98-on. Montpellier-i éveinek „saraként" harmincezer dollárnyi jövedelmével nem tud elszámolni a francia adóhatóságoknak – végül a kolumbiai szövetség bejelentette, állja a cechhet.

A kolumbiaiak egyébként is gyakorta kerülnek „zűrös" ügyekbe. A nyolcvanas években egyszer félbeszakadt a bajnokságuk, mert lelőttek egy játékvezetőt, aztán világméretű botrány dagadt abból, hogy az Interpol és az amerikai hatóságok által is figyelt „drogbárók" tulajdonoltak bizonyos csapatokat. Ehhez képest kis kaliberű volt az a skandalum, ami azért robbant ki, mert *Tony De Avila* az ecuadoriaknak lőtt, döntő gólját az egyik, börtönben lévő drogbárónak ajánlotta – a dedikálást később kénytelen volt visszavonni. Ne felejtsük azt se, hogy René Higuita tulajdonképpen azért mulasztotta az 1994-es világbajnokságot, mert nem sokkal előtte szabadult a börtönből egy leányrablásban való közreműködése miatt.

S főleg ne felejtsük azt, amiért a kolumbiai játékosok nem csak józan derűlátással, hanem némi idegeskedéssel, félelemmel, s soha el nem múló fájdalommal várják a világbajnokságot. Legutóbbi vb-szereplésük után, a hazatérést követő napokban egy „vadállat" agyonlőtte *Andrés Escobart*, a válogatott hátvédjét. A legszerényebb és legszimpatikusabb kolumbiai futballista bűne mindössze annyi volt, hogy öngólt vétett az amerikaiak ellen...

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Oscar CÓRDOBA	k	1970. 02. 03.	Boca Juniors
2 Iván Ramiro CÓRDOBA	v	1976. 08. 11.	San Lorenzo
3 Everth PALACIOS	h	1969. 01. 18.	Atlético Nacional
4 José SANTA	h	1970. 09. 12.	Atlético Nacional
5 Jorge BERMÚDEZ	h	1971. 06. 18.	Boca Juniors
6 Mauricio SERNA	kp	1968. 01. 22.	Boca Juniors
7 Anthony DE AVILA	cs	1962. 12. 21.	Barcelona Guayaquil
8 Harold LOZANO	kp	1972. 03. 30.	Real Valladolid
9 Adolfo VALENCIA	cs	1968. 02. 06.	Independiente Medellín
10 Carlos VALDERRAMA	kp	1961. 09. 02.	Miami Fusion
11 Faustino ASPRILLA	cs	1969. 11. 10.	AC Parma
12 Miguel CALERO	k	1971. 04. 14.	Atlético Nacional
13 Wilmer CABRERA	h	1967. 09. 15.	Millonarios
14 Jorge BOLANO	kp	1977. 04. 28.	Junior Barranquilla
15 Victor ARISTIZÁBAL	kp	1971. 12. 09	São Paulo FC
16 Antonio MORENO	h	1970. 12. 25.	Deportes Tolima
17 Andrés ESTRADA	kp	1967. 11. 12.	Atlético Nacional
18 John Wilmar PÉREZ	kp	1970. 02. 21.	Deportivo Cali
19 Freddy RINCÓN	kp	1966. 08. 14.	FC Corinthians
20 Hamilton RICARD	cs	1974. 01. 12.	Middlesbrough FC
21 Leider PRECIADO	cs	1977. 02. 26.	Santa Fé Bogota
22 Farid MONDRAGON	k	1971. 06. 21.	Independiente BA

Játéknapok az első körben

Június 15., hétfő	21.00	**Románia**	Lyon
Június 22., hétfő	17.30	**Tunézia**	Montpellier
Június 26., péntek	21.00	**Anglia**	Lens

KOLUMBIA

A szövetség

Neve: Federacion Colombiana de Futbol
Alapításának időpontja: 1924
FIFA-tagságának kelte: 1936
Címe: Avenida 32 N16-22 Piso 4 – Apdo Aereo 17602 – Bogotá
Telefon, ill. telefax: 57-1-285-3320/5220, ill. 57-1-285-4340
Az igazolt játékosok száma: 176 000
A klubok száma: 1210

A válogatott

Szerelése: sárga mez kék gallérral, kék nadrág, piros sportszár. Váltószerelés: tiszta fehér, sárga-kék-piros szegéllyel
Sikerei: a Copa América ezüstérmese (1975, 1987)

Szövetségi kapitány

Hernán Dario GÓMEZ
(1956. február 3.)

Vb-mérlege

G-csoportbeli ellenfeleivel: Románia ellen 1 mérkőzés, 1 vereség, 1–3-as gólkülönbség. Angliával és Tunéziával még nem játszott

Örökmérlege G-csoportbeli ellenfeleivel

Anglia ellen	3	–	2	1	1– 5
Románia ellen	1	–	–	1	1– 3
Tunézia ellen	–				

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Kolumbia–Paraguay 1–0 (G: Asprilla), Peru–Kolumbia 1–1 (G: Aristizábal), Kolumbia–Uruguay 3–1 (G: Asprilla, Valderrama, De Avila), Kolumbia–Chile 4–1 (G: Asprilla 3, Bermúdez), Ecuador–Kolumbia 0–1 (G: Asprilla), Bolívia–Kolumbia 2–2 (G: Serna, Rincón), Venezuela–Kolumbia 0–2 (G: Bermúdez, Valenciano), Kolumbia–Argentína 0–1, Paraguay–Kolumbia 2–1 (G: Serna), Kolumbia–Peru 0–1, Uruguay–Kolumbia 1–1 (G: Ricard), Chile–Kolumbia 4–1 (G: Ricard), Kolumbia–Ecuador 1–0 (G: De Avila), Kolumbia–Bolívia 3–0 (G: De Avila, Valderrama, Asprilla), Kolumbia–Venezuela 1–0 (G: Cabrera), Argentína–Kolumbia 1–1 (G: Valderrama)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – nem indult, 1934 – nem indult, 1938 – nem indult, 1950 – nem indult, 1954 – nem indult, 1958 – kiesett a selejtezőkön, 1962 – 14., 1966 – kiesett a selejtezőkben, 1970 – kiesett a selejtezőkben, 1974 – kiesett a selejtezőkben, 1978 – kiesett a selejtezőkben, 1982 – kiesett a selejtezőkben, 1986 – kiesett a selejtezőkben, 1990 – 14., 1994 – 19.

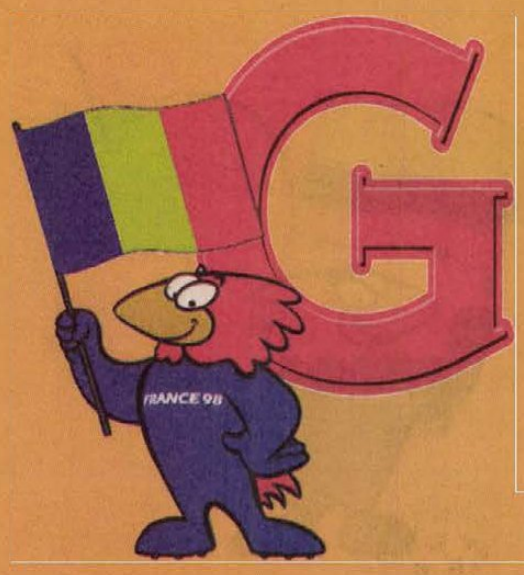

ROMÁNIA

A szövetség

Neve: Federatia Româna de Fotbal
Alapításának időpontja: 1909. október
FIFA-tagságának kelte: 1930
Címe: B-dul Poligrafiei Nr. 3, Sector 1, RO-71556 Bucuresti
Az igazolt játékosok száma: 111 954 (hivatásos: 1952)
A klubok száma: 2137 (a csapatoké 4700)

A válogatott

Szerelése: sárga mez, nadrág és sportszár. Váltószerelés: piros mez, nadrág és sportszár
Sikerei: Európa-bajnoki negyeddöntős (1972), az Eb nyolcas döntőjének résztvevője (1984), világbajnoki negyeddöntős (1994)

Szövetségi kapitány

Anghel IORDANESCU
(1950. május 4.)

Vb-mérlege

G-csoportbeli ellenfeleivel: Anglia ellen: 5 mérkőzés, 1 győzelem, 3 döntetlen, 1 vereség, 3–3-as gólkülönbség. Kolumbia ellen: 1 mérkőzés, 1 győzelem, 3–1-es gólkülönbség. Tunézia ellen: nem játszott

Örökmérlege G-csoportbeli ellenfeleivel

Anglia ellen	8	1	5	2	4– 6
Kolumbia ellen	1	1	–	–	3– 1
Tunézia ellen	–				

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Románia–Litvánia 3–0 (G: Moldovan, Petrescu, Gâlca), Izland–Románia 0–4 (G: Hagi, Gh. Popescu, Petrescu, öngól), Macedónia–Románia 0–3 (G: Gh. Popescu 3), Románia–Liechtenstein 8–0 (G: Gh. Popescu 4, Moldovan, Hagi, Petrescu, Craioveanu), Litvánia–Románia 0–1 (G: Moldovan), Románia–Írország 1–0 (G: Ad. Ilie), Románia–Macedónia 4–2 (G: Moldovan 2, Gâlca, Dumitrescu), Liechtenstein–Románia 1–8 (G: Munteanu 3, Craioveanu 2, Moldovan, Dobos, Barbu), Románia–Izland 4–0 (G: Hagi 2, Petrescu, Gâlca), Írország–Románia 1–1 (G: Hagi)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – 8., 1934 – 12., 1938 – 9., 1950: nem nevezett, 1954–1958 – kiesett a selejtezőben, 1962: nem nevezett, 1966 – kiesett a selejtezőben, 1970 – 11., 1974–1986 – kiesett a selejtezőben, 1990 – 12., 1994 – 6.

Négy éve magasra került a mérce

Álló sor, balról: Bogdan Stelea, Daniel Prodan, Gheorghe Craioveanu, Anton Dobos, Constantin Gâlca. Guggolnak: Dan Petrescu, Dorinel Munteanu, Selymes Tibor, Denis Serban, Viorel Moldovan, Ilie Dumitrescu

Anghel Iordanescu, a világbajnokság végéig hivatalban lévő szövetségi kapitány „klasszikussá" vált mondása szerint *„volt már a román futballnak több nagy generációja is, de a korábbiakkal ellentétben a maiak eredményekkel is igazolták, hogy az elitben a helyük"*.

Valóban, a romániai labdarúgás történetében akadtak nagyszerű periódusok. Az is érdekes – s különbözővé teszi a múltat a jelentől –, hogy míg a *„történelmi időkben"* magyar anyanyelvűek voltak a legkiválóbb játékosok, a mostani csapatban, bár *Selymessel* az élen most is akadnak magyar nemzetiségűek Iordanescu csapatában, a prímet nem ők viszik.

Az erdélyi futball kivételes erejét és gazdagságát jelzi, hogy a román vébémúlt hőskorszakát jelentő harmincas években a régió temérdek futballistája játszott a román gárdában. A vb-történelem egyik klasszikus korai diplomáciai bonyodalmát jelentette az úgynevezett *Barátky-ügy*, amelyben a később az MTK-ban és a magyar válogatottban is szerepelt Barátky Gyula játékjogosultságát vonták kétségbe a svájciak, azt állítva – egyébként jogosan –, hogy a szabályok által megengedett végső határidőhöz képest Barátky túl későn lett román állampolgár. De nem hagyható ki a sorból *Kovács Miklós* (a később az Ajaxszal BEK-et nyerő, a totális futball atyjának tartott Kovács István bátyja) sem, aki a földkerekség első olyan labdarúgója lett, aki három világbajnokságon is szerepelt. Egyébként a harmincas évek három világbajnokságára nem kevesebb mint 18 erdélyi magyart nevezett be a román szövetség. Közülük hárman (Kovács Miklós, Barátky Gyula, Bodola Gyula) egy más periódusban a magyar válogatottban is szerepeltek.

Erős román válogatott alakult aztán az ötvenes *(Perényi-Pecsovszky* korszaka), majd a hetvenes években (remek volt például a mexikói világbajnokságon szerepelt gárda, *Dinuval, Lucescuval, Lupescuval, Dobrinnal* és nem utolsósorban a *Dembrovschi, Szatmári,* azaz Satmareanu kettőssel), s természetesen a Steaua nagy sikerei idején (vezéralakja, *Bölöni László*, Hagi trónra lépéséig válogatottsági rekorder a maga 108 szereplésével) – de eredményességben meg sem tudta közelíteni egyik sem Anghel Iordanescu gárdáját.

A Puiunak, azaz Kölyöknek becézett edző egyfelől remek anyagból válogathat, másfelől nagy hozzáértéssel „rakta össze" csapatát. A gárda az 1994-es, az Egyesült Államokban rendezett világbajnokságon is nagy feltűnést keltett (csak büntetőkkel esett ki a negyeddöntőben, miután a torna talán legszínvonalasabb kilencven percében legyőzte sokak favoritját, az argentin válogatottat), legjobbját, Gheorghe Hagit a torna All-Star csapatába is beválasztották.

Azóta néhány menő – például a Mexikóban futballozó *Belodedici*, a VfB Stuttgartban epizodista, mindössze 28 éves *Raducioiu*, illetve a sértődékeny *Lupescu* – kikopott a csapatból vagy csak nagy ritkán kap szerepet, ám a mag a régi maradt. Nem is a csapattal van gondja a kapitánynak, sokkal inkább a szövetséggel, amely aligha érthető logikával ott tesz keresztbe, ahol csak tud.

Nem lehet kétséges, az utóbbi négy év első számú román játékosa a Galatasarayban játszó *Gheorghe „Gica" Popescu*. A világbajnoki selejtezők legeredményesebb románja (értékeljük ezt annak fényében, hogy védőről, védekező középpályásról van szó!) külföldi pályafutása során megfordult már a PSV-ben, a Barcelonában is (ő volt tavaly a csapatkapitány a katalánoknál.) Univerzális tudású futballista, miként az druszája, klub- és pályatársa, a századik válogatottságán is túljáró, Kárpátok Maradonájának becézett Gheorghe Hagi is.

Egyébként (a fenti klubfelsorolások alapján nem meglepő tézis) a török és a spanyol bajnokság a jelenkor paradicsoma a román játékosok számára, a két ligából össze lehetne állítani akár egy komplett válogatottat. Ennek, persze, *Bogdan Stelea* lenne a kapusa, akiről talán érdemes megemlíteni, hogy a Don Balon egyik márciusi számában *Roberto Carlos*, napjaink egyik legjobb futballistája a világ legprímább kapusának nevezte.

Akadnak, persze, más bajnokságokban is kiváló román légiósok – egyszersmind igaz az a tétel is, hogy a válogatottak nagy része külföldi klub tagja. Angliából (a keret egyik legjobbja, a KEK-győztes *Dan Petrescu*, valamint *Viorel Moldovan)*, Belgiumból (Selymes Tibor), Hollandiából *(Ovidiu Stinga* a PSV-ből), Németországból *(Dorinel Munteanu)*, sőt Mexikóból *(Ilie Dumitrescu)* is érkeztek haza légiósok a vb-felkészülést lezáró edzőtáborba.

Van azután olyan játékos is, aki már megjárta a külhont, játszott Olaszországban és Spanyolországban, de már nem vágyik sehova. Hívták a télen Törökországba, de – arra hivatkozva, hogy isteni jeladást kapott, a Mindenható mentette meg családja életét, figyelmeztetve őt arra, hogy ne menjen külföldre – ő marad a Steauában. A válogatottban Anghel Iordanescu – az egykori játékostárs – így is számít rá. A 35. évét taposó *Marius Lacatus* az ősszel a román liga legjobb játékosa volt…

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Dumitru STINGACIU	k	1964. 08. 09.	Kocaelispor
2 Dan PETRESCU	h	1967. 12. 22.	Chelsea FC
3 Cristian DULCA	h	1972. 10. 25.	Rapid Bucuresti
4 Anton DOBOS	h	1965. 10. 13.	AEK Athén
5 Constantin GÂLCA	kp	1972. 03. 08	RCD Espanyol
6 Gheorghe POPESCU	h	1967. 10. 09.	Galatasaray
7 Marius LACATUS	cs	1964. 04. 05.	Steaua Bucuresti
8 Dorinel MUNTEANU	kp	1968. 06. 25.	1. FC Köln
9 Viorel MOLDOVAN	cs	1972. 07. 08.	Coventry City
10 Gheorghe HAGI	kp	1965. 02. 05.	Galatasaray
11 Adrian ILIE	cs	1974. 04. 22.	CF Valencia
12 Bogdan STELEA	k	1967. 12. 05.	UD Salamanca
13 Liviu CIOBOTARIU	h	1971. 03. 26.	National Bucuresti
14 Radu NICULESCU	cs	1975. 03. 02.	National Bucuresti
15 Lucian MARINESCU	kp	1972. 06. 24.	Rapid Bucuresti
16 Gabriel POPESCU	kp	1973. 12. 25.	UD Salamanca
17 Ilie DUMITRESCU	cs	1969. 01. 06.	Deportivo Atlante
18 Iulian FILIPESCU	kp	1974. 03. 29.	Galatasaray
19 Ovidiu STÎNGA	kp	1972. 12. 05.	PSV
20 SELYMES Tibor	kp	1970. 05. 14.	RSC Anderlecht
21 Gheorghe CRAIOVENAU	cs	1968. 02. 15.	Real Sociedad
22 Florian PRUNEA	k	1968. 08. 08.	Universitatea Craiova

Játéknapok az első körben

Június 15., hétfő	17.30	**Kolumbia**	Lyon
Június 22., hétfő	21.00	**Anglia**	Toulouse
Június 26., péntek	21.00	**Tunézia**	Saint-Denis

Veretlen döntőbe jutás a játékostárs emlékére

Álló sor, balról: Sokri Uaer, Ferid Susen, Halid Badra, Sziradzseddin Sihi, Munir Bukadida, Szami Trabelszi. Guggolnak: Szkander Szuajeh, Adel Szellimi, Rijád Buazizi, Zubejr Beja, Ben Szliman

„Nem fontos semmi. Ilyen körülmények között még a világbajnoki szereplés sem. Rettenetes... Nem tudom, de nem is akarom felfogni!"

A válogatott egyik legjobb játékosát, Zubejr Beját a sírás rázta. Legjobb barátját gyászolta. *Hedi Ben Rehissza*, a válogatott egyik legjobbja – még gólt is szerzett szegény a ruandaiak elleni világbajnoki selejtezőn – tavaly januárban, az Espérance-nak a francia Olympique Lyon elleni előkészületi mérkőzésén összeesett a pályán, s szívrohama a kórházba szállítás közben végzett vele.

A tunéziai válogatott játékosai szinte alig tértek magukhoz a döbbenettől. Aztán a tavaszi selejtezőkön már nem csak saját jövőjükért, nem csak a világbajnoki részvételért, de Hedi Ben Rehissza emlékéért is játszottak.

Nem is akárhogyan.

Két évtizeddel azután, hogy Tunézia válogatottja kiharcolta a vb-részvételt, az utódok célba értek. Most talán nincs a soraikban olyan klasszis, mint *Dziab Tarak* vagy *Lahzami Temim* voltak – ám így is erősnek tűnik a csapat.

Henryk Kasperczak, a lengyel-francia szövetségi kapitány (több mint egy évtizede francia útlevele is van, ő maga szívesen veszi, ha franciának aposztrofálják, holott labdarúgóként a lengyel válogatottban ért el sikereket, játszott például 1978-ban a tunéziaiak ellen az afrikai ország második világbajnoki mérkőzésén) az 1994-es, otthon rendezett Afrikai Nemzetek-kupája-kudarc után vette át a válogatott irányítását. Mélyponton volt akkoriban a tunéziai futball, körülbelül olyasféle kiábrándultság uralkodott el az ország labdarúgósportjában, mint a magyarban a jugoszlávok elleni kettős vereség után. Átszervezték a ligát, „szétzavarták" a nemzeti tizenegyet...

Kasperczakot megváltóként várták – s nem csalódtak benne. Teljesen új válogatottat épített, amely – nem kis meglepetésre – 1996 februárjában csak a házigazda dél-afrikaiaktól vereséget szenvedve ezüstérmes lett az afrikai kontinensbajnokságon.

A válogatott nemcsak Nemzetek-kupájára, hanem az atlantai olimpiára is kvalifikálta magát, bár ott lényegesen kevesebb sikerrel szerepelt, a részvétel ténye jelezte, az észak-afrikai ország futballja újra a földrész elitjébe került.

Henryk Kasperczak válogatottja végül veretlenül menetelt végig a világbajnoki selejtezők útján, s az egyiptomiak elleni döntetlennel megváltotta a jegyét a világbajnokságra.

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Sokri el-UAER	k	1966. 08. 15.	Espérance
2 Imed BEN JUNESZ	cs	1974. 06. 16.	Étoile Sahel
3 Szami TRABELSZI	h	1968. 02. 04.	CS Sfax
4 Munir BUKADIDA	h	1967. 10. 24.	Étoile Sahel
5 Hatem TRABELSZI	h	1977. 01. 25.	CS Sfax
6 Ferid SUSEN	h	1973. 04. 19.	Étoile Sahel
7 Tarek TABET	h	1971. 08. 16.	Espérance
8 Zubejr BEJA	cs	1971. 05. 15.	SC Freiburg
9 Rijád DZSELASZI	cs	1971. 07. 07.	Étoile Sahel
10 Kajesz GODBAN	kp	1976. 03. 07.	Étoile Sahel
11 Adel SZELLIMI	cs	1972. 11. 16.	FC Nantes, Jaén
12 Murad MELKI	cs	1975. 05. 09.	Olympique Beja
13 Rijád BUAZIZI	kp	1973. 04. 08.	Étoile Sahel
14 Sziradzseddin SIHI	kp	1970. 04. 16.	Espérance
15 Szkander SZUAJEH	kp	1972. 11. 20.	CS Sfax
16 Radvan SZALHI	k	1967. 12. 18.	Étoile Sahel
17 Jose CLAYTON	h	1974. 03. 21.	Étoile Sahel
18 Mehdi BEN SZLIMAN	cs	1974. 01. 01.	SC Freiburg
19 Fejszal BEN AHMED	cs	1973. 03. 07.	Espérance
20 Szabri DZSABALLAH	kp	1973. 06. 28.	Club African
21 Háled BADRA	h	1973. 04. 08.	Espérance
22 Ali BUMNIDZSEL	k	1966. 04. 13.	SEC Bastia

Húsz esztendővel ezelőtt, a világbajnoki premieren meglehetősen nehéz csoportba került a gárda, Mexikó mellett az előző 1974-es világbajnokság első (NSZK) és harmadik (Lengyelország) helyezettje jutott ellenfélül. Az ötvenszázalékos teljesítmény – különösen a németek elleni 0–0, no meg a kontinens vb-történetének első győzelme – jó szerepléskénti könyveltetett el Tunéziában.

A mostani ellenfelek, Románia, Kolumbia, Anglia, sem tűnnek könnyűnek, de – ha mind esélyesebbnek is számít az afrikaiaknál – nem is olyan nehezek, mint voltak a húsz esztendővel ezelőttiek. Ezért legrosszabb esetben a csoport harmadik helyén kell végeznie a gárdának, de a második lenne az igazi...

A keretből Zubejr Beját és *Adel Szellimit* ismerik a leginkább Európában – ők jelentik a kivételt a hazaiakra épített válogatott keretében. Szellimi 26 éves, a francia FC Nantes-ból a múlt szezon közben került a spanyol Jaénbe. Tagja volt az 1990-ben az Afrikai Kupagyőztesek-kupájában döntős, majd az egy évvel később az Afrikai Bajnokcsapatok-kupájában győztes Club Africainnek. 1992-ben az Afrikai-kupa nyertese, 1995-ben az Arab Kupagyőztesek-kupájának döntőse. 1990-ben, 1992-ben és 1996-ban a bajnokcsapat tagja volt. 1992-ben országos kupagyőztes. Első franciaországi szezonjában 30 mérkőzésen játszott, két gólt szerzett.1996-ban ezüstérmes a válogatottal az Afrikai Nemzetek-kupáján, szerepelt a két évvel korábbi, Tunéziában rendezett tornán is. Viszonylag fiatal kora ellenére 54-szeres válogatott. A világbajnoki selejtezők során hét meccsen szerepelt, négy gólt szerzett.

Zubejr Beja a német Bundesliga II-ben szerepel, a Freiburg együttesében. Huszonhét éves, öt esztendővel ezelőtt még szinte „névtelen" futballistaként, mindössze 12 000 dinárért került az Étoile Sportive du Sahelhez, majd csapata 1997 nyarán 900 000-ért, az-az 75-szörös haszonnal adta el a Freiburgnak. 1996-ban tunéziai kupagyőztes, 1997-ben bajnok, 1995-ben a CAF-kupa győztese, egy esztendővel később döntős. 1995-ben az Arab Kupagyőztesek-kupájának döntőse. A világbajnoki selejtezők csoportmérkőzései során hat mérkőzésen három gólt ért el, túl jár 35. válogatottságán.

A tunéziaiak szerint mindkét menő „jobb" klubot érdemelne. A feljebb lépésnek egyszerű a receptje. Úgy kezdődik: játssz jól a világbajnokságon, hívd fel magadra a figyelmet...

Játéknapok az első körben

Június 15., hétfő	14.30	**Anglia**	Marseille
Június 22., hétfő	17.30	**Kolumbia**	Montpellier
Június 26., péntek	21.00	**Románia**	Saint-Denis

TUNÉZIA

A szövetség

Neve: Federation Tunisienne de Football
Alapításának időpontja: 1956
FIFA-tagságának kelte: 1960
Címe: 16, rue de la Ligue Arabe, el-Menzah, VI-Tunis 1004, Tunisia
Telefon, ill. telefax: 216-1–233-303, ill. 216-1–767-929
Az igazolt játékosok száma: 29 400
A klubok száma: 1100

A válogatott

Szerelése: piros mez, fehér nadrág, fehér sportszár. Váltószerelés: fehér mez, nadrág és sportszár
Sikerei: az Afrikai Nemzetek-kupája ezüstérmese (1965, 1996)

Szövetségi kapitány

Henryk KASPERCZAK
(1946. június 10.)

Vb-mérlege

G-csoportbeli ellenfeleivel: egyik ellenfelével sem játszott vb-mérkőzést
Örökmérlege G-csoportbeli ellenfeleivel
Anglia ellen –
Kolumbia ellen –
Románia ellen –
Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Ruanda–Tunézia 1–3 (G: Szellimi 2, Ben Szliman), Tunézia–Ruanda 2–0 (G: Ben Rehissza, Szellimi), Libéria–Tunézia 0–1 (G: Dzselasszi), Tunézia–Egyiptom 1–0 (G: Beja), Namíbia–Tunézia 1–2 (G: Herisi, Badra), Tunézia–Libéria 2–0 (G: Szellimi, Badra), Egyiptom–Tunézia 0–0, Tunézia–Namíbia 4–0 (Beja 2, Szuajeh, Limam)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1958 – nem indult, 1962 – kiesett a selejtezőkben, 1966 – nem indult, 1970–1974 – kiesett a selejtezőkben, 1978 – 9., 1982–1994 – kiesett a selejtezőkben

ARGENTÍNA

A szövetség

Neve: Asociacion del Futbol Argentino
Alapításának időpontja: 1893
FIFA-tagságának kelte: 1912
Címe: Viamonte 1366 (1053) Buenos Aires, Argentina
Telefon, ill. telefax: 54-1-404-276, ill. 54-1-953-3469
Internet-címe: www.afa.org.ar/
Az igazolt játékosok száma: 530 200
A klubok száma: 3035

A válogatott

Szerelése: világoskék-fehér hosszanti csíkos mez, fekete nadrág, fehér sportszár. Váltószerelés: sötétkék mez, fekete nadrág, fehér sportszár

Sikerei: világbajnok (1978, 1986), világbajnoki ezüstérmes (1930, 1990), a Copa América győztese (1921, 1925, 1927, 1929, 1937, 1941, 1945, 1946, 1947, 1955, 1957, 1959, 1991, 1993), a Fahd király-serleg (a kontinensbajnok válogatottak tornája) győztese (1992), az Artemio Franchi-kupa győztese (1993), junior-világbajnok (1979, 1995, 1997)

Szövetségi kapitány

Daniel Alberto PASSARELLA
(1953. május 25.)

Vb-mérlege

H-csoportbeli ellenfeleivel: egyik ellenfelével sem játszott vb-mérkőzést

Örökmérlege H-csoportbeli ellenfeleivel

Horvátország ellen	1	–	1	–	0–0
Jamaica ellen	–				
Japán ellen	2	2	–	–	6–1

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Argentína–Bolívia 3–1 (G: Ortega 2, Batistuta), Ecuador–Argentína 2–0, Peru–Argentína 0–0, Argentína–Paraguay 1–1 (G: Batistuta), Venezuela–Argentína 2–5 (G: Ortega, Sorín, Simeone, Morales, Albornoz), Argentína–Chile 1–1 (G: Batistuta), Uruguay–Argentína 0–0, Kolumbia–Argentína 0–1 (G: C. López), Bolívia–Argentína 2–1 (G: Gorosito), Argentína–Ecuador 2–1 (G: Ortega, Crespo), Argentína–Peru 2–0 (G: Crespo, Simeone), Paraguay–Argentína 1–2 (G: Gallardo, Verón), Argentína–Venezuela 2–0 (G: Crespo, Paz), Chile–Argentína 1–2 (G: Gallardo, C. López), Argentína–Uruguay 0–0, Argentína–Kolumbia 1–1 (C: Cáceres)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930 – 2., 1934 – 9., 1938 – nem indult, 1950 – visszalépett a selejtezőkből, 1954 – nem indult, 1958 – 13., 1962 –10., 1966 –5., 1970 – kiesett a selejtezőkben, 1974 – 8., 1978 – 1., 1982 –11., 1986 – 1., 1990 – 2., 1994 – 10.

A Harcos fő ütőkártyái: Batigol és Csacsika

Álló sor, balról: Matías Almeyda, Roberto Sensini, Javier Zanetti, Pablo Paz, Roberto Ayala, Germán Burgos. Guggolnak: Claudio López, Diego Simeone, Gabriel Batistuta, Ariel Ortega, Juan Verón

Daniel Alberto Passarella jó barátja *Carlos Saúl Menemnek*. Előbbi világhírű futballista volt, 1994 ősze óta az argentin válogatott szövetségi kapitánya, utóbbi pedig a köztársaság elnöke. Egyébként futballrajongó, a River Plate „megveszekedett" híve. Ám sztorijuk talán még nem is tartozna e cikk témájához, ha nem szólnának arról a pletykák, hogy néhány látványos – például az 1995-ös és az 1997-es Copa Américán a csapatot ért – kudarc után a Harcosnak becézett edző csak azért maradt a posztján, mert az ország első számú közjogi méltóságának a barátságát is bírja.

Passarella amúgy kifejezetten *nehéz ember*, szinte mindig elégedetlen valamivel. Élesen protestált a világbajnoki selejtezők lebonyolítási rendje ellen – most először rendezték körmérkőzéses formában a dél-amerikai zóna találkozóit –, miként nem tetszett neki az sem, miért kell részt vennie (egyébként gyakorlatilag B-válogatottjával) a Copa Américán.

Nyűgösködött amiatt, hogy sztárjátékosai miért viselnek fülbevalót és hosszú hajat: aki nem volt hajlandó elmenni közülük fodrászhoz – mint például a csodálatos képességű, a világ legjobb védekező középpályásának tartott *Fernando Redondo* –, az egyszerűen kimaradt a csapatból. Aki hajlandó volt megnyiratkozni – mint *Batistuta*, *Verón* vagy *Berti* –, az maradhatott.

Aztán pörlekedni kezdett a világ egyik legjobb csatárával, Gabriel Omar Batistutával. Nyilván sokféle jelzőt lehetne találni fényes kvalitásai érzékeltetésére, ám legyen elég csak annyi, hogy Ronaldón kívül ő az egyetlen futballista, aki 1996-ban és 1997-ben is a legjobb tíz közé került a szövetségi kapitányok „Az Év legjobb játékosa" szavazásán.

„Batigol" mindössze hét selejtezőn kapott helyet a válogatottban, ám azokon három gólt szerzett, nem mellékesen, Maradonát is megelőzve ma már ő az argentin futball több mint százéves történetének legeredményesebb csatára a nemzeti tizenegyben. Most a selejtezőkben csak *Ariel Ortega* – nem lehet „kihagyni" a becenevét, olyan kedves: Csacsika, azaz El Burrito – szerzett nála (eggyel) több gólt, de a Valencia támadó középpályása több mint kétszer annyi mérkőzésen lépett pályára.

Passarella egyébként nem az az ember, aki megindokolja döntéseit, vagy egyáltalán vitára bocsátaná azokat. Igazából nehéz kideríteni azt is, miért nem szívleli Batistutát. Az egyetlen – riveres elkötelezettségét ismerve – valószínű verzió szerint azért haragszik az 1991 óta Olaszországban, a Fiorentinában futballozó csatárra a kapitány, mert soha nem ért el sikereket a River Plate-ben.

Ezzel szemben (az ugyancsak Olaszországban, a Parmában futballozó) *Hernán Dario Crespo*, vagy a Feyenoordban szereplő, a kerethirdetés előtt megsérült *Julio „Kertész" Cruz* annál többet. Miként Ariel Ortega vagy *Marcelo Gallardo* is. Fogadjuk el a tételt: nem rossz ajánlólevél a River tagsági igazolványa…

Passarella egyébként a selejtezők alatt némileg engedett elveiből – korábban azt gondolta, hogy csak kevés szerepet ad az Európában futballozó játékosoknak. Utóbb – például azért, mert jó pár kiválasztottja európai gárdához igazolt – változtatott ezen. Ma már éppen a fordítottja az igaz: legjobb három játékosa egyaránt az öreg kontinensen futballozik.

A triumvirátus vezére Batistuta, de ide tartozik a már 1991-ben Batigol mögött játszó Diego Simeone is. A kilencvenes évek – ha nem is individuális képessége, de jelentősége, fontossága alapján – első számú argentin középpályásának (vegyük most Diego Maradonát, Simeone barátját és példaképét „külön kategóriának") legutóbbi sikere az Internazionaléval nyert UEFA-kupa. Passarella egyik kedvence a trió benjáminja: Ariel Arnaldo Ortega – sokan őt kiáltották ki Maradona utódjának. A Csacsikának becézett, apró termetű játékos Jujuy tartományban, Libertador General San Martinban (röviden: Ledesma) született, 1988-ban, az Atlético Ledesmában lett igazolt játékos. Apja, José Antonio Ortega bolíviai származású, így a fiút 1994 elején a bolíviai válogatott is csábította. Az apja – szakmája szerint hegesztő – futballozott a helyi Huracánban, az ő beceneve volt El Burro, azaz Szamár. Az egész család nagy River-szurkoló volt, Ariel tizenkét éves korában egy fecnire felírta, hogy a River játékosa lesz és válogatott. Az anyja eldugta a papírt, s az 1994-es világbajnokság után megajándékozta vele. Tizenöt éves korában került a Riverbe, 1991 és 1997 februárja között játszott a „milliomosok" színeiben az argentin élvonalban. Bő egy éve, tizenkétmillió dollárért szerződött a Valenciához. Nem játszik rosszul, de nem érzi jól magát, állítólag a vb után haza akar menni.

A River alighanem tárt karokkal várja majd…

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Carlos ROA	k	1969. 08. 15.	RCD Mallorca
2 Robertó AYALA	h	1973. 04. 12.	SSC Napoli
3 José Antonio CHAMOT	h	1969. 05. 17.	SS Lazio
4 Héctor PINEDA	h	1975. 07. 13.	Udinese
5 Matías ALMEYDA	kp	1973. 12. 21.	SS Lazio
6 Roberto SENSINI	h	1966. 10. 12.	AC Parma
7 Claudio LÓPEZ	cs	1974. 07. 17.	CF Valencia
8 Diego SIMEONE	kp	1970. 04. 28.	FC Internazionale
9 Gabriel BATISTUTA	cs	1969. 02. 01.	Fiorentina
10 Ariel ORTEGA	kp	1974. 03. 04.	CF Valencia
11 Juan VERÓN	kp	1975. 03. 09.	UC Sampdoria
12 Germán BURGOS	k	1969. 04. 16.	River Plate
13 Pablo PAZ	h	1973. 01. 27.	Tenerife
14 Nelson VIVAS	h	1969. 10. 18	Lugano
15 Leonardo ASTRADA	kp	1970. 01. 06	River Plate
16 Sergio BERTI	kp	1969. 02. 17.	River Plate
17 Pablo CAVALLERO	k	1974. 04. 13.	Vélez Sarsfield
18 Abel BALBO	cs	1966. 06. 01.	AS Roma
19 Hernán CRESPO	cs	1975. 07. 05.	AC Parma
20 Marcelo GALLARDO	kp	1976. 01. 18.	River Plate
21 Marcelo DELGADO	cs	1973. 03. 24.	Racing Club
22 Javier ZANETTI	kp	1973. 08. 10.	FC Internazionale

Játéknapok az első körben

Június 14., vasárnap	17.30	Japán	Toulouse
Június 21., vasárnap	14.30	Jamaica	Párizs
Június 26., péntek	16.00	Horvátország	Bordeaux

Meglékelt hajóval a bizonytalanságba

Álló sor, balról: Aljosa Aszanovics, Zvonimir Soldo, Igor Stimac, Szlaven Bilics, Drazsen Ladics, Zvonimir Boban. Guggolnak: Robert Jarni, Dario Simics, Goran Vlaovics, Robert Proszinecski, Davor Suker

Bő két éve, az Euro '96 tavaszán a futballvilág kedvence a horvát válogatott volt. Szinte mindenki rokonszenvvel figyelte a selejtezők során a vébéezüstérmes olaszokat megelőző csapatot, amely minden lehetséges fórumon hangoztatta, a futballsikereket arra szeretné felhasználni, hogy vigaszt nyújtson a délszláv háborúban rengeteget szenvedett hazájának.

Mindemellett az sem elhanyagolható, hogy a horvátoknak remek csapatuk volt. A nem különösebben jó, de nem is rossz kapusduó, *Toncsi Gabrics* és *Drazsen Ladics* előtt bástyaként állt *Stimac, Bilics, Soldo* és az inkább már középpályás *Jarni*, középen zsenialitását csillogtathatta *Boban, Proszinecski, Aszanovics*, elöl erősségnek számított az agyműtéte (!) után újra futballozó *Goran Vlaovics* – olyan csatár pedig, mint *Davor Suker* és *Alen Boksics* féltucatnyi, ha akadt Európában.

Azért érdemes ennyit időznünk a két évvel ezelőtti horvát válogatottnál, mert jószerével ugyanezek a játékosok alkotják a világbajnoki premierre készülő (ez a hajdani jugoszláv csapatban az olaszországi Mondialén már pályára lépett Proszinecskire és Jarnira nem vonatkozik) kockás dresszes válogatottat is.

Sőt, sajnos, a jelenlegi alakulat gyengébb, mint amelyik az Európa-bajnokságon játszott. Nem csak azért, mert néhány játékos, elsősorban a felkészülés hajrájában megsérült, térdműtétre kényszerülő *Alen Boksics*, illetve egy igazán jó kapus hiányzik, de a veretes nevek közül is sokan mélyen akkori önmaguk alatt vannak. Davor Suker neve kívánkozik az élre. Az egykori eszéki csatár Bajnokok Ligája-győztes lett ugyan, de szinte az egész szezonban háborúban állt klubedzőjével, *Jupp Heynckesszel*. A német edző szerint egy bizonyos szőke spanyol színésznőre a labdarúgásnál jóval több figyelmet fordító Suker nem volt bevethető formában, a csatár viszont azt kérdezi: hogy kerüljön jó formába, ha nem kap játéklehetőséget?

Nem tisztünk igazságot tenni, maradjunk a tényeknél: Davor Suker nagyon kevés meccsen játszott az elmúlt egy évben – és még ennél is ritkábban töltötte a pályán mind a 90 percet. Nem sokkal jobb a helyzet a milanos Zvonimir Bobannal, vagy a valenciai Goran Vlaoviccsal sem. Ha nagyon sarkosan akarunk fogalmazni, jelenleg, néhány nappal a világbajnoki premier előtt nincsen igazán jó formában levő horvát futballista, legalábbis azok között nincs, akiknek döntő befolyásuk van a csapatjátékra.

Ebből a szempontból a legnagyobb kérdőjel a „porceláncérdű" Robert Proszinecski, aki tavaly nyáron hosszú és tulajdonképpen – ami a megnyert titulusokat illeti – sikeres spanyolországi évek után hazatért Horvátországba, a zágrábi kirakatcsapatba, a Croatiába. Hogy nem olcsón és nem rossz fizetésért, azt mutatja, milyen ajánlatot utasított vissza Newcastleből.

Proszinecski ebben a szezonban a „szokásosnál" kevesebbet volt sérült – kérdés, hogy az egyébként nem túl magas szintű hazai bajnokságban, amelyben a vetélytársak egész szezonban a Croatia hátát nézhették, hogyan tudott felkészülni a világbajnokságra.

Lyukasnak számított a középpálya jobb oldala is. Ezt Blazsevics *Sztjepan Tomasszal* akarta befoltozni – de egy héttel a végleges nevezés előtt ő is térdsérülést szenvedett, a svájci edzőtáborba induló repülőgép helyett a műtőasztalra szállt föl.

Még egy posztról érdemes külön is megemlékezni: ez a kapusoké. A jelenlegi, több mint zilált horvát válogatottnak mint egy falat kenyér, úgy kellene egy jó kapus – még a láthatáron sincs ilyen. Toncsi Gabrics annyi potyagólt kapott, hogy még a Hajdukból is kiszorult, Ladics, bár első kapusnak számít, nem sokkal jobb nála, a harmadik szóba jöhető jelölt, *Marijan Mrmics* sérüléssel kínlódott, a bajnoki hajrában már nem is fért be a Besiktasba, a végül kerettaggá előlépett *Vladimir Vaszilj* (most Hrvatski dragovoljac, nyártól Croatia) nem elég rutinos, mások szerint nem elég jó kapus – folytassuk?

Márpedig így, ha a „hátország" is bizonytalan, nagyon nehéz jól szerepelni a vébén. Némiképp az vigasztalhatja a horvátokat, hogy a csoportbeosztásnál számukra kifejezetten kedvező négyesbe kerültek, amelyből Argentína oldalvizén még így, léket kapott hajóval is tovább kell evezniük.

Utána viszont Bordeaux-ban vagy Saint-Étienne-ben alaposan össze kell szedniük magukat, hisz – ha a papírforma bejön – az angol vagy a román válogatott vár rájuk.

Bár, ha a szőke spanyol színésznő messze van, és Davor Suker megrázza magát...?

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Drazsen LADICS	k	1963. 01. 01.	Croatia Zagreb
2 Petar KRPAN	cs	1974. 07. 01.	NK Osijek
3 Anthony „Toni" SERICS	kp	1979. 01. 15.	Hajduk Split
4 Igor STIMAC	h	1967. 09. 06.	Derby County
5 Goran JURICS	h	1963. 02. 05.	Croatia Zagreb
6 Szlaven BILICS	h	1968. 09. 11.	Everton FC
7 Aljosa ASZANOVICS	kp	1965. 12. 14.	SSC Napoli
8 Robert PROSZINECSKI	kp	1969. 01. 12.	Croatia Zagreb
9 Davor SUKER	cs	1968. 01. 01.	Real Madrid
10 Zvonimir BOBAN	kp	1968. 10. 08.	AC Milan
11 Silvio MARICS	kp	1975. 03. 20.	Croatia Zagreb
12 Marjan MRMICS	k	1965. 05. 06.	Besiktas
13 Mario SZTANICS	kp	1972. 04. 10.	AC Parma
14 Zvonimir SOLDO	kp	1967. 11. 02.	VfB Stuttgart
15 Igor TUDOR	h	1978. 04. 16.	Hajduk Split
16 Ardijan KOZNIKU	cs	1967. 10. 27.	SEC Bastia
17 Robert JARNI	kp	1968. 10. 26.	Real Betis
18 Zoran MAMICS	h	1971. 09. 30.	VfL Bochum
19 Goran VLAOVICS	cs	1972. 08. 07.	CF Valencia
20 Dario SIMICS	h	1975. 11. 12.	Croatia Zagreb
21 Krunoszlav JURCSICS	kp	1969. 11. 26.	Croatia Zagreb
22 Vladimir VASZILJ	k	1975. 07. 06.	Hrvatski dragovoljac

Játéknapok az első körben

Június 14., vasárnap	21.00	**Jamaica**	Lens
Június 20., szombat	17.30	**Japán**	Nantes
Június 26., péntek	16.00	**Argentína**	Bordeaux

HORVÁTORSZÁG

A szövetség

Neve: Hrvatski Nogometni Savez
Alapításának időpontja: 1912. június 13.
FIFA-tagságának kelte: 1992 (eredetileg: 1941)
Címe: Ilica 31, HR-10000 Zagreb
Telefon, ill. telefax: 00-385–1–455-4100, ill. 00-385–1–424-639
Az igazolt játékosok száma: 68 758 (hivatásos: 406)
A klubok száma: 1264 (a csapatoké 3303)

A válogatott

Szerelése: vörös-fehér kockás mez, fehér nadrág, kék sportszár. Váltószerelés: fehér vagy kék mez, nadrág és sportszár
Sikerei: Eb-döntő résztvevő (1996)

Szövetségi kapitány

Miroszlav BLAZSEVICS
(1935. február 10.)

Vb-mérlege

H-csoportbeli ellenfeleivel: egyik ellenfelével sem játszott vb-mérkőzést

Örökmérlege H-csoportbeli ellenfeleivel

Argentína ellen	1	–	1	–	0– 0
Jamaica ellen	–				
Japán ellen	1	–	–	1	3– 4

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőiben: Bosznia-Hercegovina–Horvátország 1–4 (G: Boksics 2, Bilics, Vlaovics), Horvátország–Görögország 1–1 (G: Suker), Horvátország–Dánia 1–1 (G: Suker), Horvátország–Szlovénia 3–3 (G: Boban 2, Proszinecski), Görögország–Horvátország 0–1 (G: Suker), Horvátország–Bosznia-Hercegovina 3–2 (G: Bilics, Marics, Boban), Dánia–Horvátország 3–1 (G: Suker), Szlovénia–Horvátország 1–3 (G: Suker, Soldo, Boksics), Horvátország–Ukrajna 2–0 (G: Bilics, Vlaovics), Ukrajna–Horvátország 1–1 (G: Boksics)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1994: nem indult

H

JAMAICA

A szövetség

Neve: Jamaica Football Federation
Alapításának időpontja: 1910
FIFA-tagságának kelte: 1962
Címe: Room 8, Institute of Sports, Independence Park, Kingston 6
Telefon, ill. telefax: 1-809–929-0484, ill. 1-809–929-0483
Az igazolt játékosok száma: 45 200
A klubok száma: 160 (a csapatoké 266)

A válogatott

Szerelése: sárga mez, fekete nadrág, sárga sportszár Váltószerelés: fehér mez, nadrág és sportszár
Sikerei: negyedik az Aranykupán (1998)

Szövetségi kapitány

René SIMÕES
(1952. december 17.)

Vb-mérlege

H-csoportbeli ellenfeleivel: egyik ellenfelével sem játszott még vb-mérkőzést
Örökmérlege H-csoportbeli ellenfeleivel
Argentína ellen –
Horvátország ellen –
Japán ellen –
Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Suriname–Jamaica 0–1 (G: Whitmore), Jamaica–Suriname 1–0 (G: P. Davis), Barbados–Jamaica 0–1 (G: Boyd), Jamaica–Barbados 2–0 (G: Whitmore, Boyd), Jamaica–Honduras 3–0 (G: Boyd 2, Whitmore), St. Vincent–Jamaica 1–2 (G: Young 2), Mexikó–Jamaica 2–1 (G: Boyd), Honduras–Jamaica 0–0, Jamaica–St. Vincent 5–0 (G: Whitmore 2, Young, Cargil, Malcolm), Jamaica–Mexikó 1–0 (G: Goodison), Jamaica–Egyesült Államok 0–0, Mexikó–Jamaica 6–0, Kanada–Jamaica 0–0, Costa Rica–Jamaica 3–1 (G: Williams), Jamaica–Salvador 1–0 (G: Williams), Jamaica–Kanada 1–0 (G: Burton), Jamaica–Costa Rica 1–0 (G: Burton), Egyesült Államok–Jamaica 1–1 (G: Burton), Salvador–Jamaica 2–2 (G: Burton, Stewart), Jamaica–Mexikó 0–0

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930–1962: nem indult, 1966 – kiesett a selejtezőkben, 1970 – kiesett a selejtezőkben, 1974: nem indult, 1978 – kiesett a selejtezőkben, 1982–1986: nem indult, 1990–1994: kiesett a selejtezőkben

Tanulmányút – a gettón keresztül

Álló sor, balról: Warren Barrett, Theodore Whitmore, Peter Cargill, Ian Goodison, Donald Stewart, Fitzroy Simpson. Guggolnak: Deon Burton, Paul Hall, Durrant Brown, Ricardo Gardener, Stephen Malcolm

A jamaicaiak már a harminckettő közé jutással, a nagydöntőbe kerüléssel sporttörténelmet írtak: övék az első, angolul beszélő karibi válogatott, amely a világbajnoki döntőben szerepelhet. A karibi országok különben is csak ritka szereplői voltak a múltban a földkerekség legfontosabb futballtornájának, a *Reggae Boyz* mostani sikere előtt mindössze Kuba (1934) és Haiti (1974) kvalifikálta magát a vébére.

A brazil edző, *René Simões* négy esztendővel ezelőtt került a válogatott élére. Vezérletével a csapat 1995-ben megkapta a FIFA díját, miután valamennyi válogatott közül a legnagyobbat ugrotta előre a világranglistán, majd 1996-ban, talán még nagyobb szenzációt okozva, a selejtezők első szakaszában Mexikót megelőzve lett csoportgyőztes, sőt, a Concacaf-Aranykupán döntetlent játszott Brazíliával. Nem csoda hát, hogy a szövetségi kapitányt nemes egyszerűséggel *Professzornak* becézik a szigeten.

A szigeten a Salvador elleni döntetlen óta valóságos – csillapíthatatlan – futball-láz tombol: valamennyi taxi szélvédőjén ott látható a csapat matricája, rengeteg gyerek hordja a válogatott mezét, és a filmtémává lett bobcsapat népszerűségét is túlszárnyaló legénység nemrégiben reggae CD-t adott ki, saját dicsőségét megénekelve. Percek alatt szétkapkodták...

A sikerek titka – sokak szerint – maga a szövetségi kapitány, ám Simões más véleményen van: *„Jézusnak köszönhetünk mindent, ő vigyázta utunkat"* – mondja, s szavainak hitelt ad gyakran viselt válogatott mezének felirata: *Jesus saves*, azaz Jézus óv.

Simoes retorikája egyébként nincs híján a meglepő kijelentéseknek. Amikor azt kérdezték tőle, hogy más csapatokkal szemben miért játszik húsz-huszonöt felkészülési mérkőzést legénysége, ráadásul miért többnyire alacsonyabb osztályú klubcsapatok ellen, így válaszolt: *„Nem mindig a legszebb nőből lesz a legjobb feleség"*.

A kapitány nem csak szavaival hajlik az extremitásra. A zónadöntő tavaszi mérkőzései után nagyon rosszul állt a csapata, ezért körülnézett Angliában, az első két liga játékosai közül kiknek vannak jamaicai gyökereik. Kutakodása eredménnyel járt, a világbajnokságon hét (tulajdonképen angol...) profi futballista erősíti a keretét.

Közülük a legnagyobb tehetségnek az Angliában született *Deon Burton* számít. Édesapja jamaicai származása miatt jogosult a válogatottban való szereplésre. A Portsmouth neveltje, az 1993–1994-es szezonban mutatkozott be az első csapatban. Az első ligás (azaz második vonalbeli) gárdából a nyáron egymillió fontért igazolt az élvonalban szereplő Derby Countyhoz. Különös körülmények között került a válogatottba: a nyáron hazament vakációzni, s szabadidejében lejárt edzegetni az elithez. Simões, persze, azonnal ottfogta... 1997-ben Kanada ellen mutatkozott be a válogatottban. Három világbajnoki selejtezőn játszott, valamennyin döntő gólt szerzett. Kettőn ezekből 1–0-ra nyert csapata Costa Rica és Kanada ellen, a harmadikon pedig 1–1-es döntetlent játszott az Egyesült Államokkal. *„A szörnyű meleget megszokni volt a legnehezebb"* – mondja a repatriálás kínjairól. *„A hazai játékosokkal is el kellett fogadtatnunk magunkat, ami nem ment könnyen. De ma már száz százalékig Reggae Boyz vagyok én is"* – mondja az angliai légió egyik tagjaként.

Az eredményeit tekintve a januárban felfedezett – értsd: jamaicai származása akkor derült ki – *Frank Sinclair* a legjobb. Ő az angliai Lambeth-ben született. Teljes neve (Frank Mohammed Sinclair) nem feltétlenül „echte" jamaicai származását támasztja alá. Mindazonáltal nem vitatható, szülei jogán szerepelhet a válogatottban. A Reggae Boyz tagjai közül ő játszik a legjobb csapatban, s ő érte el a legnagyobb klubsikereket. 1990. május 17-én kötött vele a Chelsea profiszerződést, korábban úgynevezett „inas" státusban volt a kékeknél. 1991 decemberében a londoni klub kölcsönadta a West Bromwich Albionnak, ám hat mérkőzés után visszatért, s ezt leszámítva mindig a Chelsea-ben játszott. Eddigi legnagyobb sikereként FA-kupa-győztes 1997-ben, Ligakupa-győztes, valamint KEK-győztes 1998-ban.

Simões megerősítette csapatát az „angolokkal", de ne higgyük, hogy ennek mindenki örült. A válogatott nem egységes – legalábbis a hazai sztárok szerint. Ők gyakorta azzal vádolják az „angolokat", hogy csak zsoldosok, számukra nem jelent semmit az ország, s annak népe.

Fitzroy Simpsonnak, a Portsmouth válogatottjának érdekes története van erről: *„Simões is érzékelte a konfliktust, ezért többször beültetett minket a csapat buszába, s ő maga vezette a járgányt az edzésre. Útba ejtettük az egyik legszegényebb gettót, a Trench Townt. Ha ott jár az ember, könnyen megérti, milyen szerencsések vagyunk, hogy a futballal sok pénzt kereshetünk. S megtanulhatjuk, hogy kikért fogunk játszani a világbajnokságon, s hogy mit jelent a futball a jamaicai emberek számára."*

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 Warren BARRETT	k	1970. 07. 09.	Violet Kickers
2 Stephen MALCOLM	kp	1970. 05. 02.	Seba United
3 Christopher DAWES	kp	1974. 05. 31.	Los Angeles Galaxy
4 Linval DIXON	h	1971. 09. 14.	Hazard
5 Ian GOODISON	h	1972. 11. 21.	Olympic Gardens
6 Fitzroy SIMPSON	kp	1970. 02. 26.	Portsmouth FC
7 Peter CARGILL	kp	1964. 02. 03.	Harbour View
8 Marcus GAYLE	cs	1970. 09. 27.	Wimbledon FC
9 Andrew WILLIAMS	cs	1977. 09. 23.	Real Mona
10 Walter BOYD	cs	1972. 01. 01.	Arnett Gardens
11 Theodore WHITMORE	kp	1972. 05. 08.	Seba United
12 Dean SEWELL	h	1972. 04. 13.	Constant Spring
13 Aaron LAWRENCE	k	1970. 11. 08.	Reno
14 Donovan RICKETTS	k	1977. 06. 07.	Waddadah FC
15 Ricardo GARDENER	h	1978. 09. 25.	Harbour View
16 Robert EARLE	kp	1965. 01. 27.	Wimbledon FC
17 Onandi LOWE	cs	1973. 02. 12.	Harbour View
18 Deon BURTON	cs	1976. 10. 25.	Derby County
19 Frank SINCLAIR	h	1971. 12. 03.	Chelsea FC
20 Darryl POWELL	kp	1971. 11. 15.	Derby County
21 Durrant BROWN	h	1964. 07. 08.	Waddadah FC
22 Paul HALL	cs	1972. 03. 07.	Portsmouth FC

Játéknapok az első körben

Június 14., vasárnap	21.00	Horvátország	Lens
Június 21., vasárnap	14.30	Argentína	Párizs
Június 26., péntek	16.00	Japán	Lyon

Fiatal csapattal a jövő jegyében

Hátsó sor, balról: Nakajama Maszasi, Dzso Sodzsi, Omura Norio, Szoma Naoki, Akita Jutaka, Kavagucsi Josikacu. Elöl: Jamagucsi Motohiro, Nanami Hirosi, Morisima Hiroaki, Narahasi Akira, Ihara Maszami

Ha van „kiscsapat", amelynek kötelező volt bejutni a világbajnokság harminckettes döntőjébe, az a japán válogatott. A 2002-es vébé társházigazdája meglepetésre maradt le a négy évvel ezelőtti sorozatról, de most – bár a második körben rezgett a léc – sikerrel vette az akadályt. Így megmenekült attól a „szégyentől", hogy négy év múlva, házigazdaként legyen újonc a nagydöntőben.

Ha a futballhoz hasonlító labdajátékokat nem számítjuk, Japánban akkor is több mint százéves múltra tekint vissza a labdarúgás. Az „ősapáknak" azokat az angol tengerészeket tekinthetjük, akik 1873-ban először futballoztak a szigetországban, de a századunk elején az akkor még a modern dolgokra nem túlzottan fogékony japánok is követték a jó példát. Az első nemzetközi tornát, a „Közel-keleti Játékokat" (ma már aligha hívnák így...) 1917-ben rendezték Tokióban – ennek emlékét őrzi, illetve őrizte az az ezüstserleg, amelyet a torna tiszteletére adományozott az angol Football Association és amely a II. világháborúban eltűnt.

A serleggel azonban hál' istennek nem tűnt el a japán futball, bár az igazán látványos fejlődésre a kilencvenes évekig várnunk kellett. Apró részsikerek azért addig is fényesítették az 1921-ben hivatalosan is megalakult szövetség címerpajzsát: ezek közé tartozik a berlini olimpián Svédország (!) legyőzése, majd a részvétel húsz évvel később a melbourne-i olimpián.

Idősebbek emlékeiben élénken él, milyen kitörő lelkesedéssel és bájos hozzá nem értéssel fogadtak a japánok egy-egy jól sikerült bikázást a tokiói olimpián – ki gondolta volna, hogy négy évvel később Mexikóban (igaz, tulajdonképpen amatőrcsapatok alkotta mezőnyben) olimpiai bronzot szereznek a szamurájok rugdalózó utódai. (A hatvanas évek fejlődésében kulcsszerep jutott a szövetség alkalmazottjaként technikai koordinátorként dolgozó német *Dettmar Cramernek.)*

Cramer csatasorba állítása már három évtizeddel ezelőtt kijelölte a japán futball fejlődésének lehetséges irányát: a külföldi szakemberek tudásának, szakértelmének ötvözését a hagyományos japán szorgalommal, elszántsággal – és nem utolsósorban a japán világcégek, hatalmas konszernek (mint a Mitsubishi, a Kawasaki, a Jomiuri médiabirodalom, a Nissan, a Toyota, a Sony) pénzével.

Erre a receptre (és az évtized második felének mintájára Amerikát utánozva) született a kilencvenes évekre a profibajnokság, a J-League, amelynek alapgondolata az volt, hogy a japánok *Linekertől, Zicótól, Toto Schillacitól* tanuljanak meg jól futballozni.

A J-League él s virul, de a bő fél évtizedes tapasztalat azt mondatja, csak részben váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Nem sikerült a világ legszűkebb elitjébe tartozó sztárokat Japánba csábítani (talán csak néhány brazil, elsősorban *Dunga* és *Leonardo,* valamint a dán *Miki Laudrup* erősítette kivételként a szabályt), a szigetországba szerződő csillagok többsége túljutott már pályafutása zenitjén, mint a nyáron odakészülő *Sztoicskov,* vagy a nagyon csábított *Gascoigne* és *Klinsmann.* A másik, talán még ennél is nagyobb probléma, hogy a J-League nem „termelt ki" a világelitbe kívánkozó japán csillagokat, még olyanokat sem, mint a hetvenes évek japán sztárja, a „kölni" *Okudera Jaszuhito.*

Nem véletlen, hogy a jelen japán futballistái közül senki sem lett a futball szempontjából legrangosabb földrésznek számító Európában menő – az egyetlen próbálkozó, *Miura Kazujosi* tulajdonképpen megbukott Olaszországban, sőt a legutolsó pillanatban *Okada Takesi* szövetségi kapitány még a vébékeretből is kitesékelte, mondván: jöjjenek a fiatalok.

Alkalmasint ez lehet a japánok egyetlen reménye: a fiatalok, a jövő. Természetesen bármelyik válogatottat hiba lenne már a rajt előtt elparentálni, de a régi-új szisztéma, hogy a kilencvennégyes vébével ellentétben a csoportokból csak két-két válogatott juthat tovább, nem kedvez a „Felkelő nap országából" érkezett futballistáknak.

Jamaicát legyőzhetik, de Argentína és Horvátország is jóval erősebbnek tűnik, mint az ázsiai csapat. Így viszont bőven lesz lehetősége fiatal csapatuknak tapasztalatokat szerezni, már a jövő évezred első világbajnokságára. Okada Takesi, aki maga is fiatal ember, roppant komolyan gondolja a tapasztalatszerzést: a harminc fölötti Miura Kazujosi helyére *Ono Sindzsit,* az Urava Red Diamonds csatárát nevezte a vébére. A Mitsubishi-csapat támadója még csak tizennyolc éves.

A 22-es keret

Mezszám, név	poszt	szül. idő	klub
1 KODZSIMA Nobujuki	k	1966. 01. 17.	Bellmare Hiracuka
2 NARAHASI Akira	h	1971. 11. 26.	Kasima Antlers
3 SZOMA Naoki	h	1971. 07. 19.	Kasima Antlers
4 IHARA Maszami	h	1967. 09. 18.	Jokohama Marinos
5 OMURA Norio	h	1969. 09. 06.	Jokohama Marinos
6 JAMAGUCSI Motohiro	kp	1969. 01. 29.	Jokohama Flügels
7 ITO Terujosi	kp	1974. 08. 31.	Simizu S-Pulse
8 NAKATA Hidetosi	kp	1977. 01. 22.	Bellmare Hiracuka
9 NAKAJAMA Maszasi	cs	1967. 09. 23.	Jubilo Ivata
10 NANAMI Hirosi	kp	1972. 11. 28.	Jubilo Ivata
11 ONO Sindzsi	kp	1979. 09. 27.	Urava Red Diamonds
12 Wagner LOPES	cs	1969. 01. 29.	Bellmare Hiracuka
13 HATTORI Tosihiro	kp	1973. 09. 23.	Jubilo Ivata
14 OKANO Maszajuki	cs	1972. 07. 25.	Urava Red Diamonds
15 MORISIMA Hiroaki	kp	1972. 04. 30.	Cerezo Oszaka
16 SZAITO Tosihide	h	1973. 04. 20.	Simizu S-Pulse
17 AKITA Jutaka	h	1970. 08. 06.	Kasima Antlers
18 DZSO Sodzsi	cs	1975. 06. 17.	Jokohama Marinos
19 NAKANISI Ejszuke	h	1973. 06. 23.	JEF United
20 KAVAGUCSI Josikacu	k	1975. 08. 15.	Jokohama Marinos
21 NARAZAKI Szejgo	k	1976. 04. 15.	Jokohama Flügels
22 HIRANO Takasi	kp	1974. 07. 15.	Nagoja Grampus Eight

Játéknapok az első körben

Június 14., vasárnap	17.30	Argentína	Toulouse
Június 20., szombat	17.30	Horvátország	Nantes
Június 26., péntek	16.00	Jamaica	Lyon

H

JAPÁN

A szövetség

Neve: Nippon Sukiu Kiokai
Alapításának időpontja : 1921
FIFA-tagságának kelte: 1929 (1950)
Címe : 1-1-1 Jinnan, Shibuya-Ku, Tokio
Telefon, ill. telefax: 81-3–3476-2011, ill. 81-3–3476-2291
Az igazolt játékosok száma: 902 649
A klubok száma: 29 230

A válogatott

Szerelése: kék mez, fehér nadrág, piros sportszár. Váltószerelés: fehér mez, nadrág és sportszár.
Sikerei: az Ázsia-kupa győztese (1992), Afro-ázsiai Kupa-győztes (1993), olimpiai bronzérmes (1968)

Szövetségi kapitány

OKADA Takesi
(1956. augusztus 25.)

Vb-mérlege

H-csoportbeli ellenfeleivel: egyik ellenfelével sem játszott vb-mérkőzést

Örökmérlege H-csoportbeli ellenfeleivel

Argentína ellen	2	–	–	2	1– 6
Horvátország ellen	1	1	–	–	4– 3
Jamaica ellen	–				

Eredményei az 1998-as világbajnokság selejtezőin: Japán–Omán 1–0 (G: Omura), Japán–Macao 10–0 (G: Takagi 3, Morisima 3, Miura 2, Szoma, Nanami), Japán–Nepál 6–0 (G: Takagi 3, Morisima, Omura, Honda), Japán–Macao 10–0 (G: Miura 7, Nakata, Nisizava, Nanami), Japán–Nepál 3–0 (G: Miura 2, Nisizava), Japán–Omán 1–1 (G: Nakata), Japán–Üzbegisztán 6–3 (G: Miura 4, Nakata, Dzso), Arab Emírségek–Japán 0–0, Japán–Dél-Korea 1–2 (G: Jamagucsi), Kazahsztán–Japán 1–1 (G: Akita), Üzbegisztán–Japán 1–1 (G: Ihara), Japán–Arab Emírségek 1–1 (G: Lopes), Dél-Korea–Japán 0–2 (G: Nanami, Lopes), Japán–Kazahsztán 5–1 (G: Akita, Nakata, Nakajama, Ihara, Takagi), Japán–Irán 3–2 (G: Nakajama, Dzso, Okano)

Alapfelállás

Vb-szereplés

1930: nem indult, 1934 – nem indult, 1938 – visszalépett, 1950 – nem indult, 1954–1962 – kiesett a selejtezőkben, 1958 – nem indult, 1962 – kiesett a selejtezőkben, 1966 – nem indult, 1970–1994 – kiesett a selejtezőkben

Sípmesterek mesterfokon (!)

A világbajnokság játékvezetői

Esfandiar BAHARMAST (Egyesült Államok), 44 éves, magassága: 182, testsúlya: 68 kg. Perzsa anyanyelvű, 10 éve FIFA-játékvezető, beszél angolul és spanyolul is. Befektetés-elemzőként dolgozik Coloradóban. Fújt az atlantai olimpián, az 1997-es Copa Américán, s az Egyesült Államokban az év bírója is volt.

Marc BATTA (Franciaország), 45, 168/67. Hét éve tagja a nemzetközi keretnek. Anyanyelvén kívül beszél angolul és olaszul. Civil foglalkozását tekintve köztisztviselő. Legrangosabb mérkőzése a Schalke–Inter UEFA-kupa-döntő 1997-ben.

Szaid BELKOLA (Marokkó), 42, 175/71. Még egy arab vámtisztviselő, aki angolul és franciául is beszél. 5 éve kapott FIFA-jelvényt. Az 1996-os ANK nyitómeccsét dirigálta, s ott volt a „mini-vb-n" is.

Günter BENKÖ (Ausztria), 43,178/75. Öt éve FIFA-kerettag. Beszél németül és angolul, bármily furcsa, civilben ápoló. Az egyedüli elvált vb-bíró (talán tényleg magyar származású...). Legemlékezetesebb mérkőzéseként az Anglia–Bulgária találkozót említi a Wembley-ben.

Lucien Ousmane BOUCHARDEAU (Nigéria), 37, 183/85. Adminisztrátor, a hausza népcsoporthoz tartozik, de beszél angolul és franciául is. Öt éve FIFA-kerettag. Az atlantai olimpián a nyitómeccset, az 1996-os Afrikai Nemzetek-kupáján pedig az egyik elődöntőt vezette.

Arturo P. BRIZIO Carter (Mexikó), 42, 179/75. Tizenhárom éve FIFA-bíróként van a pályán, ügyvéd, spanyolul és angolul beszél. Ő vezette az 1995-ös Copa América döntőjét és a Németország–Bolívia nyitómeccset az amerikai világbajnokságon. A legnagyobb nemzetközi rutinnal ő rendelkezik a mundial játékvezetői közül.

Ali Mohamed BUJSZAIM (Arab Emírségek) 39, 180/79. A bevándorlási hatóság tisztviselője, arab, angol és urdu nyelven is beszél, kilenc éve FIFA-bíró. Olimpiai (1992) és ANK-részvételét is elhomályosítja, hogy az amerikai világbajnokságon ő vezethette a harmadik helyért lejátszott találkozót.

Javier Alberto CASTRILLI (Argentína), 41, 175/73. Hat éve jelölték a FIFA-keretbe. Angolul és spanyolul beszélő üzletember, legszebb emlékei egy ifjúsági világbajnoksághoz és az 1997-es Konföderációs-kupához kötődnek.

Pierluigi COLLINA (Olaszország), 38, 187/75. Mindössze 3 éve nemzetközi bíró a nagy egyéniségnek számító tar sípmester. Pénzügyi tanácsadóként dolgozik, az olaszon kívül beszéli az angol és a spanyol nyelvet is. Ő vezethette többek között az Atlantai olimpia futballdöntőjét.

Hugh DALLAS (Skócia), 41, 180/76. A kizárólag angolul beszélő vállalatigazgató az elmúlt öt esztendőben a FIFA-keret tagja. Részt vett az atlantai olimpia labdarúgótornáján, s ő vezette a magyar válogatott vb-selejtezőjét Oslóban.

Paul DURKIN (Anglia), 43, 168/73. Négy éve tagja a nemzetközi keretnek. Csak anyanyelvén beszél, foglalkozását tekintve adminisztrátor. Legnagyobb meccse egy hazai kupadöntő volt, a Wembley-ben, s részt vett a – szintén Angliában rendezett – Európa-bajnokságon.

Dzsamal Mahmud Ahmed GANDUR (Egyiptom), 41, 187/84. Arab anyanyelvű, de angolul is tudó vámtisztviselő, aki az utóbbi öt évben bíráskodik FIFA-játékvezetőként. Legnagyobb élménye, hogy fogadta őt Hoszni Mubarak egyiptomi elnök, miután hazatért az atlantai olimpiáról, ahol többek között a bronzmeccset vezette.

José Manuel GARCIA-ARANDA (Spanyolország), 42, 178/73. Öt éve lett FIFA-bíró a madridi tornatanár, aki spanyolul, angolul és franciául is megérteti magát. Ő vezette a Toyota-Világkupa 1997. évi Dortmund–Cruzeiro találkozóját, s részt vett az 1996-os atlantai olimpián is.

Epifanio GONZÁLEZ Chávez (Paraguay), 40, 190/85. Négy éve debütált FIFA-bíróként. Angolul, portugálul és spanyolul beszél, üzletember. Ifjúsági világversenyeken és a Libertadores-kupa mérkőzésein vezetett.

Bernd HEYNEMANN (Németország), 44, 180/77. Kilenc éve bíráskodik a FIFA-keret tagjaként. Anyanyelve mellett angolul is beszél, s PR-szakemberként dolgozik. Egy mérkőzést vezetett a legutóbbi Eb-n, s a Finnország–Magyarország vb-selejtezőről is emlékezhetünk rá.

Edward LENNIE (Ausztrália), 39, 168/70. Külkereskedő, csak angolul beszél. Négy éve lett FIFA-kerettag. Skóciában profiskodik, s az atlantai olimpia egyik bírája volt.

Nyikolaj LEVNYIKOV (Oroszország), 42, 185/85. Nyolc éve FIFA-bíró a szentpétervári futballedző, aki oroszul és angolul is tud. Szívesen emlékszik a 97-es FIFA Konföderációs-kupára, amelyen bíráskodott, csakúgy, mint két éve az Európa-bajnokságon.

LIM KEE CHONG An-Yan (Mauritius), 38, 172/62. Franciául, angolul és kreolul (!) is tudó vámtisztviselő. Már 11 éve FIFA-bíró. Kis ország híres bírója: ott volt a barcelonai olimpián és az amerikai világbajnokságon is.

Ian McLEOD (Dél-Afrika), 44, 165/62. Iskolaigazgató, az angol mellett a búrok nyelvét is megérti, öt éve vezet nemzetközi színtéren is. Elődöntőn fújt egy ifjúsági világbajnokságon.

Urs MEIER (Svájc), 39, 180/73. A német anyanyelvű vállalatigazgató franciául, angolul, sőt spanyolul is beszél. Négy esztendeje bíráskodik nemzetközi kerettagként. Vezetett egy BL-elődöntőt és ő dirigálhatott a Stade de France avatásán rendezett francia–spanyol meccsen is.

Victor MELO PEREIRA (Portugália), 41, 176/70. Távközlési szakember, beszél portugálul, franciául, angolul, spanyolul, hat éve a FIFA-keret tagja. Számos nemzetközi kupameccsen és válogatott találkozón túl döntő jelentőségű mérkőzést nem vezetett.

Kim MILTON NIELSEN (Dánia), 38, 196/95. Tizenegy éve FIFA-bíró a dánul, németül és angolul is beszélő menedzser. 1994-ben UEFA-kupa-döntőt vezetett.

OKADA Maszajosi (Japán), 40, 179/73. Öt éve FIFA-játékvezető a tokiói irodista, aki angolul is tud. 1996-ban ő vezette az Ázsiai Játékok futballdöntőjét.

Rune PEDERSEN (Norvégia), 35, 193/90. Kilenc éve lett nemzetközi bíró. Irodai alkalmazott, anyanyelvén kívül angolul és németül is megérteti magát. Eddig egy ifjúsági világbajnokságig és egy UEFA-kupa-elődöntőig jutott játékvezetőként.

Ramesh RAMDHAN (Trinidad és Tobago), 38, 174/68. Angolul és spanyolul beszélő üzletember, hét éve lett FIFA-kerettag. Legszebb emléke a Mexikó–Jamaica világbajnoki selejtező az Azték-stadionban, 120 ezer néző előtt.

Manoel REZENDE de Freitas (Brazília), 38, 179/79. Közgazdász, beszél spanyolul, portugálul és angolul is, 6 éve vezet nemzetközi mérkőzéseken. Dirigált Toyota-Világkupa- és Szuperkupa-mérkőzést is, az egyik legnevesebb nem európai játékvezető.

Mario Fernando SÁNCHEZ Yanten (Chile), 42, 170/70. Spanyolul és angolul tudó banki alkalmazott, négy éve bíráskodik nemzetközi porondon. Szuperkupa-döntőn is fújt.

Alberto TEJADA Noriega (Peru), 42, 179/79. Sebészorvos. Tizenkét éve FIFA-kerettag. A spanyol és az angol nyelvet beszéli, vezetett Copa Américán, s egyike azon keveseknek, akik második vb-fellépésükre készülnek Franciaországban.

John Jairo TORO Rendon (Kolumbia), 40, 173/66. Kilenc éve FIFA-játékvezető. Technikus, spanyolul és angolul beszél. Legemlékezetesebb meccse egy brazil–angol a tavalyi, franciaországi „mini-vb"-n.

Pirom UN-PRASERT (Thaiföld) 45, 167/64. Anyanyelve (thai) mellett angolul is beszél, köztisztviselő. Nyolc éve lett FIFA-játékvezető. Egyik hobbija a gyeplabda. Az 1997-es FIFA Konföderációs-kupa döntőjét dirigálta és vezetett az atlantai olimpián is.

VÁGNER László (Magyarország), 43, 182/82. Katonatiszt. Anyanyelve mellett angolul és franciául beszél, hét éve FIFA-bíró. Elődöntőt vezetett a Bajnokok Ligájában és az UEFA-kupában is.

Mario VAN DER ENDE (Hollandia), 42, 188/93. Az egyik legnagyobb név a világbajnokságon, a holland mellett franciául, angolul és németül is beszél, nyolc éve FIFA-kerettag. Agglegény, civilben menedzser, részt vett már az 1994-es vb-n is, ahol három mérkőzést vezetett, azóta számtalan nagy nemzetközi viadal bírája volt.

Ryszard WÓJCIK (Lengyelország), 42, 180/81. Utazási irodában dolgozik, így nem csoda, hogy a lengyel mellett megérti, ha angolul, oroszul vagy németül szólnak hozzá. Nyolc évvel ezelőtt került a FIFA-keretbe. Ott volt már az amerikai vb-n is.

Rahman ez-ZEID (Szaúd-Arábia), 39, 178/82. Az arabul és angolul tudó tanár hét gyermek édesapja, hat éve lett FIFA-játékvezető. Ifjúsági világbajnokság bronzmeccsét vezette 1995-ben és Ázsia-bajnokságon is fújt.

Szöllősi György

Miről árulkodik a repülőjegy dátuma?

Vágner László szigorú őrizetben

Péntek kora este óta a magyar FIFA-játékvezető, *Vágner László* a Manoir De Gressy egyik szállodájának lakója, itt laknak a világbajnokságon működő játékvezetők és partjelzők. Szombaton alapos teszten vizsgáztatták a sípmestereket és a partbírókat, s Vágner ekkor tudhatta meg azt is: mikor kezdődik számára a franciaországi világbajnokság.

A FIFA semmit nem bízott a véletlenre. Vágner László csoportjában két vezetőbíró és két partjelző kapott helyet (a magyar játékvezetőn kívül a mauritiusi *Lim* vezet mérkőzést).

Természetesen a FIFA gondoskodott új szerelésről is, s minden játékvezetőt és partbírót tetőtől talpig felöltöztettek. Igen elegáns az új formaruha, szép és új színekben pompáznak a mezek, amelyeken a sárga, fekete és a piros szín dominál. Az adó-vevő készülék természetes tartozéka minden játékvezetői hármasnak.

A kérdés ebben a pillanatban az: vajon ebben a nagy és erős mezőnyben mit várhatunk Vágner Lászlótól, aki Magyarországról egyetlen aktív résztvevője a sportvilág idei legnagyobb eseményének.

– Tisztességgel készültem Franciaországra – mondta még az elutazása előtt Vágner László. – Úgy érzem, mindent megtettem, hogy elégedettek legyenek a közreműködésemmel a csapatok és a nemzetközi szövetség illetékesei. Nagyon fontos, hogy bizonyítsam: nem véletlenül esett rám a választás. Eddig negyvenöt nemzetközi mérkőzést vezettem, tudom, egyiken sem kaptam rossz osztályzatot. Idén, különösen a dortmundi Bajnokok Ligája-negyeddöntő és a római UEFA-kupa-elődöntő jelentette a legnagyobb erőpróbát. Az értékelések szerint Európa három legjobb játékvezetője közé tartozom. Ez a minősítés kötelez többek között arra, hogy az öreg kontinens hírét-nevét én is tovább öregbítsem a vébén.

● *Mi lehet a legnagyobb kihívás egy játékvezető számára? Nagyon sok bírót hívtak meg a vébédöntőre, így egyetlen rosszabb teljesítménnyel gyorsan ki lehet esni a sorból, elég lehet egy kívülről aprónak tűnő baki...*

– Az biztos, hogy gyorsan fel kell venni a mérkőzés ritmusát, hangulatát, ám úgy érzem, a játékosokkal nem lesz túlzottan sok gond. Valamennyien profik, akik tudják, egy esetleges kiállítás talán életük végéig meghatározza a pályafutásukat. Egyébként külön tanfolyamot tartottak nekünk videófilmekkel kiegészítve a hátulról történő becsúszásról. Nem titok, hogy ha valaki hibázik, gyorsan megkaphatja a piros lapot, akár az ötödik percben is. Emiatt szerintem minden válogatott csapatnál külön is értékelték, hogyan szerelhetnek a játékosok. Egy rossz mozdulat ugyanis tönkreteheti négy év munkáját. Arra számítok, hogy nem lesz túlságosan sok piros lap!

● *Az tudvalévő, hogy nem sok időt tölthetnek egyedül, minden bíróra ügyelnek, és ez talán érthető is. A rendezők nem akarják, hogy a csapatokkal, azok képviselőivel a meccsen kívül találkozzanak.*

– Gressy jól elzárható minden településtől, a telefonokat nyilván nem lehet majd gyakran használni. Miután lakóhelyünkhöz közel fekszik a Charles De Gaulle repülőtér, oda kisbusszal visznek, és az országon belül repülővel közlekedünk. Nagyon vigyáznak ránk, nem hiszem, hogy bárkit is meg lehetne környékezni, nem így ismerem kollégáimat. Aki besározódik, annak derékba törik a karrierje.

● *Tudjuk, a repülőjegy sok mindenről árulkodik. A FIFA játékvezetői bizottsága milyen időpontot írt a hazatérő jegyére?*

– Két dátum szerepel a visszaút rovatban. Az egyik július második, a második pedig július tizenharmadika. Az előző időpont a negyeddöntők utáni napot jelzi, a második pedig a döntő utánit. Persze, ez csak amolyan „tól-ig" dátum. Rengeteg bírót hívtak, sokan közülünk csak egy mérkőzést vezetnek, és egy találkozón mint tartalék bírók jutnak szóhoz. Bízom abban, hogy helytállok, ám hogy a két szereplés után lesz-e folytatás, az nem csupán rajtam múlik. A FIFA nem tűrheti el, hogy valaki úgy bíráskodjon, hogy a maga eszközeivel befolyásolja egy-egy ország továbbkerülését. Óriási lesz az ellenőrzés, remélem, eddigi múltam, sok tapasztalatom átsegít a legkritikusabb perceken is. Úgy vélem, hogy egy mérkőzés is fontos állomás lehet bírói pályafutásom során. Nagyon készültem, ősszel szeretnék rangos európai kupatalálkozókat vezetni, és ehhez kellenek a jó franciaországi közreműködések is.

Varga Béla

Bicskei Bertalannak van három vb-jegye

A labdarúgó-világbajnokság – amióta világ a világ, s amióta megrendezik a sportág legnagyobb tornáját – mindig óriási hatással volt a sportág fejlődésére. Hogy ne távolodjunk túl messzire a jelentől: nyolc esztendővel ezelőtt, az olaszországi vb döbbentette rá a világot arra, hogy milyen nagy szerepe van az „atomkori" futballban az erőnlétnek, illetve akkor szembesülhetett minden focirajongó azzal, hogy micsoda erőt jelenthet a jövőben a fekete kontinens (Afrika) labdarúgása. Négy évvel ezelőtt, az Egyesült Államokban, a manapság is „divatos", szigorú védekezés, a célszerű, racionális futball került előtérbe (csak emlékeztetőül: a világbajnok brazil válogatott kapitányát Parreirát szinte megkövezték azért, mert sablonfocit merészelt játszatni a szambafutball művészeivel – pedig, ha II-esekkel is, de győztek...). Miután – sajnos – a magyar válogatott tizenkét esztendeje nem lehet szereplője a világbajnokságnak, így a játékosainknak, illetve edzőinknek annyi jut, hogy vagy a televízió képernyője előtt ülve, vagy – szerencsésebb esetben – a helyszínen, de lelátói magasságokban szerezzenek tapasztalatokat. A mindenkori magyar szövetségi kapitány némiképp kivételes helyzetben van, mert neki – úgymond – hivatalból is ott kell lennie a vb-n. Így tehát a nemzeti csapat jelenlegi vezetője, Bicskei Bertalan is hamarosan a világbajnokság helyszíne, Franciaország felé veszi az irányt.

◆ *Akkor, amikor felröppent a hír, hogy a koszovói helyzet miatt az ENSZ esetleg újból szankciókat alkalmaz Jugoszláviával szemben, és ezért a válogatottjuk sem szerepelhet a világbajnokságon, megfordult a fejében, hogy így a magyar válogatott vébérésztvevő is lehet?*

– Nem, erre a lehetőségre egy pillanatig sem gondoltam, ugyanis nem hittem el, hogy ennek a hírnek – az ijesztegetésen túl – bármilyen valóságalapja lehet.

◆ *Ezek szerint azzal a gondolattal sem játszott el, hogy ha...*

– Elhiheti: nem gondolkodtam ezen.

◆ *Akkor most csak játsszunk el a gondolattal, és tegyük fel, hogy ha válogatottunk játszhatna a vébén, akkor vajon milyen eredményt érne el...*

– Abban biztos vagyok, hogy nem vallanánk szégyent. Az a húsz-huszonkét játékos meglenne, akikkel nekivághatnék Franciaországnak. Túlzott reményeink, persze, nem lehetnének, hiszen az F-csoport favoritja Németország és az Egyesült Államok válogatottja. Bár... Ha mi ebben a csoportban szerepelhetnénk, azt hiszem, az amerikaiak ellen meglepetéseredményt érhetnénk el. Persze ez csak feltételezés, így még mielőtt bármi félreértés esnék, megjegyzem: a jugoszláv válogatott megérdemelten jutott a világbajnokságra, tehát tényleg sportszerűtlen azon merengeni, hogy mi mire lennénk képesek.

◆ *Pedig akkor, amikor a válogatott Iránban szerepelt, a teheráni tornagyőzelmet követően – és éppen a bizonyos szankciók kapcsán – hallani lehetett olyan véleményt is, hogy a magyarok titokban a vébére készülnek.*

– Ebből természetesen egy szó sem volt igaz.

◆ *De az a hír igaz, hogy Bicskei Bertalan ott lesz a vébén?*

– Na, látja, ez igaz. Bár a hétvégén Németországba utazom, a világbajnokság nyitányán már én is ott leszek, és június 15-én, 22-én és 26-án a román válogatott három csoportmeccsét nézem meg a helyszínen.

◆ *Ezek szerint kész a világbajnoki úti- és haditerve?*

– Abszolút kész. Párizsban *Weisz Györgynél* lakunk majd, ő egyébként a Francia Labdarúgó-szövetségnél dolgozott hosszú ideig, általában őt rendelték ki a Franciaországban portyázó magyar csapatok mellé segíteni. Én is akkor ismerkedtem meg vele sok-sok évvel ezelőtt, amikor az ifiválogatottal Franciaországban játszottunk. A barátság azóta is tart, sőt, Weisz Györggyel ezúttal külön szerencsém is van, hiszen a vébén, a csoportmeccsek idején ő is a román válogatott meccsein dolgozik majd, és az sem elképzelhetetlen, hogy az ő segítségével más találkozókra is sikerül el-, illetve bejutnom.

◆ *Miután állítólag az úgynevezett szakmai belépőkhöz sem volt könnyű hozzájutni, érdekel, hogy vajon véletlenül kapott jegyet a magyar csapattal egy Európa-bajnoki selejtező csoportban lévő román válogatott meccseire, vagy tudatosan kért ezekre a találkozókra tiketteket?*

– Természetesen nem véletlen, hogy éppen a románokat szeretném látni, hiszen a selejtező csoportunkban ők a favoritok, nem árt tehát minél alaposabban megismerni a játékukat.

◆ *Nem irigylem, hiszen egy vébén csak egy csapat meccseit nézni szinte önsanyargatás, tudva azt, hogy a csoportmeccsek során csemegézni lehetne az izgalmasnak ígérkező találkozók között.*

– Azért valamennyire bebiztosítottam magam, és remélem, hogy más, „slágernek" ígérkező meccsre is eljuthatok. Mindenesetre az MLSZ-ben *Ubrankovics Mihály* azt a feladatot kapta, hogy vegye fel videóra az összes, televízióban közvetített mérkőzést.

◆ *Egyébként a vébén csak a selejtezőket látja majd?*

– Egyelőre csak az említett három meccsre van jegyem, de azt tervezem, hogy ha „félidőben" hazajövök is, az elődöntőkre és a fináléra visszatérek. De még az is elképzelhető, hogy ha Weisz György barátom elintézi, akkor a vébé minden periódusában láthatok még meccseket, és végig kint maradok Franciaországban.

◆ *Edzőként, szakmailag mit vár ettől a világbajnokságtól?*

– Azt, hogy a kiegyenlítődési folyamat tovább tart a világ futballjában. Amit már most bátran megjósolhatok: Dél-Korea- és az Egyesült Államok-szintű válogatottak például – de sorolhatnék más csapatokat is – egyenrangú partnerei lesznek a jobb eredményekkel dicsekvő sztárgárdáknak is. Véleményem szerint a posztok közötti „elmosódás" tovább folytatódik. Hogy mire gondolok? Észrevehető, hogy a proficsapatokban már csakis univerzális labdarúgók kaphatnak szerepet, azaz követelmény, hogy egy védő is képes legyen cselsorozattal az ellenfél területére vezetni a labdát, míg egy csatár – mondjuk a letámadások alkalmával – képes legyen nagy hatásfokkal szerelni is. Úgy érzem viszont, hogy taktikailag már nem hozhat újat ez a vébé, vagyis megmarad a területvédekezés. Az viszont kérdés: vajon megmarad-e a legtöbb csapatnál alkalmazott vonalvédekezés, vagy valamely válogatott újra az egy „biztosítóval" felálló hadrendet választja?

◆ *A jóslatait hallgatva, már most látni, hogy ez a világbajnokság is afféle védekezős, brusztolós torna lesz majd.*

– Az tény, hogy Franciaországban az erőfutball érvényesülhet majd, ugyanakkor az is igaz, a minőséget a mai labdarúgásban éppen az jelenti, hogy: *azért kell jól védekezni, hogy minél több labdát szerezve lehessen minél többször támadni!* Nem véletlen hát, hogy a támadófutball a reneszánszát éli a sportágban, ám ugyanakkor a védekezés is kifejezetten magas szintűvé vált.

◆ *Mindebből továbbra is az „olvasható ki", hogy a csapatok többsége védekezik majd...*

– ...és mondom: ugyanakkor támad is. Nemzetközi szinten jól megfigyelhető: a csapatok, avagy a válogatottak többségénél elképzelhetetlen, hogy a támadó-, a középpályás- és a védősor „szétszakadjon". Minden, jobb eredményre törekvő csapatnál ma már ki sem kell mondania az edzőnek azt a követelményt, hogy a játékosoknak védekezésből fel kell fejlődniük a támadáshoz, a támadásból pedig vissza kell zárni a védekezéshez. A mai futballban ilyen szempontból nincs megállás. Ha az embernek a magyar bajnokik kapcsán hiányérzete van, akkor az éppen abból fakad, hogy a játékosok ezt a fajta rakkolós futballt nem bírják erővel. Nálunk például még mindig dívik az egy-egy elleni játék, most a vébén – majd meglátják! – elképzelhetetlen lesz az, hogy a védő egy az egyben felvegye a harcot az ellenfél középpályásaival, támadóival. És ezért mondtam az előbb azt, hogy ezen a vébén a kapitányok a területvédekezést alkalmazzák majd.

◆ *Összességében úgy gondolja, hogy ez a világbajnokság szakmailag sok újdonsággal nem szolgálhat majd?*

– Ezt nem mondom, ugyanis mindegyik világbajnokságnak van stílusformáló hatása, és ez főleg azokra a nemzeti csapatokra érvényes, amelyek nem lehettek ott a tornán. Azaz: mi például most csak tanulhatunk és nem is keveset. Mást most nem is említhetek ennek kapcsán, csak azt, hogy a szervezettségben lesz mit ellesnünk bármelyik vébérésztvevő válogatottól. Tehát a magyar futball számára kivétel nélkül mindegyik meccs lecke lesz majd.

◆ *Ha már újításokról beszélünk. Lehet, túlontúl naiv a kérdés: a vébén egy edzőt a kényszer vezet arra, hogy új taktikával rukkoljon ki, vagy inkább az ösztönszerűség a döntő?*

– Ez ügyben csak a saját példámat tudom felhozni. Én az esetek többségében a véletlennek köszönhettem azt, ha valami mást, valami újat eszeltem ki. Még Dél-Koreában edzősködtem, amikor egy edzésen szinte kínlódó kényszerből jöttem rá arra, amit például most a válogatott védelmével is játszatok. A stílusnak a lényege az, hogy a hátvédek – az egy söprögető előtt elhelyezkedő védők – tolódással, előrelépéssel akadályozzák meg az ellenfél támadóinak előretörését. Ez nem nagy „trükk", de ezzel a harcmodorral – ha jól alkalmazza a csapat – a kaputól távol lehet tartani az ellenfelet. Tehát úgy vélem: a taktikai megoldásokat, újításokat ugyanolyan mértékben befolyásolja a kényszer és az edzői ösztönösség. Persze, kérdés, és ilyen szempontból roppant érdekesnek ígérkezik a most kezdődő világbajnokság: ebben a játékban lehet-e még valami újat, valami meglepőt kitalálni?

Vincze András

Csak tanulhatunk

A verekedőstől a félelmetesig KORÁBBI MAGYAR TÁRSAK

Igaz, hogy a magyar válogatott nem lehet ott a világbajnokságon, ám mindenki számára, akit valamennyire foglalkoztat a labdarúgás, így is roppant fontos esemény lesz a sportág egy hónapig tartó ünnepe. Összeállításunkban megpróbálunk bemutatni néhány olyan játékost, aki országa válogatottjának tagjaként ott lesz a vb-n. Közülük sokan már ma is nagy sztárok, a futball ünnepelt személyiségei, ám vannak olyanok is, akiknek éppen a világbajnokság nyújt kitűnő alkalmat a kiugrásra.

Egyetlen közös vonás azonban valamennyi külföldi játékost összeköti: élete valamelyik szakaszában volt magyar csapattársa.

Vincze Ottó

Albert López Celadesről

Az utód

Vincze Ottó 1997 tavaszán kölcsönjátékosként a világhírű Barcelona tartalékcsapatában szerepelt. A nemzetközi klasszisokból álló nagycsapat játékosaival ugyan az edzőpályán is csak ritkán találkozott, ám az elmúlt idény egyik legnagyobb felfedezettje, *Albert López Celades* akkoriban még Vinczével együtt a tartalékok között futballozott.

– Az első csapat sztárjátékosaival a pályán valóban meglehetősen ritkán találkoztam, hiszen legtöbbször még a stadion területén belül is külön edzettünk – mesélte Vincze Ottó. *– Ronaldo például minden alkalommal külön gyakorolt Giovannival. Nadallal, Pizzivel, Ferrerrel, Sergivel és a többi válogatottal néhány közös edzésen ugyan „összefutottam", ám ez csak arra volt elegendő, hogy megállapítsam: magabiztos, de egyáltalán nem nagyképű játékosok. Valamivel közelebbi kapcsolatba kerültem a bolgár Sztoicskovval, akitől egy közös fizikoterápiás kezelés során megtudtam, hogy jó véleménnyel van a magyarokról. Ugyanakkor a Barcelonában eltöltött fél év alatt sokszor játszottam együtt Celadesszel, aki Louis van Gaal edző egyik legnagyobb felfedezettje volt az elmúlt idényben. A mára sztárrá lett futballista a tartalékok között is védekező középpályást játszott, sokan már akkor Guardiola lehetséges utódaként emlegették. A jóslat többszörösen is beigazolódott: az 1997–98-as idényben Celades játszotta a legtöbb mérkőzést a Barcelona első csapatában, s a spanyol keretből sérülése miatt kimaradt Guardiolát a világbajnokságon is ő helyettesíti majd.*

Bánfi János

Philippe Vande Walléről

A hegymászó

Bánfi János sérülése miatt közel fél éve nem lépett pályára klubcsapatában, a belga Aalstban. A gárdában sokáig Bánfi volt az egyetlen válogatott labdarúgó, ám az Aalst a magyar hátvéd sérülése után sem maradt sokáig válogatott futballista nélkül: 1998 februárjában a klubhoz igazolt *Philippe Vande Walle*, a belga válogatott második számú kapusa.

– Vande Walle felemás idényt tudhat maga mögött: 1997 nyarán a kupagyőztes Germinal Ekerentől nagy reményekkel szerződött a bajnok Lierse-hez, ám a csapat mindössze egyetlen pontot szerzett a Bajnokok Ligája csoportmérkőzésein, Vande Wallénak pedig egy személyes konfliktust követően távoznia kellett a bajnokcsapattól – emlékezett Bánfi János. *– A kapus február végén került az Aalsthoz, és fontos szerepe volt abban, hogy az együttes végül is az élvonalban maradt. A rutinos, harmincas éveinek közepén járó futballista a csapat egyik húzóemberének bizonyult, teljesítményével az Aalst vezetősége mellett a szövetségi kapitány is elégedett volt. A viszonylag alacsony, alig százhetvenöt centiméter magas Vande Walle elsősorban remek reflexeinek, ruganyosságának és kitűnő fizikai állapotának köszönheti, hogy a szakemberek egyöntetűen a liga legjobb kapusai között tartják számon, vagyis egyáltalán nem véletlen, hogy a válogatott legutóbbi felkészülési mérkőzésén, Anglia ellen ő védte a belgák kapuját. Ennek ellenére azt hiszem, hogy a világbajnokságon De Wilde mellett Philippe kevesebb lehetőséget kap majd, pedig... Vande Wallénak még a hobbija is a világbajnoki szereplés mellett szól: állóképességének fejlesztése érdekében szabadidejében hegyet mászik és rendszeresen indul túlélőversenyeken is...*

Halmai Gábor

Eric Deflandre-ről és Mike Verstraetenről

Az őserők

Halmai Gábornak a Germinal Ekerenben három olyan csapattársa volt, aki tagja a belga válogatott keretének: *Philippe Vande Walle* kapus (aki Brugesből érkezett Ekerenbe, jelenleg Bánfi csapatársa), *Eric Deflandre* és *Mike Verstraeten*.

– Eric Deflandre jobb oldali védő, nagyon kitűnő fizikai adottságú, igazi „őserő" – vélte Bánfi János. *– Technikailag nem különösebben képzett, ám hasznos játékos, rendszerint végigrobotolja a mérkőzést. Hasonló futballista Mike Verstraeten is. Ő emberfogót játszik és bár nem labdavirtuóz, az ellenfelét mindig „eltünteti a pályáról". Erős, jól fejel, amikor együtt játszottunk, még fiatalabb volt, azóta megfelelő rutint szerzett, higgadtabb lett. Biztos, hogy megállja a helyét a világbajnokságon.*

Liviu Gojan

Gheorghe Hagiról és Dan Stingaciuról

A sztár

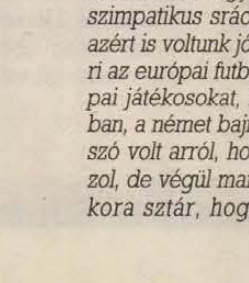

Liviu Gojan, a DVSC-Epona román idegenlégiósa egykor *Gheorghe Hagival* és *Dan Stingaciuval* játszott együtt, ők jelenleg a román válogatottal a vébére készülnek.

– Igaz, nagyon-nagyon régen volt, amikor együtt léptünk pályára, de természetesen mindkettőjükre nagyon élesen emlékszem – mondta Liviu Gojan. *– Tizenhét évesek voltunk, és az ifjúsági válogatottban szerepeltem egy csapatban Gheorghe Hagival és Dan Stingaciu kapussal. Mit mondjak? Hagi már akkor is sztár volt, mindannyian felnéztünk rá. Ő volt a nemzeti együttes vezéregyénisége, és még most, Franciaországban is az lehet. Stingaciu talán nem sértődik meg ezért a gondolatért, „csupán" egy volt a sok jó kapus közül.*

Urbányi István

Eric Wynaldáról

A verekedős

Urbányi István tavaly tavasszal szerződött az Egyesült Államok profibajnokságában szereplő San José Clash csapatához, ahol egy csapatban játszhatott az államok egyik legnagyobb soccer-sztárjával, *Eric Wynaldával*.

– Azt talán kevesen tudják Ericről, hogy Valdo a beceneve, bár fogalmam sincs, hogy miért szólítja így mindenki – mesélte Urbányi István. *– Elég jó volt a kapcsolatunk, hiszen viszonylag közel laktunk egymáshoz. Náluk a labdarúgás egyébként családi „vállalkozás", hiszen a felesége is focizott, ám egy sérülés miatt abba kellett hagynia a játékot. Eric közvetlen, szimpatikus srác. Egyébként többek között azért is voltunk jó viszonyban, mert ő elismeri az európai futballt és nagyra tartja az európai játékosokat, hiszen futballozott Európában, a német bajnokságban. Kevéssel ezelőtt szó volt arról, hogy a Kaiserslauternhez igazol, de végül maradt a Clashben, mert itt akkora sztár, hogy megmondhatja, milyen poszton akar játszani. Eredetileg bal oldali támadó vagy támadó középpályás a posztja, de mindkét lábát használja, gyors és roppant erős. Nemcsak a Clash, hanem a válogatott vezéregyénisége is, ő lőtte eddig a legtöbb gólt a nemzeti tizenegyben. Amerikában nagyon nagy sztárnak számít, ő a futballban a Reebok reklámembere. Viszonylag sérülékeny, nemrég például megint volt egy térdműtéte. Kicsit egoista, emiatt volt egy-két balhéja. Egyszer például összeverekedett az öltözőben John Doyle-lal, a csapatkapitánnyal, mert nem értettek egyet az edzőt illetően...*

Sáfár Szabolcs

Martin Amerhauserről

A „honorált"

Sáfár Szabolcs egyre jobban belelendül, ez az Ausztriában szokásos életre, a mentalitásra és persze a védésre is értendő. A kapusnak jelentős része van abban, hogy az SV Salzburg jó tavaszt produkált. Sáfár mellett egy másik fiatalember is nagy részt vállalt a salzburgi csapat eredményeiből, s ezt az osztrák szövetségi kapitány, *Herbert Prohaska* azzal honorálta, hogy *Martin Amerhausert* meghívta a világbajnoki keretébe.

– Túl azon, hogy nagyon jó játékosnak tartom, Martin remek srác is – vélekedett csapattársáról Sáfár Szabolcs. *– Szerény, normális ember, nekem ezért különösen szimpatikus. Amikor Salzburgba kerültem, nagyon sok támogatást kaptam tőle a pályán, biztatott akkor is, amikor nem ment jól a védés, és az öltözőn kívül sem hagyott magamra, többször voltunk együtt vacsorázni és biliárdozni családostul. Tavasszal született meg a kisfia, előtte nem sokkal tartották meg az esküvőt. A csapatban bal oldali futót játszik, gyors, és remek bal lába van. Úgy tudom, hogy Salzburgban marad, bár azt is hallottam, hogy több csapat szeretné megszerezni őt.*

Tóth Mihály

Robert Pirèsről, Danny Boffinról és Rigobert Song Bahanagról

A szálkás

Tóth Mihály 11 mérkőzéssel a bajnokság vége előtt igazolt Belgiumból a francia Metzbe. A Kispest egykori csatára négy mérkőzésen lépett pályára, ötször ült a bajnoki ezüstérmes együttes kispadján. A futballista többek között a francia válogatott *Pirès*, a belga *Boffin* és a kameruni *Song* csapattársának mondhatja magát.

– Június huszonhatodikán kezdődik az alapozás, és reménykedem, hogy a klub vezetői nem adnak kölcsön – mondta Tóth Mihály –, *hiszen jól érzem magam Metzben, erkölcsileg és anyagilag is elismernek. Ráadásul a hírek szerint jó néhányan eligazolnak a csapattól. Pirès például máris a Marseille futballistája. Húsz-huszonöt klub is csábította a huszonöt éves labdarúgót, azaz válogathatott. Ám a középpályásnak mégis volt oka a „kesergésre": imádott csapata, a Real Madrid nem volt a kérők között. Pirès a középpálya minden részén használható. A válogatottban rendszerint jobbszélsőként szerepelt, és reális esélye van arra, hogy a vébécsapatban is a kezdők között vegyék számításba. Boffin harminchárom éves kora ellenére fizikailag a topon van, és állandó csapattagnak számít a belga válogatottban. Szintén használható a középpálya jobb és bal oldalán, ám a védekezés, akárcsak Pirésnek, nem erőssége. Ettől függetlenül vérbeli profi, az edzéseken éppúgy odateszi magát, mint éles helyzetben. Tiszta „szálka" az ember. Bár belga játékos, én csak itt, Metzben találkoztam vele, amikor ugyanis én Ekerenbe kerültem, ő már Franciaországban futballozott. Songról és válogatottjáról kevesebbet tudok. Song huszonegy éves, erőszakos védőjátékos, technikailag ugyan nem a legképzettebb, de igazi szívjátékos. Ha jól tudom, az Afrikai Nemzetek-kupáján rendszeresen szerepelt a kameruni együttesben.*

Dárdai Pál

Alphonse Tchamiról

A névadó

Pécsről a BVSC érintésével került *Dárdai Pál* a Hertha BSC együtteséhez, ahol együtt futballozik a kameruni *Alphonse Tchamival*.

– Nem kezdett túl jól Alphonse Berlinben – állítja Dárdai. *– Ősszel gondjai voltak, de aztán tavasszal már belelendült. Időközben ugyanis részt vett az Afrikai Nemzetek-kupáján, ahol nagyon jól ment neki a játék. Teljesítményére Németországban is felfigyeltek, elkezdték sztárolni, és a kontinensviadal után már jelentős önbizalommal futballozott. Hogy milyen játékos? Bivalyerős, ám látszik, honnan érkezett, mert taktikailag nem túl fegyelmezett. Ügyesen bánik a labdával, és bár a Bundesligában nem volt sokszor eredményes, a világbajnokságon majd kiderül, hogy mit ér. Azt tudtuk róla, hogy a fekete földrészen nagy neve van, bár hozzánk Argentínából, a Boca Juniorsból került, ahol Maradonával együtt játszott. Mutatta a közös képeket, az egyik játékosunk meg is kérdezte: te is kokóztál? Alphonse nevetve a fejét rázta, sőt, később a legtöbb viccet ő kezdeményezte. A Hertha közös megmozdulásain a légiósok külön asztalnál ülnek, ez egyébként nálunk megszokott. Az egyik vacsoránál ott ült a holland Bryan Roy és Van Burik, Tchami, az orosz Szergej Mandreko, a horvát Ante Csovics és én. Színes társaság... Tchami megjegyezte: sokkal jobb a hangulat a Benetton-asztalnál, utalva a cég egyik reklámjára, amelyen különböző bőrszínű emberek láthatók. A légiósok asztalát azóta így hívjuk... Figyelem majd Alphonse játékát, szurkolok neki.*

Mónos Tamás

Victor Ikpebáról és Sunday Olisehről

Az imádott

A két évig Belgiumban légióskodó *Mónos Tamás* az RFC Liège játékosaként játszott együtt a két nigériai labdarúgóval.

– Nagyon fiatalon, tizenhat-tizenhét évesen kerültek Olisehék a Liège csapatához – emlékezett vissza Mónos Tamás a belgiumi évekre –, *azért is szorgalmazták az igazolásukat, mert az a külföldi, aki tizenhét éves kora előtt érkezik, nem számít idegenlégiósnak. Kezdetben többnyire cserének jutottak szóhoz, Ikpeba kapott több lehetőséget, ő csatárként szerepelt, míg Oliseh sokáig csak kispados volt. Aztán a második évben már mindketten kezdők voltak, rengeteget fejlődtek, meghatározó játékosok lettek. Szerencséjük is volt, mert néhány labdarúgó távozott a csapattól, és a helyükre bekerülhettek. Ikpebának nagyon jó éve volt, a góllövőlista élmezőnyében tanyázott, nem véletlen, hogy elvitte a Monaco. A belga közönség imádta, sztár volt. Nagyon gólérzékeny játékos, remekül cselez, tipikus befejező csatár, kitűnő izomzatú futballista. Az utóbbi Olisehre is érvényes, aki akkoriban még emberfogót játszott, most védekező középpályásként számítanak rá. A szemem előtt váltak mindketten klasszissá, már akkor gondoltam, hogy befuthatnak, bár ezt Olisehről nem annyira hittem, hiszen védőként nehezebb hírnevet szerezni.*

Zombori Zalán

Carlos Valderramáról és Vincent Candeláról

A mosógép

Még serdülőjátékos volt *Zombori Zalán*, amikor Franciaországban, Montpellier-ben (ahol édesapja, *Zombori Sándor* is szerepelt) játszott. A nála idősebb *Carlos Valderramát* csak a pályán látta, a francia válogatott *Vincent Candelával* azonban együtt rúgta a labdát a korosztályos csapatban.

VILÁGBAJNOKI RÉSZTVEVŐKRŐL

Nicolae Ilea

Viorel Moldovanról

A félelmetes

Nicolae Ilea, a DVSC-Epona romániai labdarúgója a Gloria Bistritában játszott együtt a *Viorel Moldovannal*.

– *A besztercei klubban volt csapattársam Moldovan* – emlékezik Nicolae Ilea. – *Számos erényét fel tudom sorolni: rendkívül gyors, szemfüles, átlalában kitűnő ütemben érkezik a kapu elé, félelmetes a jobb lába, és a fejjátéka is elsőrangú. Nem csoda, hogy felfigyeltek rá az angolok. Ha nem tévedek, jelenleg a Coventryt erősíti. Ma már inkább csatárként számítanak rá, Besztercén viszont inkább a középpályás sorban futballozott. De képességeinek köszönhetően talán még más posztokon is bevethető.*

– *Valderrama és a francia Laurent Blanc édesapámmal játszott együtt* – mondta Zombori Zalán –, *így csak a lelátóról figyelhettem őket. A kolumbiai játékos zseni, mintha hátul is lenne szeme, nagyon jól lát a pályán. Róla egy ,,civil'' történet jut eszembe. Akkor került Kolumbiából Franciaországba, otthon a felesége csak kézzel mosott, nem ismerték a mosógépet. A lakásában volt egy ilyen masina, és a kapusunkkal együtt mi mutattuk meg neki, hogyan kell bekapcsolni, használni. Candelával viszont együtt játszottam a serdülőcsapatban. Ő is technikás labdarúgó, akkor még csatárt játszott. Ám a franciáknál divat, hogy néhány csatárból védekező játékost ,,faragnak'', mert támadóként nehéz bekerülni a csapatokba, az irányítani is tudó, képzett védőkre viszont szükség van. Ilyen Candela is.*

Zoran Kuntics

a délszlávokról

Az agyonszeretettek

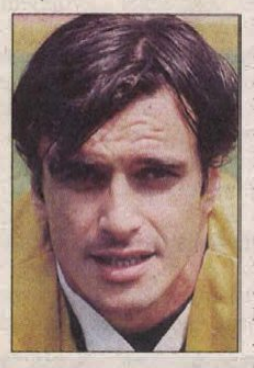

A Vasas 31 éves csatára, *Zoran Kuntics* a korosztályos válogatottakban együtt futballozott többek között *Dejan Szavicseviccsel, Dragan Sztojkoviccsal* és *Robert Proszinecskivel.*

– *Tizenkét-tizenhárom évvel ezelőtt az utánpótlás- és az olimpiai válogatottban játszottunk együtt* – mondja Zoran Kuntics. – *Az még az egységes, régi jugoszláv válogatott volt, horvátokkal, szerbekkel, bosnyákokkal, macedónokkal. Én jobbszélsőt játszottam, abban az időben három csatárral léptünk pályára, Sztojkovics és Szavicsevics a középpályán szerepelt. Előbbi irányított, szervezett, Szavicsevics már-már csatárként futballozott. Kitűnő, technikás játékos mindkettő, már akkor is a csapat vezéregyéniségei, meghatározó emberei voltak, fazont szabtak a gárda játékának, ők voltak a főszereplők. Ha azt mondom, hogy a nálunk fiatalabb Proszinecski is néhányszor velünk játszott, akkor el tudják képzelni, milyen jó csapatunk volt. Külön-külön is erős a horvát és a jugoszláv válogatott, együtt viszont a világbajnoki címre is jó eséllyel pályázhatnának. Honfitársaimmal legutóbb Budapesten, a magyar–jugoszláv selejtezőn találkoztam, és bár szót váltottunk, már nem olyan a kapcsolatunk, mint régen, amikor egyformán ,,szegények'' voltunk. Szavicsevicsék Európa élvonalába tartozó csapatokhoz kerültek, rengeteget keresnek, körülöttük forog a világ, és az állandó felhajtás, az ,,agyonszeretettség'' miatt egy képzeletbeli falat vontak maguk köré.*

Kozma István

Steve McManamanról

A futógép

Kozma István, az újpestiek ,,Sityája'' gazdag pályafutása során másfél évig a Liverpool tagja volt. A legendás angol klubban többek között *Steve McManaman*, a kiváló középpályás is Kozma csapattársa volt.

– *Nem túlzás kijelenteni, hogy Steve kiváló futballista* – kezdte Kozma István. – *Bár kilencvenkettőben, amikor együtt játszottunk, ő még csak húszéves volt, aki ismerte, tudta, hogy ígéretes jövő előtt áll. Akkor még nem volt válogatott, sőt, a Liverpoolban is kereste a helyét az edző, de McManaman bizonyította, hogy lehet, sőt, kell rá számítani. Nagyon gyors labdarúgó, remekül cselez lendületből, igazi ,,rongylábú'' futballista. Sosem lehet kiszámítani, mit fog csinálni a következő pillanatban, olyan laza a bokája, mintha nem lennének szalagjai. Igazi klasszismegmozdulásai vannak, nagyon érzi a kaput és szinte megállíthatatlan. Imád megiramodni a labdával, próbál kimenni a pálya szélére, az oldalvonal mellé, aztán uzsgyi! Az egyetlen hibája talán az, hogy önző, minden szögből ő akar lőni, hiába van valamelyik játékostársa jobb helyzetben. Pontosabban: önző volt, lehet, hogy most már érettebben gondolkodik. Mindenesetre nem irigylem azokat a védőket, akik a pályán szembetalálkoznak majd vele Franciaországban. Erőnléte is nagyon jó, erős, izmos fiú, aki nemcsak tud, de szeret is sprintelni. A kapura is nagyon veszélyes, szóval McManaman valóban kiváló középpályás.*

Andrássy Csaba

Marius Lacatusról

A vezér

A Magyarországon szereplő labdarúgók közül minden bizonnyal *Andrássy Csaba*, a Vác FC-Zollner csatára ismeri a legjobban a román válogatott támadóját. Andrássy Brassóban együtt cseperedett fel és együtt is futballozott *Lacatussal*, s ifjúkora után, a Steaua Bucurestiben is összehozta őket a sors.

– *Már akkor látszott, hogy nagy tehetség, amikor tizennégy évesen felkerült a Brassó korosztályos csapatából* – emlékezett Andrássy Csaba. – *Együtt futballoztunk a serdülőben és a tartalékok között is, de ő nagyon fiatalon bekerült a felnőttcsapatba. Borzasztó gyors játékos, és nagy erénye a harcosság, emlékszem, még azt sem hagyta, hogy az ellenfelek kapusai felvegyék a labdát, zavarta őket egyfolytában. Ragyogó, gólerős jobbszélső volt, gyorsan meg is vette a Steaua Bucuresti, és ekkor egy időre elváltak útjaink. Legközelebb akkor találkoztunk, amikor hazatért Spanyolországból, én akkor a Steauában voltam, és oda szerződött vissza Lacatus is. Sokszor alkottunk együtt ékpárt, tapasztaltam, hogy gyorsasága megmaradt, és a kaput sem érzi kevésbé, mint régen. Bár már harmincnégy éves, a válogatottban még ma is számítanak rá. A Steauában most is kamatoztatja rutinját, ő irányítja a csapatot, sőt, afféle második edző az együttesben. Valóban igazi vezéregyéniség, és remélem, lesz alkalma bizonyítani ezt Franciaországban is. Meg is érdemli a sikereket, mert nemcsak harcos labdarúgó, de maximalista is: mindent megtesz azért, hogy a legjobbak között maradjon.*

PÉNZRŐL NEM BESZÉLÜNK, DE SZÁMOLNI FEJBEN IS LEHET

MINDEN NAP EGY Forkastino 98 AJÁNDÉK

A FIAT DUCATO és SCUDO modellek minden igényt kielégítő, korszerű haszonjárművek, sőt nagyszerű befektetési lehetőséget is kínálnak. Ki állna ellen egy kényelmes új munkahelynek, mely ráadásul könnyen kiszámolható pénzügyi előnyökkel is kecsegtet?

- előnyös áfa-visszatérítési konstrukció, mellyel akár 500 000 forintot is megtakaríthat;

- ingyenes szerviz egy évig, vagy az első 20 000 km-es futásteljesítményig.

A cége számára optimális megoldást keresse a FIAT márkakereskedésekben!

- **DUCATO haszonjárművek furgon, kombi, minibusz és alváz kivitelben**
- **Magyarországon először 2.8 turbódízel motorral is**
- **SCUDO modellek üvegezett és zárt áruszállító furgon, valamint kombi kivitelben**
- **Mindkét típus benzines, dízel és turbódízel motorokkal**
- **Alapfelszereltségként FIAT CODE indításgátló és a legtöbb kivitelben szervokormány**

Ingyenes információs hívószámunk: 06-80-245-245

TÖP GARANCIA FIAT FINANSZÍROZÁS

A SZENVEDÉLY VEZET MINKET FIAT

Ha Ön is szeretne a legkedvezőbb mobilpercdíjakkal telefonálni az ország egész területén, akkor itt a nagy alkalom! A legokosabb 0660-as telefon, a Benefon Sigma a Foci VB ideje alatt (azaz június 10. és július 12. között) már nettó 9 950 Ft-ért, 50%-os kamatmentes 12 havi részletfizetéssel elvihető.
Ráadásul a rendszerbe lépés most díjtalan. Interneten történő megrendelés esetén további 10% kedvezményt adunk.

Az akció a készlet erejéig tart. A készülék akciós ára nettó 19 900 Ft (bruttó 24 900,-), melynek 50%-át 12 hónap alatt, kamat- és kezelésiköltség-mentesen, részletekben fizetheti. Ezért csupán azt kérjük, hogy 2 évig maradjon az előfizetőnk.

Ha kíváncsi a részletekre vagy szeretne játszani, hívja a 06 60 450-450-et!

Társ a társalgásban

0660 http://www.westel.hu

WESTEL IRODÁK: BALATONVILÁGOS, M7-ES ENYINGI ELÁGAZÁS, TEL.: (06 88) 480-644, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 327-100 • **BÉKÉSCSABA,** 5600 MEDNYÁNSZKY U. 8., TEL.: (06 66) 447-014, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 384-000 • **BUDAPEST,** 1111 KARINTHY FRIGYES ÚT 21., TEL.: 265-8888, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 327-088 • **DEBRECEN,** 4026 KÁLVIN TÉR 2/A., TEL.: (06 52) 418-038, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 327-800 • **EGER,** 3300 BAJCSY ZS. U. 3., TEL.: (06 36) 411-900, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 415-100 • **GYŐR,** 9022 PÁLFFY MIKLÓS U. 1., TEL.: (06 96) 318-896, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 327-400 • **KECSKEMÉT,** 6000 SZABADSÁG TÉR 22., TEL.: (06 76) 485-330, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 415-200 • **MISKOLC,** 3525 KOSSUTH L. U. 2., TEL.: (06 46) 411-550, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 351-000 • **NAGYKANIZSA,** 8800 DEÁK TÉR 12., TEL.: (06 93) 310-460, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 327-408 • **NYÍREGYHÁZA,** 4400 SZARVAS U. 2–4., TEL.: (06 42) 314-432, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 415-300 • **PÉCS,** 7621 RÁKÓCZI U. 19., TEL.: (06 72) 225-111, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 327-900 • **SOPRON,** 9400 VÁRKERÜLET 81., TEL.: (06-99) 323-900, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 415-400 • **SZEGED,** 6720 FEKETESAS U. 25., TEL.: (06 62) 421-575, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 327-600 • **SZEKSZÁRD,** 7100 ARANY J. U. 4., TEL.: (06 74) 415-900, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 415-500 • **SZÉKESFEHÉRVÁR,** 8000 PROHÁSZKA U. 17., TEL.: (06 22) 328-717, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 327-200 • **SZOLNOK,** 5000 BAROSS U. 1., TEL.: (06 56) 422-232, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 386-000 • **SZOMBATHELY,** 9700 WELTHER KÁROLY U. 14., TEL.: (06 94) 324-420, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 377-000 • **VESZPRÉM,** 8200 ÓVÁROS TÉR 21., TEL.: (06 88) 406-383, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 415-600 • **ZALAEGERSZEG,** 8900 KÖLCSEY U. 2., TEL.: (06 92) 324-881, RÁDIÓTELEFON: (06 60) 415-700

WESTEL RÁDIÓTELEFON KFT

Válogatott kedvencek

TÁVOKTATÁS, AVAGY KIT

A világbajnokság a futballszakma csúcstalálkozója, azoknak a játékosoknak a „gyújtótornája", akik (legalábbis nagy részük) a labdarúgás majd' minden csínját-binját legalábbis professzori szinten művelik. Éppen ezért tőlük, mármint a professzoroktól nem szégyen – sőt kell! – tanulni.

A világbajnokság rajtja előtt arról faggattuk a magyar válogatott játékosait, hogy ők vajon kit tartanak előzetesen „professzornak", vagyis ki az a játékos, akitől a legtöbbet tudják ellesni a franciaországi csúcstalálkozón.

Hrutka János, a Kaiserslautern válogatott védője:

– Természetesen a világbajnokság valamennyi találkozóját igyekszem majd megnézni, sőt, néhány mérkőzést videóra is felveszek majd, hogy a későbbiekben hasznosítani tudjam a látottakat, a tapasztaltakat. Egyébként a braziloknak szurkolok a leginkább, mert ott játszik a kedvenc labdarúgóm, de a franciák, és a németek sikeréért is szorítok. Egy védő szájából talán furcsán hangzik, de a brazil *Ronaldót* fokozott figyelemmel nézem majd, mert ő mindig képes váratlan megoldásokra, mindig tanulhatnak valami újdonságot tőle a védők is. A hátvédek közül talán a németek kőkemény bekkjét, *Kohlert* tudnám kiemelni a határozottsága, rutinja miatt, de jelenleg nincs olyan védőjátékos, akire igazából felnéznék, mint például korábban az olasz *Baresire*.

Lisztes Krisztián, a VfB Stuttgart és a válogatott középpályása:

– Igazából egyik világbajnokságon szereplő futballistát sem kísérem majd megkülönböztetett figyelemmel, nincs kedvenc labdarúgóm. Ezzel persze nem azt akarom mondani, hogy nem figyelem a meccseket, mert természetesen sok nagy egyéniség lép pályára majd Franciaországban, ám rengeteg mindentől függ, hogy közülük éppen akkor kinek jön ki a lépés. Valamivel könnyebb helyzetben vagyok, ha a végső győztes válogatottra kell tippelnem: véleményem szerint a brazilok vagy a házigazda franciák lesznek a világbajnokok.

Fehér Csaba, az UTE válogatott védője:

– Nem vagyok elkötelezett híve egyetlen ország labdarúgásának sem, de természetesen nagyon élvezem a jó játékot, a jó futballt. Talán meglepetés, amit mondok, de én Argentínát és Norvégiát várom a döntőbe, és szerintem az argentinok lesznek a világbajnokok. Az egyik kedvencem is a kék-fehérek között szerepel, *Diego Simeone* játékát nagyon szeretem, de mellette az angol *Paul Ince* is „király" a szememben. Mindkét futballistát hatalmas küzdeni tudás jellemzi, de nemcsak harcos, hanem remekül képzett játékosok is egyben. Mindkettőre felnézek, nálam az utolsó percig hajtó, lelkes, robotolós futballisták legalább annyit érnek, mint a sztárok, akik a góljaikkal eldöntik a meccseket. Nagyon fontos az előkészítő munka is, és két kedvencem ebben nagy szerepet szokott vállalni.

Hámori Ferenc, a Vasas válogatott csatára:

– Mivel a Vasas nem indul az Intertotókupában, két hét pihenőt kaptunk a bajnokság után, és a szabadságba így belefér egy kis horvátországi nyaralás is. Remélem, ott is közvetítenek majd a világbajnokságról, és minél több mérkőzést láthatok majd. Hogy melyik csapatért szorítok? Nagyon szeretem a brazilok játékát. A csapaton belül is volt egy kis fogadás a vébé kapcsán, és én ezen is a brazilok sikerére tettem. *Ronaldo* játéka lenyűgöző, és ugyancsak zseninek tartom *Romáriót*, nagyon sajnálom, hogy megsérült. De azt hiszem, nem is kell kiemelni játékosokat ebből a csapatból, hiszen maga a brazil stílus, a közönségszórakoztató, trükkökkel tűzdelt futball fogott meg a játékukban.

Herczeg Miklós, az UTE válogatott csatára:

– Kedvenceim természetesen támadók, én a brazil *Ronaldót* és a jugoszláv *Predrag Mijatovicsot* tartom a legtöbbre. Ronaldo elképesztően nagy sebességgel tud futballozni, többnyire akkor is hibátlanul bánik a labdával, ha lendületben van, sprintel. A hazai mezőnyben viszonylag én is gyors vagyok, de jó lenne, ha futás közben is biztosan tudnám kezelni a labdát. Ezt kellene megtanulnom a braziltól. Mijatovics megmozdulásain érződik, hogy minden idegszálával gólra tör, ha kellene, bárkinek nekimenne a győzelemért. Nem elég, hogy mesterien lő kapura, emellett igazi csibész, szinte legyőzhetetlen ellenfél. Szeretném, ha egyszer én is rendelkeznék azzal a harcossággal, mint a jugoszláv csatár. Bár ezt nem lehet eltanulni, azért a vébén megpróbálok ellesni tőle is néhány mesterfogást.

A nigériai Mobi Oparaku (jobbról) győtri Predrag Mijatovicsot

Hajdu Attila, a Ferencváros válogatott kapusa:

– A világbajnokságon részt vevő kapusok közül *Andreas Köpkét* kedvelem a leginkább, nagyon szeretem őt nézni a mérkőzéseken. Irigylem a hihetetlen nyugodtságát, azt, hogy teljesen függetleníteni tudja magát minden mellékkörülménytől. A hibái után is ugyanolyan kiegyensúlyozottan véd, nem zavarodik meg, nem bizonytalanítja el az sem, ha gólt kap. Jó értelemben vévé olyan, mint egy gép, valamennyi mozdulatát határozottan hajtja végre. Az angliai Európa-bajnokságon például volt olyan találkozó, amelyen csak öklözte a beíveléseket, de ezt rendkívül határozottan tette, így egyetlen nézőben sem vetődött fel az, hogy esetleg meg is foghatta volna a labdákat. Köpke mellett a francia válogatott kapusa, *Fabien Barthez* is közel áll hozzám, őt éppen a bohémsága miatt kedvelem.

Horváth Ferenc, a Ferencváros válogatott támadója:

– Három csatár teljesítményét követem majd megkülönböztetett figyelemmel a világbajnokság ideje alatt is. A három kedvencem az argentin *Gabriel Batistuta*, a jugoszláv *Predrag Mijatovics* és a norvég válogatott csatára, *Tore André Flo*. Az argentint a fanatizmusa miatt kedvelem, hiszen szinte mindent elért már a futballban, mégis valamennyi találkozón igyekszik a maximumot kihozni magából, az utolsó leheletéig küzd a pályán. Mijatovicsot a kapu előtti határozottsága miatt csodálom, a kritikus helyzetekben is képes az utolsó pillanatig kivárni, és rendszerint a legjobb megoldást választja. Flónak pedig a mezőnymunkája kiemelkedő, rengeteget van játékban, és bizonyítja azt is, hogy magas futballista is képes remekül cselezni. Egyébként az olasz labdarúgás megszállott rajongója vagyok, óriási csalódás lenne számomra, ha nem a „squadra azzurra" nyerné a világbajnokságot. Egyetlen bánatom, hogy jelenleg nincs igazi csatáregyéniség az olaszoknál.

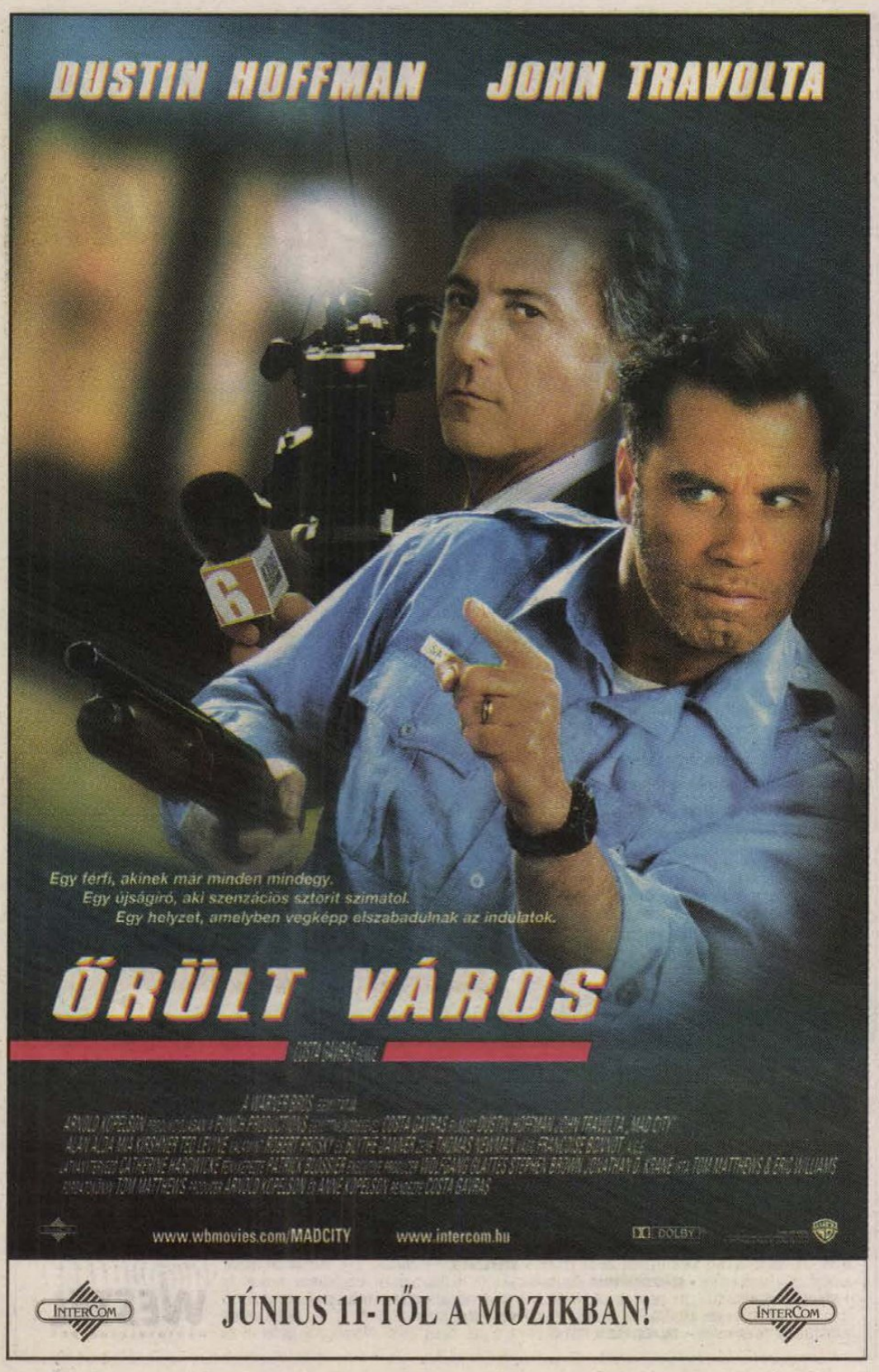

Három hengerrel

Aki látott már hegyi autós versenyt, az tudhatja, de legalábbis sejtheti, hogy az efféle küzdelmekben a legcsekélyebb probléma is eldöntheti a viadal kimenetelét. *Antal Krisztián,* a Denim Racing Team versenyzője is arról számolt be, mikor a hegyi viadalok fortélyairól faggattuk, hogy itt bizony minden apróság, minden másodperc számít. Egy rosszul bevett kanyar, egy véletlen kisodródás, egy pillanatnyi figyelmetlenség elég ahhoz, hogy az élen álló autó a mezőny végére kerüljön.

A 36. pécsi nemzetközi autós hegyi versenyről azonban senki nem gondolta volna, hogy éppen az egyik legeredményesebb hazai autóversenyző, Antal Krisztián számára hoz majd kellemetlenségeket, hiszen Krisztián két esztendeje minden évben szerzett egy-egy abszolút győzelmet a nagyhírű versenyen. Ez alkalommal azonban nem tudta megvédeni posztját.

– *Sajnos műszaki gondok sokasága nehezítette a helytállást* – nyilatkozta a verseny után a Denim pilótája. – *Pedig eleinte úgy tűnt, nekünk áll a zászló...*

Nos, igen. Az első napon, az időmérő edzések után ugyanis leesett az eső, és a nedves pályán Krisztián szinte verhetetlen. Hogy mégis a mezőny utolsói között ért célba, az nem az ő hibája...

– Az időmérő edzéseken még nem igyekeztem túlságosan, mert azzal az Opel-motorral fölszerelt Lotusszal, amelyet most vezettem, már régen versenyeztem. Így inkább arra figyeltem, hogy én és az autó összeszokjunk. Az első versenyfutamhoz azonban föltettük azt az új gumigarnitúrát, amelyet az esős pályához vásároltunk, és ez lett a vesztem. A gumi ugyanis – mint később bebizonyosodott – anyaghibás volt, és szép lassan elengedte a levegőt. Úgy az ötödik kanyarban defektet kaptam, nem is csoda, ha tizenvalahanyadiknak értem föl a célhoz.

Ez persze azt is jelentette, hogy a második futamnak már szinte tétje sem volt. Pontosabban nem lett volna, ha nem Antal Krisztián vezeti az autót. Ebben a futamban ugyanis annyit ledolgozott hátrányából a vasakaratú fiú, hogy végül kategóriájában az összetett verseny harmadik helyén végzett.

A második nap, a közép-európai zónabajnoki trófeáért zajló verseny még izgalmasabb lett.

– Az első szabadedzésen úgy éreztem, iszonyú gyorsan megyek – mesélte Krisztián –, s mikor fölértem, akkor láttam, hogy két másodperccel rosszabb időt futottam, mint vártam. Nem értettem a dolgot, és akkor még kevésbé értettem, mikor versenyzőtársaim egyike arra hívta föl a figyelmet, hogy furcsa hangja van a motornak.

A szerviznél kiderült, nagyobb a baj, mint gondolták: az egyik henger ugyanis leállt. Valamelyik kanyarban nem vette be a sebességet a váltó, így üresben kapott padlógázt a motor. Emiatt azonban az egyik szelep elgörbült és a beáramló üzemanyag ahelyett, hogy robbant volna, ki is áramlott a résen...

– Az egyik szakemberünk, Havassy Péter azt mondta, ne kockáztassak. Ha a szelep letörik, tönkreteheti a motort. Én azonban nem akartam, hogy szó érje a ház elejét. Ne mondja azt senki, hogy Antal Krisztián csak külföldön bizonyít, ahol nem látják. A három hengerrel is vállaltam a megmérettetést.

Győzelemről ilyen körülmények között persze nem is álmodhatott a Denim Racing Team, de hogy a magyar mezőnyben a harmadik helyen végzett Krisztián, s csupán egy másodperccel maradt el a leggyorsabb autó mögött, az mégiscsak versenyzőnk bátorságát és persze tehetségét dicséri.

(ÉS MIT) FIGYELNEK LEGJOBBJAINK

Illés Béla, az MTK Hungária és a magyar válogatott játékmestere:

– A spanyol válogatottal szimpatizálok, az ibériaiaknak szurkolok a világbajnokságon. Úgy gondolom, hogy hat-hét csapat esélyes az aranyéremre, és ebbe a körbe beletartoznak a spanyolok is. Közülük *Raúl* a kedvencem, akit technikai tudása és gólerőssége emel ki a többiek közül. Nagyon érzi a kaput, remélem, ezt a vébén is bizonyítja majd.

Korsós Attila, az UTE válogatott csatára:

– Szeretem az olaszok játékát, és a kedvenc futballistám is az itáliaiak között van. *Alessandro Del Pierónak* szorítok majd a világbajnokságon a legjobban, a Juventus támadója pazar csatár. Bár a Bajnokok Ligájának döntőjében a Real Madrid ellen nem ment neki a játék, de meccseinek kilencven százalékán jól játszik, mezőnymunkája kiemelkedő, emellett gólérzékeny és remekül lő. Azt azért nem hiszem, hogy az olaszok nyerik meg a vébét, mert rettenetesen erős a mezőny, de nagyon szurkolok Del Pierónak, hogy jól szerepeljen, sőt, legyen ő a torna gólkirálya. Igaz, ha az olasz támadó megszerzi ezt a címet, akkor csapata minden bizonnyal a döntőig is eljut majd. Mindegy, ez előre kiszámíthatatlan, a lényeg az, hogy jó meccseket láthassunk, sok Del Piero-góllal.

Kovács Zoltán, az UTE válogatott csatára:

– Ez a vébé *Ronaldo* tornája lehet majd. Sokan azt hangoztatják vele kapcsolatban, hogy nem igazi csapatember, és ebben tulajdonképpen igazat is adok a bírálóinak. De nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy Ronaldónak olyan váratlan és páratlan megmozdulásai vannak, amelyekkel bármelyik pillanatban meccseket tud eldönteni, és ez nálam mindenki elé helyezi őt. Képes akár egy óráig is lébecolni a pályán, aztán villan egyet, és máris vezet a

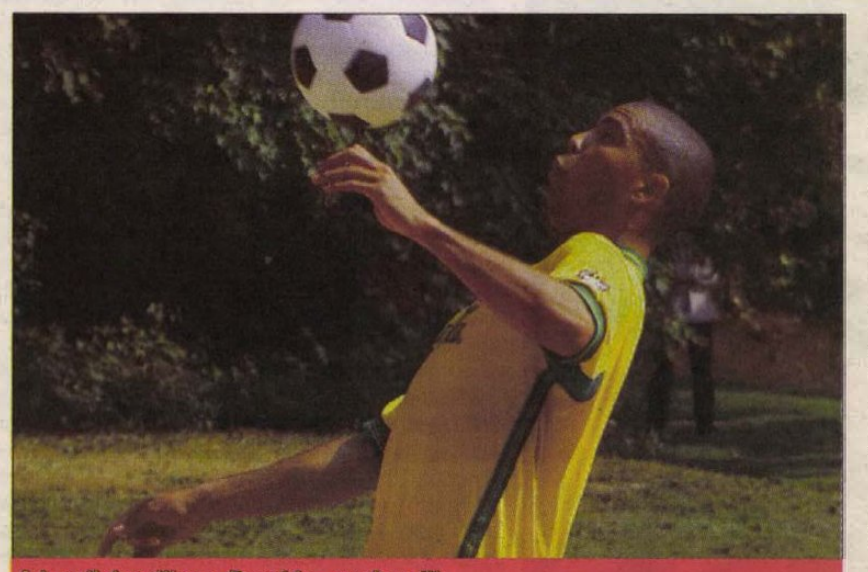

A brazilok csillaga, Ronaldo „gyakorol"

csapata. Szerintem ő a legesélyesebb a gólkirályi címre, válogatottja pedig a világbajnoki aranyéremre, szóval az Internazionale sztárja a nyáron a világ futballjának csúcsára juthat. Szívből kívánom ezt neki. Jó lenne olyan cselezőkészséggel rendelkezni, mint amilyen Ronaldónak van!

Pető Tamás, az UTE válogatott védője:

– A magyaron kívül nincs kedvenc válogatottam, a vébén sem szurkolok majd senkinek sem. A mezőny minden gárdája remek, senki sem juthatott el véletlenül Franciaországba. Bizonyára lesznek majd nagy meglepetések is, de úgy vélem, Brazília és Németország a legesélyesebb a döntőbe jutásra. A világ egyik, ha nem a legjobb futballistája szerintem az aranysárga csapatban szerepel, nálam *Roberto Carlos* a csúcs. Nincs még egy olyan védő, mint ő. Rúgótechnikája mindenkinél jobb, fantasztikusan jól cselez, és rettenetesen gyors is. Szóval, minden megvan benne ahhoz, hogy a világ legjobbja legyen, és ha valaki kételkedne ebben, a brazil védő most, a vébén bizonyít majd a kétkedőknek. Egyébként bal oldali középpályásként ugyancsak magas színvonalú játékra képes. Hihetetlenül gazdag a brazil labdarúgás!

Sebők Vilmos, az UTE válogatott védője:

– Bár azt túlzás lenne kijelenteni, hogy szurkolok az olaszoknak, de Brazília mellett őket várom a fináléba. Nagyon kíváncsi vagyok arra, mit mutat majd *Paolo Maldini*, aki szerintem a világ legjobb védője volt. Mivel elég régen láttam játszani, érdekel, hogy ugyanolyan gyors-e, mint volt, és a régi-e még pazar szerelőkészsége. Gondolom, igen, mert fizikailag mindig nagyon jó volt, képes végigzakatolni a meccseket, és az összjátékba is minden alkalommal jól kapcsolódott be. Szorítok neki, hogy kiemelkedő sikert érjen el, hiszen minden bizonnyal a franciaországi lesz az utolsó világbajnoksága.

Szilveszter Ferenc, a Vasas válogatott középpályása:

– A dél-amerikai futball a mindenem, azt a technikás, játékos focit szeretem, amelyet azon a kontinensen játszanak. A világbajnokságon az argentinoknak szurkolok, és különösen *Gabriel Batistutáért* szorítok, aki az egyik kedvencem. Kiemelkedő tudású klasszis játékos, aki egy-egy megmozdulásával el tudja dönteni a meccseket. Rendkívül gólerős, vérbeli csatár, meggyőződésem, hogy ott lesz a góllövőlista élmezőnyében, sőt, ő lehet a vébé gólkirálya.

Tóth Norbert, az UTE válogatott támadója:

– Számomra teljesen mindegy, melyik ország válogatottja lesz a világbajnok, csak szórakoztó meccseket produkáljanak a csapatok. Természetesen nagyon sok remek futballista szerepel majd az együttesekben, nehéz közülük egyet kiválasztani. Ha mégis kell, az olasz *Christian Vierit* nevezném meg. Nagyon jó csatár, Olaszország után a spanyol bajnokságban is megállja a helyét. Sajnos, nincs alkalmam sok meccsét látni, éppen ezért várom kíváncsian, mit produkál majd a válogatottban. Remélem, képességeinek megfelelően kap majd lehetőséget kapitányától, és nem szerepel le sem ő, sem együttese. Bivalyerős, erőszakos csatár, minden helyzethez odaér, és ritkán véti el a kaput.

Váczi Zoltán, a Vasas válogatott labdarúgója:

– A brazilok a kedvenceim, szenzációs, amit csinálnak, ahogyan futballoznak, mintha nem is a földről érkeztek volna a világbajnokságra. Ők a legesélyesebbek a győzelemre, bár, sajnos, az általam legjobbnak vélt labdarúgójuk, *Romário* nem lehet ott a vébén. Romário a kedvencem, nagyon szeretem a játékát, egyszerűen nem lehet utánozni, amit a labdával csinál. Nem csupán gyors, hanem cselezni is nagyon gyorsan tud, laza a bokája, nem lehet elvenni tőle a labdát. Képes nyolcvanöt percig „eltűnni a mezőnyben", aztán egyszer csak megvillan, és már bent van a labda az ellenfél kapujában. Vele sokkal jobb lett volna a brazil csapat, szerintem aligha képes bárki pótolni őt. Még Ronaldo sem, hiszen más habitusú játékos. Ronaldo is jól cselez, de ő inkább az erőszakosságával és a gyorsaságával veri meg a hátvédeket, ám ha felállt védelemmel szemben kisebb területen kell cselezni, akkor Romário technikai tudása inkább érvényesül.

Szekeres Tamás, az MTK válogatott védője:

– Sokakkal együtt a brazil válogatottnak szurkolok elsősorban a világbajnokságon, van viszont egy másik együttes is, amelyik különösen közel áll a szívemhez. Aki ismeri a pályafutásomat, nem lepődik meg azon, hogy Norvégia a másik favoritom. Néhány évig a skandináv országban futballozhattam, mielőtt stabil NB I-es játékos lettem a Fradiban, és azóta is nagy-nagy szeretettel emlékszem a norvég futballra és általában a norvég emberekre. Párhuzamot lehet vonni egyébként a norvég nép mentalitása és az általuk játszott labdarúgás között. Úgy gondolom, hogy ugyanaz a sallangmentesség, az egyénieskedés mellőzése, az összefogás jellemzi a norvég embereket és a csapatjátékot a legfontosabbnak tartó északi focit. Ezért rokonszenves számomra a dán válogatott is. A játékosok közül a norvég középhátvéd, a Manchester Unitedben futballozó *Ronny Johnsen* a kedvencem, megkülönböztetett figyelemmel kísérem majd a játékát. Tetszik, amit a pályán csinál, és emberként is szimpatikus, már amennyire a nyilatkozataiból meg tudom ítélni.

Nem mese, valóság

Az adidas futballparkja a Trocaderónál

Irigyeltük a srácokat... Párizs szívében, a *Trocaderónál* – pazar kilátással az Eiffel-toronyra, amelyen mindennap változó fényfelirat tudatja az arra járóval, hány nap van még az ezredfordulóig – épített nekik az *adidas* egy mesés futballpályát.

Egy hónapon keresztül ott játszhatnak, a sportszergyártó cég által kiagyalt „új sportágban".

Az adidas a világbajnokság idején megrendezi a maga világbajnokságát: harminckilenc országból – még Izraelből, Libanonból, Hongkongból is – összesen ötven gyerekcsapat rajtolt a tornán. Köztük két magyar: egy *győri* (az Arany Ászok, ők nyerték meg a hazai vetélkedőt), s egy *budapesti*, amely sorsolás útján jutott a párizsi vetélkedés lehetőségéhez.

Az adidas – illetve partnere, a *Footlocker* – négyfős csapatoknak írta ki a tornát, amelyen *Erdélyi Szabolcs* és *Magyar Zoltán*, a magyar küldöttség két „dirigense" szerint a győri srácoknak akár győzelmi esélye is lehet. Pedig részt vesz a tornán a világ talán leghíresebb utánpótlás-nevelő iskolája, a boliviai *Tahuichi Akadémia* csapata is...

De ha valahol, ezen az eseményen tényleg inkább a részvétel a fontos. A kamaszkor elején-közepén járó srácok bizonyosan örökre szóló élményt szereznek már magával a részvétellel is: valóban mesés körülmények között focizhatnak – nemzeti színű mezben.

A zöld műfüves pályák köré az adidas elegáns, kék paravánokat épített, s ugyanolyan színből körlelátót varázsolt. Mindenki vidám, mindenki boldog, mindenki élvezi az életet – mi kell még a jóléthez?

S talán ezekből a srácokból is egyszer még *Zidane, Pizzi, Raul, Batistuta* lehet. Ma ők az adidas „büszkeségei" – ki tudja, nyolc év múlva azok a fiúk közül, akik most a világbajnokság idején még „csak" az Adidas Parkban játszanak, valaki már az „igazi World Cupon" léphet fel. Akár, mint az adidas támogatottja.

Párizs 1998 júniusában nem csak a futball-világbajnokság, hanem a turisták fővárosa is. Ezt hangsúlyozta *Jean Tibéri*, Párizs főpolgármestere is, aki részt vett a park szombati megnyitóján. Mindennap közel negyvenezer látogatót várnak a Trocaderóhoz, ami azt jelenti, hogy a világbajnokság végéig több mint egymillió látogató vizitálhat majd itt.

Csanádi Péter, az adidas Salomon AG Public relation menedzsere rendkívül büszke volt a cég új találmányára. Érthető volt a boldogsága, hiszen tényleg mindenki csak örülhet annak – talán akad aki gyermekkori álmát látja megvalósulni –, hogy a világ minden részéről érkezett kölyökcsapatok mesés környezetben játszhatnak.

S közben ismerkedhetnek a futballtörténelmmel is: a januárban megválasztott Bajnokok Csarnokának hőseiről láthatnak kiállítást. Aligha kell mondani: Puskás Ferenc is a „bajnokok" között van.

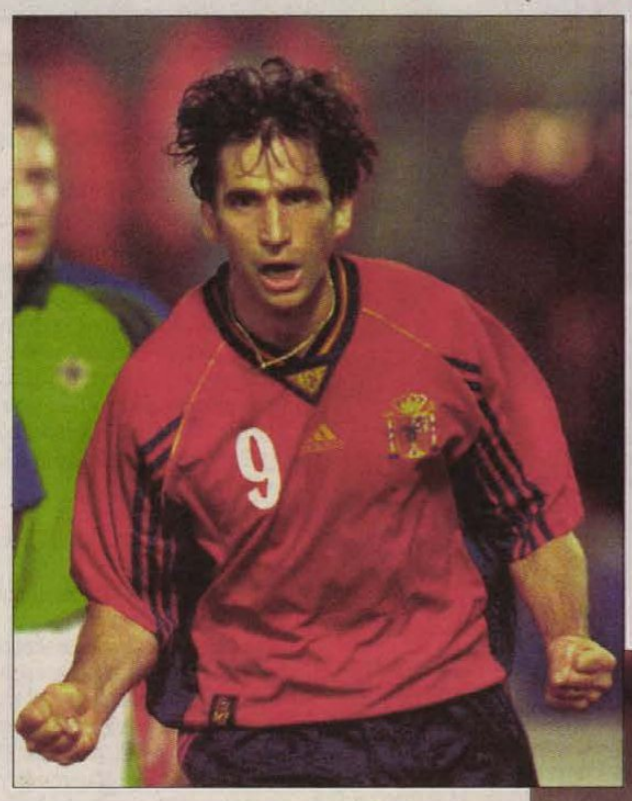

A spanyol együttes is adidas-szerelésben játszik a világbajnokságon. Juan Antonio Pizzi sokszor szeretne hasonlóan örülni Franciaországban

S közben talán azon is elmereng az ember, mennyit változott a világ. 1920-ban, amikor *Adi Dassler* elkészítette *Herzogenaurachban* az első sportcipőit, még a világ számos országában maga a futball is gyerekcipőben járt. Épp úgy, mint a légiközlekedés – egy ilyen tornát megszervezni képtelenség lett volna. Aztán 1947-ben, amikor Dassler megalakította 47 munkásával az adidas-gyárat, két esztendővel voltunk a háború után. A föld a nagy világégés sebeit nyögte – s milliók találták meg a szegénységük egyetlen örömét a futballban. De hogy létrejött volna egy ilyen világrandevú?

Még 1954-ben, amikor először használtak cserélhető stoplis futballcipőt a világbajnokságot nyert német játékosok, még 1958-ban, amikor már a csapatok többsége adidas-cipőben játszott, még 1963-ban, amikor először gyártott a cég labdákat is, de még 1974-ben sem, amikor a német válogatott adidas-labdával játszva, adidas-szerelésben világbajnok lett.

Mindez még akkor is csak álom lehetett volna. Sőt, még 1996-ban is csak terv lehetett mindez, amikor az adidas szerződést kötött a FIFA-val, s így először lett egy sportszergyártó cég a világbajnokság hivatalos támogatója.

Az idea csak mostanra valósulhatott meg. Nyilván hozzájárult ehhez a közlekedés fejlődése, de talán még a világpolitika is, amely egyre inkább „eltünteti" a korlátokat, sőt a határokat az egyes országok között.

Az adidas parkjában nagyon jó játszani a srácoknak. Az ember kedvet érez arra, hogy maga is labdába rúgjon...

S ha hajlandó, ha akar, még is teheti: a *Stade Emile Antoine-ban* – a kor szavával élve interaktív cselekvéssel – mindenki kipróbálhatja a maga tehetségét, ügyességét.

Miután tudjuk, hogy a döntő napjáig több ezer honfitársunk látogat turistaként Párizsba, ha szabad javasolni, keressék fel a Trocaderónál az adidas Parkot.

Mi csak annyit ígérhetünk, nem fogják megbánni...

Zinedine Zidane a francia válogatott és az adidas frontembere

bulvár

Ha valaki érveket keres a futball világhatalmának illusztrálására, zászlójára tűzheti ezt a fotót. A szemrevaló Tanaka Keiko Tokióban, május elején mutatta be azt a „World Cup Bra" névre keresztelt melltartót, amely – bár kereskedelmi forgalomba nem került – alkalmasint azért készült, hogy a világbajnokság alatt is ébren tartsa az urak érdeklődését a gyengébbik nem javára – úgy, hogy azért a futballról se kelljen megfeledkezni. A melltartó igazán élethű, mert anyaga a japán válogatott mezéhez igazodik, anyaga pedig megegyezik a világbajnokság hivatalos labdájának, a Trikolornak az anyagával. Van azért egy hibapont is, a méret...

Nem árt az óvatosság az évezred utolsó labdarúgó-világbajnokságán. A franciák ügyelnek a részletekre is, ezért ötmillió óvszert hoztak forgalomba, valamennyit Footix, a France '98 kabalaállata erősíti. Az óvszereket nyilván a turistaforgalomra gondolva, a tíz vébéhelyszín körzetében „teritik". A legelső szállítmány április végén a Francia Riviérára érkezett, és a nizzai stadion gyepén mutatták be az újdonságok iránt fogékonyaknak

Patrick Esteban „főállásban" intarziakészítő. „Másodállásban" viszont a futball szerelmese, aki nem is köszönthetné méltóbban a világbajnokságot, mint 500 darab, kézzel, gyertyán- és diófából készített futball-labdával. Esteban remeke igazán mestermunka, a tökéletesen sima felületű, gömb alakú labdák harminckét darabból készültek, szimbolizálva azt is, hogy a nagydöntőben harminckét csapat szerepel. A labdák tényleg fantasztikusak – csak belefejelni ne kelljen...

bulvár

Sztárokról mesélnek a számok

Elhalványult csillagok

Minden korábbi tornánál gazdagabb a torna sztárokban. Ennek ellenére a világbajnokságot felvezető szakaszban rengeteg menő kidőlt a sorból. Érdemes akár egy képzeletbeli világválogatottat is összeállítani a Mondialról sérülés miatt lemaradtakból: *Peruzzi – Ferrara, Sammer, Marcio Santos, Faber – Basler, Guardiola, Amunike, Juninho – Boksics, Romário.* Nem rossz, ugye...?

Érdemes végigszaladni, kik a „nagy hiányzók".

A braziloktól sérülés miatt kimaradt Juninho, Marcio Santos, *Flávio Conceição, Elber, Sávio* és Romário (mellesleg Juninho alighanem csak Zagallo szerint harcképtelen), nem fért be a huszonkettőbe *Raí, Dodo, Zé Elias* és *Jardel.*

A norvégok közül – nem kis meglepetésre – kimaradt *Rudi* és *Håland.* A marokkóiak egyik legjobb csatára, *Bahdzsa* azért hiányzik majd, mert összeveszett *Henri Michellel.* A skótok közül kimaradt *Andy Goram* kapus, mert magánéletbeli problémái miatt lemondta a válogatottságot.

Az olaszok Ciro Ferrara és Angelo Peruzzi sérülése miatt kesereghetnek, a sztárok közül nem fért be a huszonkettőbe *Zola, Casiraghi, Simone* és *Conte.*

Az osztrákoknál *Prilasnig,* a chileieknél *Rozenthal* sérült.

A dánoknál *Tobiasen* és *Tomasson* nem épült fel a torna rajtjára, az ugyancsak a C-csoportba sorolt dél-afrikaiak közül *Motaung, Tovey* és *Tinkler* is kerettag lett volna, ha orvosuk rábólint erre.

A bolgárok közül *Lecskov* a török Besiktassal való afférja miatt nincs Franciaországban, *Gruevnek* doppingproblémája adódott.

A nigériaiak soraiból Amunike, *Dosu és Shorunmu* is sérült. A spanyoloktól ugyanez ok miatt nem kerettag Guardiola.

A belgáknál *Albert* maga mondta le a válogatottságot, a hollandok közül Faber, *Vierklau* és *Mulder* sérült.

A németek legfontosabb hiányzói az 1996-os aranylabdás Matthias Sammer és a bayernes Mario Basler lesznek. *Bobic* nem fér be...

Az amerikai gárdába nem fér be három veterán, *Caligiuri, Meola* és *Harkes.*

A románok közül – a szövetségi kapitánnyal, Anghel Iordanescuval folytatott vitája miatt – saját maga mondta le a válogatottságot *Lupescu, Raducioiu* és *Vladiou,* míg *Prodan* és *Serban* sérültek.

Az angolok között nem érdemes keresni *Paul Gascoigne-t,* sérülése miatt marad le a tornáról *Robbie Fowler, Jamie Redknapp* és *Ian Wright,* míg *Chris Suttont* azért nem válogatta be Glenn Hoddle, mert a játékos a tavasszal megtagadta a B-válogatottban való szereplést.

A kolumbiaiak közé mégsem fért be *René Higuita,* Hernán Dario Gómeznek nem kellett *Leonel Alvárez* és *Ivan Valenciano,* míg a kábítószerbirtoklása miatt börtönbüntetésre ítélt *Wilson Pérez* nem kapott útlevelet.

Az utolsó csoport csapatai közül az argentinoktól hiányzik majd a válogatottságot lemondó *Redondo,* a japánoktól meglepetésre kimaradt *Kazu Miura* és *Kitazava.*

Gazdag a horvátok hiánylistája is: *Boksics* és *Tomas* sérülés, *Cvitanovics* fegyelmezetlenség miatt nem vehet részt a 16. labdarúgó-világbajnokságon.

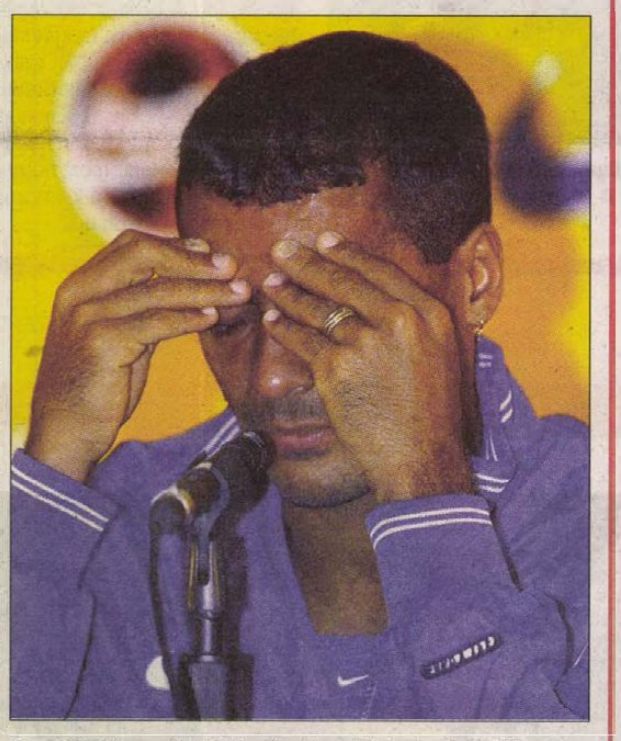

Romário könnyekkel búcsúzott a világbajnokságtól

Leighton „nagypapa" a kapuban

A tornán részt vevő játékosok korelnöke *James „Jim" Leighton,* a skótok első számú kapusa. Július 24-én ünnepli majd negyvenedik születésnapját... 1976-ban már profiszerződést kötött vele az Aberdeen (több mint egy csapatra való vb-játékos még csak meg sem született akkor...), már 1983-ban tagja volt a vöröösök KEK-győztes csapatának. 1988 nyarán – egykori aberdeeni menedzsere – *Alex Ferguson* a Manchester Unitedhez szerződtette.

A nyolcvanas évek végén nem ment neki a védés, kiszorult a Unitedből is, sőt *Schmeichel* érkezése után nem is került már be a csapatba. 1993-ban visszatért Skóciába, a Hiberniahez. Jól tette, mert szinte újjászületett. Mondhatni, vitathatatlan a helye a válogatottban.

Leightont egyébként a skótok már 1982-ben benevezték a világbajnokságra, de akkor még nem jutott szerephez. 1986-ban és 1990-ben viszont ő védett minden találkozón. 1982. június 22-én, a szovjetek ellen fordult elő legutóbb, hogy nem Jim Leighton őrizte vb-mecscsen a skótok kapuját. Az lenne a meglepő, ha a mostani világbajnokság után nem állná meg a helyét e mondat!

Mellesleg Leighton lassan másfél évtizede kontaktlencsével véd, s a mérkőzések előtt egy speciális fehér krémmel keni be a homlokát és a szemöldökét, hogy ne izzadjon annyira. Istenem, kicsit nyűgös már...

Jim Leighton már válogatott kapus volt, sőt kerettagként első világbajnokságra készült (de hogy maradjunk egy másik veteránnál: Lothar Matthäus már Európa-bajnoknak mondhatta magát!), amikor Sevillában megszületett *Samuel Eto'o.* A kameruniak 17 éves (1981. március 10-én született) játékosa szinte teljesen ismeretlen a nemzetközi futballvilágban. Egész eddigi életét Spanyolországban töltötte, a Leganes második ligás gárdájából került be Claude Le Roy keretébe.

Pelé 1958-ban 17 éves és nyolc hónapos volt, amikor bemutatkozott a svédországi vébén. Szinte matuzsálem a kameruni ifjúhoz képest...

A veteránok álomtizenegyében is Leighton a kapus

Klinsmann Gerd Müllert üldözi

A tornára benevezett játékosok közül Jürgen Klinsmann szerezte eddig a legtöbb világbajnoki gólt, összesen nyolcat. A német válogatott csapatkapitánya az 1990-es tornán még csak három, Amerikában már öt gólt szerzett.

Nyolc góljával egyelőre tizenhetedik az örökranglistán (méghozzá az argentin Stabileval és Maradonával, valamint honfitársával, Rudi Völlerrel holtversenyben), de ha eredményesen szerepel a tornán, akár még a lista élén álló, összesen 14 gólt elérő Gerd Müllert is befoghatja.

Az örökranglistán Müller mögött 13 góllal a francia Just Fontaine a második (valamennyi gólját 1958-ban, azaz egy tornán érte el, Ronaldo ezt a rekordot vágyja megdönteni), Pelé (12) a harmadik, Kocsis Sándor (11) a negyedik. Tíz góllal négy (Rahn, Cubillas, Lato, Lineker), kilenccel nyolc futballista (Leonidas, Ademir, Vavá, Jairzinho, Seeler, K-H. Rummenigge, Eusébio és Paolo Rossi) áll.

Vajon hány gólt köszönhetnek meg Klinsmannak csapattársai a vb-n?

Az aktív játékosok közül Klinsmann mögött az olasz Roberto Baggio (1990: 2, 1994: 5), a bolgár Sztoicskov (1994: 6), a német Matthäus (1986: 1, 1990: 4, 1994: 1) és az argentin Batistuta (1994: 4) következik.

Matthäusnak „ezen a pályán" is lehetősége van csúcsbeállításra: négy különböző tornán eddig csak Uwe Seeler és Pelé szerzett gólt. A német libero egyetlen góllal csatlakozhat „társaságukhoz".

Talán sokakat meglephet: a futballvébék történetében mindössze egy játékos akad, aki két tornán is legalább öt gólt szerzett. Teofilo Cubillas 1970-ben és 1978-ban is öt-öt gólig jutott. A 16. világbajnokságra benevezett játékosok közül Klinsmann, Sztoicskov és Baggio csatlakozhat a perui sztárhoz, ráadásul azzal a kitétellel, hogy ők két egymást követő világbajnokságon szereznek legalább öt gólt. Ha szereznek...

Testvérpárok

Mint ahogy a múltban is, a mostani világbajnokságon is játszanak majd testvérpárok. Ám miután még sohasem nevezhetett be a tornára 704 játékos, még soha nem volt ilyen sok fivér a játékosok között.

Fenntartva azt, hogy nincs tudomásunk arról, hogy a koreaiak azonos családnevű tagjai közül bárkit is rokoni szálak kapcsolnának valamelyik csapattársához, összesen öt testvérpárt neveztek a Mondialra.

Az egyik közülük ikerpár: a holland *Ronald* és *Frank de Boer.* Példájuk nem futballtörténeti újdonság, hiszen az 1978-as, argentínai világbajnokságon éppen az Oranjéban szerepelt *René* és *Willy van der Kerkhof.* (A futballtörténelem másik híres ikerpárjából, a horvát Vujovics fivérekből 1990-ben csak Zlatko szerepelt a jugoszláv válogatottban, Zoran nem. Érdekes, hogy mennyire „kicsi a világ": a jugók között most is akad majd iker, *Goran Djorovics,* ám az ikre nem válogatott színtű futballista. Mint ahogy – ugyancsak 1990-ben – a svédeknél is csak a *Ravelli* ikrek egyik fele szerepelt, *Thomas. Andreas* addigra már visszavonult.)

A Mondial 1998 „sima" testvérek közül feltétlenül a *Laudrup* fivérek a legismertebbek. *Michael* szerepelt az 1986-os világbajnokságon (így ő az egyetlen a dán csapatban, aki korábban is játszott már vébén), Brian pedig az 1992-es Európa-bajnokság beugróból aranyérmessé lett dán gárdájában, majd mindketten az 1996-os Európa-bajnokságon. Miután Michael a torna után visszavonul, a két fiú (akiknek a papájuk, *Finn Laudrup* maga is profifutballista volt, a nagybátyjuk, *Ebbe Skovdahl* pedig az egyik leghíresebb dán edző) most szerepel utoljára nagy tornán együtt.

Van testvérpárja a belgáknak is: a két kongói származású „csokigyerek", a *Mpenza fiúk* révén. Mindketten csatárok, mindketten a Standard Liège játékosai – de közülük valószínűleg csak a fiatalabb, *Lokonda* (francia keresztneve: Émile) lesz kezdőjátékos csapatában. Mbo (Jérome) aligha.

Testvér a két tunéziai *Trabelszi* is, akik közül az ismertebb *Ahmed* – sokszor becenevén, *Számiként* említik –, de az előkészületi mérkőzések során gyakran játszott *Hatem* is.

A legkiterjedtebb család a norvég *Flo* „dinasztia" lesz a tornán: a már 1994-ben is vb-résztvevő *Jostein,* valamint *Tore Andre,* a válogatott első számú csatára édestestvérek, míg *Håvard,* a középpályás az unokatestvérük. Révükön mellesleg a Flo az egyik leggyakoribb családnév a 704 vb-résztvevő között.

Ha már az unokatestvéri kapcsolatokat említettük: az angoloknak most nincsen testvérpárja (mint volt például az 1966-os világbajnokságon a Charltonok vagy az 1996-os Európa-bajnokságon a Neville-ek révén), unokatestvérek viszont tagjai Glenn Hoddle keretének. *Les Ferdinand* és *Rio Ferdinand* édesapja ugyanis testvér.

Érdemes talán megjegyezni: akad néhány „féltestvérpár" is a kiválasztottak között. Olyan játékosokra gondolunk, akiknek a testvére ugyancsak válogatott játékos – sőt, szerepelt a kvalifikációs, illetve az előkészületi mérkőzéseken –, de aztán a huszonkettes keretbe már nem fér be.

Ilyen például az angoloknál a már említett *Neville* család ifjabbik sarja, *Phil,* aki Garyvel ellentétben kimaradt az utolsó keretszűkítésnél.

Vagy ilyen a mexikóiaknál *Nicolas Ramírez,* akinek a bátyja, *Ramón* a közép-amerikai válogatott egyik legjobbja. Netán ilyen a chileieknél a jobbhátvéd *Cristian Castañeda* bátyja, *Victor,* vagy a kameruni kerettag *Michel Pensée Billong* bátyja, a St.-Étienne-ben játszó *Romarin Billong.*

Tegyük teljessé a rokoni szálakról szóló történetet: apa-fiú kapcsolatról csak egyetlen esetben tudunk. Az olasz szövetségi kapitány *Cesare Maldini* fia a válogatott csapatkapitánya, *Paolo Maldini.*

Matthäus, a veterán

Berti Vogts döntése, mely *Lothar Matthäust* is integrálja a német válogatottba, megkönnyítette a statisztikákkal foglalkozók dolgát: jó pár esetben egyszerű megtalálni az adott kategória csúcstartóját.

A Nationalelf örökös csapatkapitánya ötödik világbajnokságán vesz majd részt, ennél többel senki sem dicsekedhet, pontosan ennyivel pedig az eddigi csúcstartó, a mexikói *Antonio Carbajal* (1950–1966). Matthäus az 1982-ben, spanyolországi világbajnokságon szerepelt először Mundialon, bár akkor még csak két találkozón lépett pályára. Tessenek fogódzkodni: az 1982-es vb-döntő, az olasz–német csata volt mind ez idáig a Nationalelf utolsó olyan világbajnoki meccse, amelyen Matthäus nem lépett pályára!

Ha a 37 éves, erlangeni születésű középpályás egyetlen percet is játszik majd a tornán, világcsúcstartó lesz: kiugrik abból a kvartettből, amelynek tagjai eddig 21 világbajnoki találkozón vettek részt. (Közülük időrendben a német *Uwe Seeler* érte el ezt a számot 1970-ben, őt követte a lengyel *Wladyslaw Zmuda* 1986-ban, majd *Maradona* és Matthäus 1994-ben. Ha DunDiegónak nincs a doppingügye, vagy ha a németek nem véreznek el a bolgárok ellen, alighanem nem kellett volna négy esztendőt várni a rekordra. A négyes egyébként meglepő, de közel azonos mérleggel rendelkezik: a két német 13, a másik két menő pedig 12 győztes vb-meccsen szerepelt.)

A Bayern München veteránja mögött – a mostani tornára benevezettek közül – tíz meccsnél többet játszott már világbajnokságon *Enzo Scifo* (belga, 15), *Paolo Maldini* (olasz, 14), *Giuseppe Bergomi* (olasz, 13), *Andoni Zubizarreta* (spanyol, 13), *Roberto Baggio* (olasz, 12), *Jürgen Klinsmann* (német, 12), *Claudio Taffarel* (brazil, 11), *Dunga* (brazil, 11), *Boriszlav Mihajlov* (bolgár, 11).

Matthäus az eredményességet tekintve is rekorder a benevezett játékosok között: 1982-ben és 1986-ban ezüst-, 1990-ben aranyérmet nyert. Három világbajnoki érme nincs senki másnak a 704 játékos között.

Két világbajnoki érme már igen: például az olasz Bergominak (1982 arany, 1990 bronz), s honfitársai közül azoknak, akik 1990-ben és 1994-ben is szerepeltek a tornán, s így tagjai voltak az előbb bronz-, majd ezüstérmes squadra azzurránák: Paolo Maldininek, Roberto Baggiónak és *Gianluca Pagliucánák* (azzal a kitétellel, hogy a kapus 1990-ben csak kerettag volt, de nem lépett pályára).

Cantona elnök és az ő Népköztársasága

Roppant fura, de ha úgy tetszik, csodálatos dolgokra képes a futball! Az emberek majd megvesznek egy Népköztársaságért – bár az utóbbi évtized politikai áramlatai aligha ezt sugallják.

De, hogy ne tennék, ha ennek a Népköztársaságnak „hivatalos nyelve" a futball, az elnököt pedig úgy hívják: *Monsieur Eric Cantona.*

A Nike a francia főváros La Defense negyedében nyitotta meg a République Populaire du Football (Futball Népköztársaság) névre keresztelt csodáját, amelynek első vendégeiként a világbajnokságra akkreditált újságírók, nyolcadikától pedig már a „nagyközönség" is élvezheti a futball szuperelitjével kapcsolatos látványosságokat.

Mielőtt „betérnénk" a Népköztársaság területére, időzzünk egy pillanatra a határán. Párizst – üzleti úton, vagy éppen turistaként – meglehetősen sok magyar keresi fel, így a La Defense-negyedet is sokan ismerik otthon. Az amerikainál is amerikaibb stílusú, üveg-fém épületegyüttesről megoszlanak a vélemények, van, aki a fantasztikus jövőt látja benne, van aki pedig a jövőtől retteg, ha látja. Tény, hogy amikor valaki otthon az emberközeli építészetre gondol, aligha a La Defense-szal szemlélteti elképzeléseit, de higgyék el azt is: a hatalmas épületek lenyűgözik, ámulatba ejtik az arra járót, aligha vonhatja ki magát bárki is a hatása alól.

Le a kalappal a Nikepark, a Futball Népköztársaság megálmodói előtt: ha a választással azt (is) akarták sugallni, hogy a pipás cég már a huszonegyedik században jár, a La Defense telitalálat.

A fém-üveg csodák közötti hatalmas területre került a valamivel nagyobb mint futballpályányi Népköztársaság, amelynek biztos rengeteg polgára lesz a világbajnokság alatt, és bizonyosan még többen kérnének itt letelepedési engedélyt.

Futball Népköztársaság rövid, mindössze öt pontból álló alkotmánya szerint ebben az országban mindenkinek joga van megmutatnia tehetségét, ügyességét, jogában áll szabadnak, kreatívnak éreznie magát – vagy egyszerűen csak élvezni, hogy a labdarúgás milyen nagyszerű játék.

A park alapötlete – mint a legtöbb zseniális ötlet – tulajdonképpen végtelenül egyszerű. A Nike játékszituációkat, játékelemeket választott, ezeket kapcsolta a sportszergyártó céggel kapcsolatban álló világsztárokhoz. A park a játékszituációk gyakorlására, ki-ki ügyességének bemutatására ad lehetőséget.

A La Defense főbejárata, a Grand Arche felé eső bejárattól balra *Ronaldo* cseleit gyakorolhatják a vállalkozók. Végigügetni a védőket szimbolizáló bábuk között nem kunszt, labdával már nehezebb, ha pedig a védők meg is mozdulnak – ahhoz Ronaldo kell. Átellenben brazilos szabadrúgásokkal lehet kísérletezni: vajon emlékeznek-e a látogatók a modern futball talán első szabadrúgásvariációjára, a brazilok „beáll valaki a sorfalba, *Rivellino* pedig a helyére bombázza a labdát" trükkjére.

A brazilok egyébként is kitüntetett polgárai Futball Népköztársaságnak. Egyrészt, mert a selecão brasileira is vizitált a megnyitón, másrészt, mert a legtöbb látványosság a Nike „főcsapatához" fűződik: szabadrúgásokat lehet gyakorolni, mint ahogy azt *Roberto Carlos* teszi, vagy a szélről beívelgetni a labdát, ahogy azt manapság még csak Romário tudja.

Érdekes egyébként, hogy a Nike a brazilokra épít – illetve az az érdekes, hogy csak a brazilokra épít, pedig a támogatottak között találjuk a holland, az olasz, a nigériai, az amerikai és a koreai válogatottat is – egyik sem vizesnyolcas. A kisméretű futballpálya (ennek műfüvén lehet bárkiből Romário, vagy Roberto Carlos) mögött *Kesey Keller* „módszerével" röpködhetnek a levegőben a kapusok – lám amerikai példakép is jutott a látványosságok közé.

Érdemes mégegyszer hangsúlyozni, a Nike a park megálmodásakor nem találta fel a spanyolviaszt: „csak" minden nagyon a helyén van, minden azt szolgálja, hogy aki szereti a labdarúgást, és ellátogat a Futball Népköztársaságot, úgy távozhasson, hogy méginkább elkötelezett híve lett ennek a miniállamnak.

A pipás cég nem ok nélkül iparkodik. Amint azt *Frank Heissat*, a világbajnokságért felelős koordinátor elmondta, a cég célja, hogy a 2002-es világbajnokságra az első számú sportszergyártó cég legyen a futballpiacon. (Tessék figyelni a politikát, talán „nem véletlen" a dél-koreai válogatott Nikeba öltöztetése. A másik 2002-es házigazda, Japán már az adidasé.) Heissat szerint a világbajnokság hatalmas reklámerőt jelent azzal, hogy az előzetes becslések szerint szerte a világon 37.5 milliárd szurkoló nézi majd a meccseket. Hirdetünk a világbajnokság előtt, alatt és után is – ígéri Frank Heissat azoknak a tévénézőknek is, akik számára a meglehetősen bugyuta reklámok között felüdülést jelentenek a Nike fantasztikus klipjei – elég, ha a legutóbbira, a brazilok repülőtéri futballozására gondolunk. Az igyekezet érthető, nem minden malíciát nélkülözve mondja, hogy le kell dolgozniuk azt a hátrányt, amit a legfőbb vetélytárs „hivatalos támogató" státusa jelent: a Nike ennek hiányában nem használhatja termékein a France '98 logóját, hirdetési stratégiájában nem tudja fókuszba állítani a FIFA 16. világbajnokságát.

Az amerikai sportszergyártó cég a világbajnokság után hetven francia városon keresztül, valóságos „Tour de France" keretében akarja mindenki számára hozzáférhetővé tenni a Futball Népköztársaságot – a csoda remélhetően elér egyszer Magyarországra, annál is inkább, mert – direkt megnéztük – a kivitelezés, bár tökéletes, nem emészt fel olyan hatalmas összeget, hogy itthon ne lehetne kipróbálni.

A franciák mindenesetre már próbálgatják, és ebben a Népköztársaság elnöke, Eric Cantona is segít nekik. Eric kifejezetten kellemes jelenség, üdítő élmény vele találkozni, őt hallgatni: leszámítva azt az egy apróságot, hogy neki most a francia csapat edzőtáborában, Clairfontaine-ben lenne a helye.

Az elnök szellemes, kedves, mindenkihez van néhány jó szava, tréfája. Ezek közül az egyiket érdemes ide, a beszámoló végére biggyeszteni. Azt mondta Eric a park megnyitásakor tartott szűzbeszédében, hogy a futball igazi demokráciát, igazi egyenlőséget kínál mindenkinek. De Orwellhez hasonlóan ő is csavart egyet az egyenlősdiről kreált filozófián: „All players shall be equal...until the kickoff" – mondta, mert hogy hozzátette azt is, ez az egyenlőség csak a kezdőrúgásig tart...

Ő tényleg mondhatja...

Brazília, Nigéria, Dél-Korea, Olaszország, Hollandia és az Egyesült Államok válogatottja szerepel Nike-szerelésben a világbajnokságon. Képünkön éppen a holland és a nigériai csapat játékosai, Hasselbaink (jobbról) és West vívnak harcot

bulvár

A Tojo Egyetemet képviselő Ohisi Takasi az egyik játékosát vizsgálja a Japan Openen. A robotfutballisták bajnokságán Tokióban a Tojo Egyetem, az Ucunomija Egyetem, a tokiói egyetem, valamint a tokiói fizikai és kémiai kutatóintézet indított csapatot

Az évezred utolsó labdarúgó-világbajnokságának „oldalvizén" rendezik a következő évezred labdarúgó-világbajnokságát, a RoboCup' 98-at. A selejtezők egy részét Japánban, a tokiói fizikai és kémiai kutatóintézet szervezésében „játszották le". A közép- és kisméretű robotok emberi közreműködés (kivétel természetesen a programozás) nélkül futballoznak. A Japan Open elnevezésű bajnokság legjobb csapatai bejutottak a júliusban, Párizsban rendezendő vb-döntőre

A szervezők szerint a világbajnokság legfontosabb közlekedési eszköze a vasút lesz. A pályaudvarok majdnem olyan fontos helyszínek lehetnek, mint a stadionok, hiszen rengeteg ember fordul majd meg például a Gare du Nord-on is. A Párizs északi pályaudvarán kiállított hatalmas labda igyekszik háziassá tenni az indóházat, mutatni, hol kaphatnak a turisták is információkat a szállás- és közlekedési lehetőségekről – illetve bármiről

bulvár

Ötvenmillió darabot nyomtattak abból a 3 frankos bélyegből, amely futball-labdával és a világbajnokságon részt vevő országok zászlóival köszönti a France '98-at

A világbajnokság rajtja előtti órákban a két legnépszerűbb francia, Michel Platini, a házigazda futballtörténelmének legendája – nem mellékesen a vébé szervezőbizottságának társelnöke – és Footix, a kabalakakas. Február 28-án, a rajt előtti századik napon ők ketten köszöntötték az Eiffel-torony lábánál a nagyvilágot

A Francia Posta sem maradhat le a világbajnokságról. A filatelisták örömére januárban bélyegsorozattal köszöntötte a vébét. A sorozat darabjai, illetve a blokk a rendező városokat köszönti

Átöltöztettük!

CIGARETTA-ZÁRJEGY ADÓZOTT TERMÉK

symphonia
LIGHTS
TISZTA HAZAI

symphonia
EXTRA LIGHTS
TISZTA HAZAI

36/1996. FM-NM-IKIM rend.9.§h/1.pont:
A DOHÁNYZÁS KÁROS AZ EGÉSZSÉGRE

SCHOLZ & FRIENDS

TISZTA HAZAI

Az 1997. évi LVIII. törvény 13. §-a:

A dohányzás súlyosan károsítja az Ön és környezete egészségét!

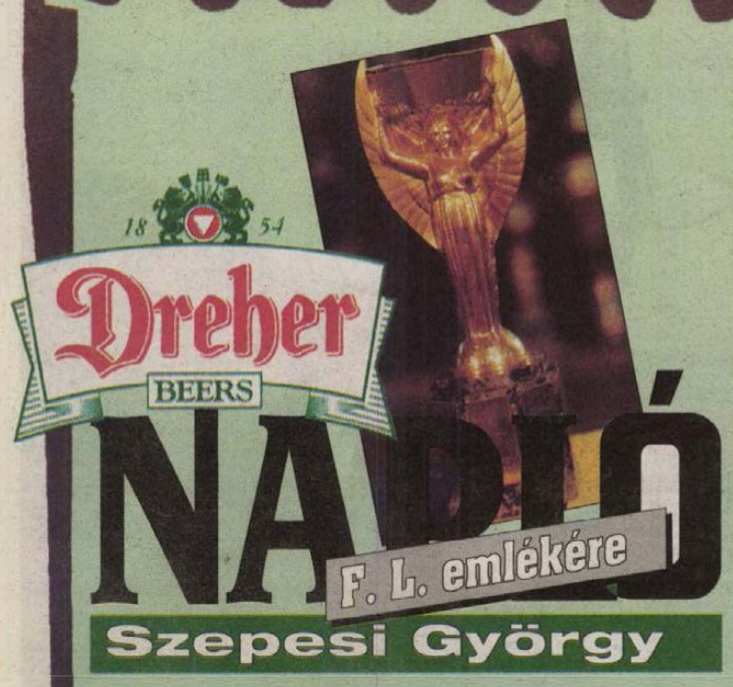

NAPLÓ

F. L. emlékére

Szepesi György

Tizenegyedik világbajnokságomra készülök. 1954-ben Bernben, az emlékezetesen fájdalmas 2:3-as „nyitány" után Svédország, Chile, Anglia következett, s az önkéntes kényszerpihenőt követően – Mexikóba kiküldött ugyan a rádió, de nem vállaltam a magyar válogatott nélkül a tévéközvetítés árnyékában feleslegesnek vélt rádiótudósítást – az NSZK és Argentína volt riporteri pályafutásom egy-egy szép és keserű állomása. 1982-től pedig különböző FIFA-funkciókban lehettem résztvevője a világ legnagyobb labdarúgó-találkozójának. A következő állomás tehát Franciaország, s mint a fellebbviteli bizottság tagja nem kis izgalommal várom, minden úgy sikerül-e, ahogy azt a *Sastre, Georges, Platini* trió több mint fél évtizede eltervezte. De nem a jövőről, hanem a múltról írom jegyzetemet, annál is inkább, mert a negyven év alattiak körében végzett gyakori közvélemény-kutatásom adatai azt bizonyítják, hogy még a futball lelkes hívei sem igazán emlékeznek, mikor és hogyan is kezdődött.

1928-ban a budapesti New York kávéházban két futballvezető ült *Molnár Ferenc* és *Kosztolányi Dezső* törzsasztala szomszédságában: a bécsi *Hugo Meisl* és az MLSZ-vezér *Fischer Mór*. A FIFA kiírta ugyanis az 1930-as világbajnokságot – az amszterdami olimpia elsöprő sikerén felbuzdulva –, de a helyszínt még nem döntötték el. *Rimet* elnök és társai. *„Mi lenne, ha Bécs és Budapest közösen pályázná meg a rendezési jogot?"* – erről beszélgettek az urak. De az álom csak rövid ideig tartott: döntött a profiliga – már akkor is!

„Mit képzelnek, csak úgy elengedjük két hónapra a játékosainkat egy kétes hitelű vállalkozáshoz?!" – fogalmaztak mindkét fővárosban. Ausztria aztán már nem is jelentkezett, Magyarország viszont a svédek, hollandok, olaszok és spanyolok társaságában beadta az igenlő választ a FIFA-kérdőívre. Az 1929-es barcelonai kongresszus azonban Uruguay mellett döntött. Nemcsak azért, mert Párizs és Amszterdam olimpiai labdarúgóbajnoka kiérdemelte a futballvilág elismerését, hanem mert éppen abban az évben volt százéves a dél-amerikai ország alkotmánya. A jubileum, az évforduló alkalmából akkoriban óriási összegnek számító ötszázezer dolláros hitelt szavazott meg Uruguay kormánya a stadionrekonstrukciókra és a részt vevő országok utazási és tartózkodási költségeinek fedezésére. Egy fillérünkbe sem került volna tehát, ha az akkoriban Dél-Amerikában rendkívül népszerű magyar válogatott vállalja a hajóutat. Hogy mi állt a magyar népszerűség hátterében? A Ferencváros Montevideóban 1929 nyarán 3:2-re legyőzte az olimpiai bajnokot! Ez a magyar labdarúgás felbecsülhetetlen értékű propagandája volt! De hiába tartották 1930-ban Budapesten 47 ország részvételével a FIFA-kongresszust, bármennyire is zokon vette Jules Rimet elnök az érthetetlen részvételellenes magyar álláspontot, hiába küldték Európába az uruguayi államelnök személyes megbízottját, *dr. Buerót*, a „fafejű" magyar MLSZ-elnökség, együtt a profiligával, a részvétel ellen szavazott. A világbajnokságon végül aztán csak a FIFA alelnöke, Fischer Mór képviselte hazánkat. Európa azonban nem maradt résztvevő nélkül: a négy induló közül legeredményesebb Jugoszlávia az elődöntőig jutott.

A FIFA 2. világbajnokságára nem fordítanék túl sok szót. A Nemzeti Sport 1934-es újévi számában ilyen nyilatkozatok jelentek meg: *„Rossz az előérzetem."* (Dicker Mihály, Újpest); *„Nagyon gyengén fogunk szerepelni."* (Deák Árpád, Kispest); *„Kár kimennünk, nem tudunk mi most futballozni."* (László Vilmos, FTC); *„Kiesünk az elején!"* (Sándor István, MTK). S bár a vb előtt az Üllői úton Magyarország 2:1-re legyőzte a *Hapgood, Brook, Stoker* és a többi nagyhírű szigetországbeli labdarúgóval felálló Angliát, a világbajnokságon csupán egy fordulót élt meg a válogatott. Nápolyban 4:2-re győzött Egyiptom ellen. A következő állomás, Bologna azonban már Hugo Meisl diadalát hozta. A bolognai mérkőzés előestéjén, egy firenzei tanácsülésen kiharcolta, hogy a hozzá baráti szálakkal kötődő olasz *Mattea* vezesse az osztrák–magyart. Ezután ki csodálkozhat, hogy a magyar csapat kilenc emberrel fejezte be világbajnoki szereplését (*Avart* lerúgták, *Markost* kiállították). Továbbjutottak az osztrákok 2:1-es győzelemmel. Ez volt a Magyar Rádió első világbajnoki közvetítése, a kritika így áradozott *Pluhár Istvánról*: *„A rádió pompás helyszíni tudósítást adott, még a vereséget is kitűnően, élvezetes, kellemes hangon tálalta Pluhár. A Magyar Rádió büszke lehet erre a közvetítésre."*

Fél évszázaddal ezelőtt is Franciaország vállalta a világbajnokság megrendezését. A négyévenként sorra kerülő esemény meghódította a futballvilágot. Európából 21 ország nevezett a selejtezőkre. Magyarország szerencsés volt, mert Görögországgal (11:1) és Palesztinával kerültünk egy csoportba (az utóbbi mérkőzést nem kellett lejátszanunk). A franciaországi világbajnokság előtt már 54 tagországa volt a FIFA-nak (politikai érdekesség, hogy a köztársasági és a Franco-féle Spanyolország is egy-egy mandátumot kapott), de fontosabb, hogy akkor határozták el: sérülés esetén a kapusok cseréjét engedélyezik a világbajnokságon. (Mezőnyjátékos cseréjéhez csak országok közötti mérkőzéseken járult hozzá a nemzetközi szövetség.) Ez a módosítás egy lépés volt előre, a magyar labdarúgó-válogatott viszont több lépéssel jutott előre. Lássunk csodát: bejutottunk a fináléba! A svédek elleni nagyszerű 5:1-es győzelmet követően az elődöntőben, a Colombes-stadionban a döntőre Olaszország ellen a *Dietz Károly* kapitány és *Schaffer Alfréd* edző vezette magyar csapatból kimaradt *Turay, Korányi* és *Toldi*. A magyar sportközvélemény csalódással fogadta a 4:2-re elvesztett döntő eredményét, nem becsülte az értékes második helyet. Egyik kritikus így írt: *„Vajon eljutottunk volna-e a döntőig a másik ágon, ahol Csehszlovákia, Brazília és Franciaország küzdött? Aligha... Szerintünk legjobb az egész világbajnokságot elfelejteni..."*

Amire a bíráló hőn vágyott, 1954-ben valósággá vált: a legnehezebb ágon jutott el a döntőig *Sebes Gusztáv* aranycsapata. Dél-Korea ugyanolyan játékerőt képviselt az első mérkőzésen, mint Franciaországban Holland India, de aztán jöttek az igazán nagy akadályok, az NSZK, Brazília és Uruguay. De előbb még néhány szót arról, hogy a magyar labdarúgás huszadik századi történetében hányszor „dadogott" a válasz arra a kérdésre, miért maradunk távol a világbajnokságról? Az MLSZ 1930-ban kétsoros közleményben tudatta a közvéleménnyel: *„A magyar válogatott leküzdhetetlen akadályok miatt nem utazik Uruguayba."* 1950-ben már azt a fáradságot sem vette magának a szövetség, hogy mentegetőzzön. Igaz, ekkor nem az MLSZ, a politikai erőszak döntött. A provincializmus ezúttal is legyőzte a sportérdeket, akárcsak 1904-ben, amikor kicsinyes személyi harcok miatt nem jelentkezett Magyarország az alapító országok között. Nem tudták ugyanis eldönteni, hogy ki képviselje hazánkat a FIFA alapító tanácskozásán. Így maradt le a nevünk – 1950-ben immár harmadszor – a FIFA-történet legfontosabb eseményeiről. 1954 újra a döntőbe juttatta Magyarországot. De Jules Rimet hiába készült arra, hogy harminchárom évi uralkodása megkoronázásaként – mint leköszönő elnök – az akkori futballvilág koronázatlan királyának, *Puskás Ferencnek* és az egész magyar csapatnak nyújtsa át az aranyérmet. A döntőben ismét alulmaradtunk. A frissen megválasztott Rimet-utód, *Seeldrayers* vigasztalása sem volt gyógyító ír fájó sebeinkre: *„Még sohasem láttam ilyen jól játszó német csapatot. A magyarok változatlanul a világ legjobbjai, de ezúttal balszerencsések voltak. Ez gyakorta előfordul a labdarúgásban..."* A külföld megértette ugyan a kudarcot, de a hazai közvélemény nem! Még nagyobb értetlenség fogadta az ezüstérmet, mint Párizs után. Mind a mai napig akadnak, akik nem hajlandók elfogadni a már közhellyé lefokozott herbergeri szólást: *„A labda gömbölyű, és egy mérkőzés kilencven percig tart."*

A sorjázó világbajnoki emlékek közül most már csak távirati stílusban említek meg néhányat. Az 1958-as svédországi vb-n a brazil újságok biztosra vették, hogy a legjobb nyolc között *Pelé, Didi* és a többiek visszavágnak a fájdalmas svájci vereségért, s újra a félelmetes magyarok lesznek az ellenfelek. A magyar védelem „félreértése" azonban másként döntött, az utolsó percekben a walesieknek ajándékoztuk a továbbjutást. Gyakorlatilag ez történt Chilében is. Hiába támadtunk nyolcvan percig, hiába játszottunk egy kapura, *Schrojf* remekül védett, és *Scherer* 13. percben lőtt gólja nekünk a balszerencsét, akkori északi szomszédunknak pedig a döntőbe jutásig tartó utat hozta meg. Vagy áradozzak újra az 1966-os, brazilok elleni Oscar-díjas diadalról? Csodálatos volt közvetíteni *Albert, Bene, Farkas, Mészöly, Mátrai, Sipos* és a többiek, a BBC képernyőjén napjainkban is oly gyakran látható kilencvenperces futball-show-műsorát, bár nem sikerült az, amire az egész labdarúgóvilág számított: Magyarország második aranycsapata nem jutott el a döntőig. Marseille után pedig lefelé szálló ágba kerültünk. Ami ezután történt, annak felidézését hadd bízzam az NS kiváló munkatársi gárdájára.

Naplóm végére némi személyes meglepetést tartogatok. Most, amikor a franciaországi világbajnokság nyitányát várjuk, szokás jósolni, ki jut a döntőbe, ki lesz a győztes. A nehéz leckére nem vállalkozom. Inkább azt mondom el, mi a szívem vágya: szeretném, ha kis országok válogatottjai kerülnének a legjobb négy közé. „Elegem van" a nagyok, a brazilok, a németek, az olaszok sorozatdiadalából! Igaz, a franciák házigazda szerepkörét és kiváló csapatát nagyra értékelem, de őszintén szeretném, ha a hollandok, jugoszlávok, belgák, horvátok, dánok, románok, norvégok (remélem, nem hagytam ki senkit sem a felsorolásból) tudásukhoz megfelelő, magas szinten, a végső diadal lehetőségétől nem megriadva ütnék ki az óriásokat.

Annál is inkább, mert ezek a kis országok – akárcsak egykoron Magyarország és Ausztria – napjainkban meghatározó szerepet játszanak a labdarúgás fejlődésében. Bárcsak igazam lenne...!